

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

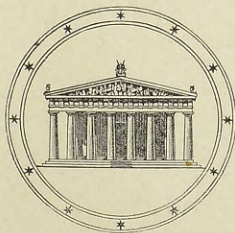
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΧΑΪΚΑΙ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΥΠΟ

H. G. LOLLING

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1899

ΤΩΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΙ

Διὰ τοῦ ἀνά χειρας τεύχους ἀρχεται δημοσίευσις Καταλόγου τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, οὗτινος Α' τόμον θέλουσιν ἀποτελέσει αἱ ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπιγραφαί.

Συγγραφεὺς τοῦ τεύχους τούτου εἶνε ὁ μακαρίτης H. G. Lolling, ὅστις ἀποβιώσας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Μουσείου ἐν ἔτει 1894 κατέλιπεν αὐτὸ ἔτοιμον πρὸς δημοσίευσιν συγγράψας καὶ αὐτὸν τὸν πρόλογον. Ἀναλαβοῦσα δὲ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἀνέθηκε τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιμέλειαν εἰς τὸν καθηγητὴν κ. P. Wolters, φίλον καὶ συμπατριώτην τοῦ μεταστάντος.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

« Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου προτιθέ-
« μεθα νὰ δημοσιεύσωμεν πάσας τὰς ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἐναποκειμένας ἐπιγραφάς, διηρημένας
« εἰς δύο τόμους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος θὰ περιέχη τὰς ἐπιγραφάς τῆς Ἀκροπόλεως, ὁ δὲ δεύ-
« τερος τὰς τῆς κάτω πόλεως καὶ τὰς λοιπὰς ἐξ Ἀπτικῆς καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν τῆς ἐλευ-
« θέρας καὶ ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος ἐπιγραφάς. Εἰς ταύτας νομίζω ὅτι ἐδικαιούμην ἢ
« μᾶλλον ὄφειλον νὰ προσθέσω εὐαριθμούς τινας ἐπιγραφάς, αἵτινες ἀφηρπάσθησαν ὑπὸ
« ξένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἢ καὶ ἀπωλέσθησαν μετὰ τὴν ἀνέυρεσιν πρὸ τῆς ἐν ταῖς δη-
« μοσίαις συλλογαῖς ἀσφαλοῦς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν, ἐκφράζω δὲ τὴν εὐχὴν ν' ἀποδο-
« θῶσι τῇ Ἑλλάδι τουλάχιστον ἐκεῖναι τῶν ἐν τοῖς Μουσεῖοις τῆς τε Εὐρώπης καὶ ἄλλα-
« χοῦ ἐπιγραφῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἀναπόσπαστον μέρος ἐπιγραφικῶν τινων συστάδων
« (οἷον π. χ. τῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἱερῶν χρημάτων). Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν εἰσα-
« κουσθῆ ἡ εὐχὴ αὕτη, δικαιολογεῖται ἢ ἐν τῇ ἀνά χειρας συλλογῇ πρόσληψις τῶν περὶ
« ὧν ὁ λόγος ἐπιγραφικῶν μνημείων, τοῦτο μὲν ἐξ ἐπιστημονικῶν λόγων, τοῦτο δὲ καὶ

« διότι προτιθέμεθα, ἀνάγκης τυχούσης, νὰ συμπληρώσωμεν τὰ κενὰ ταῦτα τοῦ Ἐπιγρα-
« φικοῦ Μουσείου δι' ἐκμαγείων τῶν ἐκπατρισθεισῶν ἐπιγραφῶν.

« Ἐπειδὴ τὰ κείμενα τῶν ἐπιγραφῶν ἐδημοσιεύθησαν ἢ μέλλουσι κατ' ἀνάγκην νὰ
« δημοσιευθῶσιν ἐν πανομοιοτύποις ἢ δι' ἐπιγραφικῶν τύπων ἐν τε τῇ μεγάλῃ συλλογῇ
« τοῦ C. I. A. καὶ ἀλλαχοῦ, πρὸ πάντων ὅμως ἵνα ἀποφύγωμεν τὸν ὄγκον καὶ τὰς μεγάλας
« δαπάνας τοιοῦτων συλλογῶν καὶ ἵνα καταστήσωμεν εὐχερῆ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ κατα-
« λόγου τούτου καὶ εἰς τοὺς μὴ εὐποροῦντας φιλολόγους καὶ ἀρχαιολόγους, δημοσιεύομεν
« τὰς ἐπιγραφὰς διὰ μικρῶν γραμμάτων παραπέμποντες ἐκάστοτε εἰς τὰς διὰ κεφαλαίων
« ἢ πανομοιοτύπων δημοσιεύσεις αὐτῶν καὶ παραθέτοντες ὑπὸ τὸ κείμενον βραχείας ση-
« μειώσεις περὶ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων. Αἱ σημειώσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς τὸν
« προσηρηθῆμενον πίνακα, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται τὰ ἐν ταῖς δημοσιευομέναις ἐπιγραφαῖς
« ἀπαντῶντα κυριώτερα σχήματα τῶν γραμμάτων. Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι τὰ ἐν αὐταῖς μὴ
« σημειούμενα γράμματα ἔχουσι τὰ ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τοῦ πίνακος ἀναφερόμενα σχήματα.
« Οἱ δὲ παρά τινος τῶν ἀριθμῶν προστεθειμένοι ἀστερίσκοι δηλοῦσιν ὅτι ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος
« ἐπιγραφή ἔμεινεν ἐν ᾧ εὐρέθη τόπω ἢ δὲν μετεκομίσθη εἰς τὸ ἐπιγραφικὸν τμήμα τοῦ
« Μουσείου.

« Τῶν κειμένων τῶν ἐπιγραφῶν προηγεῖται πρῶτον σύντομος ἀλλ' ὅσον ἔνεστιν ἀκρι-
« βεστάτη περιγραφή τῶν λίθων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων ἐφ' ὧν αὗται εἶνε ἐγκεχαραγμένα,
« δεύτερον δὲ παραπομπὴ εἰς τὰς διὰ κεφαλαίων ἢ πανομοιοτύπων δημοσιεύσεις καὶ εἰδικὰς
« μελέτας· αἱ δ' ἂνε παραπομπῶν ἐπιγραφῶν εἶνε ἀνέκδοτοι. Περιττὸν ὅμως ἐθεωρήσαμεν
« ν' ἀναφέρωμεν ἐκάστοτε τίνες τῶν ἐν ταῖς κειμένοις συμπληρώσεων ὀφείλονται εἰς τοὺς
« πρώτους ἢ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ἐκδότας ἢ συγγραφεῖς, διότι οἱ διαφερόμενοι περὶ
« τούτων δύνανται νὰ συμβουλευθῶσι τὰς παραπομπάς, ὁ δὲ κυριώτερος σκοπὸς τῆς ἀνά-
« χειρας δημοσιεύσεως τοῦ ἀπαραμίλλου ἐπιγραφικοῦ πλοῦτου τοῦ Μουσείου ἡμῶν εἶνε ἢ
« ὅσον ἔνεστι μείγιστη διάδοσις αὐτῶν τῶν ἱστορικῶν τούτων κειμηλίων δι' ὧν ἀπλετον φῶς
« διεχύθη καὶ διαχέεται εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιογνωσίας.

« Ἡ ἐπιγραφικὴ λοιπὸν συναγωγὴ ἡμῶν ἔχει ὅμοιον σκοπὸν ὡς καὶ αἱ διὰ μικρῶν γραμ-
« μάτων ἂνε σημειώσεων ἢ μετὰ βραχυτάτων δημοσιεύσεις τῶν κειμένων ἀρχαίων συγγρα-
« φέων, ὧν τὰ ἐν χειρογράφοις περισωθῆντα συγγράμματα συμπληροῦνται ἐν πλείστοις ὅσοις
« καὶ μάλιστα ἐν ταῖς λεπτομερείαις τοῦ ἀρχαίου βίου διὰ τῶν ἐπὶ λίθων ἢ ἄλλης στερεᾶς
« ὕλης σφισσόμενων ἐπιγραφῶν. Οἱ δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς περὶ τῶν ἐπιγραφῶν μελέτας ἀσχολού-
« μενοι δύνανται τῇ βοήθειᾳ τῶν παρατεθειμένων παραπομπῶν νὰ προσδράμωσιν εἰς τὰς πη-
« γὰς ταύτας ἵνα ἀρυσθῶσιν ἐξ αὐτῶν τὰ πρὸς τὰς μελέτας αὐτῶν ἐπιστημονικὰ βοηθήματα.

« Διὰ τῶν περὶ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἄλλων γενικῶν εἰσαγωγικῶν εἰς
« ἐκάστην ἐπιγραφήν παρατηρήσεων ἅμα δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτὰ τὰ κείμενα παρατεθειμένων
« χρονολογικῶν σημειώσεων καὶ δι' αὐτῆς τῆς ὅσον ἔνεστι χρονολογικῆς κατατάξεως τῶν ἐπι-

« γραφῶν ἐκτυλίσσειται ἐξ ἑαυτῆς οὕτως εἰπεῖν ἢ γενικὴ ἱστορία τῆς ἀπτικῆς καὶ ἰωνικῆς γραφῆς. Πρὸς εὐκολίαν ὅμως τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταχειριζομένων τὴν ἀνὰ χεῖρας « συλλογὴν προτιθέμεθα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς νὰ δημοσιεύσωμεν πανομοιότυπά τινα « ἐπιγραφῶν διαφόρων ἐποχῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων ».

† H. G. LOLLING

Τοῦτον τὸν πρόλογον διὰ τὸ νῦν δημοσιεύμενον ἀνὰ χεῖρας τεύχος εἶχεν ἤδη γράψει ὁ πολὺκλαυστος φίλος H. G. Lolling βραχὺν χρόνον πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἥτις ἀώρως ἐστέρησε τοὺς μὲν φίλους αὐτοῦ χρηστοῦ ἐταίρου, τὴν δ' ἐπιστήμην ἀόκνου καὶ ἀκαταπονήτου ἐργάτου. Τὸ μέγα ἔργον, διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποῦ ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα εἰργάσθη ὁ Lolling, δὲν ἐπέπρωτο νὰ ἀγάγη εἰς πέρας οὐδὲ κἂν νὰ ἴδῃ αὐτὸ ἀρχόμενον¹. Διότι δὲν εἶχεν ἐπιθέσει ἀκόμη τὴν τελευταίαν χεῖρα εἰς τὸ μόνον ὑπ' αὐτοῦ συντεθὲν μέρος, τὸ τὰς πρὸ Εὐκλείδου ἀναθηματικὰς ἐξ Ἀκροπόλεως ἐπιγραφὰς περιέχον, (ὁ νῦν δημοσιεύμενος), ὅτε ὁ θάνατος διέκοψε τὰς ἐργασίας του.

Ἐμελετᾶτο ἔκτοτε νὰ δημοσιευθῇ τοῦλάχιστον τοῦτο τὸ μέρος, διότι ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ Lolling, ἂν ἔζη, θὰ τὸ παρέδιδεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸν τυπογράφον, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ πρᾶγμα ἐβράδυνεν. Τέλος περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1896 ἔτους ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐπιτροπὴ ἀναλαβοῦσα τὴν ἔκδοσιν τοῦ Καταλόγου ἀνέθηκέ μοι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ προκειμένου τεύχους. Ἐξετάσας λοιπὸν τὸ χειρόγραφον εὗρον ὅτι ἦτο σχεδὸν ἔτοιμον καὶ δὲν εἶχεν ἀνάγκην ἐπεξεργασιῶν, εἰ μὴ τοιοῦτων, οἷας ὁ μὲν συγγραφεὺς εὐκόλως ἐκτελεῖ καὶ συγχρόνως τῇ τοῦ τυπογράφου ἐργασίᾳ, ἄλλος τις ὅμως ἔπρεπε νὰ μελετήσῃ προηγουμένως καὶ ἐπισταμένως. Καὶ διὰ ταῦτα ἐξηκρίβωσα πρὸ πάντων τὰς παραπομπάς, ὅσας εἶδόν πως ἐλλειπεῖς, ὄχι μόνον εἰς τὸ C.I.A. ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας συλλογὰς ἐπιγραφῶν, καὶ ἐφρόντισα, ὅσον ἡδυνάμην, νὰ μὴ ἐλλείπῃ ποτὲ παραπομπὴ εἰς τὰς πρώτας ἐκδόσεις ὡς καὶ εἰς τὰς νεωτάτας.

Ἐπειτα ἔστρεψα τὴν προσοχὴν μου καὶ ἐπὶ τῶν ὀρισμῶν τῶν διαφόρων μαρμάρων, καὶ ἐπειδὴ ὄχι ἄνευ λόγου ἐνίους αὐτῶν ἐνόμισα ἐσφαλμένους, ἔστειλα δείγματα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἦτο ἐφικτόν, πρὸς τὸν κ. R. Lepsius, ὃς μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτὸν φιλοφροσύνης καὶ προθυμίας ὤρισε τὰς προελεύσεις τῶν διαφόρων λίθων. Ἀναγκαῖα συμπληρώσεις τοῦ ἔργου ἐφάνη καὶ συγκριτικὸς πίναξ, ὃς νὰ καταστήσῃ εὐκόλον τὴν ἀνέυρεσιν πάσης ἐν τῷ C.I.A. ἐκδοθείσης ἐπιγραφῆς.

Καὶ ὅλα ταῦτα ἀπήτουν βεβαίως καὶ ἐργασίαν τινὰ καὶ χρόνον οὐκ ὀλίγον, ἀλλὰ αἱ τροποποιήσεις αὗται ἔμειναν ἐντὸς τῶν ὁρίων, ἅτινα ὀρίζουσι τὰ καθήκοντα ἐκδότου εὐσυνειδήτου, καὶ δὲν μ' ἠνάγκασαν νὰ διακρίνω τὰς μικρὰς καὶ ἀσημάντους μου προσθή-

¹ Πρὸς τὴν βιογραφίαν τοῦ Lolling ἐν Athen. Mitth. 1894 σ. XXII καὶ ἐν Ἀρχ. Ἐφημερίδι 1894 σ. 132.

κας. Μόνον διὰ τούς ὀρισμούς τῶν μαρμάρων ἐφάνη καλὸν νὰ τυπωθῶσιν ἀραιαῖς γράμμασιν, ὅσοι ὀφείλονται πῶ Lepsius.

Ἄλλ' ἐνῶ τὸν κατάλογον τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπὶ λίθων ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ἀκροπόλεως, ὡς εἶπον, κατέλιπεν ὁ Lolling σχεδὸν ἔτοιμον, τοῦ τῶν πηλίνων καὶ ὀστράκων οὐδ' ἕναρξιν ἔκαμιν, τὸν δὲ τῶν ἐπὶ χαλκωμάτων ἀφῆκεν ἡμιτελῆ. Καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον, τὸ προωρισμένον νὰ περιλάβῃ τὰς ἐπὶ πηλίνων ἀγγείων καὶ ὀστράκων ἀναθηματικὰς ἐπιγραφάς, ἠδύνατο καὶ νὰ λείψῃ, διότι αὐταὶ πᾶσαι θὰ δημοσιευθῶσι προσηκόντως ἐν τῷ περὶ τῶν ἀγγείων τῆς Ἀκροπόλεως ἔργῳ, ὅπερ παρασκευάζει τὸ Γερμανικὸν ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτούτον, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ τῶν ἐπὶ χαλκοῦ ἐπιγραφῶν, ἔπρεπε νὰ συμπληρωθῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ μεταξύ ἔλα τὰ ἐκ χαλκοῦ ἔργα τῆς Ἀκροπόλεως εἰσῆχθησαν εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Ἐθνικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου καὶ κατεγράφησαν ἐν τῷ καταλόγῳ αὐτῆς, ἐκαθαρίσθησαν δὲ καὶ ἔκτοτε οὐκ ὀλίγα, καλὸν ἐφάνη νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπιγραφῶν καὶ νὰ ἀποτελέσωσιν αὐτοτελὲς μέρος τοῦ καταλόγου, περιέχον ὄχι μόνον τὰς ἀναθηματικὰς ἀλλὰ πάσας ἐν γένει τὰς ἐπὶ χαλκοῦ ἐπιγραφάς, ὅσαι εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Καὶ οὕτω συμπληρώσας καὶ τακτοποιήσας τὰς ὑπαρχούσας σημειώσεις συνέταξα τὸν κατάλογον τῶν ἐπὶ χαλκωμάτων ἐπιγραφῶν, ὃς προηγεῖται νῦν τοῦ λοιποῦ, δηλαδὴ τοῦ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπὶ λίθων ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν. Τὰς λοιπὰς τῶν πρὸ Εὐκλείδου ἐπὶ λίθων ἐπιγραφὰς ὡς καὶ ὅλας τὰς μετ' αὐτόν, κατ' ἐποχὰς καὶ κατὰ κεφάλαια διηρημένας, θὰ προσθήσῃ ὅστις θὰ ἀναλάβῃ νὰ συνεχίσῃ τοῦτο τὸ διὰ προώρου θανάτου διακοπὴν ἐπιχειρήμα. Βεβαίως εὐχῆς ἔργον εἶνε νὰ συμπληρωθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ νῦν ὡς κορμὸς ἀγάλματος ἠκρωτηριασμένου μόνον ἐκδιδόμενον ἔργον· ἀλλὰ καὶ οὕτως ὄχι μόνον ὡς κατάλογος μουσείου, ἀλλὰ καὶ ὡς βοήθημα πρὸς γενικωτέρας ἐπιστημονικὰς μελέτας θὰ φανῇ χρήσιμον πρὸ πάντων εἰς ἐκείνους οἵτινες παραβάλλοντες ταύτην τὴν ἔκδοσιν πρὸς τὰς προηγουμένας δύνανται νὰ κρίνωσιν, πόσαι τῶν ἐπιγραφῶν ἢ διὰ ὀρθοτέρας ἀναγνώσεως ἢ διὰ ἐπιτυχούς συναρμολογίας νέων τεμαχίων ἠλλαξάν τὴν προτέραν ὄψιν.

Ἐνίοτε, ὡς εἶπον, καὶ πρὸ πάντων ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ ἠναγκάσθη νὰ προσθήσω ἐπιγραφάς, ἃς ὁ Lolling δὲν ἀντέγραψεν, ἢ καὶ νὰ μεταγράψω τινὰ, πρωτίστως ὅταν ὁ χαλκὸς καθαρισθεὶς ἀνέδειξε γράμματα, ἃ δὲν ἐφαίνοντο πρότερον, ἢ καὶ θραύσματα συναρμολοζόμενα ἐπέτρεψαν σαφεστέραν ἐξήγησιν τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐπιγραφῆς. Ἐν ταύταις καὶ ὁμοίαις ταῖς περιπτώσεσι δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ ὑπεκφύγω τὴν εὐθύνην καὶ διὰ ταῦτα ἐσημείωσα διὰ τοῦ ψηφίου W ὅλας τὰς ὑπ' ἐμοῦ γενομένας οὐσιώδεις προσθήκας καὶ τροποποιήσεις δι' ὅσας εὐθύνομαι μόνος ἐγώ.

¹ Ἐν Ἀθήναις κατὰ Ἀπρίλιον 1899.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΠΙ ΧΑΛΚΩΜΑΤΩΝ

Ἐπειδὴ πᾶσαι αὐταὶ αἱ ἐπὶ ἀναθημάτων καὶ ἄλλων ἐκ χαλκοῦ πραγμάτων ἐπιγραφαὶ εἶνε καταθεθειμέναι ἐν τῇ χαλκοθήκῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, θεωρήσαμεν περιττὸν νὰ δηλοῦμεν ἐκάστοτε, ὅτι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐπιγραφικὸν τμήμα τοῦ Μουσείου. Ἄλλ' ἵνα μὴ ἐπέλθῃ σύγχυσις τις ὡς πρὸς τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας, ἐποιήσαμεθα χρῆσιν λατινικῶν ἀριθμῶν, παραθέτοντες ἐν ἀγκύλαις τοὺς ἀριθμούς, οὓς φέρουσιν ἐν τῷ Μουσεῖῳ καὶ ὑφ' οὓς περιγράφονται ἐν τῷ εὐρετηρίῳ τοῦ Μουσείου. Περὶ τῶν χαλκῶν τῆς Ἀκροπόλεως ἐδημοσιεύθησαν ἤδη δύο εἰδικὰ ἔργα· ἡ ὑπὸ Bather πραγματεία ἐν Journal of Hellenic studies XIII (1892-3) σ. 124-130 καὶ 232-271, καὶ ὁ ὑπὸ De Ridder κατάλογος (Catalogue des bronzes trouvés sur l'Acropole d'Athènes) οὗτινος ἄρτι ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος. Ἀμφοτέρων τῶν συγγραφέων τούτων παρεθέσαμεν τοὺς ἀριθμούς, καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸν πρῶτον παρεπέψαμεν συντομίαις ἕνεκα εἰς τοὺς ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτοῦ συνημμένους πίνακας, οἵτινες φέρουσιν τοὺς αὐτοὺς, οὓς καὶ τὸ κείμενον ἀριθμούς. Ὡς δὲ πρὸς τὸν δευτέρου ἀνεγράψαμεν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως μόνον μετὰ καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ αὐξήσαντος ἀριθμοῦ. Δὲν θεωρήσαμεν ὅμως ἀναγκαῖον νὰ σημειώσωμεν τὰς τυχόν διαφορὰς τῆς ἀναγνώσεως ἡμῶν πρὸς τὴν ἐκείνων. Παρατηροῦμεν μόνον ὅτι, ὅπου τυχόν διαφέρει ἡ ἀνάγνωσις ἡμῶν τῆς ἐκείνων, καὶ μετὰ τὴν γενομένην παραβολήν, δὲν εὐρομεν λόγον ὅπως μεταβάλλωμεν αὐτήν. Ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου τούτου μέρους συνάπτομεν πίνακας, περιέχοντας παραπλεύρως τοὺς ἀριθμούς τοῦ εὐρετηρίου τοῦ Μουσείου, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μνημονευομένων δημοσιευμάτων, καὶ ἐν δευτέρᾳ στήλῃ τοὺς ἀριθμούς τοῦ παρόντος Καταλόγου. W.

I. (7328). Τεμάχιον ἐλάσματος χαλκοῦ συμπεπιεσμένον, ἀνῆκον ἴσως εἰς τι σκεῦος. Μῆκος περίπου 0,20 μ., ὕψος τῶν γραμμῶν 0,005 - 0,02 μ. Σφῆζονται μέρη δύο στίχων, ὑφ' οὓς κενὸς χώρος, προηγούμενο δὲ ἴσως καὶ ἄλλοι στίχοι. Ἀπεσπάσθη αὐτοῦ μικρὸν τεμάχιον, περιέχον τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ πρώτου στίχου. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 1. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 63.

-- ἐ[νει; χ]αί Εηπ;[4 ἢ 5 γράμματα]Ιει --
 -- Ιγορίοι καὶ Χιχίδαι κα[ι] --

Σχ. γρ.: α⁶, δ⁴, ε², h³, ρ⁹, χ⁵.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη καθὼς καὶ αἱ ἀμέσως ἐπόμεναι ὑπ' ἀρ. II-VIII ὁμοίομορφοὶ οὔσαι ἀνήκουσι πιθανῶς εἰς τὴν καλουμένην δυτικὴν ομάδα τῶν Ἑλληνικῶν ἀλφαβητῶν καὶ διακρίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν, εἶνε δὲ ὡς φρονεῖ καὶ ὁ Kirchhoff ἢ Χαλκιδικά ἢ Βοιωτικά.

II. (6974). Λέθηςος χαλκοῦ συμπεπιεσμένου καὶ πολλαχοῦ ἐφθαρμένου τεμάχιον. Παρὰ τὸ χεῖλος λείψανα σιδηρῶν ἤλων· πρὸ τὴν ὑπ' ἀρ. III ἐπιγραφήν. Ἡ διάμετρος τοῦ χεῖλους θὰ ἦτο περίπου 0,60 μ., μέγεθος τῶν γραμμῶν αὐξανόντων ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ 0,02 - 0,03, τῶν δὲ κυκλοτερῶν 0,01 μ. Τὰ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σφῆζομένου στίχου γράμματα το, καὶ ἴσως ὀλόκληρος ἢ ἀπὸ τούτων τῶν στοιχείων ἀρχομένη περικοπή τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται ὅτι προσετέθησαν μετὰ τὴν ἐγχάραξιν τῶν λοιπῶν γραμμῶν. Ἐνεχάραχθη δὲ ἡ ἐπιγραφή (μονόστιχος ὡς φαίνεται) ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ σκεύους. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 2. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 64 a. De Ridder ἀρ. 55. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Bather (σ. 129) ὅτι τοῦτο καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. III τεμάχιον ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν λέθηςτα δὲν εἶνε βεβαία.

-- ἐ[π;ι] Βρ,σθθενίδαι πὸν ἐπὶ Γελαι ---

Σχ. γρ.: α⁶, δ³, ε² καὶ α¹⁰, θ⁶, ν⁶ καὶ ν², ρ⁶;

W. Ἴσως ὑποκρύπτεται καὶ ἄλλο ὄνομα, οἷον Ἐμπεδοσθενίδας.

III. (7329). Τεμάχιον λέβητος χαλκοῦ συμπεπιεσμένον. Μῆκ. 0,27 μ. Παρὰ τὸ χεῖλος δύο ἴλοι σιδηροὶ ἢ μᾶλλον λείψανα λαβῆς, διακόπτοντα τὸν πρῶτον στίχον τῆς δίστιχου ἐπιγραφῆς. Μέγεθος τῶν γραμμάτων τοῦ πρώτου στίχου 0,03 (τὸ ὃ μικρὸν μόνον 0,01), τῶν τοῦ δευτέρου στίχου 0,02 μ. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 3. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 64^b. De Ridder ἀρ. 55. Πρβ. ἀρ. II.

---- σπίδες II εἰμι vac.

----- οἰραχσια ----

Σχ. γρ.: α⁵, δ², ε³, μ⁵, ρ², σ⁵ καὶ σ¹, χ⁵. Τὸ ὃ μικρὸν μικρότερον τῶν λοιπῶν γραμμάτων.

Αἱ δύο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πρώτου στίχου κάθετοι γραμμαὶ ἐχρησίμειον ἀντὶ διαστιξέως.

Ὁ Bather (σ. 129) νομίζει ὅτι τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἶνε καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. VI τεμάχιον, ἀλλὰ ἡ εἰκασία του δὲν ἔχεται ἀληθείας.

IV. (7327). Ἐλασμα χαλκοῦν συμπεπιεσμένον, ἴσως τεμάχιον λέβητος. Μῆκ. 0,27 μ. Σφύζονται δυσανάγνωστά τινα λείψανα γραμμάτων, ὧν τὸ τελευταῖον δύναται νὰ ᾔνε τὸ κάτω μέρος τοῦ α⁵ ἢ α⁶ (πρβ. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 64^b καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. III ἐπιγραφὴν), εἶτα :

-- θλόν με vac.

Σχ. γρ.: ε¹⁰, θ⁴, μ⁴, ν⁵.

V. (7265). Ἐλασμα χαλκοῦν, ἀνήκον πιθανῶς εἰς λεπτόν τι σκεῦος. Μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,055 μ. Εἶνε ἀποκεκομμένον πανταχόθεν, φαίνεται ὅμως βέβαιον ὅτι ἡ βουστραφῆδὸν γεγραμμένη ἐπιγραφὴ ἦτο δίστιχος. Ὁ πρῶτος στίχος ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, ὁ δεύτερος ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Ἰψ. τῶν γραμμάτων μέχρι 0,014 μ. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 4. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 59. Ὁ Bather (σ. 128) ὑποθέτει ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ σκεύους προέρχεται καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. VI θραῦσμα, καὶ ἀληθῶς μεγάλην ἔχουσιν ὁμοιότητα καθ' ἑλατὰ ἐξωτερικά.

--- ἔδοκε ε ---

--- αμαλα ---

Σχ. γρ.: α⁶, δ², ε², μ⁹.

Ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ ὑπάρχει μετὰ τὰ ἐν τῇ μεταγραφῇ σημειούμενα λείψανον γράμματος ὁμοῖον πρὸς π²,

τὸ ὁποῖον ὅμως καὶ ὡς α⁶ ἢ μ⁵ δύναται νὰ ἐκληρθῆ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ στίχῳ πρὸ τῶν μεταγεγραμμένων λείψανον κυκλοτεροῦς γράμματος, μετὰ τὸ τέλος δ' αὐτῶν ἴσως μ ἢ ν.

VI. (7330). Ἐλασμα χαλκοῦν, ἴσως τεμάχιον σκεύους, πανταχόθεν ἀποκεκομμένον. Μῆκ. 0,06, ὕψ. 0,048 μ. Ἰψ. τῶν γραμμάτων 0,015 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 58. Πρβ. τὸν προηγούμενον ἀρ. V.

--- ἀδα ---

Σχ. γρ.: α⁶, δ².

VII. (7293). Τεμάχιον, σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,29 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους (ἴδε πίν. Α' ἀρ. 5. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 62) ἀριστερά:

--- τέθ(ει)κεν vac.

δεξιά καὶ πλησιέστερον τοῦ χεῖλους:

Τὸν ἐπ[ι .]αμισίδαι α; --

Σχ. γρ.: α⁶, δ², ε³ καὶ ε¹⁰, θ⁴, μ², ν⁵, σ¹; Τὸ ὃ μικρὸν.

W. Ἐπειδὴ τὰ γράμματα μσ ἀναγινώσκονται ἀσφαλῶς, δύο μόνον ὑποθέσεις ὑπολείπονται, ἡ ὅτι τὸ μσ κεῖται ἀντὶ τοῦ μψ, ἢ ὅτι καὶ ἐδῶ, ὡς ἐν τῷ τέθ(ει)κεν, πρόκειται περὶ ἀβλεψίας τοῦ χαράξαντος. Ὁ Bather (σ. 129) προτείνει ἡ ἐπ[ι β]άμ(α)σι δαιδ[α]λέως, ἢ τῶν ἐπ[ι Λ]αμισίδαι [ἄθλων ὁ δεῖνα κα]τέθ(η)κεν, τὴν πρώτην ὅμως ὑπόθεσιν οὐδὲ ὁ ἴδιος θεωρεῖ ὡς πιθανήν. Ἡ δευτέρα, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύνολον, φαίνεται ὀρθή, μόνον τὸ πρὸ τοῦ α σφύζομενον μέρος στοιχείου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἴχνος τοῦ λ, ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ δ². Ἰποθετῶ ὅτι ὁ χαράξας ἤθελε νὰ γράψῃ τῶν ἐπὶ Δαμισίδαι κτλ.

VIII. (7370). Τεμάχιον σκεύους μετὰ στενοῦ ἐπιπέδου χεῖλους καὶ λαβῆς προσηλωμένης. Μῆκ. 0,30 μ. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σκεύους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 61):

--- τίο υἷνυς vac.

Σχ. γρ.: ν⁵, υ³, σ¹.

IX. (6941). Βαθρίδιον χαλκοῦν, ἐφ' οὗ ἴστατο ἀγαλμάτιον (τῆς Ἀθηνᾶς). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τριῶν πλευρῶν ὑπὸ τὸ ὀλίγον ἐξέχον ἄνω χεῖλος. Μῆκ. 0,18, πλ.

0,07 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 άρ. 373¹⁸⁰. De Ridder άρ. 601.

Αισχίνες : Χαρίας : άνεθέ|τεν τάθε|ναία(ι) : άπαρχέν

Σχ. γρ. : α¹¹ και α¹² και α¹⁴, ε³, θ⁴, ν⁵, ρ⁶ και ρ⁹, σ⁴, χ².
Σημ. διαστίξεως¹.

X. (6950). Βαθρίδιον χαλκοῦν τετράπλευρον, συνιστάμενον ἐκ πλινθοειδούς μέρους (ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μακροτέρας καθέτου πλευρᾶς αὐτοῦ ἡ ἐπιγραφή, ἀναστροφῶς ἐγκεχαραχμένη) καὶ πλατυτέρου ὑποβάθρου, ἑλλipticὸς τὸ ἔμπροσθεν μέρος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σφίζεται τοὺς δεξιὸς καὶ τεμάχιον (ἐν τρίτον περιπτου) ἀριστεροῦ ποδός. Μῆκ. 0,095, πλ. 0,062, ὕψ. 0,023 μ.— De Ridder άρ. 595.

Αισχύλος : άνέθεκε [: ; - -

Σχ. γρ. : α¹¹ και α¹², ε¹⁰, κ², ν⁶, σ⁴ και σ⁵, υ², χ².
Σημ. διαστίξεως⁵.

XI. (6975). Ἐλασμα χαλκοῦν, ἀποκεκομμένον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τετρασμένον εἰς τέσσαρα τεμάχια. Ἐν ταῖς γωνίαις ὀπαὶ ἤλων, δι' ὧν ἦτο προσκεκολλημένον εἰς σκευός τι, ὡς φαίνεται. Μῆκ. 0,25, πλ. 0,11 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 199 άρ. 373²³⁸. Δελτίον άρχ. 1888 σ. 55. De Ridder άρ. 428. Πρβ. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 75, 5.

Ἡοι ταμίαι : τάδε χαλκία : - -
συνλέξαντες : Διὸς κρατερ[όφρονι] γόρει - -
Ἄναχσιόν : καὶ Εὐθιδος καὶ Σ - -
καὶ Ἄνδοκίδες : καὶ Λυσιμαχ - -

Σχ. γρ. : α¹², δ⁶, ε¹⁰, η³, κ¹ και κ² (στίχ. 1), μ⁶, ν⁵, ρ¹, ρ⁹, σ³, υ³, χ³.
Σημ. διαστίξεως⁵.

XII. (6946). Βαθρίδιον χαλκοῦν, κοῖλον, συνιστάμενον ἐκ τετραπλεύρου πλακός μετὰ πλατυτέρου ὑποβάθρου. Ὁ πρῶτος στίχος ἐπὶ αὐτῆς τῆς πλακός, ὁ δὲ δεῦτερος ἐπὶ τοῦ ὑποβάθρου, καὶ ὁ μὲν κατὰ τὸ μῆκος τῶν τεσσάρων πλευρῶν, ὁ δὲ κατὰ τὸ μῆκος τριῶν πλευρῶν μόνον. Ἐπὶ τῆς πλακός δύο μικροὶ ἤλοι, δι' ὧν προσηρμόζετο τὸ ποτε ἐπιθεμιένον ἀγαλμάτιον. Ἡ πλάξ ἔχει μῆκ. 0,075, πλ. 0,038, τὸ δὲ ὑπόβαθρον μῆκ. 0,085, πλ. 0,05 μ.— De Ridder άρ. 590.

Πᾶσιν ἰσ' ἀνθρώποι[ς] ἠποκρίνομαι, ἠόστις ἐ[ρ]οτᾷ,
ἠὸς μ' ἀνέθεκ' ἀνδρῶν Ἄντιφάνες δεκάπεν.

Σχ. γρ. : α¹², ε³, θ⁴, μ², ν⁸ και ν⁹, ρ⁹, σ⁴, υ², φ².

Τὴν συμπλήρωσιν τῆς λέξεως ἐρωτᾷ ὀφείλω τῷ κ. Kirchhoff.

XIII. (6944). Βαθρίδιον χαλκοῦν τετράπλευρον, συνιστάμενον ἐκ πλινθοειδούς μέρους καὶ πλατυτέρου ὑποβάθρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο μικροὶ ὀπαὶ καὶ ἄλλη μακροτέρα αὐτῶν, ἀλλὰ στενωτέρα. Μῆκ. 0,11, πλ. 0,085, ὕψ. 0,02 μ.— De Ridder άρ. 585. Ἡ ἐπιγραφή φέρεται ἐγκεχαραχμένη ἐπὶ τῶν καθέτων πλευρῶν, δὲν εἶνε ὁμως βέβαιον ἂν ἐξετείνεται καὶ ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν ἢ μόνον ἐπὶ τῆς προστίας καὶ τῆς συνεχομένης μακροτέρας δεξιᾶς πλευρᾶς, ὅπως προϋποθετεῖ ἢ προτεινομένη συμπλήρωσις :

Γλύ;]κε δεκά|τεν τάθεναία[ι

Σχ. γρ. : α¹³, δ⁶, ν⁵.

Τῶν τριῶν πρώτων γραμμῶν ὑπάρχουσιν ἔχνη, ἅτινα συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὀνόματος.

XIV. (7313). Δύο μεγάλα καὶ ὀκτὼ μικρὰ τεμάχια σκεύους. Ἡ ἐπιγραφή μονόστιχος ὑπὸ τὸ χεῖλος ἄνωθεν τεσσάρων λεπτῶν εὐθειῶν γραμμῶν περιθεουσῶν τὴν περιφέρειαν τοῦ σκεύους. Ἡ διάστιξις ἐγένετο διὰ καθέτου γραμμῆς στιγμῶν (ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα συνιστανται ἐξ ἑννέα, ἡ τετάρτη ἐξ ἑπτὰ στιγμῶν, ἡ τρίτη εἶνε κολοβή). — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI άρ. 12.

vac. Δεισίθεος [Εὐθύδemos] ἀπαρχέ[ν][‡]
ἀνεθέτε[ν] † τῆ Ἄθεναία vac.

Σχ. γρ. : α¹¹ και α⁴ (τὸ δεύτερον τῆς λέξεως ἀπαρχέν), ε¹⁰ και ε³, θ³, ν⁶, ρ¹¹, υ², χ².

W. Μεταξὺ τοῦ ἀπαρχέν καὶ τοῦ ἀνεθέτεν ὑπάρχει χάρος διὰ πέντε τοὺλάχιστον γράμματα (ἀλλὰ ἴσως καὶ πολὺ πλείονα, διότι δὲν προσαρμύζουσιν ἐδῶ τὰ θραύσματα καὶ εἶνε δυνατόν νὰ ἀπωλέσθῃ μέρος τοῦ σκεύους), ἀλλὰ ἔνεκα τῆς ἀποτριβῆς τῆς ἐπιφανείας εἶνε ἀμφίβολον ἂν ὑπῆρχον ἢ ὅχι ἐν τούτῳ τῷ μέρει γράμματα.

XV. (7316). Χεῖλος σκεύους μετὰ μικροῦ τεμαχίου αὐτοῦ τοῦ σκεύους, κεκοσμημένου διὰ πολλῶν ποικιλμάτων. Δύο τεμάχια, ὧν τὸ μὲν μῆκ. 0,09, τὸ δὲ 0,225 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν ἐπὶ

τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 45.

Ἄθ[ε]ν[α]ίαι [ι] Δορόθεος ; ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ν¹⁰, ρ⁹, σ⁴.
Σημ. διαστίξεις β.

XVI. (7303. 7319). W. Δύο τεμάχια προσαρμύζοντα σκεύους μετὰ τοῦ χείλους, παρ' ὃ ἐνεχαράχθη ἡ ἐπιγραφὴ διὰ στιγμῶν. Μῆκ. τοῦ ὅλου 0,08 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 39 (τὸ δεῦτερον τεμάχιον).

vac. Ἐπιγ[έν]ες - -

Σχ. γρ.: ε³.

XVII. (7034). W. Φιάλη χαλκῆ ποικίλως διακοσμημένη, ἧς ἀπεκρούσθησαν μέρη τινὰ τοῦ πυθμένος. Διάμετρος 0,15 μ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους ἡ ἐπιγραφὴ (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 9. De Ridder ἀρ. 219):

Ἡερμογένε[ς] ἀνέθεκεν ἀ[π]α[ρχ]ῆν [τὰ]θε[ν]αίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, ν⁶, ρ⁹.

XVIII. (7278). Μικρὸν τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,06 μ. Πρὸ τοῦ θ δὲν διακρίνονται ἄλλα γράμματα. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 33.

Θεν - - -

Σχ. γρ.: ε³, ν⁶.

XIX. (7175). Λαβὴ σκεύους πρόσθετος, μετὰ δύο τρημάτων φοειδῶν καὶ ἐνὸς στρογγύλου. Μῆκ. 0,14, πλ. 0,05-0,06 μ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας αὐτῆς ἐπιφανείας κατὰ τὸ πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ σκεύους ἄκρον (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 20. De Ridder ἀρ. 183):

Θρασυκλείδες ἀνέθεκ[ε]

ἐπὶ δὲ τῆς κοίλης παρ' αὐτὸ τὸ σκεῦος κειμένης πλευρῶς, ἧτις θὰ ἐκαλύπτετο, ὅταν ἡ λαβὴ θὰ προσηρμύζετο εἰς τὸ σκεῦος: Ν (ἀριθμητικὸν σημεῖον).

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε³, θ⁴, ν⁵, ρ⁹ ἢ ρ¹⁰, σ⁴, υ².

XX. (7047). Ῥοιά χαλκῆ. Ὑψ. περίπου 0,065, διάμετρος 0,055 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀρχομένη ἐκ τῆς κορυφῆς ἐλίσσεται ἐν τρισὶ στίχοις περὶ τὸ ἄνω ἥμισυ τοῦ καρποῦ, εἶνε δὲ πολλοῦ ἐφθαρμένη καὶ δυσανάγνωστος. Διακρίνονται νομιζῶ τὰ ἐξῆς (πρβ. Journ. of Hell.

stud. XIII πίν. VII ἀρ. 56. De Ridder ἀρ. 113):

Ηι,]ε;ροσθῶν ἄ;γα;[λμα ἀνέ]θε[κε Διδος Γ]λαυ]-
ρόπιδι [q]όρει [πολι]όχο[ι δ]εκ[ά]τε[ν]

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁹, ε³; ν¹¹, φ².

XXI. (7317). W. Τεμάχιον σκεύους τινος, μῆκ. 0,06 μ.

K - -

XXII. (14450). W. Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,17 μ. Κάτωθεν τοῦ χείλους ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερὰ ἡ ἐπιγραφὴ (C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373^{12g}):

Καλίας με Ηά[βρο]νο[ς - - -

Σχ. γρ.: α¹³, β³; ε² ἢ ε³, h³ (σφύζεται μόνον τὸ ἄνω ἥμισυ), κ¹ ἢ κ², μ⁵, ν⁵, ρ⁹; ἢ ρ¹⁰, σ⁴. Σημειωτέον ὅτι ἐκτὸς τοῦ α καὶ σ τὰ λοιπὰ γράμματα συμφώνως τῇ ὅλῃ ἐπιγραφῇ εἶνε ἐστραμμένα πρὸς τὰριστερὰ.

Τὸ τρίτον ὡς καὶ τὸ τέταρτον γράμμα τοῦ δευτέρου ὀνόματος, ὧν σφύζονται αἱ ἄνω ἄκραι, πρέπει νὰ ἦσαν β, μ, ν ἢ ρ, καὶ ἐπειδὴ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ν δὲν ὑπάρχει χώρος ἢ δι' ἐν ἔτι στοιχεῖον, καὶ τοῦτο κατὰ τὰ ἐλάχιστα ἔχγη τοῦ ἄνω μέρους πιθανῶς ἦτο ο, ἡ συμπλήρωσις Ἐβρωνος καθίσταται λίαν πιθανή.

XXIII. (7199). Λαβὴ μετὰ κρῖκου καὶ πλακιδίου, ἐφ' οὗ λεοντοκεφαλὴ. Μῆκ. 0,20 μ. — De Ridder ἀρ. 226.

Καλικράτες ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, ν⁶, σ⁴.

XXIV. (6942). Βαθρῖδιον χαλκοῦν ἐγγομφθέν ποτε ἐπὶ λιθίνης βάσεως διὰ τεσσάρων ποδῶν, ὧν δύο ἀπεθραύσθησαν. Μῆκ. 0,14, πλ. 0,07, ὑψ. 0,025 μ. — De Ridder ἀρ. 613. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μικρὰ τετράπλευρος ἐπιμήκης ὀπή, ἐν ἣ προσηρμύζετο ἀγαλμάτιον, καὶ παρὰ τὴν ἑτέραν τῶν μακροτέρων πλευρῶν ἡ διὰ στιγμῶν ἐγκεχαραγμένη δυσανάγνωστος ἐπιγραφὴ. Διακρίνονται νομιζῶ τὰ ἐξῆς:

Καλχίσκα (;) Καφυῶθε[ν];

Σχ. γρ.: α¹⁴, κ¹ καὶ κ², σ⁵, χ². Τοῦ τρίτου γράμματος τῆς δευτέρας λέξεως διακρίνεται μόνον ἡ περίμετρος ο.

XXV. (7336). Φιάλη ὀλίγον συμπιεσμένη, ἧς ἀπεθραύσθησαν τεμάχια τινὰ. Διάμετρος περίπου 0,25

μ. Ἐπί τοῦ χεῖλους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 21):

Καπανίς δεκά[τ]εν ἀνέθεκεν τάθηναιαί

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, ν⁶ καὶ ν¹⁰ καὶ ν⁵, σ⁵.

XXVI. (6947). Βαθριδίων χαλκοῦν μετὰ τεσσάρων ποδῶν, ὧν εἰς ἀπεθραύσθη, καὶ δύο ἐπιμήκων τετραπλευρῶν ὀπῶν, ἐν αἷς ἐφηρμοζέτο ποτε ἀγαλμάτιον. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων καὶ μιᾶς τῶν μακροτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,07, πλ. 0,047, ὕψ. 0,013 μ.— De Ridder ἀρ. 610.

Ἄθηναιαί ἀν[έ]θεκεν Κλεαρέτε

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹ καὶ ε¹⁰ καὶ ε⁵, θ⁵, κ², ν⁶, ρ².

XXVII. (6945). Βαθριδίων χαλκοῦν, κοῖλον, κολοβόν τὰ ὀπισθεν, συνιστάμενον ἐκ πλινθοειδοῦς πλακῶς καὶ ὀριζοντίων προεξοχῶν κατὰ μῆκος τῶν δύο πλατυτέρων πλευρῶν. Ἡ ἐπιγραφή ἐγκεχάραται ἐπὶ τούτων τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ ἄνω ἄκρον των, ὑπὸ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν ἐκάστη πλευρὰ εἶνε διατετηρημένη διὰ ἐπτὰ μικρῶν ὀπῶν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς πλακῶς δύο ὀπαὶ καὶ λείψανον τρίτης. Μῆκ. 0,105, πλ. 0,06, ὕψ. 0,012 μ.— De Ridder ἀρ. 584.

Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἕως:

Κλε[ῶ:] ἀν[έ]θεκεν ἄγα[λ]μα

ἐπὶ τῆς ἐτέρας:

- τάθε]νάαι; हाυτῆς

Σχ. γρ.: α¹² (ἐν τῷς ἄλλα τῆς λέξεως ἀγα[λ]μα) δὲν διακρίνονται αἱ μεσαῖαι γραμμαί), ε¹⁰ καὶ ε⁵, ν⁶, υ².

Σημ. διαστήσεως⁵.

Τὸ τέταρτον στοιχεῖον τοῦ πρώτου στίχου ἀναμφιβόλως ἦτο στρογγύλον.

XXVIII. (6447). Ἀγαλμάτιον τῆς προμάχου Ἀθηνᾶς ἐπὶ βάθρου. Ὡς βάθρον χρησιμεῖε πλάξ χαλκῆ ἔχουσα τρεῖς βραχεῖς πόδας, τὸν μὲν ἕνα ὑπὸ τὴν μίαν, τοὺς δὲ δύο ἄλλους ὑπὸ τὴν ἀντίθετον στενωτέραν πλευράν, προσωρισμένους πρὸς γόμφωσιν τῆς πλακῶς ἐπὶ μείζονός τινος λιθίνης βάσεως. Ἐπὶ τῆς πλακῶς ἐτέθη πάλιν τὸ καὶ πάλαι ἐπ' αὐτῆς ἀνακείμενον ἀγαλμάτιον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τρεῖς τῶν πλευρῶν τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,12, πλ. 0,05 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 80 (πρβ. σ. 130 καὶ 180) ἀρ. 373¹². Ἐφημερίς ἀρχ. 1887 σ. 141 καὶ πίν. 7. Τὸ ἀγαλμάτιον

ἀπεικονίσθη καὶ ἐν Daremberg καὶ Saglio, Dictionnaire II, 2 σ. 1435. Collignon, Sculpture grecque I σ. 161.

Μελεσὸ ἀνέθεκεν | δεκά[τ]εν τάθηναιαί

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε¹ καὶ ε⁵, θ⁵, κ¹ καὶ κ², μ², ν¹⁰, ο², σ⁴.

XXIX. (7339). W. Χεῖλος μεγάλου σκεύους μετὰ ποικίλων κοσμημάτων, οὐ ὅμως ὀλίγον μέρος μόνον σφίζεται. Διάμετρος τοῦ χεῖλους 0,255 μ. Ἐπὶ τοῦ χεῖλους ἀναγινώσκονται μετὰ δυσκολίας τὰ γράμματα τῆς διὰ στιγμῶν ἐγκεχαραγμένης ἐπιγραφῆς:

Μεναπεγος ἀν[έ]θεκε

Σχ. γρ.: κ¹ ἢ κ², μ², ν⁵; (τὸ πρῶτον) καὶ ν⁶; (τὸ δεύτερον).

Ἡ ἐξήγησις τῆς πρώτης λέξεως φαίνεται προβληματική.

XXX. (6949). Βαθριδίων χαλκοῦν ἀγαλματίου τῆς Ἀθηνᾶς (ὑπάρχοντος ὑπ' ἀρ. 6458 ἀλλὰ μὴ ἐπικολληθέντος ἔνεκα τῆς δυσκολίας τῆς προσαρμογῆς). Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, παρὰ τρεῖς τῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,086, πλ. 0,036, ὕψ. 0,012 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹¹⁷. Ἐφημερίς ἀρχ. 1887 σ. 139. De Ridder ἀρ. 581.

Μενεκλῆδες | ἀν[έ]θεκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³ καὶ ε⁴, θ⁴, μ³, ν⁹, σ⁴.

XXXI. (7334). Μικρὸν τεμάχιον σκεύους. Μῆκ. 0,08 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐγένετο διὰ στιγμῶν ἐγκολληθεῖσάν παραπλευρῶς τῷ χεῖλει ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ σκεύους τοιοῦτοτρόπως ὥστε νὰ ἀναφανῶσιν ἀντιστρόφως καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς.

Να - - -

Σχ. γρ.: α¹²; ν⁸.

XXXII. (7269). Τεμάχιον σκεύους (φιάλης) πλουσίως κεκοσμημένου μετὰ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,18 μ. Ὑπὸ τὸ χεῖλος διατέμνουσα καὶ οἰοεὶ καταστρέφουσα μέρη τῶν κοσμημάτων ἐνεχαράχθη ἐπὶ τοῦ σκεύους ἀδεξίως ἢ ἐπιγραφή (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 8):

Νίκα Τ Τ ἀνέθεκεν τάθ[ε]ναίαι

Σχ. γρ.: α¹², θ⁴, κ¹ καὶ κ².

Τὰ μετὰ τὴν λέξιν Νίκα σημεῖα (Τ Τ) δὲν ἀνήκουσι

προφανώς εἰς τὴν ἀναθηματικὴν ἐπιγραφὴν, εἶνε δὲ ἴσως ἀριθμητικὰ σημεῖα, ὑπάρχοντα πρὸ τῆς ἐγχαράξεως τῆς ἐπιγραφῆς.

XXXIII. (6948). Βαθρίδιον ἀγαλαματίου χαλκοῦ τῆς προμάχου Ἀθηνᾶς, ὅπερ σφίζεται καὶ ὑπάρχει ἐν τῇ συλλογῇ (ἀρ. 6452), δὲν ἐτέθη ὅμως ἐπὶ τοῦ βάρθρου ἕνεκα τῆς δυσκολίας τῆς προσαρμογῆς. Τὸ βάρθρον σύγκειται ἐκ τριῶν λεπτῶν ἐπικεκολλημένων πλακῶν, ὧν ἡ ἀνωτάτη μόνον ἦτο ὁρατὴ, διότι αἱ κατωτέρω ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τοῦ περιεχυμένου μολύβδου, δι' οὗ ἐγομφοῦτο ἐπὶ λιθίνης τινὸς βάσεως. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας παρὰ τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ ἀγαλαματίου. Μῆκ. 0,082, πλ. 0,041 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷⁹. Ἐφημερίς ἀρχ. 1887 σ.135. De Ridder ἀρ. 598.

Νικύλος : | ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁴ καὶ ε³, θ⁴, κ⁴ καὶ κ², ν³ καὶ ν⁵, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

XXXIV. (6695). Κριὸς χαλκοῦς ἐλλιπὴς κατὰ μέρη τινὰ τῶν ποδῶν. Μῆκ. 0,15 μ. Ἐπὶ τῆς κοιλίας τοῦ κριοῦ ἐνεχαράχθη ἐν ἐλιγμῶ ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά (C.I.A. IV, 1 σ. 41 ἀρ. 373 a. De Ridder ἀρ.529):

Πέσιδος ηικεσία

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε³, η³, κ², σ⁴.

XXXV. (6914). Τροχίσκος μετὰ τεσσάρων κνημῶν. Διάμετρος 0,085 μ. Ἐπὶ τοῦ περιφεροῦς χείλους ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 42. De Ridder ἀρ. 405):

Πίθεκος : ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹², ε⁴ καὶ ε⁶, ν⁶, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

XXXVI. (7178). Λαβὴ σκεύους πρόσθετος, ἐπίπεδος, διάτρητος. Μῆκ. 0,1C5, πλ. 0,045 μ. Κατὰ τὸ πρὸς τὰ ἔξω ἄκρον τῆς φέρει δύο ὄσειδῃ τμήματα καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἕτερον τρίγωνον. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς φέρεται ἐγκεχαραγμένη παρὰ τὴν πλευράν, δι' ἧς ἡ λαβὴ πρὸς τὸ σκεῦος συνεκολλάτο καὶ παρὰ τὴν δεξιᾶν πλευράν, τὰ δὲ λοιπὰ γράμματα ἐνεχαράχθησαν περὶ τῶν τριῶν τρημάτων. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 17. De Ridder ἀρ. 178.

Πολυκλῆς : ἀνέθεκεν | ἡο κναφεὺς : τὰθENAIAI

Σχ. γρ.: α¹³, ε³, η³, θ⁴, ν⁶ καὶ ν⁹, σ⁴, υ², φ³.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

XXXVII. (7307). W. Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους, οὗ ἐσώθησαν περὶ τὰ δύο τρίτα· ἡ διάμετρος αὐτοῦ ἦτο περίπου 0,18 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους παρὰ τὸ χεῖλος ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν ἡ ἐπιγραφὴ, ἧς ἡ ἀρχὴ σφίζεται ἐν τῷ πρὸς τὰ δεξιὰ ἄκρω, ἐνῶ τὸ τέλος φαίνεται ἐν τῷ πρὸς τὰριστερά, ὥστε πιθανὸν εἶνε τὸ ἀποθραυσθῆν ἐν τῷ μέσῳ τρίτον τοῦ χείλους νὰ ἔφερε τὰ ὑπόλοιπον τῆς ἐπιγραφῆς. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 41.

Ηιε(ρά): Ποσιδεῖος [ἀνέθεκεν τῆι Ἀθην]αίαι

Σχ. γρ.: δ⁶, σ⁴ ἢ σ⁴;

Τοῦ π σφίζεται μόνον τὸ ἄνω ἄκρον.

XXXVIII. (7283). Τεμάχιον ἀγγείου χαλκοῦ. Μῆκ. 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ παρ' αὐτὸ τὸ χεῖλος ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς, ἐγκεχαραγμένη διὰ στιγμῶν. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 47.

-- Πυ.]θαγόρο vac.

Σχ. γρ.: α¹¹.

XXXIX. (7279). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,09 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους.

Σμι[κ --- ἀνέθεκεν ---

Σχ. γρ.: μ¹⁰, σ⁴.

XL. (7274). Τεμάχιον σκεύους ποικίλως διακεκομμένου μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,155 μ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους:

-- Σ]μικυθε δεκάτεν vac.

Σχ. γρ.: α¹², δ⁹, ε⁵ καὶ ε⁸, ν⁸, υ².

XLI. (6599). W. Ἀγαλαμάτιον νεανίου γυμνοῦ, ὀρθοῦ· αἱ χεῖρες ἐκράτουν ἀντικειμένα τινα λογχοειδῆ, ὡς μαρτυροῦσαι αἱ ἐν αὐταῖς ὑπάρχουσαι ὀπαί. Ὑψ. 0,09 μ. Ἐπὶ τῆς στοργγύλης βάσεως:

Σ]οσαν[δρ --

Σχ. γρ.: α¹¹, σ², σ⁴ (διορθωθῆν ἐκ τοῦ ἀρχικῶς γεγραμμένου σ¹, ἔχοντος τὸ ἐπάνω σκέλος σχεδὸν ὀριζόντιον). Τὸ ν φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ σχῆμα ν², κατεστράφη ὅμως ἢ ἄλλῃ γραμμῇ.

XLII. (7176). Λαβὴ σκεύους. Μῆκ. 0,12 μ.— De Ridder ἀρ. 185.

Τιμαγόρα μ' ἀ[νέθεκεν τὰθENAIAI

Σχ. γρ.: α¹⁴, μ³.

Τὸ μετὰ τὴν κάθετον γραμμὴν ἡμισὺ τῆς ἐπιγραφῆς θὰ εὐρίσκειτο ἐπὶ τῆς ἐτέρας λαβῆς τοῦ σκεύους.

XLIII. (6951). W. Βαθριδίου χαλκοῦν, συνιστάμενον ἐκ πλακῶς ἐφ' ἧς προσηρομόζετο διὰ δύο ἐπιμήκων ὀπῶν τὸ ποτε ἐπιτεθειμένον ἀγαλμάτιον, καὶ στενωτέρου ὑποβάθρου ἀποτελουμένου ἐκ δύο μακροτέρων καὶ δύο βραχυτέρων ἐλασμάτων, ἅτινα περιβάλλουσι κοίλον τετράπλευρον· τοῦτο δὲ διαιρεῖται πάλιν διὰ πέμπτου τινὸς ἐλάσματος εἰς δύο ἰσομεγέθη τετράπλευρα, ἐν οἷς ὑπάρχουσι δύο τεμάχια χαλκοῦ δῆκοντα μέχρι τῶν ἐν τῇ ἄνω πλακί ὀπῶν. Ἐν ἑκατέρῃ τῶν δύο μακροτέρων πλευρῶν τοῦ ὑποβάθρου ὑπάρχουσι ἀνά δύο μικραὶ ἐπιμήκειαι ὀπαί, αἵτινες ἐχρησίμευσαν εἰς τὴν ἐπὶ λιθίνης βάσεως προσήλωσιν τοῦ χαλκοῦ βαθριδίου. Μῆκ. τῆς ἄνω πλακῶς 0,18, πλ. αὐτῆς 0,075, μῆκ. τοῦ ὑποβάθρου 0,155, πλ. αὐτοῦ 0,06, ὕψ. τοῦ ὅλου 0,013. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη παρὰ τὴν μίαν τῶν δύο μακροτέρων πλευρῶν τῆς ἐπιφανείας. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 57. De Ridder ἀρ. 582.

Φειδιάδες ἀν(ἐ)θεκεν τὰθναί[αι]

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε³, θ⁷, ν⁵, σ⁴, ρ²;

XLIV. (6837). Ἀσπίδιον χαλκοῦν κάλλιστα διατηρούμενον, οὐ διάμετρος 0,11 μ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κυρτῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας Γοργόνειον. Τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου ἄντυγος, ἧς κατέχει περὶ τὰ $\frac{4}{5}$, αἱ δὲ δύο τελευταῖαι λέξεις ὑπὸ τὸ Γοργόνειον ἐπὶ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 60. De Ridder ἀρ. 264.

Φρυγία : ἀνέθεκέ μ[ε τ]ὰθ[ε]ναίαι

ἠε ἀρτοπῶλ[ις]

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, μ⁶, ν⁵, ρ⁶, υ², ρ².

Σημ. διαστίξεως ⁵.

Τοῦ τ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ σφάζεται μικρότατον λειψανον, ἡ δεξιὰ ἄκρα τοῦ ὀριζοντίου σκέλους.

XLV. (7264). Δίσκος κυκλοτερῆς μετὰ ἐξεχούσης διατρήτου λαβῆς (τὸ ἀρχικόν σχῆμα ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 6), τεθραυσμένος εἰς τρία μεγάλα καὶ πολλὰ μικρὰ τεμάχια. Διάμετρος 0,17 μ., πάχος 0,001-0,002 μ. Ἐπὶ τοῦ μεγαλειτέρου θραύσματος (μῆκ. 0,15 μ.) ὀλίγον ἀπέχουσα τοῦ χείλους καὶ παράλληλος πρὸς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἡ ἐπιγραφὴ:

X]αρ[ίας : ἀνέθεκεν : Ἀθναίαι

Σχ. γρ.: α¹², κ², ν³ καὶ ν⁵, σ⁴.

Σημ. διαστίξεως ⁵.

XLVI. (6453). W. Ἀγαλμάτιον Ἀθηνᾶς οὐ ἐλλείπουσι οἱ πόδες καὶ ὁ δεξιὸς βραχίον. Ὅψ. 0,125 μ. Ἐπὶ τοῦ στήθους:

Χαρ

δηλαδὴ Χάρ(ης) ἢ Χαρ(ίας) ἢ ἄλλο τι ὄνομα.

Σχ. γρ.: α¹¹, ρ⁹.

XLVII. (7287). Τεμάχιον σκεύους (μῆκ. 0,055 μ.) μετὰ τοῦ χείλους, ἐφ' οὗ (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 27):

--- αμιλλ ---

Σχ. γρ.: α¹¹, μ².

Μετὰ τὰ ἄνω σημειούμενα σφάζεται λειψανον ἐτέρου γράμματος, ἴσως ο. Τοῦ πρώτου γράμματος σφάζεται μόνον τὸ δεξιὸν ἡμισὺ.

XLVIII. (7314). Τεμάχιον σκεύους. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,16 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 28.

--- ἀνδρο --- ἢ Ἀνδρο ---

Σχ. γρ.: α¹², ν⁶, ρ⁹.

XLIX. (7308). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ. Μῆκ. 0,08 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 7.

--- αρινο ---

Σχ. γρ.: α¹¹, ν¹⁰, σ², ρ¹⁰.

L. (7288). Χεῖλος σκεύους· ἡ ἐπιγραφὴ βαίνει ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά. Μῆκ. 0,09 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 1.

--- ἰέτες : ἀνέθε[κεν] ---

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁴, θ⁴, ν⁶, σ⁴.

Σημ. διαστίξεως ⁵.

LI. (7312. 7281). W. Δύο τεμάχια σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκος τοῦ ὅλου 0,125 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 15 καὶ 30):

--- θε τὰθναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁵, ν⁸.

Ἐν τῷ δευτέρῳ θ παρελήφθη ἡ ἐν τῷ κέντρῳ στιγμῆ.

LII. (7289). W. Τεμάχιον χείλους σκεύους τινος κεκοσμημένου διά κυματίου καὶ ἄλλων ποιικιλμάτων. Μῆκ. 0,085. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας πλευρᾶς τοῦ χείλους:

-- μενε --

δηλαδή ἡ ὄνομά τι ἀρχόμενον ἀπὸ Μενε -- ἢ ἴσως -- εὐχσα]μένε --

Σχ. γρ.: ε³, μ², ν⁶.

LIII. (7285. 7275). W. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ σκεύους. Μῆκ. 0,12 καὶ 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη ἀναστρόφως μεταξὺ τοῦ χείλους καὶ λεπτῆς εὐθείας γραμμῆς περιθεούσης τὸ σκεῦος. Ὅτι τὰ τεμάχια εἶνε ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου λείψανα, εἶνε ὀρθοτάτη εἰκασία τοῦ Bather, ὅστις συμπληροῖ

Ἄθη]νόδορο[ς ἀνέθηκ]εν τὰθ.

ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος ὅμως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς βεβαία. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 6 πρβ. σ. 126.

--- νόδορο[ς ἀνέθηκ]εν Ἄθ(εναίαι) vac. ἢ

--- νοδόρο [ἀνέθηκ]εν Ἄθ(εναίαι) vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁹, θ², ν⁸, ο², ρ¹⁰.

LIV. (7296). Χεῖλος σκεύους. Μῆκ. 0,14 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 22.

Κατὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον:

vac. Τὰθ[εναίαι] --

Κατὰ τὸ ἀριστερόν:

--- ος vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, θ⁴, σ⁴.

LV. (7305). Τεμάχιον σκεύους μετὰ χείλους. Μῆκ. 0,11 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους κάτωθεν εὐθείας γραμμῆς:

--- ρμος ἀ[νέ]θε[κε] ---

Σχ. γρ.: α¹², σ⁴.

LVI. (7304). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,21 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373 ¹²h.

- θ- ἢ -φ]ον ; μάνέθηκεν ; ἀγ(α)λμα ; τὰθ(ε)ναίαι[ε

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³, θ⁴, κ², μ⁶, ν⁵.

Σημ. διαστίξεως ³.

Πρὸ τῆς πρώτης διαστίξεως ὑπάρχει καὶ ἄλλη ὁμοία ἐν τῷ χώρῳ ἐφ' οὗ τὸ ν, ὅπερ φαίνεται παραλειφθῆν κατ' ἀρχὰς προσετέθη κατόπιν.

LVII. (7301). Τεμάχιον ἐλάσματος |χαλκοῦ, πιθανῶς σκεύους τινός. Μῆκ. 0,08 μ.

-- τ- ἢ -χ]ίδες ἀ[νέθηκε] ---

Σχ. γρ.: α¹¹, δ³, ε¹⁰, σ⁴.

LVIII. (7177). Λαβὴ χαλκῆ ἀγγείου ἐπίπεδος, ἧς ἡ πρὸς τὸ σκεῦος πλευρὰ εἶνε κοίλη, ἡ δὲ ἀντίθετος αὐτῆς σχηματίζει δύο ἡμικύκλια παρ' ἃ τρία τμήματα, ὧν ἡ περιφέρεια ἔχει περίπου τὸ σχῆμα οὗο. Ἡ ἐπιγραφή σφάζεται ἀκέραιος, ἀπέτελε δὲ προφανῶς τὸ τέλος ἐκτενεστέρας ἐπιγραφῆς, ἧς τὸ ὑπόλοιπον μέρος ὑπῆρχεν ἢ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ἀγγείου, ἢ ἐπὶ δευτέρας τινός ἢ καὶ πλειόνων ὁμοίων λαβῶν, ἐνεχαράχθη δὲ παρὰ τὸ ἄκρον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς λαβῆς καὶ τῆς πρὸς τὰ ἔξω. Μῆκ. 0,11, πλ. 0,055 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 18. De Ridder ἀρ. 182.

ε]ύχσαμένε δὲ κόραι

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε⁴ καὶ ε¹⁰, μ⁹, ν⁵, σ⁴, υ², χ².

LIX. (7294). W. Χεῖλος σκεύους τινός, πιθανῶς ἀμφορέως. Μῆκ. 0,145 μ. Ἐπὶ τοῦ χείλους περιθέει κατὰ τὴν ἔξω περιφέρειαν ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή:

vac. ἐτεδὸν vac.

-- h]αυτῆς; καὶ παῖδον; θεκεν; ἀγαλμα; -- ενος; ἐ --

Σχ. γρ.: α¹¹, θ⁴, κ², μ³, ν⁸, σ⁴ καὶ σ¹², υ².

Σημ. διαστίξεως ⁶.

Ἡ λέξις ἐτεδὸν φαίνεται ὅτι ἐγράφη κατόπιν ἵνα ἀντικαταστήσῃ τὴν ὑπ' αὐτὴν πρότερον ἐγχαραχθεῖσαν . . ενος, ἢ ἐκ παραδρομῆς παραλειφθεῖσα προσετέθη ὕστερον. Δυστυχῶς τὰ δύο πρώτα γράμματα τῆς ὑπ' αὐτὴν λέξεως ἐφθάρησαν πολύ, τὰ ὑπάρχοντα ἔχνη φαίνονται + I ἢ καὶ + T.

LX. (7322). Τεμάχιον κράνους χαλκοῦ φυσικοῦ μείγθους. Μῆκ. 0,18, ὕψ. τῶν διὰ στιγμῶν ἐγχεραγμένων γραμμῶν ὑπὲρ τὰ 0,02 μ. Τοῦ πρώτου γράμματος ἐσώθησαν μόνον δύο στιγμαί, τοῦ δὲ τελευταίου ἡ κάθετος καὶ ἡ κάτω ὀριζοντία γραμμῆ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 48.

-- ἀνέθεσ;]αν ἐγ Λε ---

Ἴσως: ἐγ Λέ[σβο ἢ Λέ[μνο ἢ ὁμοίον τι.

Σχ. γρ.: ε⁸, ν⁹.

LXI. (7262). Τεμάχιον κράνους. Μῆκ. 0,20 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 46.

-- ἀνέθεσαν --]ν λαβόν[τ]ες vac.

Σχ. γρ.: α¹², β³, ε¹⁰, λ², ν⁸, ο², σ⁴.

LXII. (6676). W. Κεφαλή κριού ἐπιθετος ἐπὶ σκεύους τινός. Μέγεθος 0,05 μ. Σφίζεται ἢ διὰ τὸν ἦλον ὅπῃ κατὰ τὸ κέντρον τῆς τομῆς τοῦ λαίμου. De Ridder ἀρ. 527. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή μεταξὺ τῶν κεράτων, βουστροφηδὸν γεγραμμένη, ἥτις σφίζεται ἀκέραιος, εἶνε δὲ μέρος μόνον μακροτέρας ἐπιγραφῆς, ἥς τὰ λοιπὰ ἦσαν ἐγκεχαραγμένα ἐπὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ σκεύους.

τὸν ὀκειῖαν με τ[ᾶ]θENAIA[ι] ἀν[έ]θεκ[εν]

Σχ. γρ.: α¹², ε⁴, θ⁴, μ³, ν² καὶ ν⁵ καὶ ν⁶.

Τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀθηναίας σφίζεται μικρὸν μέρος, ρ, ὅπερ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἠδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ ὡς λείψανον τοῦ ε², ἀλλὰ ἡ ἔννοια τῆς ἐπιγραφῆς δεικνύει ὅτι ἦτο α⁸.

LXIII. (7282). Τεμάχιον σκεύους (μῆκ. 0,075 μ.) μετὰ τοῦ χείλους, ἐφ' οὗ:

-- ἀνέθεκεν τᾶ[θ]ENAIAI

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν¹⁰.

Τοῦ πρώτου γράμματος σφίζεται μόνον τὸ ἕτερον σκέλος.

LXIV. (7297). Χεῖλος μετὰ τοῦ συνεχούς μέρους τοῦ σκεύους, ἐφ' οὗ ἡ διὰ στιγμῶν ἐγκεχαραγμένη ἐπιγραφή ἀνάστροφος. Μῆκ. 0,07 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 34.

-- ἀνέ[θ]εκε[ν]]ν --

Σχ. γρ.: θ⁴, κ³.

LXV. (7286). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,10 μ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους:

--- ἈθENAIAI;] ἀνέθε[κε] --

Σχ. γρ.: α⁸, ε³, θ⁴, ν⁸.

LXVI. (6928). Βαθρίδιον χαλκῶν, κοῖλον, συνιστάμενον ἐκ τοῦ κυρίως βάθρου καὶ πλατυτέρου ὑποβάθρου, ἐλλιπὲς τὰ ὄπισθεν. Μῆκ. τοῦ ἄνω μέρους 0,07, πλ. αὐτοῦ 0,035, μῆκ. τοῦ ὑποβάθρου 0,075, πλ. αὐτοῦ 0,045 μ. Ἐν ταῖς δύο μακροτέραις καθέτοις πλευραῖς τοῦ βάθρου ὑπάρχουσι παρὰ τὰς δύο ἐμπροσθίους γωνίας ὅπαι δεξιὰ μὲν δύο, ἀριστερὰ δὲ μία, αἵτινες ἐχρησίμευσον εἰς τὴν ἐπὶ ἄλλου (ἐκ μαρμάρου) βάθρου ἐμπηξίν τοῦ βαθριδίου. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρὸς τὰριστερὰ πλευρᾶς, ἐξακολουθοῦσα δὲ ἐπὶ τῆς προσθίας καὶ λήγουσα ἐπὶ τῆς δεξιᾶς. De Ridder ἀρ. 587.

-- ἀνέθε]κεν τᾶθENAIA(ι) | ἀ(ι)παρχ[έν]

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³, θ⁴, ν⁶ καὶ ν¹⁰, ρ⁹, χ².

Τὸ προσγεγραμμένον ι τῆς λέξεως Ἀθηναίαι ἐτέθη ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ κατὰ λάθος μετὰ τὸ πρῶτον α τῆς ἐπομένης λέξεως.

LXVII. (7266.7280). Τεμάχια δύο προσαρμύζοντα σκεύους μετὰ λεπτοῦ χείλους. Μῆκ. τοῦ ὅλου 0,25 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ σκεύους μεταξὺ τοῦ χείλους καὶ εὐθείας τινός γραμμῆς.

--- ἀνέθεκεν ἀ]παρχ[έ]]ν τ[ᾶ]θENAIAI vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, ν⁸, ρ¹⁰, χ².

LXVIII. (7310). Χεῖλος σκεύους μετὰ τεμαχίου αὐτοῦ τοῦ σκεύους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Σφίζεται ὀλόκληρος ὁ κύκλος τοῦ χείλους, οὗ διάμετρος 0,14 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη ποῦ μὲν διὰ στιγμῶν, ποῦ δὲ καὶ διὰ τῶν συνήθων γραμμῶν. Πρ6. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 35.

-- πρ --- [ἀνέθεκεν] ἀπαρχ[έν] τᾶθENAIAI

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, θ⁴, ν⁹, ρ⁹, χ⁴.

Τοῦ μετὰ τὸ πρῶτον ρ στοιχείου σφίζεται κάθετος ὅσον ι τινος γραμμῆ.

LXIX. (7277. 7290. 7300. 7311). Πέντε τεμάχια (ἂν ἔν ἀνεπίγραφον) χείλους σκεύους τινός κεκοσμημένου διὰ κυματίου καὶ ἄλλων ποιικιλμάτων. Αὐτοῦ τοῦ σκεύους σφίζονται μόνον ἐλάχιστα τεμάχια, ἡ δὲ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 23 καὶ 24.

-- ἀνέθεκ[εν ἀπ]αρχὴν τᾶθENAIAI

Σχ. γρ.: α¹², ε¹ καὶ ε³, θ⁴, ν⁶ καὶ ν¹⁰, ρ⁴;

LXX. (7272). Μικρὸν τεμάχιον ἀγγείου χαλκοῦ μετὰ τοῦ χείλους (μῆκ. 0,125 μ.), ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 2.

-- ἀπαρχὴν [τ']ἀθεν[α]IAI vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, θ⁷, ν⁸.

Τῶν τριῶν πρώτων γραμμάτων σφύζονται μόνον ἴχνη.

LXXI. (7270). Τεμάχιον σκεύους μετὰ λεπτοῦ χείλους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή διὰ στιγμῶν. Μῆκ. 0,12 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 40.

-- ἀπαρχ[χ]ὴν τᾶθε[να]IAI

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁸.

LXXII. (11449). W. Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,06, ὕψ. 0,053. Ὑπὸ τὸ χεῖλος ἡ ἐπιγραφή διὰ στιγμῶν. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 43).

-- ἀπαρχὴν --

Σχ. γρ.: ν; χ².

Τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου γράμματος λείψανα μόνον σφύζονται.

LXXIII. (7306). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,085 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐγκεχαραγμένη διὰ στιγμῶν ἡ ἐπιγραφή:

-- ἀπαρχὴν vac.

Σχ. γρ.: ν⁸, χ⁴.

Τὰ τρία πρώτα γράμματα εἶνε βεβλαμμένα.

LXXIV. (7267). W. Τεμάχιον φιάλης μετὰ τοῦ χείλους, μῆκ. 0,115 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιάζον, ὅτι ὅλα τὰ α εἶνε ἐγκεχαραγμένα ἀναστροφῶς. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 3.

vac. ἸΑπαρχὲ τᾶθε[να]IAI

Σχ. γρ.: α⁹ καὶ α¹¹, θ⁷, ρ⁹.

LXXV. (7295). Τεμάχιον σκεύους μετὰ ποικιλμά-

των καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,12 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 25.

-- δ]εκάτεν εὐχσ[αμεν --

Σχ. γρ.: α¹¹, κ², υ², χ².

LXXVI. (7271). W. Τεμάχιον σκεύους τινος. Σφύζεται σχεδὸν ὀλόκληρον τὸ χεῖλος, οὗ ἡ διάμετρος 0,22 μ., τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ σκεύους ἀπωλέσθησαν. Ἐπὶ τοῦ χείλους ἡ ἐπιγραφή. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 29.

-- ελι... α... δ; . νιμα . ιον δεκάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, μ⁹, ν⁷, ο².

Τὸ πρῶτον δ εἶνε δυσανάγνωστον· εἶνε δυνατὸν νὰ ἦτο καὶ α. Πρὸ τούτου τοῦ στοιχείου ὑπάρχει πλαγία γραμμὴ ὡσεὶ τὸ κάτω σκέλος τοῦ σ¹, μετ' αὐτὸ κάθετος γραμμὴ, ἴσως λείψανον τοῦ ε¹. Τὰ μετ' αὐτὴν γράμματα διακρίνονται καλῶς, μόνον τὸ μεταξὺ τοῦ α καὶ ι εἶνε ἀμφίβολον. Σφύζεται αὐτοῦ μόνον ἡ ἄνω ὀριζοντία γραμμὴ, ὡς τινος τ ἡ ζ.

LXXVII. (7337). Τεμάχιον χείλους σκεύους τινὸς κεκοσμημένου διὰ κυματιῶν καὶ ἀστραγάλων, μετὰ τοῦ συνεχοῦς μέρους αὐτοῦ τοῦ σκεύους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,145 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373¹² f. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 231, 3.

-- δ]εκάτεν --

Σχ. γρ.: α¹², κ³, ν;

LXXVIII. (7273). Τεμάχιον σκεύους μετὰ λεπτοῦ χείλους. Αἱ γραμμαὶ τῶν γραμμάτων σφηνοειδεῖς, ἡ γραφή ἡμελημένη. Μῆκ. 0,14 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους:

vac. Ηιερά εἰμ(ι) τῆς [ἈθENAIAΣ

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁴, μ¹⁰, ρ², σ⁹.

LXXIX. (7263). W. Λεπτὴ φιάλη χαλκῆ συμπεπιεσμένη, κεκοσμημένη δι' ἀκτινοειδῶν ποικιλμάτων, ἔχουσα ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πλευρᾷ, πλησίον τοῦ χείλους, κρῖνον στρογγύλον κινητὸν, ἐξ οὗ ἀνηρτάτο. Μῆκ. (διάμετρος) 0,14 μ. Ὑπὸ τὸ χεῖλος (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 11):

Ηιερά ἈθENAIAΣ

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁸, ν⁶, ρ⁶, σ⁴.

LXXX. (7268). Χείλος σκεύους χαλκοῦ. Μῆκ. 0,105 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 10.

Ἱερόν τῆς Ἀθυναίας

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁸ καὶ ν³, ρ⁶.

LXXXI. (6943). Βαθρίδιον χαλκοῦν μετὰ πλατυτέρου ὑποβάθρου, κοίλον, τετράπλευρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο τετράπλευροι ὅπαι καὶ μία κυκλοτερής, ἐπ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὴν ἀριστερὰν μακρὰν καὶ τὴν προσθίαν βραχυτέραν πλευράν. Μῆκ. 0,125, πλ. 0,08, ὕψ. 0,02 μ. — De Ridder ἀρ. 591.

Ἱερό[ν] Ἀθ[ε]ναίας

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³ καὶ ε¹⁰, θ⁴, ν², ρ⁹, σ⁴.

LXXXII. (7200). Λαβὴ σκεύους, λήγουσα εἰς κεφαλὴν κύκνου. Μῆκ. 0,15 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373¹² d. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 231, 1. De Ridder ἀρ. 229.

Ἱερόν : τῆς Ἀ-
θυναίας

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁶ καὶ ν³, ρ⁹, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως δ.

LXXXIII. (7035). Φιάλη χαλκῆ μεσόμφαλος, ἥς ἀπωλέσθη περὶ τὸ ἕν τρίτον. Διάμετρος περίπου 0,185 μ. Ἐπὶ τοῦ χείλους (De Ridder ἀρ. 221):

Ἱερόν τῆς Ἀθυναίας

Σχ. γρ.: α¹¹; ε⁴, θ⁴, ν³, ρ⁴ ἢ ρ⁹, σ⁴.

LXXXIV. (7298). Χείλος ἀγγείου χαλκοῦ ἴσως φιάλης. Μῆκ. 0,16 μ. Τοῦ σκεύους αὐτοῦ σφίζεται μικρόν τι τεμάχιον, ἐφ' οὗ ὑπὸ τὸ χείλος ἀναστροφῶς διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 36):

Ἱερόν τῆς Ἀθ[ε]ναίας

Σχ. γρ.: α¹², ν⁷, ρ².

LXXXV. (7332). Δύο προσαρμύζοντα ἀλλήλοις τεμάχια χείλους ποικίλως διακεκοσμημένου μετὰ λειψάνων αὐτοῦ τοῦ σκεύους. Μῆκ. τοῦ μὲν 0,08, τοῦ δὲ 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεκολάφθη ἀναστροφῶς ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 14 (τὸ πρῶτον ἡμῶν).

Ἱε[ρ]όν τῆς Ἀθ[ε]ναίας

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁹, ν³, ρ⁹, σ⁴.

LXXXVI. (7333). Χείλος σκεύους ποικίλως διακεκοσμημένου. Μῆκ. 0,11 μ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 13):

Ἱε[ρ]όν τῆς Ἀθυναίας

Σχ. γρ.: ε³, ν⁹, ρ⁹, σ⁴.

LXXXVII. (7309). Τεμάχιον σκεύους μεθ' ἀπλοῦ χείλους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ. Μῆκ. 0,13 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373¹² e. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 231, 2.

Ἱερόν Ἀθ[ε]ναίας

Σχ. γρ.: α¹², θ⁴, ν³, ρ⁹.

LXXXVIII. (7320). Ἐπιμήκης λαβὴ ἀγγείου χαλκοῦ ἡ ἐπιγραφὴ, ἥτις θ' ἀπετέλει σύνολόν τι μετὰ δευτέρας τινὸς ἐπὶ ἄλλης λαβῆς νῦν ἀπολεσθείσης, ἐνεχαράχθη παρὰ τὴν πρὸς τὰ ἔσω πλευράν τῆς ἐπιπέδου ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,085, πλ. 0,025 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 19.

[Τῆς Ἀθυναίας] | Ἱερόν εἰμι

Σχ. γρ.: ε³, μ⁹, ν⁸, ρ⁹.

LXXXIX. (7291). Τεμάχιον σκεύους χαλκοῦ μετὰ χείλους, ὑφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ. Μῆκ. 0,055 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 26.

vac. Ἱερό[α ἢ -όν τῆς Ἀθυναίας]

Σχ. γρ.: ε¹⁰, ρ⁹.

XC. (6857). Τεμάχιον τετραπλεύρου αἰχμῆς δόρατος. Μῆκ. 0,09 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν. De Ridder ἀρ. 281.

Ἱε[ρ]ά ἢ -ερόν

XCI. (11455). W. Αἰχμὴ λόγχης, εἰς δύο τεθραυμένη. Μῆκος τοῦ ὄλου 0,24 μ. Περιέργος εἶνε ἡ κατασκευὴ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τῆς αἰχμῆς, αἵτινες διὰ πολλῶν κανονικῶς ἐγκεχαραγμένων στιγμῶν κατέστησαν τραχεῖαι ὡσεὶ βίνης. Ἡ ἐπιγραφὴ διὰ μικρῶν παρὰ τῶν γραμμῶν ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 7.

Ἱε[ρ]ά ἢ -ερόν

XCII. (7335). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,09 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 16):

Ἀθηνᾶς

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹³, θ⁴, σ⁶.

Τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον γράμμα ἐφθαρμένα.

XCIII. (6556). Κράνος φυσικοῦ μεγέθους, ὀλίγον ἐφθαρμένον. Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παραγναθίδος (De Ridder ἀρ. 252):

ἸΑθυναίαις

Σχ. γρ.: α¹², ν³, σ⁴.

XCIV. (7324). Ἐλασμα χαλκοῦν, τεμάχιον κρά-
νου. Μῆκ. 0,15 μ. Ἐπ' αὐτοῦ ἐνεχαράχθη διὰ στιγ-
μῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 49):

ἸΑθε]ναίαις vac.

Σχ. γρ.: α¹², ν³, σ⁴.

XCV. (7326). Ἐλασμα χαλκοῦν, ἴσως τεμάχιον
κράνου. Μῆκ. 0,065 μ., ὕψ. 0,10 μ. — Journ. of
Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 32.

ἸΑθεν[αίαις

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, ν⁸.

XCVI. (7323). Τεμάχιον κράνου. Μῆκ. 0,15 μ.
Ἡ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν. — Journ. of
Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 51.

vac. ἸΑθεν[αίαις

Σχ. γρ.: α¹².

XCVII. (7369). Τεμάχιον κράνου (1/3 περίπου)
φυσικοῦ μεγέθους. Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς διὰ στιγμῶν
(Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 50):

ἸΑθεν[αίαις

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

XCVIII. (6844). Αἰχμὴ λόγχης μετὰ τετραπλευ-
ρου ἄκρας. Μῆκ. 0,36 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν
πλευρῶν τῆς αἰχμῆς, ἐγκεχαραγμένη διὰ στιγμῶν. —
Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 53. De Rid-
der ἀρ. 307.

ἸΑθυναίαις

Ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν συνεχομένων πλευρῶν ἐνεχα-
ράχθη Μ (ἀριθμητικὸν σημεῖον).

Σχ. γρ.: α¹², μ¹⁰, ν⁸, σ⁴.

XCIX. (6855). Αἰχμὴ λόγχης τετράπλευρος. Μῆκ.
0,13 μ. Γραφή διὰ στιγμῶν. — De Ridder ἀρ. 282.

ἸΑθυναίαις

Σχ. γρ.: α¹², ν⁸, σ⁴.

C. (6849). Αἰχμὴ λόγχης τετράπλευρος. Μῆκ. 0,21
μ. Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν
(De Ridder ἀρ. 287):

ἸΑθυναίαις

Σχ. γρ.: α¹², ν⁸, σ⁴.

CI. (11456). W. Αἰχμὴ λόγχης ἄνευ τοῦ ἄκρου,
μῆκ. 0,16 μ. Ἡ ἐπιγραφή διὰ στιγμῶν. — Journ. of
Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 52.

ἸΑθυναίαις

Σχ. γρ.: α¹², ε⁶, ν⁷, σ².

CII. (11452). W. Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,12 μ.
Σφίζεται μόνον τὸ ἄκρον. Ἡ διὰ στιγμῶν ἐπιγραφή εἶνε
δυσανόγνωστος.

ἸΑθυναί[αις

Σχ. γρ.: α¹², ν⁷.

CIII. (6856). Αἰχμὴ λόγχης, ἧς ἀπεθραύσθη τὸ
ἄκρον. Μῆκ. 0,11 μ. — De Ridder ἀρ. 295. Ἐπὶ μιᾶς
τῶν τεσσάρων πλευρῶν ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν:

ἸΑθεν[αίαις]

Σχ. γρ.: α¹², ν⁹.

CIV. (7284). Χεῖλος σκεύους χαλκοῦ. Μῆκ. 0,065
μ. Ἡ ἐπιγραφή φαίνεται ὅτι σφίζεται πλήρως. — Journ.
of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 31.

ἸΑθε(ναίαις)

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁵.

CV. (7318). Τεμάχιον σκεύους χαλκοῦ (μῆκ. καὶ
ὕψ. 0,05 μ.) μετὰ τοῦ χεῖλους, ὑφ' ὃ διὰ στιγμῶν
ἐνεχαράχθη (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI
ἀρ. 44):

- - ἸΑθεν]αίαι vac.

Σχ. γρ.: α¹¹.

CVI. (7299). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους
αὐτοῦ. Μῆκ. 0,12 μ. Ἡ ἐπιγραφή ὑπὸ τὸ χεῖλος, ἀ-
μελῶς ἐγκεχαραγμένη. — Journ. of Hell. stud. XIII
πίν. VI ἀρ. 4.

- - ἸΑθυναίαι vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, θ³, ν³.

CVII. (7276). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους

αὐτοῦ. Μῆκ. 0,06 μ. Ἡ ἐπιγραφή ὑπὸ τὸ χεῖλος, ἀνά-
στροφος. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 5.

— - ἌθENAIA[ι ἥ -ας - -

Σχ. γρ.: α¹², θ⁵, ν³.

CVIII. (7315). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους
αὐτοῦ. Μῆκ. 0,095 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐνεχαράχθη
διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI
ἀρ. 37):

— - Ἄ[θE[ν]AIA[ι ἥ -ας - -

Σχ. γρ.: α¹².

CIX. (7302). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους
αὐτοῦ. Μῆκ. 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη ἐπὶ τοῦ
σκεύους διὰ στιγμῶν. — Journ. of Hell. stud. XIII
πίν. VI ἀρ. 38.

— - Ἄ]θENA[IAI - - ἥ -ίας

Σχ. γρ.: ε¹⁰, ν⁸.

CX. (7292). W. Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους
αὐτοῦ ποικίλως διακεκοσμημένου. Μῆκ. 0,13 μ. Ἐπὶ
τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χεῖλους ἡ διὰ στιγμῶν
δυσανάγνωστος ἐπιγραφή:

— - Ἄ]θEN[αIAI - - ἥ -AIAΣ -

Σχ. γρ.: ε³, ν⁶.

CXI. (7036). Τεμάχιον χεῖλους χαλκοῦ σκεύους, οὗ
σφάζεται μικρὸν λείψανον. Μῆκ. 0,05 μ. — De Ridder
ἀρ. 223.

ε;να
ἴσως — - Ἄθ]ENA[IAI - - ἥ -ίας

Σχ. γρ.: α¹², ν⁶.

CXII. (11451). W. Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖ-
λους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,05 μ.

— - να — -

ἴσως — - ἌθE[ν]AIA[IAI - - ἥ -ίας

Σχ. γρ.: α¹¹, ν¹⁰.

Ἐν τῷ τέλει τῶν ἐνεπιγράφων χαλκῶν ἀναθημάτων
μνημονεύσωμεν καὶ τινα ἄλλα χαλκᾶ ἐπίσης ἀντικεί-
μενα, φέροντα ἐγκεχαραγμένα σημεῖα τινὰ δηλοῦντα πι-
θανῶς ὅτι ταῦτα συγκατελέγοντο ὑπὸ τῶν ταμιῶν εἰς
τὰ λοιπὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἀναθήματα. Τὰ ὑπ' ἀρ. CXIII-
CXVI σημεῖα σημαίνουσι ἴσως τ(ἔC) Ἄ(θENAIAΣ),
τὰ ὑπ' ἀρ. CXVII - CXXI ἀπλῶς Ἄ(θENAIAΣ).

CXIII. (6843). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,40 μ. Ἐπ'
αὐτῆς τὸ ἐν πίν. Α' ἀρ. 8 σημεῖον. — De Ridder
ἀρ. 308.

CXIV. (6854). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,15 μ. Ἴδε
ἐν πίν. Α' ἀρ. 9. — De Ridder ἀρ. 283.

CXV. (6851). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,22 μ. Ἴδε ἐν
πίν. Α' ἀρ. 10. — De Ridder ἀρ. 289.

CXVI. (6847). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,34 μ. Ἴδε
ἐν πίν. Α' ἀρ. 11. — De Ridder ἀρ. 290.

CXVII. (6845). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,31 μ. —
De Ridder ἀρ. 309. Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν διὰ
στιγμῶν Α.

Σχ. γρ.: α¹².

CXVIII. (6853). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,17 μ. Ἐπὶ
τῆς μιᾶς πλευρᾶς Α. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 12. — De Rid-
der ἀρ. 284.

CXIX. (11453). W. Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,155 μ.
Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς Α.

Σχ. γρ.: α¹².

CXX. (11454). W. Αἰχμὴ λόγχης, ἄνευ τοῦ ἄκρου
αὐτῆς. Μῆκ. 0,10 μ. Φέρει μόνον τὸ ἐν πίν. Α' ἀρ.
13 δελτοειδὲς σημεῖον, ὃ πιθανὸν νὰ εἶνε α ἀμελέστε-
ρον ἐγκολαφθέν.

CXXI. (6869). W. Σαυρωτὴρ λόγχης στρογγύλος,
μῆκ. 0,44 μ., ἔχων ἐγκεχαραγμένον διὰ στιγμῶν
τετραγώνων Α. Ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 14. — De Ridder
ἀρ. 298.

CXXII. (6994). W. Σταθμίον μετὰ δελφίνος ἐν ἀνα-
γλύφῳ (μῆκ. τῶν πλευρῶν 0,052 μ., πᾶχ. 0,016) ἐκ-
δοθὲν ὑπὸ Pernice, Griechische Gewichte σ. 31 καὶ
81 ἀρ. 1 (πρβ. De Ridder ἀρ. 408. Th. Reinach,
Revue des études grecques 1895 σ. 153. Sittl, Neue
phil. Rundschau 1895 σ. 10. Kubitschek, Rund-
schau über ein Quinquennium der antiken Num-
ismatik σ. 30). Ἐπὶ τῆς ἄνω αὐτοῦ ἐπιφανείας
παρὰ τὸ ἄκρον τῶν δύο πλευρῶν ἐγκεχαραγμένα ἀνα-
γνώσκονται τὰ γράμματα:

(H)εμισ[τά|τ]ερον

ἐπὶ δὲ τῆς ἐπιφανείας τῶν τριῶν καθέτων αὐτοῦ πλευρῶν:

δεμόσιον | Ἄθε[ν]αίον

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁸, ε¹⁰, μ⁶, ν⁹, ρ¹², σ⁴.

Τῶν δύο τ τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς σφίζονται μόνον αὐ καθετοὶ κεραΐαι, τοῦ δὲ μεταξὺ αὐτῶν α μοὶ φαίνεται ὅτι διέκρινα ἀμυδρὰ ἴχνη. Ὁ Pernice ἀνέγνωσεν (H)έμισ[υ h]ιερόν, ὀρθῶς ὑποθέσας ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς Η εἶνε νῦν ἀόρατον σκεπασθὲν ὑπὸ τοῦ μετὰ τὴν ἐγγάραξιν αὐτῆς ἐπικολληθέντος δελφίνος. Καὶ ὅμως ν' ἀσπασθῶμεν τὴν τοῦ Sittl ἀνάγνωσιν ὑπαγορεύουσαι οὐ μόνον τὸ παραξένον τῆς φράσεως «ἡμισυ ἱερόν» ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἴχνη τοῦ α καὶ πρὸ πάντων ἢ ὅλη διάθεσις τῆς ἐπιγραφῆς (πρὸς τὴν παρὰ Pernice ἀπεικόνισιν, ἣτις εἶνε πιστή, πλὴν ὅτι λείπει ἐν αὐτῇ ἢ μετὰ τὸ σ καθέτος γραμμῆ, ἢ δὲ πρὸ τοῦ δευτέρου ε ὁμοία γραμμῆ ἔπρεπε κατὰ 2 χιλιοστά ὑψηλότερον νὰ εἶνε τεθειμένη). Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ ἄκρον, ὡς ἐρρήθη, τῶν δύο πλευρῶν ἐγκεχαραγμένη λαμβάνει σχῆμα καμπύλον κατὰ τὴν γωνίαν, ἔχει δηλαδὴ οὕτω κεκλιμένα τὰ κάθετα τῶν γραμμάτων σκέλη, ὥστε αὐτομάτως ἀγόμεθα εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι οὐχὶ περὶ δύο, ἀλλὰ περὶ μίαν πρόκειται λέξεως, ἣν ἐφοβεῖτο τρόπον τινὰ νὰ χωρίσῃ εἰς δύο ὁ χαράκτης. Ἐπειτα εἶνε καὶ συνηθέστερον ἐν ταῖς ἐπὶ χαλκοῦ ἐπιγραφαῖς τὸ υ² τοῦ υ¹, ὃ ὑποθέτει ὁ Pernice. Ἡ ὑπὸ Reinach προβληθεῖσα ἀνάγνωσις ἐμὲ ἱερόν, εἶνε ἀπαράδεκτος, διότι μετὰ τὸ ι τοῦ ἐμὲ ὑπάρχει οὐ μόνον τὸ σ⁴ (κατεστραμμένον ἔχον τὸ κάτω σκέλος καὶ οὐχὶ ἀνήκουστον τοῦ σ σχῆμα) ἀλλὰ καὶ τοῦ τ ἢ καθέτος κεραΐαι.

CXXIII. (11457). W. Σταθμίον (μῆκ. 0,047 μ., πᾶχ. 0,01 μ.), ἐκδοθὲν Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 54 καὶ ἐξετασθὲν ἀκριβέστερον ὑπὸ Pernice (Griechische Gewichte σ. 31 καὶ 82 ἀρ. 2) κατὰ τὸν ὅποιον ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἀναγνώσκεται:

Δεκαστάτερον

Σχ. γρ.: α¹², δ⁴, ε¹⁰, ρ¹².

CXXIV. (7321). W. Τεμάχιον ταινίας χαλκῆς ἐπιμυκῆς, μῆκ. 0,135, πλ. 0,03, πᾶχ. περίπου 0,001 μ. Τὸ ἔλασμα φαίνεται σφζόμενον ἀκέραιον, πιθανῶς ὅμως πρὸς τὰριστέρᾳ ἀπεκόπη αὐτοῦ μέρος.

Ἡερμουῦ : πολόνειον : [τί-
μεις : ΔΔΔ vac.

Σχ. γρ.: δ¹ καὶ δ¹⁰, ε¹ καὶ ε⁶, μ¹⁰, ν⁸, σ⁴, υ².
Σημ. διασπίξεως ⁶.

Τὴν συμπλήρωσιν τίμησις ὑπαγορεύει ὁ ἀμέσως ἐπόμενος ἀριθμὸς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀβέβαιος, προκειμένου περὶ ἐπιγραφῆς, ἣς τὴν ἀληθινὴν σημασίαν ἀγνοοῦμεν.

CXXV. (7123). W. Λαβὴ ἀγγείου στρογγύλη, πλ. 0,07 μ. (De Ridder ἀρ. 121). Ἐπὶ τοῦ κοσμήματος δι' οὗ ἦτο προσκεκολλημένη ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἀναγνώσκονται ἐγκεχαραγμένα διὰ στιγμῶν τὰ ψηφία:

Ν Α

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

CXXVI. (7325). W. Τεμάχιον ἐλάσματος, μῆκ. 0,095, ὕψ. 0,075 μ., ἐφ' οὗ εἶνε ἐγκεχαραγμένα τὰ ἐν πίν. Α' ἀρ. 15 γράμματα.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 55.

CXXVII. (7130. 7156). W. Δύο ὁμοίμορφοι λαβὰι τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου λήγουσαι ἐκατέρωθεν εἰς κεφαλὰς ὕφρων καὶ ἔχουσαι πλάτος 0,185 μ. Ἐπὶ τῶν λαβῶν εἶνε ἐγκεχαραγμένα τὰ ἐν πίν. Α' ἀρ. 16 καὶ 17 σημεῖα. Ἐπειδὴ ὅμως εὐρίσκονται ἐπὶ τῶν ἐπιφανειῶν, αἱ ἦσαν προσκεκολλημένα ἐπὶ τοῦ ἀγγείου καὶ οὕτω δὲν ἐφαίνοντο ἐν ὅσῳ ἐσφζετο τὸ σκεῦος ἀκέραιον, δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἢ σημεῖα τοῦ τεχνίτου.— De Ridder ἀρ. 201. 203.

CXXVIII. (7334). W. Τεμάχιον ἐλάσματος λεπτοῦ, μῆκ. 0,065, ὕψ. 0,047 μ., οὐτινος τὸ ἐν κράσπεδον ἀποτελεῖ πτυχὴν κανονικὴν ἐν εἰδει χεῖλους ἢ περιθωρίου. Κάτωθεν τοῦ χεῖλους τούτου τὰ ἐν πίν. Α' ἀρ. 18 ἀπεικονισθέντα γράμματα (ὕψ. 0,012 - 0,015 μ.), ἂ ὁ Bather (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 65 καὶ σ. 129) ἀνεγνώρισεν ὡς Κυπριακά.

CXXIX. (6703). W. Ταῦρος μικρὸς, μῆκ. 0,06 μ. Οἱ ὀπίσθιοι πόδες καὶ ἡ οὐρὰ ἀπεκρούσθησαν. De Ridder ἀρ. 515. Ἐπὶ τῶν νώτων εἶνε ἐγκεχαραγμένη ἢ ἐπιγραφή:

Ἐπιγύδες
Καβί(ροι)

Σχ. γρ.: α³, β³, δ³, κ⁴, κόππα², σ⁴, υ³.

Ἐχοντες ὑπ' ὀψιν τὰ πολλὰ ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας ἱερῷ τῶν Καβείρων ἀνακαλυφθέντα ἀναθήματα (Athen. Mitth. 1890 σ. 388), δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς βεβαίαν τὴν ἄνω συμπλήρωσιν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τε γραφή εἶνε Βοιωτικὴ καὶ ἡ ὑπόθεσις, ὅτι ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἀνέκειτο ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνάθημα τῷ Καβείρῳ, λίαν ἀπίθανος, ἀγόμεθα πρὸς τὴν εἰκα-

σίαν, ὅτι τὸ ἀγαλμάτιον ἐν νεωτέροις χρόνοις μετεφέρθη ἐκ Βοιωτίας εἰς Ἀθήνας καὶ δὴ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι τὸ ἀγαλμάτιον οὔτε ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν προέρχεται, ἅς ἡ Γερμανικὴ Σχολὴ ἐνήργησεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Καθεύρων, οὔτε εἶνε ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀγορασθέντων, καὶ διὰ ταῦτα εἶνε πιθανόν, ὅτι πρὸ πολλοῦ εὑρέθη ἐν ᾧ

τόπῳ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τῷ Καθεύρῳ ἀναθήματα ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, δηλ. ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας ἱερῷ, κατετέθη ἐν τῇ μόνῃ τότε συλλογῇ μικρῶν ἔργων τῆς τέχνης, ἐν τῷ παρὰ τὸ Ἐρέχθειον οἰκίσκῳ, καὶ κατὰ λάθος ἀφέθη ἐν τῇ Ἀκρόπολει, ὅτε ἡ εἰρημένη συλλογὴ μετεφέρθη κατεδαφισθέντος τοῦ οἰκίσκου.

Εὔρετήριον
Μουσείου

6447 . . .	XXVIII
6453 . . .	XLVI
6556 . . .	XCIH
6599 . . .	XLI
6676 . . .	LXII
6695 . . .	XXXIV
6703 . . .	CXXIX
6837 . . .	XLIV
6843 . . .	CXIII
6844 . . .	XCVIII
6845 . . .	CXVII
6847 . . .	CXVI
6849 . . .	C
6851 . . .	CXV
6853 . . .	CXVIII
6854 . . .	CXIV
6855 . . .	XCIX
6856 . . .	CIII
6857 . . .	XC
6869 . . .	CXXI
6914 . . .	XXXV
6928 . . .	LXVI
6941 . . .	IX
6942 . . .	XXIV
6943 . . .	LXXXI
6944 . . .	XIII
6945 . . .	XXVII
6946 . . .	XII
6947 . . .	XXVI
6948 . . .	XXXIII
6949 . . .	XXX
6950 . . .	X
6951 . . .	XLIII
6974 . . .	II
6975 . . .	XI
6994 . . .	CXXII
7034 . . .	XVII
7035 . . .	LXXXIII
7036 . . .	CXI
7047 . . .	XX
7123 . . .	CXXV
7130 . . .	CXXVII
7156 . . .	CXXVII
7175 . . .	XIX

Εὔρετήριον
Μουσείου

7176 . . .	XLII
7177 . . .	LVIII
7178 . . .	XXXVI
7199 . . .	XXIII
7200 . . .	LXXXII
7262 . . .	LXI
7263 . . .	LXXIX
7264 . . .	XLV
7265 . . .	V
7266 . . .	LXVII
7267 . . .	LXXIV
7268 . . .	LXXX
7269 . . .	XXXII
7270 . . .	LXXI
7271 . . .	LXXVI
7272 . . .	LXX
7273 . . .	LXXVIII
7274 . . .	XL
7275 . . .	LIII
7276 . . .	CVII
7277 . . .	LXIX
7278 . . .	XVIII
7279 . . .	XXXIX
7280 . . .	LXVII
7281 . . .	LI
7282 . . .	LXIII
7283 . . .	XXXVIII
7284 . . .	CIV
7285 . . .	LIII
7286 . . .	LXV
7287 . . .	XLVII
7288 . . .	L
7289 . . .	LII
7290 . . .	LXIX
7291 . . .	LXXXIX
7292 . . .	CX
7293 . . .	VII
7294 . . .	LIX
7295 . . .	LXXV
7296 . . .	LIV
7297 . . .	LXIV
7298 . . .	LXXXIV
7299 . . .	CVI
7300 . . .	LXIX

Εὔρετήριον
Μουσείου

7301 . . .	LVII
7302 . . .	CIX
7303 . . .	XVI
7304 . . .	LVI
7305 . . .	LV
7306 . . .	LXXIII
7307 . . .	XXXVII
7308 . . .	XLIX
7309 . . .	LXXXVII
7310 . . .	LXVIII
7311 . . .	LXIX
7312 . . .	LI
7313 . . .	XIV
7314 . . .	XLVIII
7315 . . .	CVIII
7316 . . .	XV
7317 . . .	XXI
7318 . . .	CV
7319 . . .	XVI
7320 . . .	LXXXVIII
7321 . . .	CXXIV
7322 . . .	LX
7323 . . .	XCVI
7324 . . .	XCIV
7325 . . .	CXXVI
7326 . . .	XCV
7327 . . .	IV
7328 . . .	I
7329 . . .	III
7330 . . .	VI
7331 . . .	CXXVIII
7332 . . .	LXXXV
7333 . . .	LXXXVI
7334 . . .	XXXI
7335 . . .	XCIH
7336 . . .	XXV
7337 . . .	LXXXVII
7339 . . .	XXIX
7369 . . .	XCVII
7370 . . .	VIII
11449 . . .	LXXXII
11450 . . .	XXII
11451 . . .	CXII
11452 . . .	CII

Εὐφρατήριον
Μουσείου

11453	CXIX
11454	CXX
11455	XCI
11456	CI
11457	CXXIII

Bather

1	L
2	LXX
3	LXXIV
4	CVI
5	CVII
6	LIII
7	XLIX
8	XXXII
9	XVII
10	LXXX
11	LXXIX
12	XIV
13	LXXXVI
14	LXXXV
15	LI
16	XCII
17	XXXVI
18	LVIII
19	LXXXVIII
20	XIX
21	XXV
22	LIV
23	LXIX
24	LXIX
25	LXXV
26	LXXXIX
27	XLVII
28	XLVIII
29	LXXVI
30	LI
31	CIV
32	XCIV
33	XVIII
34	LXIV
35	LXVIII
36	LXXXIV
37	CVIII
38	CIX
39	XVI
40	LXXI
41	XXXVII
42	XXXV
43	LXXII
44	CV
45	XV

Bather

46	LXI
47	XXXVIII
48	LX
49	XCIV
50	XCVII
51	XCVI
52	CI
53	XCVIII
54	CXXIII
55	CXXVI
56	XX
57	XLIII
58	VI
59	V
60	XLIV
61	VIII
62	VII
63	I
64 ^a	II
64 ^b	III, IV
65	CXXVIII

C.I A. IV, I

373 ^a	XXXIV
373 ¹²	XXVIII
373 ^{12a}	LXXXII
373 ^{12e}	LXXXVII
373 ^{12f}	LXXVII
373 ^{12g}	XXII
373 ^{12h}	LVI
373 ¹¹⁷	XXX
373 ¹⁷⁹	XXXIII
373 ¹⁸⁰	IX
373 ²³⁸	XI

Δελτίον 1888

σ. 55	XI
» 231, 1	LXXXII
» 231, 2	LXXXVII
» 231, 3	LXXVII

Ἐφημερίς ἀρχ.

1887 σ. 135	XXXIII
1887 » 139	XXX
1887 » 141	XXVIII

Pernice

Griech. Gewichte

σ. 81, 1	CXXII
» 82, 2	CXXIII

De Ridder*

55	II III
113	XX
121	CXXV
178	XXXVI
182	LVIII
183	XIX
185	XLII
201	CXXVII
203	CXXVII
219	XVII
221	LXXXIII
222	**
223	CXI
226	XXϚI
229	LXXXII
252	XCIII
264	XLIV
281	XC
282	XCIX
283	CXIV
284	CXVIII
287	C
289	CXV
290	CXVI
295	CIII
298	CXXI
307	XCVIII
308	CXIII
309	CXVII
405	XXXV
408	CXXII
428	XI
515	CXXIX
527	XLII
529	XXXIV
581	XXX
582	XLIII
584	XXVII
585	XIII
587	LXVI
590	XII
591	LXXXI
595	X
598	XXXIII
601	IX
610	XXVI
613	XXIV
732	XLI
791	XLVI
796	XXVIII

* Ἐνῶ ἐτυποῦτο τὸ ἀνά χειρας ἔργον ἐξεδόθη καὶ τὸ δεῦτερον μέρος τούτου τοῦ πονήματος, οὗ ὅμως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπωφεληθῶμεν ἢ πρὸς συμπλήρωσιν μόνον τοῦ παρόντος πίνακος.

** Τὰ ἐκ ταύτης τῆς πιάλης μεταγραφέντα ἐλάχιστα λείψανα ἐπιγραφῆς δὲν ἤδυνήθη νὰ διακρίνω.

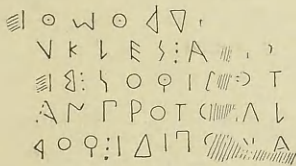
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΠΙ ΛΙΘΩΝ

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Ἄναθηματικά ἐπὶ παρίων ἢ ὁμοίων λίθων ἐπιγραφαὶ ἐκτὸς τῶν μετὰ ὀνομάτων τῶν τεχνιτῶν.

1. Βάθρον ἐκ πάρου, συνιστάμενον ἐκ δύο τεμαχίων. Μῆκ. 0,66, πλ. 0,36, πάχ. 0,24 μ. Γραφή: βουστροφηδόν.—C. I. A. IV, 1 σ. 198 ἀρ. 373²³⁶. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 239, 1.

a:

-- νδρο Μοι --
 -- υκλιες: Ἄ[ρ]ισ-
 τόδιφος: ΒΙ --
 ἀνέθεσ]αν πρώτοι γλ-
 αυ[ρ]όπιδι: φόρ[ει]

Ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς τοῦ λίθου ἐνεχαράχθη ἀτέχνως:

b:

Κινεσίας

Σχ. γρ. b: α¹³, ε³, ν⁹, σ⁴ (τὸ δεύτερον) καὶ σ¹² (τὸ πρῶτον).

2. Δύο τεμάχια πάρου, ἀποτελοῦντα μέρος ἐπιγράνου βάθρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα. Ἄμφοτέρων σφίζεται ἐν μέρει ἢ ἄνω ἐπιφάνεια, ἐν ἣ ὑπῆρχεν ἀβαθὲς περιφερὲς κοίλωμα. a: μῆκ. 0,55, ὕψ. 0,29, πάχ. 0,29 μ. b: μῆκ. 0,32, ὕψ. 0,15, πάχ. 0,29 μ.—C. I. A. IV, 1 σ. 89 ἀρ. 373⁹⁷.

a: Ἄ Λ Ρ Ι

b: φ ο ~~δ~~

a: -- ἀνηο: . . . ν ἄγρα[ς ἀπαρχέν;
 b: -- φόρη[ει --

3. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ ὀρθογωνίου παρίου λίθου, δεξιὰ, ἀριστερὰ καὶ τὰ κάτω ἀποκεκρουσμένα, φέροντα ἐπὶ δύο συνεχῶν πλευρῶν ἐπιγραφάς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὀριζοντίας πλευρᾶς ὑπάρχουσι τὰ λείψανα τῶν δύο στίχων 1 καὶ 2. a: μῆκ. 0,23, πάχ. 0,09 μ. b: μῆκ. 0,43, πάχ. 0,11 μ., πλάτ. ἀμφοτέρων 0,24 μ. Γραφή τῆς διστίχου ἐπιγραφῆς: βουστροφηδόν, τῆς ἐπὶ τῆς καθέτου ἐμπροσθίας πλευρᾶς μονοστίχου: ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά.—C. I. A. IV, 1 σ. 41 ἀρ. 373 c καὶ 373 d, πρβ. σ. 126. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 206. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 15. 16.

Ο Ι Τ Ο Μ Α

ο μ α θ

- (2) -- φορ -----
 (1) -- Ιοι τῶν Ἄ[θ]εναί;]ον Ἄθ --
 (3) -- - τόνδ[ε τὸν β;]ομόν: ἐπ[οίεσε;

4. Τεμάχιον ἐπιμήκους βάθρου ἐκ παρίου λίθου. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,24, πάχ. 0,095 μ. Γραφή: βουστροφηδόν.—C. I. A. IV, 1 σ. 199 ἀρ. 373²³⁹. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 174, 3.

(2) αυ[ρ]όπιδ[ι φόρει

(1) -- ἀνέθε]σαν γλ-

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ν², κόππα¹, σ⁴.

5. Δύο τεμάχια παρίου ἀγάλματος μετὰ συμφοῦς ὀλίγον προεχούσης βάσεως, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά. a: μῆκ. 0,09, ὕψ. 0,085, πάχ. 0,09 μ. b: μῆκ. 0,28, ὕψ. 0,17, πάχ. 0,15 μ. Ὑψος τῆς βάσεως 0,08 μ.—C. I. A. IV, 1 σ. 89 ἀρ. 373⁹⁸. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 205.

a:

b:

Φυ[- ἀνέθεκε Διὸς γλα]υρόπιδι φ[όρει

Σχ. γρ.: δ⁸, υ³, φ⁴.

Τῶν δύο πρώτων γραμμάτων τοῦ δευτέρου τεμαχίου σφίζονται μόνον τὰ κάτω ἡμίση.

6. Τεμάχιον πάρου μετὰ κυρτῆς ἐπιφανείας (ἴσως μέρος κίονος). Μῆκ. 0,19, πλ. 0,15 μ. Ἡ ἐπιγραφή πιθανῶς βουστροφιδὸν γεγραμμένη.

--- ν; ο[ς ἢ -μ ἢ -ν ---
ἀνέθ]εκ[ε ---

Σχ. γρ.: ε; κ².

7. W. Τεμάχιον παρίνου λίθου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,08, πᾶχ. 0,06 μ. Εὐρέθη κατὰ τὸ 1883 ἐν τοῖς χώμασι τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφῶν. Εὐρετήριον τῆς ἀρχ. Ἐταιρείας, Λιθ. 3748.

-- ἀπαρχ] ἐν ἢ -- δεκάτ] ἐν ἀν[έθεσαν --
----- ος καὶ -----
----- π -----

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³, ν⁶ καὶ ν⁷, σ⁴.

Τοῦ ε μόνον τὸ κάτω μέρος σφίζεται, τοῦ π ἡ ἀριστερὰ γωνία.

8. * Στήλη ἐκ παρίνου λίθου, συνημολογημένη ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐλλείπει τὸ ἐν ἄκρον μετὰ τῆς ἀρχῆς καὶ μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐκ τῆς διασκευῆς τῆς ἐπιφανείας τῆς μιᾶς τῶν πλατυτέρων πλευρῶν συνάγεται ὅτι αὕτη προσηρέιδετο πρὸς τοίχον τινα. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον αὐτῆς ὑπὸ τῷ πρώτῳ μέρει αὐτῆς διακρίνεται λεπτὴ εὐθεία γραμμὴ. Μῆκ. 2,30, πλ. 0,70, πᾶχ. 0,32, ὕψ. τῶν μειζόνων γραμμάτων 0,065-0,07, τῶν κυκλοτερῶν 0,04-0,048 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Εἰς στίχος. Κεῖται παρὰ τὸν κλίμακα πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου.—C.I.A IV, 1 σ. 199 ἀρ. 373²³⁷. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 10,2.

-- ἀνέθ]εκεν: Ἀθηναῖαι: Χαιρίον: [τ]αμειῦον:
Κλεδ[ι]κ[ο ---

Σχ. γρ.: α⁵ καὶ α¹⁴, ε³, μ⁶, ν⁵, ρ⁹.
Σημ. διαστίζεως 2-4.

9. * Βάθρον ἐκ παρίνου λίθου, ἐφ' οὗ ἀνέκειτο πάλιν τὸ πάλιν ἐπ' αὐτοῦ τεθῆναι γνωστὸν ἄγαλμα τοῦ Μοσχόφου. Μῆκ. 0,93, πλ. 0,90, ὕψ. 0,43 μ. Γραφή: ἐκ δε-

ξιῶν πρὸς ἀριστερά. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 624.—C. I. A. IV, 1 σ. 198 ἀρ. 373²³⁵. Athen. Mitth. XII, 1887, σ. 267. XIII, 1888, σ. 113 κ.έ. Journal of Hell. stud. IX σ. 123. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 319,1. Lepsius, Marmorstudien σ. 76, 95.

.ονθος : ἀνέθεκεν : ἠο Πάλο

Σχ. γρ.: α¹¹, ε², ε³, h³, ν⁵, ο³, σ⁵.
Σημ. διαστίζεως 8 καὶ 2.

10. Βάθρον παρίνου λίθου, ἀποκεκρουσμένον δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἄνω καὶ ὀπισθεν. Μῆκ. 0,62, ὕψ. 0,23, πᾶχ. 0,26 μ. Τὸ ἀριστερὸν ἡμισυ τῆς προσθίας πλευρᾶς κενόν. Γραφή: βουστροφιδόν.—C.I.A. I σ. 180 καὶ IV, 1 σ. 40 ἀρ. 345. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 673 ἀρ. 1116. LeBas πίν. 2,2.

Ι Ξ Ι Θ Ξ τῆι θε[οι
Ξ Τ Α Μ Α Ψ ἔγ]ραμάτε-
ν Ξ : Φ Α Ι Ἄ Ρ Ι υε : Φαιδρί[ας;
vac.

11. Τεμάχιον ὀγκώδους παρίνου λίθου. Ὑψ. 0,34, πλ. 0,25, πᾶχ. 0,31 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι διατηρεῖται χρῶμα ἐρυθρόν.—C. I. A. IV, 1 σ. 90 ἀρ. 373¹⁰¹.

-- ος ἔθε]κε --
-- χορ; ἀνC --
a: -- σ. αναC --
-- ε ἀρήτο]ν --
-- ισαγι --

Εἰς τὸν αὐτὸν λίθον ἀνήκει ἴσως καὶ ἄλλο τεμάχιον (ὕψ. 0,12, πλ. 0,15, πᾶχ. 0,20 μ.), φέρον τὰ ἐξῆς:

Οι
b: ρτοι
Λ vac.

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹² (στίχ. 3), ε³, h⁴ (=η; στίχ. 4), θ⁴, ν⁵, ρ⁹, σ⁴, χ².
Σημ. διαστίζεως 5.

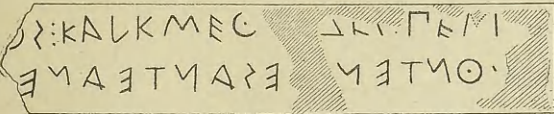
12. Βάθρον πάρινον, συνιστάμενον ἐκ δύο τεμαχίων, ἀποκεκρουσμένον κάτω καὶ ὀπισθεν. Μῆκ. 0,49, ὕψ. 0,21, πᾶχ. 0,21 μ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ

ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 και 128, ἀρ. 373*x*. σ. 80 ἀρ. 373⁹. Athen. Mitth. VII, 1882, σ. 222. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 230.

---- νες και παῖδες Ἄ[θ]εν[α]ἰαι τόδ' ἄγ[αλμα] ἄνθεσαν,] ἡ ἐ δ' αὐτ[οῖς] [πρόφ]ρονα θυμὸν ἔχοι

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε¹⁰ (στίχ 1) και ε³ (στίχ. 2), θ⁴, μ²; ν⁸ ρ⁹, σ⁴, υ².

13. W. Πώρινον ἐπίκρανον βάθρου ἐν σχήματι δωρικου κιονοκράνου μετ' ἄβακος, ἰδρυμένου ἐπὶ πολυγώνου στήλης. Συνηρμολογήθη ἐκ δύο τεμαχίων, ὧν τὸ δεύτερον ἐν τῷ παρὰ τὴν πύλην τοῦ Beulé φυλακίῳ εὔρε και ὑπέδειξε μοι ὁ κ. Wilhelm. Ἀποκεκρουσμένοι ἀριστερά, κάτω και ὄπισθεν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν ἀβαθὲς περιφερὲς κοίλωμα. ὄψ. 0,26, πλ. 0,52, πάχ. 0,29 μ. Γραφή: βουστροφηδόν.— C.I.A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸⁹ (τὸ πρῶτον ἤμισυ).

- - ος ; κ' Ἄλκμεο[ν]ίδες πενπ[α-θ]λόντε ν[ικ]έσαντε ἀνε[θέτεν]

Τοῦ τελευταίου γράμματος τοῦ πρώτου στίχου σφίζεται μόνον κάθετος γραμμή, ἐπειδὴ δὲ αὐτὴ εἶνε πολὺ πλησίον τοῦ προηγουμένου Ν, και ἡ μεταξὺ αὐτῶν ἐπιφάνεια τοῦ λίθου διατηρεῖται καλῶς, εἶνε ἀδύνατον νὰ συμπληρωθῇ εἰς Τ διὸ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἦτο Π. Ὁ τύπος πέμπαθλος εἶνε νέος, ἀλλὰ κανονικός (πρβ. πεμπώβολον).

14. * Ὑπόβαθρον σκεύους, ἴσως περιρραντηρίου, ἐξ Ἀττικῶ παρίνου λίθου. Διάμετρος τοῦ ἐπικράνου 0,35, τοῦ ποδὸς 0,45, ὕψ. 0,70 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ ἐπικράνου. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 607.— C. I. A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373⁸⁴. Athen. Mitth. X, 1885, σ.77. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 46*a*. Lepsius, Marmorstudien σ. 77, 100.

Σμικύθε πλύντρια δεκάτεν ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, μ³, ν⁶, σ⁴, υ².

15. Τεμάχιον βάθρου ἐξ Ἀττικῶ τυτανολίθου. Σφίζονται μέρη τοῦ ἄνω, ἀριστεροῦ και κάτω ἄκρου και τῶν προσκειμένων πλευρῶν. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,29, πάχ. 0,12 μ.—C.I.A. I ἀρ. 388. LeBas ἀρ. 39*a*.

Στρονδ[ι]χ - - ἀνέθεκε
Στρονδ[ι]χ - - Εὐδουμείς;

Σχ. γρ.: ν⁸, σ⁴.

16. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια ὀρθογωνίου παρίνου λίθου, φέροντος ἐπιγραφὰς ἐπὶ δύο συνεχῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,20, ὕψ. 0,35, πλ. 0,13 μ. ὄψ. τῶν γραμμάτων 0,065 μ. Ἐπὶ μιᾶς πλευρᾶς (βουστροφηδόν):

a: - - - - -
τ - - - - -
- - - - - λ
εσ- - - - -
- - - - - ασε
vac.

ἐπὶ τῆς ἐτέρας (ἐξ ἀριστερῶν πρὸς δεξιὰ):

b: γρα[ματεῦντος τοῦ δεῖνα ;
vac.

Σχ. γρ.: a: α¹², ε³, σ⁴. b: α¹¹ ἢ α¹².

17. Τεμάχιον λίθου παρίνου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένοι. Μῆκ. 0,17, ὕψ. 0,17, πάχ. 0,13 μ. Γραφή: βουστροφηδόν.— C. I. A. I σ. 183 και IV, 1 σ. 79 ἀρ. 371. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 675 ἀρ. 1120. LeBas ἀρ. 33.

- - - ατες - -
- - αντε - -
- - γ(ῆ δ)ο - -

Σχ. γρ.: α¹² και α¹¹ (στίχ. 2), ε³, ν⁸, σ⁴.

18. Τεμάχιον παρίνου λίθου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένοι. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,13, πάχ. 0,14 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373*n*.

- - | - -
ι θ ε ο

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴.

19. Τεμάχιον βάθρου παρίνου λίθου. Σφίζεται μέρος

-- πα --
 ἀνέθεκε;]ν vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

29. Τρία τεμάχια πόρου ὧν δύο ἐνεπίγραφα· ἐπὶ τοῦ ἀνεπιγράφου τεμαχίου σφίζονται μόνον λείψανα προστύπων κοσμημάτων. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. α τεμαχίῳ σφίζονται μέρη τῆς ἄνω, τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς, ἐν δὲ τῷ ὑπ' ἀρ. β τῆς ἄνω, τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας αὐτοῦ μέρους ἀβαθοῦς κοιλώματος, οἰοῦναι τῆς καλουμένης ἐσχάρας. Ἡ ἔμπροσθεν πλευρὰ τῶν λίθων, ὧν ὁ ὑπ' ἀρ. α προέρχεται ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, ὁ ὑπ' ἀρ. β ἐκ τῆς συλλογῆς τῆς Ἀρχ. Ἐπαιρείας, διαίρεται διὰ βαθέως ἐγκυκαραγμένων γραμμῶν εἰς δύο ὀριζόντια τμήματα (ἴσως ὑπῆρχον καὶ ἄλλα τοιαῦτα κατωτέρω ἔθνα ἀπεθραύστη ὁ λίθος), ἐν οἷς τὰ λείψανα τῆς ἐπιγραφῆς (ὑψος γραμμῶν τῶν περιπου 0,08). Πείθει δὲ καὶ ἡ λοιπὴ διακόσμησις ὅτι τὰ δύο ταῦτα καὶ τὸ τρίτον ἀνεπίγραφον τεμάχιον ἀνήκον εἰς τὸ αὐτὸ μνημεῖον (βωμόν;). Ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ἀλλαχθῶ χρῶμα ἐρυθρόν. α: μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,15, πλ. 0,14, β: μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,35, πλ. 0,36 μ.— α: C.I.A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁶⁰.

α: b: (βουστροφηδόν;):
 $\frac{\Lambda - -}{\tau\omicron (;)}$ $\frac{\upsilon\pi}{\alpha}$

Σχ. γρ.: α¹⁴ καὶ α¹² (b), υ⁶.

Τοῦ ἀριστεροῦ γράμματος τοῦ ὑπ' ἀρ. β τεμαχίου, ὅπερ ἐξέλαβον ὡς π τετραμμένον πρὸς ἀριστερά, σφίζεται τὸ δεξιὸν σκέλος καὶ μέρος τῆς ἄνω κεραίας.

30. Τεμάχιον πόρου, ἀνήκον πιθανῶς εἰς ὁμοῖον τῷ προηγουμένῳ μνημεῖον. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,09, πλ. 0,10 μ. Ἰχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

-- : :

Σημ. διαστίξεως⁵.

31. Τεμάχιον παρίνου λίθου. Μῆκ. 0,19, ὕψ. καὶ πλ. 0,10 μ. Ἐπὶ μιᾶς πλευρᾶς κακότεχνον κόσμημα γλυπτόν, ἐπὶ ἄλλης ἐνεχαράχθησαν ἀτέχνως τὰ γράμματα:

vac. Σιλ vac.

Σχ. γρ.: σ⁸.

Ἀναθηματικά ἐπὶ λίθων ἐπιγραφαὶ μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν τεχνιτῶν.

32.* Ἐπίκρανον βάθρου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοιλώμα, ἐν ᾧ προσηρμόζετο ἀγάλμα, πιθανῶς τὸ ἐν τῷ Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 135 καὶ ἐν Antike Denkmäler I πίν. 53 ἀπεικονισμένον ὅπερ καὶ ἐτέθη ἐπ' αὐτοῦ. Συνετέθη ἐκ τριῶν τεμαχιῶν, ἑλλείπουσι δὲ ἡ δεξιὰ ἄνω γωνία τῆς ἔμπροσθεν, ἡ δεξιὰ κάτω γωνία τῆς ὀπίσθεν πλευρᾶς καὶ μικρὰ τινα ἄλλα τεμάχια Μῆκ. καὶ πλ. τοῦ ἄθρακος 0,605, ὕψ. αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ κυματίου 0,15 μ. Γραφή: στοιχηδόν. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 681. — C.I.A. IV, 1 σ. 88 καὶ 181 ἀρ. 373⁹¹, σ. 42 ἀρ. 373 l καὶ σ. 82 ἀρ. 373³³. Ἐφημερίς ἀρχ. 1886 πίν. 6, 4 σ. 81, 4. Papers of the American school IV σ. 175. Hermes 1887 σ. 129. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 135. Athen. Mitth. XII, 1887, σ. 265. XIII, 1888, σ. 226. XV, 1890, σ.

126. Antike Denkmäler I σ. 44. Journ. of Hell. stud. X σ. 278. XI σ. 215. Overbeck, Griech. Plastik⁴ I σ. 152. Collignon, Sculpture grecque I σ. 365. Leipziger Studien XVIII σ. 72 (Scherling). Lepsius, Marmorstudien σ. 71, 35.

Νέαρχος ἀνέθεκε[]ν ho κεραμει-
 ὡς ἔργον ἀπαρχὴν τὰθ[]εναίαι.

Ἄντενορ ἐπ[οίσειεν h-
 ο Εὐμάρος τ[ὸ] ἀγάλμα;

Σχ. γρ.: α¹², ε³, 0⁴, μ², ν⁹, ρ³, σ⁴, χ².

33. Τεμάχιον περιφεροῦς ἐπικρανοῦ βάσεως ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου. Μῆκ. 0,12, πλ. 0,12, πᾶχ.

0,06 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος.—
C.I.A. IV, 1 σ. 88 ἀρ. 373⁹².

. . . α]νδρ[ος
ἐπο]ίεσε[ν h-
ο Εὐ]μάρο[ς

‡

- - - - - α]νδρ[ο ‡ -ος ἀνέθε- - -
'Αντένορ ἐπο]ίεσε[ν - - - - -
- - - - - ho Εὐ]μάρο[ς

Σχ. γρ.: α¹⁴, ε³, μ², ν⁶, ρ⁹, σ⁴.

— Τὴν ὑπό τινων ὡς ἐπιγραφὴν τεχνίτου ἐκλαμβανομένην ἐπιγραφὴν «Ἄπολλοδορος - - -» ἴδε ὑπ' ἀρ. 109.

34. Τρία τεμάχια κιονίσκου ῥαβδωτοῦ ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, προσαρμύζοντα ἀλλήλοις. Μῆκ. τῶν τριῶν τεμαχίων 0,92, διάμετρος 0,25 μ. Ἐλλείπουσι τὰ δύο ἄκρα καὶ τὸ ὄπισθεν ἡμισυ, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ εἶνε πλήρης.—C. I. A. I ἀρ. 350, α. IV, 1 σ. 89 καὶ 181 ἀρ. 373⁹⁵. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 289. ἀρ. 336. 1886 σ. 133. 1888 σ. 74. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 118, 3. 1889 σ. 119, 8. LeBas ἀρ. 37. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 755. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 47. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 254.

"Ἀρχερμος ἐποίησεν ὁ Χίτος
Ἰφιδίκε μάνεθεκεν Ἀθηναῖαι πολιόχοι

Σχ. γρ.: α¹⁰, β⁴, ε³ καὶ ε¹⁰, κ², λ⁸, μ⁶, ν⁵, ρ⁶, φ³, χ².

Τὸ δεύτερον Ε τῆς λέξεως «ἐποίησεν» διωρθώθη ἀντὶ Η.

35. Βάθρον ἐκ παρίνου λίθου ὄπισθεν ἀποκεκρουσμένον, συντεθειμένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐν τῇ ἀνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχον αὐλακῆς (πλ. 0,05 μ.) περικλείουσαι ὀρθογωνίως τὸ περίπου 0,15 μ. πλατῦ μέσον τῆς ἐπιφανείας. Ἐν τοῖς γράμμασι χρώμα ἐρυθρόν. *Υψ. 0,41, μῆκ. 0,41, πᾶχ. 0,22 μ.—C.I.A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹¹⁰ καὶ σ. 96 ἀρ. 373¹⁶¹.

- - αἰχς Κορτύνιο[ς
ἀν]έθεκεν
τά]θ[ε]ναῖαι

Γ]ορ[γί]α[ς ἐποίησε

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, θ⁴, ν⁶, ρ⁹ καὶ ρ¹⁰ (στίχ. 4), υ², χ².

36. Τρία τεμάχια κίονος ῥαβδωτοῦ ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου. Ἐλλείπουσι μέρος τι μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου τεμαχίου, τὸ κάτω ἄκρον καὶ ὀλόκληρον τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ κίονος (πλέον τοῦ ἡμίσεως). Μῆκ. 0,80, πλ. 0,22 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.—C. I. A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373²⁵¹, πρβ. σ. 96 ἀρ. 373¹⁶² καὶ σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁰. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 7. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 2 (W. Ἐσφαλμένως φαίνεται ἐνταῦθα κατεχωρίσθη τὸ πρῶτον τεμάχιον μεταξὺ τῶν εὐρημάτων τοῦ ναοῦ τῆς Ῥώμης, διότι ἐδημοσιεῦθη ἤδη C.I.A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁰ ὡς εὐρεθὲν παρὰ τὸ Ἐρέχθειον πρὸ τοῦ ἔτους 1887. Τὸ ἴδιον σφάλμα ἔγεινε καὶ ἐν C.I.A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹¹ = σ. 202 ἀρ. 373²⁵⁶, πρβ. κάτω ἀρ. 317).

'Ἀμειν[ίας ἀνέθεκε] ἐ τάθηναῖαι
Γ]οργ[ίας ἐποίησεν]

Σχ. γρ.: α⁸, ε⁴, θ⁴, μ¹⁰, ν⁹, ρ⁶.

37. Βάθρον ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, συντεθειμένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾷ τῶν στενωτέρων πλευρῶν. Ἐπὶ τῆς ἀνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν ἐπίμκηες τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,59 μ.). Μῆκ. 0,84, ὕψ. 0,50, πλ. 0,28 μ.—C.I.A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373²¹⁴. (W. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτην ἀπωλείσθησαν δύο τεμάχια, ἡ ἀριστερὰ γωνία, περιέχουσα τὸ πρῶτον Ε καὶ μέρος τοῦ κάτωθεν αὐτοῦ Δ, καὶ ἄλλο περιέχον τὰ δύο ψηφία ΔΙ (=αν) τοῦ πρώτου στίχου ὡς καὶ μέρη² τινὰ τῶν κάτωθεν ⊕ Ε).

'Ε]γέσ[ανδρος-
ἀνέθε]κεν
τ]άθηναῖαι

Γ]οργί[ας ἐπο]ίεσε

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, ν⁸, ρ⁶, σ⁴.

38. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ κάτω ἄκρον ἡ ἐπιγραφὴ, καὶ τῆς συνεχοῦς κάτω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,08, πᾶχ. 0,035 μ.—C.I.A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁵².

- - - - -
Γ]ορ]γί[ας [ἐποίησεν;

Σχ. γρ.: α¹², σ⁴;

39. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βαθριδίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένου κάτω καὶ ὀπισθεν. Ὑψ. 0,11, μῆκ. 0,20, πλάξ. 0,17 μ.—C.I.A. IV,1 σ. 94 καὶ 182 ἀρ. 373¹⁴¹. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 140, 3.

Δ]ιοπ[εῖθ]ες
ἐ]ποί[εσ]εν

Σχ. γρ.: ε¹⁰, ν⁹.

40. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον πλην τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἥς τινος σφίζεται μικρὸν τι μέρος. Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ λίθου ὑπῆρχεν ἐπιμήκεις περιφερῆς κοίλωμα. Μῆκ. 0,70, ὕψ. 0,17, πλ. 0,27 μ.—C.I.A. IV,1 σ. 203 ἀρ. 373²⁵⁹. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 37, 3. Athen. Mitth. VIII, 1888, σ. 441.

- - - - - [ἀνεθέ-
τεν - - - - -
Λαμπτρῆ

Ἐγίας : ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, μ², ν⁶, ρ¹⁰, σ⁴.

Σημ. διαστίξεως⁵.

41. Τεμάχιον κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἄκρᾳ σφίζεται περιφερῆς κοίλωμα. Μῆκ. 0,40, διάμετρος περίπου 0,23 μ.—C.I.A. IV,1 σ. 90 ἀρ. 373¹⁰².

Ἐλεύθερος : ἐπ[ό]ισεν

Σχ. γρ.: ε¹⁰, θ⁴, λ², ρ⁶, σ⁴, υ².

Σημ. διαστίξεως⁵.

42. Τρία τεμάχια κίονος ῥαβδωτοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔλλειπει δὲ τὸ μετὰ τὸ πρῶτον τεμάχιον (γύψω συμπληρωμένον). Μῆκ. τοῦ πρώτου (ἀριστεροῦ) τεμαχίου 0,22 τῶν δύο ἄλλων ὁμοῦ 0,45, διάμετρος περίπου 0,17 μ. Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πρώτου (ἀριστεροῦ) τεμαχίου διακρίνεται αὐλάκιον, προσωρισμένον διὰ τὴν περὶ τὸ ἀνάθημα περιχύσιν μολύβδου.—C.I.A. IV,1 σ. 80 καὶ 179 ἀρ. 373⁷. Δελτίον 1888 σ. 208.

Ἐνδοιος ἐπο[ί]σεν

Ἵοφσ - - - ἀνέθεκεν : ἡο ἼΑ - - -

Φιλερ[μ - ἦ γ -] ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, θ⁴, ν⁶, ρ².

Σημ. διαστίξεως⁵;

43. Βαθρίδιον ἐξ Ἀττικῶν μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν ἄκρον, συντεθειμένον δὲ ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σφίζονται τρία κοιλώματα, ὧν τὸ παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον εἶχε τὸ σχῆμα πέλματος μικροῦ δεξιῶν ποδῶν (περὶ τὸ χεῖλος πέντε μικρὰ ὀπαί), τὰ δὲ λοιπὰ δύο ἔχουσι τὸ σχῆμα ἐπιμήκεις τετραγώνου (τὸ μεσαῖον μῆκ. 0,14, πλ. 0,09, τὸ παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον μῆκ. 0,10, πλ. 0,06 μ., ἐν τῷ μὲν ἐσφῆθησαν ἐκ τεσσάρων ὀπῶν τρεῖς, ἐν τῷ δὲ ὑπάρχει μόνον μία ὀπή). Ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ μειζονος τεμαχίου ἔχθη ἐρυθροῦ χρώματος, δι' οὗ ἐδηλώθησαν καὶ τὰ σημεῖα τῆς διαστίξεως. Μῆκ. 0,45, πλ. 0,28, ὕψ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν.—C.I.A. I ἀρ. 365 καὶ IV,1 σ. 199 ἀρ. 373²⁴⁰ (τὸ μειζον). Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 314 ἀρ. 375. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 202, 6. LeBas ἀρ. 107.

- Φ;]σαχύθε : ἀνέθεκεν

Η]έρμιπος : ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, h (ἀπερᾶσθη μετὰ τὴν εὔρησιν, εἶχε δὲ τὸ σχῆμα h¹), θ⁴, μ², ν⁶ καὶ ν⁹, ρ², σ⁴.

Σημ. διαστίξεως⁵.

44. * Ὑπόβαθρον ἀναθήματος ἐκ Παρίου μαρμάρου, συνιστάμενον ἐκ κίονος ῥαβδωτοῦ (μετὰ 16 ῥαβδώσεων) καὶ περιφεροῦς κιονοκράνου, ἐφ' οὗ σφίζονται πολλὰ ἔχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμήσεως. Τὸ σφίζόμενον τεμάχιον τοῦ κίονος ἔχει ὕψ. 0,28, διάμετρον 0,21 μ., τοῦ δὲ ἐπικράνου (ὕψ. 0,20 μ.) ἀπωλέσθη πλέον τοῦ ἡμίσεως. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τοῦ κίονος ἔμβολον μολύβδου περιεχυμένον (ὕψ. καὶ διάμετρος περίπου 0,10 μ.), πρὸς ὃ ἀνταποκρίνεται τὸ ἐν τῇ κάτω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου ὁμοίομορφον κοίλωμα. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου κοίλωμα ἀβαθές, οὗ ἡ διάμετρος 0,21 μ., καὶ ἐν τῷ μέσῳ τούτου μικρὰ ὀπή, δι' ἧς ἐχύθη ὁ περὶ τὸ ἔμβολον τοῦ κίονος μολύβδος. Ἡ ἐπιγραφὴ καθέτως καταβαίνουσα ἐν δυοῖν τῶν ῥαβδώσεων τοῦ κίονος. Κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσεῖῳ.—C.I.A. IV,1 σ. 87 ἀρ. 373⁸⁶ (πρὸς σ. 181). Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 274, 13. Ἐφημερίς ἀρχ. 1886 πίν. 6, 2 σ. 80, 2. Collignon, Sculpture grecque I σ. 350.

Εὐένορ ἐπο[ί]σε - -

Κίρον ἀνέθ[ε]κε - -

Σχ. γρ.: α¹², ε⁴ καὶ ε³ (στίχ. 2), θ⁴, κ², ν¹⁰, ρ², υ².

45. Δύο γύψω συγκεκολλημένα τεμάχια κίονος μετὰ 16 ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ

ἄνω ἄκρα σφίζεται περιφερὲς ἔμβολον πρὸς ἔμπηξιν κιο-
νοκράνου (ἐπικράνου). Τρεῖς στίχοι. Ἐν τῷ δευτέρῳ
στίχῳ ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Μῆκ. 0,53, διάμετρος
0,24 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373⁸⁷. Πρβ.
Papers of the American school IV σ. 203 (Allen).
E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 241. Kretsch-
mer, Vasenschriften σ. 151.

(1) -- αιγ - ἦ ανα; | χλιτος : μάνεθε[χε Διὸς γλαυ-
κόπιδι (ἢ κρατερόφρονι) κόρει

(2) - - - - - 11 - - ἌθENAIA : χεχ - - -

(3) Εὐένor ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹², ε¹ καὶ ε¹⁰ (στίχ. 3), θ⁴, μ¹⁰, ν⁸, ρ⁶, σ⁴, υ², χ².
Σημ. διαστρέψεως⁵.

Τὸν δεύτερον στίχον συμπληροῖ ὁ Allen ὡς ἐξῆς :

πότνι'] ἌθENAIA, χεχ[αρίσθο σοι τόδε δῶρον.

Δυνατὴ δὲ καὶ ἡ ἐξῆς συμπλήρωσις :

πότνι'] ἌθENAIA, χεχ[αρέσει(ς) τῶργον ἰδῶσα.

W. Τοῦ χ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ σφίζεται μόνον ὀρι-
ζοντίας κεραίας μέρος, καὶ δὲν φαίνεται ἀδύνατον, ὅτι
τοῦτο τὸ γράμμα ἦτο μᾶλλον E. Ἡ ἐν τῷ C. I. A. εἰ-
κὼν εἶνε πιστή.

46. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου
ἄνευ ραβδώσεων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας σφίζεται περιφερὲς
ἔμβολον περιγευμένον μολύβδω (πρβ. περὶ ταύτης
τῆς διασκευῆς Heberdey ἐν Athen. Mitth. XV,
1890, σ. 130). Ἐν τοῖς γράμμασιν ἐρυθρὸν χρῶμα.
Μῆκος 0,52, διάμετρος περίπου 0,17 μ. — C. I. A.
IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373⁸⁸ (πρβ. σ. 181). Jahrbuch des
arch. Inst. III, 1888, σ. 273,9.

Εὐένor ἐπ[οίεσεν

Σχ. γρ.: ε², ν⁵, ρ², υ².

47. * Βάθρον ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἔχον ἐν τῇ ἄνω
ἐπιφανείᾳ κυκλωτέρησ κοίλωμα πρὸς ἔμπηξιν κίονος. Ὑψ.
0,27, μῆκ. 0,465, πᾶχ. 0,485 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν
τῇ Ἀκροπόλει μουσείου ὡς ὑπόβαθρον τοῦ ὑπ' ἀρ. 143
κίονος. — C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰⁶. Athen.
Mitth. XIII, 1888, σ. 123,1.

E]ῦθυκλῆς μέπο[ίεσεν

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴, μ².

48. Δύο τεμάχια βάθρου (στήλης μετὰ πλατυτέρου
ἐπικράνου;) ἐξ Ἀττικῆ μαρμάρου. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ.
α τεμαχίῳ (συγκειμένῳ ἐκ δύο ἔχοντι δὲ μῆκ. 0,25,
ὑψ. 0,12, πᾶχ. 0,09 μ.) σφίζεται μέρος τοῦ κάτω, ἐν
τῷ ὑπ' ἀρ. β τεμαχίῳ (μῆκ. 0,23, ὑψ. 0,14, πᾶχ.
0,045 μ.) μέρος τοῦ ἄνω ἄκρου. — α: C. I. A. IV, 1
σ. 88 ἀρ. 373⁹³. σ. 94 ἀρ. 373¹³⁷. σ. 181 ἀρ.
373⁹³, β: σ. 95 ἀρ. 373¹⁴³, πρβ. Δελτίον 1889
σ. 119,3.

β:

ω ω ω ἌθENAIAI ἀνάκειμαι

α: υ υ τέχ]νες Εὐμάρες [μἐργάσσα]το

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, μ², ν⁹, ρ⁹, σ⁴

W. Ἐπειδὴ ἡ συμπλήρωσις τέχνης εἶνε λίαν πιθανή
τολμᾷ νὰ προτείνω ταύτην τὴν ἀνάγνωσιν·

Ἄπαργμα τέχ]νες Εὐμάρες [μἐργάσσα]το.

49. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεν-
τελησίου μαρμάρου, οὗ σφίζεται μέρος τοῦ ἀριστεροῦ
ἄκρου. Μῆκ. 0,60, πλ. 0,23-0,17 μ. Μόνον ὁ διὰ
τὴν ἐπιγραφὴν προωρισμένος χώρος ἐλεικάνθη ἐπιμελῶς.
Γραφή: ἰωνική, ἡμελημένη. — C. I. A. IV, 1 σ. 205
ἀρ. 373²⁶⁹. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 16,8. E. Hoff-
mann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 258.

Σμ]ικυθὴ μάνε[θηκεν
Ἄθ]ηναίηι τό[δ'] ἄγαλμα
εὐξ]αμ[έ]νη δ[ί] ὄνει-
ρον; | ὑπὲρ πα[ίδων
κ]αὶ ἑαυτ[ῆς].

Εὐφρω[ν ἐπο-
ί]ησεν

Σχ. γρ.: μ², ν⁸ (στίχ. 1) καὶ ν⁹ (στίχ. 2, τὰ σχήματα τῶν λοι-
πῶν ἀδέσια), υ¹ καὶ υ⁴ (στίχ. 6), φ⁴.

50. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβόν
τὸ ὅπισθεν μέρος. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα τε-
τραγώνον (μῆκ. 0,41, βάθος 0,09 μ.). Μῆκ. 0,90,
ὑψ. 0,45, πλ. 0,40 μ. Γραφή τῆς ἀναθηματικῆς ἐπι-
γραφῆς: στοιχηδόν. Ἡ ὑπογραφή τοῦ τεχνίτου μικροπέ-
ρους γράμμασιν. — C. I. A. IV, 1 σ. 205 ἀρ. 373²⁷⁰.
Δελτίον 1889 σ. 39,5.

Φαίδρο[ς] Προθυ - - -

Κεφαλεθον ἀνέθ[ε]κεν

Εὐφρον ἐποίη[σ]εν

Σχ. γρ.: α¹ καὶ α¹¹ (στίχ. 1), ν⁶ καὶ ν⁹ (τὸ πρῶτον τοῦ δευτέ-
ρου στίχου), φ².

— Τὴν ὑπὸ τινων οὐκ ὀρθῶς εἰς τεχνίτην Ηε . . . ἀναφερομένην ἐπιγραφὴν (Löwy ἀρ. 396) βλέπε κάτω ὑπ' ἀρ. 188.

51. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια στήλης ὀκταγώνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνομένης πρὸς τὰ κάτω. Ἐλλείπουσι τεμάχια τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἐνεπιγράφου καὶ μιᾶς ἄλλης πλευρᾶς. Ἐπὶ τῆς μικροτέρας ἄκρας τοῦ λίθου ἔμβολον πρὸς ἐμπηξιν τοῦ ἐπικράνου ἢ τοῦ ἀναθήματος (μῆκ. 0,05, πλ. 0,12, πᾶχ. 0,09 μ.). Μῆκ. τῆς στήλης 1,02, πλ. 0,18-0,21, πᾶχ. 0,16-0,17 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Ἐν τοῖς γράμμασι χρώμα ἐρυθρόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 90 ἀρ. 373¹⁰⁵ (πρβ. σ. 182). Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 272, 5. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 214.

Παλάδι Ἀθαναίαι Λύσον ἀνέθεκεν ἀπαρχὴν
ἧν αὐτὸ κτ[ε]ά[νον], τῆ δὲ θεοῖ χαρίεν.
Θεοδάδες ἐπ[οί]εσε υ-]νο παῖς τὸδ' ἄγαλμα
Σχ. γρ.: α¹², β³, ε⁴, θ⁴, μ³, ν³, ρ¹⁰, σ⁴.

— Τὴν ὑπὸ τινων ὡς ἐπιγραφὴν Θεοδώρου τοῦ Σαμίου θεωρηθεῖσαν βλέπε κάτω ὑπ' ἀρ. 155.

52. Δεκατρία τεμάχια δύο πλακῶν ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν ἡ δεξιὰ συνεκολληθῆ πλήρης. Ἐκατέρω τῶν πλακῶν φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ αὐτὸ μῆκος (1,17 μ.), ἀναμφιβόλως δὲ τὸ αὐτὸ ὕψος (πλέον τῶν 0,13 μ.) καὶ πλάτος (πλέον τῶν 0,19). Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς (ἐκ 5 τεμαχίων) συγκεκολλημένης δεξιᾶς πλακῶς σφάζεται ἔν τῶν κοιλωμάτων, ἄτινα ἔχρησίμουν εἰς τὴν ἐγγόμφωσιν τοῦ ἀναθήματος. Σφάζονται τὸ ἀριστερόν καὶ τὸ δεξιόν ἄκρον τῶν δύο πλακῶν. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀπετέλει ἐλεγείον γεγραμμένον ἐν ἐνὶ στίχῳ ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς τῶν πλακῶν, τὰ λείψανα τῆς μικροτέροις γράμμασιν ἔγκεχαραγμένης ἐπιγραφῆς τοῦ τεχνίτου εὑρήνται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλακῶς. Ἐν τισι τῶν γραμμάτων ἔχην χρώματος ἐρυθροῦ. — C. I. A. IV, 1 σ. 44 ἀρ. 373 α⁵. σ. 82 ἀρ. 373²⁹. σ. 84 ἀρ. 373⁵³ καὶ 373⁵⁸, πρβ. σ. 163 ἀρ. 373 α⁵. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 73, 7. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 211.

Π]αλλά[δ]' ἄγαλμ' ἀνέθεκε Φιλ[όστ]ρα[τος] [ἡδ]ε
Τάλο πα[ῖς] εὐχσ[ά]μ[ενος] κόρε[ι] π[αι]δί Διὸς με-
γάλο

I ἢ Λ[----- ἐποίησεν]

Σχ. γρ.: α¹², ε³, μ², ν³ καὶ ν⁶ (στίχ. 3), ρ¹⁰, σ⁴, χ².
Σημ. διαστίξεως⁵.

53. Πέντε τεμάχια πλακῶς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν τὰ ὑπ' ἀρ. *a* καὶ *b*, ἐπίσης τὰ ὑπ' ἀρ. *d* καὶ *e* προσαρμύζουσιν ἀλλήλοις. Μῆκ. τῶν *a* καὶ *b* 0,46, τοῦ *c* 0,22, τῶν *d* καὶ *e* 0,57, τὸ πλάτος τῆς πλακῶς ἦτο 0,26 μ. Πάντων τῶν τεμαχίων ἀπεκρούσθησαν τὰ κάτω μέρη. — C. I. A. I ἀρ. 372. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373²⁷. σ. 86 ἀρ. 373⁸³. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1791 ἀρ. 3423. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 27. Εἰς στίχος.

Κάλον: ἐποίησεν Χαί[γιν]έτες, ὁ δεῖνα ἀ]νέθ[εκεν
κισ]αριδὸς Ἀθ[εναίαι]

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, κ³, λ⁶, ν³, ρ², σ⁴.
Σημ. διαστίξεως⁵.

54. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,70, πλ. 0,76, ὕψ. 0,48 μ. Ἐπὶ τοῦ βάθρου ἐκτετο πλίνθος φέρουσα τὸ ἀνάθημα, διότι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου εἶνε λεία ἐκτὸς μικρῶν τινων λαξευμάτων. Κεῖται δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος, ὅπου καὶ εὑρέθη τῷ 1839. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 402. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 131 ἀρ. 81. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 168. Le Bas ἀρ. 40. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 46 καὶ σ. XIX. Jahrbuch des arch. Inst. VII, 1892, σ. 185. VIII, 1893, σ. 113. Furtwängler, Meisterwerke σ. 277.

Η ε ρ μ ό λ υ κ ο ς
Δ ι ε ι τ ρ ε φ ο ς
ἀ πα ρ χ έ ν

Κρεσίλας
ἐποίησεν

Σχ. γρ.: κ⁴, ν⁶, ρ², σ⁴.

55. Τεμάχιον βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβόν τὸ ἀριστερόν ἄκρον, τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπισθεν μέρος. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ παρὰ τὸ δεξιόν ἄκρον μικρὸν περιφερὲς κοίλωμα (διάμετρος 0,025 μ.). Μῆκ. 0,28, ὕψ. 0,18, πᾶχ. 0,13 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 154 ἀρ. 403 α. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 36, 2. Athen. Mitth. XIII, 1888, σ. 441.

Περ]ικλέος
Κρεσ]ίλας ἐποίη [ἢ ἐποίησεν]

Σχ. γρ.: α¹², λ¹ καὶ λ² (στίχ. 2).

W. Ἐὰν ἦτο βεβαία ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος

τοῦ Περικλέους, ὁ παρὼν λίθος θὰ ἦτο ἡ βάσις τῆς ὑπὸ τοῦ Πλινίου 34, 74 καὶ Παυσανίου I, 25, 1. 28, 2 μνημνευθείσης εἰκόνας τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ἧς ἀντίγραφα νομίζονται αἱ ἐν Ῥώμῃ καὶ Λονδίῳ προτομαὶ (πρβ. Furtwängler, Meisterwerke σ. 270. Collignon, Sculpture grecque II σ. 132). Ἐπειδὴ δὲ δεχόμενοι ὅτι ἡ ἐπιγραφή κατεῖχε τὸ μέσον τῆς βάσεως δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ πλάτος αὐτῆς ὡς ἔγγιστα εἰς 0,44 μ. τὸ ἔργον τοῦ Κρησίλα θὰ ἦτο μικρῶν διαστάσεων, καὶ διὰ ταῦτα ὁ Furtwängler φρονεῖ, ὅτι ἦτο προτομὴ καὶ ὄχι τελεία εἰκὼν. Ἀλλὰ πρῶτον δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν καὶ τελείαν εἰκόνα μικροτέραν τοῦ φυσικοῦ. Ἐπειτα ὁ Παυσανίας ῥητῶς ὀνομάζει τὸ ἔργον ἀνδριάντα (πρβ. Blümner καὶ Frazer ἐν ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδόσεσι τοῦ Παυσανίου I, 1 σ. 305 καὶ II σ. 321). Τρίτον κατὰ τὴν ὀρθὴν παρατήρησιν τοῦ Bernoulli (Jahrbuch des arch. Inst. XI, 1896, σ. 107) ἡ ἐπιγραφή ἠδύνατο καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς βάσεως νὰ ἦτο ἐγκυχαρχαμένη.

Πρὸ πάντων ὁμῶς ὁμολογητέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος δὲν εἶνε βεβαία. Ἡσιστα συνήθης εἶνε ἡ χρῆσις τῆς γενικῆς ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς (πρβ. Iw. von Müllers Handbuch² I σ. 588), καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἦτο οὕτω πῶς συντεταγμένη ἡ ἐπιγραφή: «Ὁ δεῖνα ἀνέθηκε τοῦ . . . κλέους, Κρησίλας ἐποίησεν». Καὶ οὕτως οὔτε περὶ τοῦ ἀναθήματος, οὔτε περὶ τοῦ ἀναθέντος εἴμεθα βεβαίω. Ὡς πρὸς τὸν τόπον, ὃν κατέχει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου, πρβ. π. χ. τὴν ἐπιγραφήν τοῦ Στρογγυλίου (κατωτέρω ἀρ. 71).

56. * Βάθρον ἐπιμήκης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἐμφωκοδομημένον ὑπὸ τὸ ἀριστερὸν τῶ εἰσερχομένῳ ἄκρον τοῦ νεωτέρου τοῦξου ἐν αὐτῇ τῇ γωνίᾳ τοῦ δυτικοῦ θυρώματος τοῦ Παρθενῶνος τῇ βλεπούσῃ εἰς τὰ ἔσω τοῦ ναοῦ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,73, ὕψ. 0,27, πᾶχ. 0,84 μ. — C. I. A. I ἀρ. 403 (Anthol. Pal. XIII, 13). Ἐφημερίς ἀρχ. 1872 σ. 409 ἀρ. 425. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 751. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 47. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 269.

Τόνδε Πύρες] ἀνέθηκε Πολυμνέστο φίλο[ς υἱὸς
εὐζάμενος δεκάτεν Παλλάδι τριτογενεῖ.
Κυδονιέτας Κρεσίλας ἐργάσατο

Μὴ δυνθέντες νὰ ἐξετάσωμεν αὐτὸν τὸν λίθον, περιγράφομεν αὐτὸν κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐφημερίδι δημοσίευσιν. Κατὰ τὸ (ἐκεῖ ἐν πίν. 60) ἀπεικόνισμα ἔχουσι

πάντα τὰ γράμματα τὰ ἐν τῷ ἡμέτερῳ πίν. Α' ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ σχήματα. Καὶ τοῦ ξ τὸ σχῆμα βλ. ἐν τῷ πινάκι.

57. * Βάθρον ἐκ Παρίου μαρμάρου κείμενον πρὸ τῆς δυτικῆς προσόψεως τοῦ Παρθενῶνος ὅπου καὶ εὐρέθη ἐνφωκοδομημένον εἰς τὴν ἐκεῖ δεξαμενῇ. Μῆκ. 1,29, πλ. 0,64, ὕψ. 0,35 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο περιφερεῖς ὅπαι, κείμεναι ἢ μὲν ὅπισθεν ἢ δὲ κατὰ τὸ μέσον τῆς ἐπιφανείας. Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς διακρίνονται ἔχνη προέχοντος ἀγκῶνος (Versatzbosse) ἐπιπολαίως ἀποκοπέντος. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν μικροτέρων πλευρῶν. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 374. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1738 ἀρ. 3291. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 752. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 40. Bechtel, Inschriften des ionischen Dialekts σ. 151 ἀρ. 265. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 67. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 263.

Πα]ρθένου Ἐκράντο με πατὲρ ἀνέθε-
κε καὶ υἱός | ἐνθάδ' Ἀθηναίει, μνῆμα
πόνον Ἄρεος, | Ἐγέλορας, μεγάλη(ν) [δ]᾽ ἐφι-
λοχσενίης ἀρετῆς τε | πάσας μοῖραν
ἔχον τένδε πόλιν νέμεται. |
Κριτίας καὶ Νεσιότες ἐποίησαν

Σχ. γρ.: ν⁶, ρ⁹, σ⁴, υ³, ρ².

Ἐν τῷ 3. στίχῳ ἔχει ὁ λίθος «μεγαλετε».

Κάτωθεν τῆς ἀρχαϊκῆς ἀνεγρᾶφῃ ἡ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 605 ἐπιγραφή.

58. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχον μῆκ. 0,62, ὕψ. 0,32, πλ. 0,74 μ. Εὐρέθη τῷ 1838 παρὰ τὸν δρόμον τὸν ἀπὸ τῶν Προπυλαίων εἰς τὸν Παρθενῶνα φέροντα, ὅπου καὶ νῦν κεῖται. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο μικρὰ ἐπιμήκη τετράγωνα κοιλώματα (μῆκ. 0,105, πλ. 0,05 μ.) καὶ παρὰ τὸ ἐν αὐτῶν, τὸ μᾶλλον ἀπέχον ἀπὸ τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς, ἔχουσι πεδίλου χαλκοῦ ἀγάλματος (σφύζονται μικρὰ τεμάχια χαλκοῦ). Ἐκ τῶν σημείων τούτων συνάγεται ὅτι τὸ ἄγαλμα ἐσττηρίζετο μᾶλλον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδῶς καὶ ὅτι τὸ σῶμα ἦτο ἐστραμμένον οὐχὶ πρὸς τὴν ἐνεπιγράφον ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀριστερᾶ ταύτης προσκειμένην πλευρᾶν. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 376. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 98 ἀρ. 46. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 164. Le Bas ἀρ. 39. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 39 καὶ σ. XIX. Roberts, Intro-

duction to Greek ep. I ἀρ. 68 a. Πρβ. και Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 106. X, 1895, σ. 202.

Ἐπιχαρίνος ἀνέθεκεν ho ----
Κριτίος και Νεσιότες ἐπο[ε]σάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁶, ρ¹⁰, σ⁴.

Μετὰ τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου στίχου γράμματα «ho» φαίνεται ἔχνος τι, ἴσως μικρὸν λειψανὸν κυκλοτεροῦς τινος γράμματος, ὅπερ ὅμως δύναται καὶ νὰ προέρχεται ἐκ βλάβης τοῦ λίθου. Μετὰ τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν διακρίνεται σαφῶς ἄλλο τι γράμμα πλὴν ἔχων τιτων ὑπὲρ τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου στίχου, ἅτινα φαίνεται ὅτι ἐξέλαβεν ὁ Ῥόσσιος ὡς ν.

59. * Βάθρον κυκλοτερές ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Διάμετρος 0,91, ὕψ. 0,44 μ. Ἀπωλέσθησαν τεμάχιά τινα τῆς ἐπιγραφῆς, ἅτινα ἀνεγράψαν ὑπὸ Ῥόσσιου, Πιτάκη και Ῥαγκαβῆ. Ἡ ἐπιράνεια τῆς περιφεροῦς πλευρᾶς ἐλειάνθη διὰ κροταφίδος πλὴν στενῶν παρὰ τὸ ἄνω και τὸ κάτω ἄκρον ταινιῶν και τοῦ τετραγώνου χώρου τῆς ἐπιγραφῆς, ἅτινα ἐλειάνθησαν ἐπιμελῶς διὰ ξοίδος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπάρχουσι δύο κοιλώματα, ἔχνη ποδῶν τοῦ χαλκοῦ ἀγάλματος. Κεῖται δυτικῶς τῶν Προφυλαίων, ἐν ᾧ τόπω και εὐρέθη. Γραφή: ἐν μέρει (μάλιστα πρὸς ἀριστερὰ) στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 375. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 96 ἀρ. 44. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 101. 163. Le Bas ἀρ. 7. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 38. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 68.

- - ί]ας κ[αί Ὀφσιος] ἀνέθετεν
τῆι Ἄθ]εναία[ι ἀπαρχ]ῆν Ὀαθεν.
Κριτί]ος και Ν[εσι(ι)ότες] ἐποισάτεν.

Σχ. γρ.: ν⁸, σ⁴.

Μεταξὺ τοῦ δευτέρου και τοῦ τρίτου τῶν σωζομένων γραμμάτων ὑπάρχουσιν ἐν καθέτῳ γραμμῇ στίγματα τινα, ἅτινα δὲν φαίνονται ὅτι εἶνε ἀρχαία.

60. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφίζεται ὅμως μέρος τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,27, ὕψ. 0,16, πᾶχ. 0,33 μ.— C. I. A. I ἀρ. 377. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1797 ἀρ. 3436. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 398.

- - - κλέε[ς ἀνέθεκεν - - -

Κριτίο[ς και Νεσιότες ἐποισάτεν];

Σχ. γρ.: ε⁵, ρ².

61. Τεμάχιον πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀνηκούσης εἰς βάθρον εὐμέγεθες. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπάρχει εἰσέτι εἰς τῶν ἀγκῶνων (Versatzbossen), οὗς μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι ὡς λαβὰς διὰ τὴν τοποθέτησιν ὀγκωδῶν πλίνθων. Μῆκ. και ὕψ. περίπου 0,30, πᾶχ. περίπου 0,13 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸³.

Κριτί:]ος κα[ι Νεσιότες;
ἐπο]ισάτεν

Σχ. γρ.: α¹ και α¹² (στίχ. 2), σ⁴.

— Τὴν ἐπιγραφὴν ἦν συμπληρώσαντες—K]όμον: ἐπ]οίεσε - - ὡς ἐπιγραφὴν τεχνίτου ἐκλαμβάνουσι τινες ἴδε ὑπ' ἀρ. 3.

62. Πλάξ ἐκ φαιοῦ Ἀττικῆς μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφὴ, ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν ὑπάρχουσα, δεικνύει ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπάρχουσι τέσσαρα ἀβαθῆ κοιλώματα, ἐν οἷς ἀνὰ ἐν τεμάχιον χαλκοῦ μολύβδου περιεχυμένον (τὸ ἀνάθημα παρίστανεν ἴσως ἵππον βαδίζοντα). Μῆκ. 0,71, πλ. 0,32, ὕψ. 0,15 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²²⁰. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 271.

Λεόβιος; ἐπ-
οίεσεν; Πυρε-
τιάδες

Σχ. γρ.: α¹¹, β⁴, ε³, ν⁹, ρ⁹, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως⁵.

Τὸ ρ τοῦ 2. στίχου ἀντικατέστησεν ἐν ε, ὅπερ εἶχεν ἐγχαραχθῆ ἑσφαλμένως.

63. * Πλίνθος ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, συνημολογημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων και θετιμένη ἐπὶ ἀντηρίδος τοῦ βορείου τοῖχου τοῦ πύργου τῆς Ἀπτερίου Νίκης ἀριστερὰ τῆς εἰς τὸν πρὸ τοῦ ναοῦ γῶρον ἀγούσης μικρᾶς κλίμακος. Ἐπὶ τῆς νῦν ἄνω ἐπιφανείας, ἐπίσης δὲ ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου κάτω πλευρᾶς ὑπάρχουσι κοιλώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ἐπὶ τῆς πλίνθου ταύτης ἴστατο μία τῶν ὑπὸ τοῦ Πausανίου (I, 22, 4) μνημο-

νευμένων «εικώνων τῶν ἰππέων» ἐνῶ ἡ ἑτέρα ἴστατο ἀναμφιβόλως ἐπὶ τῆς ἀντικρῦ κειμένης παρὰ τὴν νοτιοδυτικὴν ἄκρην τῆς Πινακοθήκης γωνίας τοῦ κρηπιδώματος τῶν Προπυλαίων (ἴδε τὴν ὑπ' ἀρ. 64 ἐπιγραφὴν). Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφὴ ἐπαναλαμβάνεται αὐτολεξεῖ ἐπὶ τῶν δύο στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν τῆς πλίνθου, ἢ μία ὁμῶς (b) φαίνεται νῦν ἀντιστρόφως γεγραμμένη, ἐπειδὴ ἀναφέρεται εἰς τό ποτε ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου ἐπιφανείας τοῦ λίθου ἰστάμενον ἀνάθημα. Ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαί, τοῦλάχιστον ἢ ἐπὶ τῆς νῦν πρὸς μεσημβρίαν βλεπούσης πλευρᾶς τοῦ λίθου (b), εἶνε ἀνανεώσεις τῆς ἀρχῆθεν ἐπὶ ἀρχαιότερου τινὸς βάρου τοῦ ἀναθήματος ἐγκολοφθεΐσης. Μῆκ. 1,80, ὑψ. 0,22, πλ. 0,87 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 184. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 181, Α' καὶ Β'. Πρβ. Bonner Studien σ. 99. Leipziger Studien XVIII S. 67 (Scherling).

a:

Η]οι hi[ππ]ῆς ἀπὸ τῶν πολεμίων hiππαρχ[χ]ό[ν]τον Λακεδαιμονίῳ, Ξενοφόντος, Προνάπ[ο].

Λύχιος ἐποίησεν Ἐλευθερεὺς Μύρον[ος]

b:

Ηοι hiππῆς ἀπὸ τῶν πολεμίων hiππαρχ[όν]τον Λακεδαιμονίῳ, Ξενοφόντος, Προνάπ[ο].

Λύχιος ἐποίησεν Ἐλε[υ]θερεὺς Μύρονο[ς]

Σχ. γρ. τῆς ὑπ' ἀρ. α ἐπιγραφῆς: η, ξ (ἴδε πίν. Α'), ρ², σ⁴, τῆς δὲ ὑπ' ἀρ. b: η, θ, μ¹¹, ν³, ξ, ρ², σ⁴, φ¹.

64. Δύο τεμάχια πλίνθου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, ἀνηκούσης εἰς τὸ ἀντίστοιχον τῷ προηγουμένῳ ἀνάθημα. Ὑψ. ἀμφοτέρων 0,205, a: μῆκ. 0,41, πᾶχ. 0,33, b: μῆκ. 0,16, πᾶχ. 0,32 μ. Γραφή: στοιχηδόν, ἀνταποκρινομένη καὶ κατὰ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων πρὸς τὴν ὑπὸ 63, a ἢ μᾶλλον πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιγραφὴν, τοῦλάχιστον ὡς πρὸς τὴν διάστιξιν. — C. I. A. IV, 1 σ. 104 καὶ 183 ἀρ. 418 h. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 181, Γ'. Τὸ ἀριστερὸν τεμάχιον (a) Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 57. Athen. Mitth. V, 1880, σ. 310, 1. 317, 2.

Ηοι hiππῆς: ἀπὸ τῶν π[ολ]ε[μ]ι[όν]ων hiππαρχ[όν]τον: Λακεδαιμονίῳ: Ξ[ε]νο[φ]όν[τ]ος: Προνάπ[ο].

Λύχιος ἐποίησεν Ἐλε[υ]θε[ρ]ε[υ]ς Μύρονος

Σχ. γρ.: ε¹¹, ξ (ἴδε πίν. Α'), ρ², σ⁴.
Σημ. διαστίξεως⁵.

65. * Βάρθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν μέρος, ἐνφοκοδομημένον (ἀντιστρόφως) ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἐπενδύσει τοῦ δυτικοῦ θυρώματος τοῦ Παρθενῶνος. Μῆκ. 0,88, ὑψ. 0,60, πλ. 0,75 μ. Γραφή τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 418. Ἐφημερίς ἀρχ. 1853 σ. 690 ἀρ. 1143. Le Bas ἀρ. 150. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 763. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 365. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 42.

----- ἀ]νέθεκεν

----- αιος

----- εναιος

--- μεγάλος

Μι]νον

Φ]ανομάχο

ἐποίησε

Σχ. γρ.: Γ (=γ), Λ (=λ), τὰ λοιπὰ στοιχεία συμφωνοῦσι τοῖς ἐν τῇ πρώτῃ στίχῳ τοῦ πίνακος Α' ἀναγεγραμμένοις.

66. Στήλη μετ' ἐπικράνου (ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου) συνθεθεμένη ἐκ δύο τεμαχίων καὶ χρησιμεύσασα ὡς βάσις χαλκοῦ τινος ἀναθήματος, ἴσως ἵππου βαδίζοντος (ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τέσσαρες μικραὶ ὀπαὶ μετὰ τεμαχίων χαλκοῦ μολύβδω περιεχυμένων). Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ τεχνίτου εὑρηται ἐπὶ μιᾶς τῶν πλατυτέρων τετραγώνων πλευρῶν τοῦ ἐπικράνου (οὐ τὸ μῆκ. 0,345, πλ. 0,15, ὑψ. 0,11 μ.), ἢ δὲ ἀναθηματικὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν τοῦ στολοειδοῦς μέρους τοῦ λίθου (μῆκ. 0,78, πλ. ἄνω 0,20, κάτω 0,23, πᾶχ. ἄνω 0,115 κάτω 0,14 μ.). — C. I. A. IV, 1 σ. 89 (πρβ. σ. 182) ἀρ. 373⁹⁹. Ἐφημερίς ἀρχ. 1887 σ. 145 κ. ἐ. σημ. 2. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 251. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 271, 2. Lepsius, Marmorstudien σ. 75, 88.

a: Τιμαρχος: μὲνέθεκε: Διὸς κρατερόφρ[ονι] κόρει
μαντιῶν φρασμοσῶναι Μετρός ἐπ[- υ υ υ υ υ ;
b: Ὀνάτας ἐποίησεν.

Σχ. γρ.: α¹², ε³, μ², ν², σ⁴, γ².

Σημ. διαστίξεως⁵.

Τοῦ δευτέρου στίχου προτείνει ὁ Kirchhoff τὴν ἐξῆς συμπλήρωσιν: μετρός ἐπ[ῆ]ραν ἢ ἐπ[ρ]ισαν - - - ,

ὁ δὲ Hoffmann προσθέτει τὴν λέξιν: μεγάλας ἀναγνωστέον δὲ ἴσως: μαντιῶν φρασμοσύνη(ς), μετρὸς ἐπ[ευχασαμένες. (W. Ταύτην τὴν συμπλήρωσιν τελευταίως καὶ ὁ Wilhelm προΐεται ἐν Arch.- ep. Mittheilungen XX σ. 83, 42).

Τὸ 6. γράμμα τοῦ 2. στίχου τῆς ὑπ' ἀρ. α ἐπιγραφῆς προσετέθη μετὰ τὴν ἐγγράφωσιν τοῦ λοιποῦ μέρους τοῦ στίχου τούτου ἢ τῆς πρώτης λέξεως αὐτοῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ στίχῳ ὑπάρχει ἐν τῇ λέξει «μετρὸς» Φ ἀντὶ Ο.

67. Βάθρον ἐκ Πεντελησιῶν μαρμαῦρου, συνθεθειμένον ἐξ ἑξ τεμαχίων. Σφίζονται μέρη τινὰ πασῶν τῶν πλευρῶν ἐκτὸς τῆς ὀπίσθεν, ἥτις ἀπεκρούσθη. Ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς τῶν μικροτέρων πλευρῶν ὑπάρχει ἔμβολον (μῆκ. 0,08 μ.) πρὸς ἔμπηξιν τοῦ ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ μῆκος μιᾶς τῶν μακροτέρων πλευρῶν. Ἐν τοῖς γράμμασι ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Μῆκ. 1,035, ὕψ. 0,37, πᾶχ. 0,31 (ἦτο περίπου 0,42 μ.).— C. I. A. IV, 1 σ. 86 καὶ σ. 180 ἀρ. 373⁸². σ. 83 ἀρ. 373⁴⁸. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 241, 11. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 37, 6. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 17. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 143. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 72.

Κρίτον(ι) ἸΑθηναίαι: Ηο Σκύθο: ἀνέθεκέ με.

Πολ[λίας] ἐποίη[σεν].

Σχ. γρ.: α¹², ε⁴, θ⁴, μ⁹, ν⁸ καὶ ν¹⁰ (στίχ. 2), ρ⁹, σ⁴, υ².
Σημ. διαστίξεως^β.

68. Βαθρίδιον ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμαῦρου, συγκεκολλημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Σφίζονται μέρη πασῶν τῶν πλευρῶν. Ἐπὶ μιᾶς τῶν δύο μικροτέρων πλευρῶν ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,08, πλάτ. 0,06 μ.) ἐν ᾧ ἐτέθη ποτὲ χαλκῆ βάσις ἀγαλακτίου, συνδεδεμένη μετὰ τοῦ λίθου διὰ ἑξ ἡλων ὧν σφίζονται δύο (καὶ δύο ὀπαί). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν τεσσάρων μακροτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,24, πλ. 0,17, πᾶχ. 0,09 μ. Γραφὴ τῶν τεσσάρων πρώτων στίχων: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 81 καὶ 180 ἀρ. 373⁴⁵. Bull. de corr. hell. III, 1879, σ. 127. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 314, 4. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 72, 5.

Πολ - - - -

ἀνέθ[εκεν] - -

δ]εκάτεν

Η]ο Χειμέρπο

Πολλίας ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, μ²; ν⁹ καὶ ν⁸ (στίχ. 5), ρ⁹, σ⁴, χ²;

69. Δύο τεμάχια πλακὸς ἐκ Πεντελησιῶν μαρμαῦρου, γύψῳ συγκεκολλημένα. Ἀπεκρούσθησαν τὸ δεξιόν, τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπίσθεν μέρος τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,46, πλ. 0,39, ὕψ. 0,15 μ. Γραφὴ τῶν δύο πρώτων στίχων: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴². Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 16, 11.

Ἡippoσ[θ]ένες: ἀ[νέθεκεν] Ηο

Ἐπι[τέλος Γ]λαυ[χόπιδι] κόρει.

Πυθέ[λας] ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹², ε⁵, θ⁴, ν⁶, σ⁴, υ².

Σημ. διαστίξεως^β.

70. * Κίον ῥαβδωτὸς ἐκ Παρίου μαρμαῦρου, συνηρομολογημένος ἐκ δύο τεμαχίων. Τὸ ἄνω ἄκρον διεσκευάσθη πρὸς ἔνθεσιν ἐπικράνου, πιθανῶς κιονοκράνου, ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς κυκλοτερές κοίλωμα διαμέτρου 0,065 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ δευτέρου στίχου ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Ὁ πρώτος στίχος μικροτέροις γράμμασι. Μῆκ. 1,64, διάμετρος 0,25-0,30 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ. 199 ἀρ. 373²⁴¹. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 82. 1889 σ. 16, 10. Lepsius, Marmorstudien σ. 73, 52.

Πύθις ἐποίησεν.

Ἐπιτέλες ἀνέθεκεν: ἀπαρχ[ὴν]

ἸΑθηναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε⁴ (ἐν τῇ λέξει «ἀπαρχὴν») ε⁵ (στίχ. 2) ε³ (στίχ. 1, 3), θ¹ (στίχ. 1) θ⁴ (στίχ. 2, 3), ν⁸, σ⁴ (ἐν τῇ λέξει «Πύθις») σ¹² (ἐν τῇ λέξει «ἐποίησεν») σ⁵ (στίχ. 2), υ², χ².

Σημ. διαστίξεως^β.

— Τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Πύρρου ἴδε ὑπ' ἀρ. 96 ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς δημοσίων ἔργων.

71. * Δύο συνεχεῖς πλίνθιοι ἐκ Πεντελησιῶν μαρμαῦρου, κείμενοι οὐ μακρὰν τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας τῶν Προπυλαίων ἐν τῷ τεμένει τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος, ἀνήκουσαι δὲ εἰς τὸ ποτε ἐξ ἑξ πλίνθων (σφίζονται τέσσαρες) συνιστάμενον βάθρον τοῦ «δουρείου ἵππου» (Ἄριστοφ. ἐν Ὀρνίθων στίχ. 1128, Πaus. I, 23, 8, Ἡσύχ. ἐ. λ.). Ἐκκατέρα τῶν ἐνεπιγράφων πλίνθων ἔχει μῆκ. 1,80, πλ. 0,90, ὕψ. 0,40 μ. (αἱ δύο ἄλλα μῆκ. 1,49 καὶ 1,78 μ.). Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ τεχνίτου εὔρηται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλίνθου, ἐγκεχαραγμένη μικροτέροις (0,02) τῶν τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς (0,03) γράμμασι.— C. I. A. I ἀρ. 406. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 275 ἀρ. 310. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 194. Le Bas ἀρ.

46. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer άρ. 52.
Δελτίον άρχ. 1888 σ. 225.

a:

Χαιρέδεμος; Εὐαγγέλο | ἐκ Κοίλας; ἀνέθεκεν
Στρογγυλίον ἐποίησεν

Σχ. γρ.: υ⁴.

Σημ. διαστίξεως β.

72. Ὑπόθημα ῥαβδωτῶν ἀναθήματος ἐκ Πεντελησιου μαρμάρου πλατυνόμενον πρὸς τὸ κάτω μέρος, ἔνθα ἀπολήγει εἰς περιφερῆ βᾶσιν, ἀποκεκρουσμένον δὲ ἄνω καὶ ὀπισθεν. Ὑψ. 0,48, διάμετρος τῆς βᾶσεως 0,48 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 90 άρ. 373¹⁰³.

(2) Ηονπορίονος (= ho Ἐνπορίονος)

(1) Φίλον με ἐποίησεν

Σχ. γρ.: ε³, μ², ν³, σ⁴, φ².

73. *Κίων ἐκ Πεντελησιου μαρμάρου, πλατυνόμενος πρὸς τὰ κάτω, ἔνθα ἀπεκρούσθη τεμάχιον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας κυκλοτερῆς προσεχὴ ὕψ. 0,05, διαμέτρου 0,14 μ. Μῆκ. 1,20, ἄνω διάμετρος 0,24 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. C. I. A. IV, 1 σ. 182 άρ. 373¹⁰³. Δελτίον άρχ. 1888 σ. 92, 9.

Φίλ]ον hon- (= ho Ἐν-)

πορί]νος

ἐποίη]σεν

Σχ. γρ.: ν³, σ⁴ καὶ σ⁴.

74. Τρία γύψω συγκεκολλημένα τεμάχια πλακὸς ἐκ φαιού Ἀττικου μαρμάρου. Σφῶνται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς, ἐπίσης δὲ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,42, πλ. 0,40, ὕψ. 0,135 μ. Ἐν τισὶ τῶν γραμμάτων ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: ἡμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 202 άρ. 373²⁵³. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 3. Δελτίον άρχ. 1888 σ. 225, 5. 1891 σ. 70, 1.

Φίλον: Ἄριστιόν: Ναυ - -

Πυρίον: ἀνέθεσαν - -

Χσenaῖος Χαρθμονε[ίδο ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹ (τὸ πρῶτον τῆς λέξεως «ἀνέθεσαν»), ε³, μ², ν⁶ (ἐν τῇ λέξει «Ἄριστιόν» καὶ τῷ β. στίχῳ), ν⁹, ρ¹¹ καὶ ρ¹⁰ (ἐν τῇ τελευταίᾳ λέξει), σ⁴ καὶ σ⁵ (τὸ πρῶτον τῆς λέξεως «Χσenaῖος»), υ², φ², χ².

Σημ. διαστίξεως β.

Ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ διωρθώθη «ἀνέθεσαν» ἀντὶ «ἀνέθεκεν».

75. Τεμάχιον κιονίσκου ῥαβδωτοῦ (μετὰ 14 ῥαβδώσεων) ἐκ Παρίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,42, διάμετρος περίπου 0,16 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.— C. I. A. IV, 1 σ. 79 άρ. 373². Πρὸβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. άρ. 209.

- - - ἐπο]ίεσεν Ἄθῆνει - - -

- - - - - μον χαγνῆι - - -

Σχ. γρ.: α¹², ε³, h³, μ², ν⁵, σ⁴.

76. Μικρὸν τεμάχιον βᾶθρου ἐκ Πεντελησιου μαρμάρου, πανταχῶθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 94 άρ. 373¹³⁸.

- - - - - ας ἐπ[οίεσεν

vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, σ⁴.

77. Τεμάχιον βᾶθρου ἐκ Πεντελησιου μαρμάρου, πανταχῶθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,33, πλ. 0,17, πᾶχ. 0,06 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 άρ. 373⁷¹.

- - - - - | - - -

- - - - - δον; ἐ[ποίησεν;

vac.

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸.

Σημ. διαστίξεως β.

78. Τεμάχιον βᾶθρου ἐκ σκληροῦ τιτανολίθου τοῦ Καρά (πρὸβ. Lepsius, Marmorstudien σ. 116), οὗ σφῶζεται τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,26, ὕψ. 0,15, πᾶχ. 0,08 μ. Ἵσως ἀνανέωσις ἀρχαιότερας ἐπιγραφῆς.— C. I. A. I σ. 188 καὶ IV, 1 σ. 155 άρ. 411. Bullettino dell' Instituto 1865 σ. 138. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer άρ. 417. Πρὸβ. Leipziger Studien XVIII σ. 67 (Scherling).

- - - ες Ἐλευθερε[ύς

ἐποίησεν] Μύρονος

vac.

Σχ. γρ.: ε⁵, μ; ν³.

79. Δεξιὸν μέρος βᾶθρου ἐκ Πεντελησιου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου δύο περιφερῆ κοιλώματα (ἐν οἷς μόλυβδος); χρησιμεύσαντα διὰ τὴν στερέωσιν τοῦ ἀναθήματος, ἴσως ἀνδριάντος χαλκοῦ. Ὑψ. 0,26, πλ. 0,40, πᾶχ. 0,50 μ.— C. I. A. I

ἀρ. 401. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 675 ἀρ. 1121. Le Bas ἀρ. 39 c. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 43

----- χ]αί Θεόδοσο[ς
----- οι ἀπαρχέν.

--- ς
ἐποίε]σαν

Σχ. γρ.: α¹², ε¹ καὶ ε⁶ (στίχ. 4), ν⁶ καὶ ν¹⁰ (στίχ. 4), χ².

80. Τεμάχιον ἐπικράνου βάρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἡ ἐπιφάνεια ἐπίκυρτος. Ὁ μεταξὺ τῶν δύο στίχων (ὧν ὁ δευτερός μικροτέροις γράμμασι) χάρος ἀπεξέστη διὰ κροταφίδος. Μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,10, πάχ. 0,05 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸¹.

----- ἀνέθε]σα[ν;
----- ς: καὶ [: --- ἐποίησαν ἢ ἐποίησάντε

Σχ. γρ.: α¹², σ⁴.
Σημ. διαστήξεως ⁶.

81. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια βάσεως μετὰ ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται τὸ δεξιὸν ἄκρον τοῦ δεξιῦν τεμαχίου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας διατηρεῖται μέρος τι κοιλώματος, οὗ τὸ βάθος ἦτο περίπου 0,09, τὸ δὲ πλάτος 0,05-0,06 μ. Ἀπεκρούσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ ἐπικράνου καὶ σχεδὸν ὀλόκληρον τὸ κάτω στενώτερον μέρος τῆς βάσεως. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,27, πάχ. 0,19 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 καὶ 179 ἀρ. 373¹¹. Δελτίον ἀρχ. 1886 σ. 140, 4.

----- υμος ἐποί[εσε]ν.

----- ἀνέ]θελ[εν].

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴, μ⁹, ν⁸, σ⁵.

82. Τεμάχιον βάσεως μετὰ τετραγώνου ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεκρούσθησαν τὸ δεξιὸν ἡμισυ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς τοῦ ἐπικράνου καὶ τὸ ὀπισθεν μέρος αὐτοῦ, ἐπίσης σχεδὸν ὀλόκληρον τὸ κάτω στενώτερον μέρος τῆς βάσεως. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπῆρχεν ἐπίμνηκας ἀκανόνιστον κοίλωμα προωρισμένον διὰ τὴν ἐνθεσιν ἀναθήματος χαλκοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς τοῦ ἐπικράνου (μῆκ. 0,39, ὕψ. 0,12 μ.), δευτέρα τις, ἢ ἀναθηματικὴ, θὰ ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ νῦν ἀπολεσθέντος ὀπι-

σθίου μέρους τοῦ ἐπικράνου. — C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²²¹.

ἐπόεσε δέ: | - - - -

Σχ. γρ.: σ⁴.
Σημ. διαστήξεως ⁵.

83. Τεμάχιον βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη δύο πλευρῶν, ὧν ἑκατέρα ἔφερον ἐπιγραφὴν. Ἄνωθεν τῆς ὑπ' ἀρ. α ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς προέχει τὸ ἄκρον τοῦ λίθου ἐν σχήματι ἐπικράνου, ἐνεχαράχθη δὲ αὕτη ἢ ἐπιγραφὴ κατὰ μῆκος τῆς βάσεως, ἢ δὲ ἑτέρα κατὰ πλάτος τῆς προσκειμένης πλευρᾶς. Μῆκ. 0,34, πλ. 0,13 μ.

Γνάθον: καὶ Ἄ[- - - - ἀνέθεσαν ἢ ἀνεθέτεν
α: δεκάτεν - - - - -
β: - - - - ἐποί[ε]σαν

Σχ. γρ.: α¹² (στίχ. 1) καὶ α¹¹ (στίχ. 2), δ⁶, ε³, θ⁷, κ¹ καὶ χ² (στίχ. 2), ν⁸.
Σημ. διαστήξεως ⁶.

84. * Βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφίζεται ὅμως μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς. Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς ποτε ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπῆρχεν ἑμβολόν τι τετραγώνον. Μῆκ. 0,98, ὕψ. 0,38, πλ. 0,53 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. IV, 1 σ. 203 ἀρ. 373²⁶⁰. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 38, 4.

Ἐ[τ]έ[αρχ]ος: καὶ [--- ἀνέθεσαν ἢ ἀνεθέτεν ----
----- ἐ]ποίησαν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³ καὶ ε¹ (στίχ. 2), σ⁴.
Σημ. διαστήξεως ⁶.

85. Τρία τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν δύο (τὰ ἀριστερὰ) γύψω συγκεκολλημένα (μῆκ. ὁμοῦ 0,34, τὸ τοῦ τρίτου τεμαχίου περίπου 0,38 μ.). Σφίζεται τὸ ἀριστερὸν ἄκρον τοῦ ἐκ δύο τεμαχίων συντεθέντος μέρους, τὸ δὲ τρίτον τεμάχιον ἀπεκρούσθη πανταχόθεν. Ὁ λίθος ἔφερε δύο ἐπιγραφὰς ἀναγεγραμμένας ἐπὶ δύο κατ' ὀρθὴν γωνίαν παρακειμένων πλευρῶν, τὴν μὲν μίαν (α) μικροτέροις (ὕψ. περίπου 0,013), τὴν δὲ ἑτέραν (β) μείζοσι (ὕψ. τῶν δύο πρώτων στίχων περίπου 0,028) γράμμασιν ἐγκεχαραγμένην. Ἡ ὑπ' ἀρ. α τετραστίχος ἐπιγραφὴ (ὕμνος;) εὐρηται παρὰ τὸ ἄκρον τῆς ἐφ' ἧς ἀναγέγραπται πλευρᾶς, μένει δηλαδὴ πολὺς χάρος ἄνωθεν αὐτῆς κενός,

ὅπερ πείθει ὅτι ἡ πλευρὰ αὐτῆ ἦτο ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ λίθου, ἐνῶ ἐν τῇ ἔμπροσθεν πλευρᾷ ὑπῆρχεν ἡ τὰ ὀνόματα τοῦ ἀναθέτου καὶ τεχνίτου ἀναφέρουσα ὑπ' ἄρ. *b* ἐπιγραφή (ἢ γραφή ταύτης: στοιχηδόν).—C. I. A. I ἄρ. 354 καὶ 362. IV, 1 σ. 79 καὶ 154 ἄρ. 362. Ἐφημερίς ἀρχ. 1856 σ. 1387 ἄρ. 2778. LeBas πίν. 2, 9. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 144. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 95, 3. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἄρ. 767. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἄρ. 252. Leipziger Studien XVIII σ. 72 (Schering).

----- ὄρχαμε: τ -----
 ----- ε: καλος -----
 ----- ς ἢ ν]εκεν -----
 ----- αν [H]υγεια ----- ν -----
 b | Εὐφρόνιος [----- ἄ]ν[έθεκεν ho
 κεραμεύς [: τῆι Ἀθελναι]αι δ]εκάτεν.
 ----- ἐποίεσ]εν

Σχ. γρ.: α¹², ε⁵, μ², ν⁸, ρ² (b) καὶ ρ¹¹ (a), σ¹, υ⁴, φ².
 Σημ. διαστήξεως⁶ καὶ ἴσως⁵ (b).

86. Τεμάχιον βάθρου μετ' ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη δύο κατ' ὀρθὴν γωνίαν παρακειμένων πλευρῶν, ὧν ἡ μὲν φέρει τὴν ὑπ' ἄρ. *a*, ἡ δὲ τὴν ὑπ' ἄρ. *b* ἐπιγραφὴν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοιλώμα. Μῆκ. 0,28, πλ. 0,22 μ.—C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἄρ. 373¹²⁷.

a: T;]ιμε --
 . ος ἐ --
 . οφ --

b: --- ἐποίε]σεν

Σχ. γρ.: ε¹⁰, μ¹⁰, ν⁵, σ⁴, φ².

87. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια πλακῶς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐλλείπουσι τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,10, πλ. 0,25 μ.—C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἄρ. 373 *h* καὶ σ. 93 ἄρ. 373¹²³ (τὸ δεξιὸν τεμάχιον) πρβ. κάτω ἄρ. 312). Bull. de corr. hell. I, 1877, σ. 359, 1.

----- ἐποίησεν.
 ----- ος ἀνέθεκεν τᾶθ]εναιαί

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹, ε³ καὶ ε¹⁰ (τὸ τελευταίον), θ⁴, ν⁹ καὶ ν⁸, σ⁴.

88. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια κιονίσκου ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,71, διάμετρος ἀριστερὰ ἢ ἄνω 0,12, κάτω 0,14 μ. Γραφή: ἡμελημένη.—C. I. A. IV, 1 σ. 97 καὶ 183 ἄρ. 373¹⁷⁴. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 118, 4. Athen. Mitth. XIII, 1888, σ. 142. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἄρ. 207.

ϖ - ε]ποίε κανέθεκε: τῆι θεῶι

Σχ. γρ.: α¹ καὶ ν⁹ ἀντιστρόφως ἐγκεκαγαγμένα, ε¹ καὶ ε¹⁰ καὶ ε⁵, κ³.
 Σημ. διαστήξεως⁶.

89. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὰ ἄκρα καὶ τὸ ὀπισθεν μέρος (ἐξ 24 ῥαβδώσεων σφίζονται 11). Μῆκ. περίπου 0,37, διάμετρος 0,20 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχγη μέλανος χρώματος.—C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἄρ. 373¹²⁶.

----- ἐποίε]σεν
 ----- ἄ]νέθεκεν

Σχ. γρ.: ε¹⁰, θ⁴, κ³, ν⁸ καὶ ν⁹ (στίχ. 1), σ⁴.

90. Τεμάχιον πλακῶς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένης ἀριστερὰ καὶ ὀπισθεν. Μῆκ. 0,27, πλ. 0,37, ὕψ. 0,12 μ.—C. I. A. I ἄρ. 384. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 673 ἄρ. 1117. LeBas ἄρ. 39 *d*. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἄρ. 21.

----- δ]εκάτεν
 ----- ἐποί]εσε

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³ καὶ ε¹⁰ (στίχ. 2), ν; σ⁴.

91. *Τεμάχιον τετραγώνου βάθρου μετ' ἐπικράνου, ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη δύο πλευρῶν. Ὑψ. 0,20, πλ. 0,23, πᾶχ. 0,29 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σφίζεται μέρος τετραγώνου κοιλώματος. Κεῖται μετὰ ἄλλου ἀνεπιγράφου τεμαχίου τῆς αὐτῆς βάσεως ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως.—C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἄρ. 373¹³¹.

----- huio.
 ----- ε]ποί.

Σχ. γρ.: υ².

92. Τεμάχιον κεφαλῆς βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ ἐπι-

κράνου. Μεταξύ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ τετάρτου γράμματος τοῦ σφζομένου μέρους τῆς μονοστίχου ἐπιγραφῆς φαίνεται τὸ ἄκρον μικρᾶς ἐκ μολύβδου βάρβδου, ἧς τὸ ἀντίθετον ἄκρον ὑπάρχει παρὰ τὸ χεῖλος κοιλώματος τινος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,155, ὕψ. 0,10 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁷⁵.

— — — ἐπ]οίεσε[ν

Σχ. γρ.: ε³, σ⁴.

93. Τεμάχιον βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀποκεκρουμένον ἀριστερά, κάτω καὶ ὀπισθεν. Ἐπὶ τῆς ἄνω

ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,29, πλ. 0,19, ὕψ. 0,12 μ. Γραφή: ἡμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁷².

vac.

— — — ἐποί]εσεν

vac.

Σχ. γρ.: ε¹⁰, ν⁹, σ⁴.

— Τὴν ὑπὸ τινων ὡς ἐπιγραφὴν ἀγνώστου τεχνίτου ἐκληφθεῖσαν ἐπιγραφὴν C. I. A. I ἀρ. 373 βλ. κάτω ἀρ. 263.

Ἀναθηματικά ἐπὶ λίθων ἐπιγραφαὶ δημοσίων ἰδρυμάτων.

94. Τεμάχιον πλίνθου ἐξ Ἑλευσινιακοῦ λίθου. Σφζονται μέρη τῆς ἐμπροσθεν, τῆς ἄνω, τῆς κάτω καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, πρὸς ἣν ὡς πρὸς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν προσηρμῶζοντο ὅμοιοι πλίνθοι, ἀποτελοῦσαι τοιοῦτοτρόπως τὸ ἐμπροσθεν μέρος μεγάλης πολυμεροῦς βάσεως. Ἡ ἐπιγραφὴ δίστιχος οὕτα ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς μεταξὺ λεπτοτάτων πρὸς εὐκολίαν τοῦ χαρακτοῦ ἐγκεχαραγμένων γραμμῶν. *Υψ. 0,30, μῆκ. 0,50, πᾶχ. 0,34 μ., ὕψ. τῶν γραμμᾶτων 0,025 μ. Ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπιγραφῆς ἐλήφθη ἐκ χωρίων τινῶν τοῦ Ἡροδότου (V, 77) καὶ ἄλλων συγγραφέων, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι ἐπὶ τῆς βάσεως ἴστατο χαλκοῦν τέθριππον, ὅπερ οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίησαν ἐκ τῆς δεκάτης τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ἐνίκησαν τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Χαλκιδεῖς (περὶ τὸ τέλος τῆς ἑκτῆς π. X. ἑκατονταετηρίδος). Ἀνεκαινίσθη τὸ ἔργον ἐπὶ Περικλέους, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ὑπ' ἀρ. 95 ἐπομένη ἐπιγραφὴ, ἣτις ἀνήκεν εἰς τὴν νέαν βάσιν τοῦ ἀναθήματος. Περὶ τῆς θέσεως ἐν ἧ ἴστατο τὸ ἀνάθημα ἴδε Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 194 σημ. 2.— C. I. A. IV, 1 σ. 78 ἀρ. 334 a. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1887 σ. 111. Πρβ. Preger, Inser. Graecae metricae ἀρ. 72. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 249.

- (1) Δεσμῶι ἐν ἀχλυόεντι¹ σιδερεῶι ἔσθεσαν ἠύβ]οριν;
παῖδε[ς Ἀθηναίων, ἔργμασιν ἐν πολέμοι:
(2) ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες]:
τῶν ἠίππος δ[εκάτην Παλλάδι τάςδ' ἔθεσαν

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ε³, ν⁵ καὶ ν⁶ (στίχ. 2.), ρ⁹, σ⁴.

Σημ. διαστίξεως β.

¹ Ἡ μάλλον ἀχλυόεντι.

95. Δύο τεμάχια πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μείζονι σφζονται μέρη τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς, ἐν ἧ ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφὴ, καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐν δὲ τῷ μικροτέρῳ μικρὰ μέρη τῶν αὐτῶν πλευρῶν. Μῆκ. τοῦ μὲν 0,55, πλ. 0,44, ὕψ. 0,18, τοῦ δὲ μῆκ. καὶ ὕψ. 0,12, πᾶχ. 0,15 μ., ὕψ. τῶν γραμμᾶτων 0,025 μ. Ἴδε τὴν προηγουμένην ὑπ' ἀρ. 94 ἐπιγραφὴν. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 334 καὶ IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁶⁹. Monatsberichte der Akademie zu Berlin 1869 σ. 409.

- (1) Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμά]σαν[τες
παῖδες Ἀθ]ηναίων, ἔργμα[σιν ἐν πολέμο
(2) δεσμῶι ἐν ἀχλυόεντι¹ σιδερεῶι ἔσθε]σαν [ἠύβριν·
τῶν ἠίππος δεκά[την Παλλάδι τάςδ' ἔθεσαν

Σχ. γρ.: μ¹⁰, ν³ καὶ ν⁹, σ⁴.

96. *Βάσις περιφερῆς (ἀποτετμημένη δὲ τὸ ὀπισθεν μέρος) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κειμένη παρὰ τὸν πρὸς νότον τελευταῖον κίονα τῆς ἀνατολικῆς στοᾶς τῶν Προπυλαίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ἔχγη ποδῶν ἀγάλματος. Υψ. 0,42, διάμετρος 0,90 μ.— C. I. A. I ἀρ. 335. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 212 ἀρ. 217. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 188. LeBas ἀρ. 28. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 53. Athen. Mitth. I, 1876, σ. 284. V, 1880, σ. 331. XVI, 1891, σ. 156.

Ἄθηναῖοι τεῖ Ἀθηναῖαι τεῖ Ὑγείαι.

Πύρρος ἐποίησεν Ἀθηναῖος

Σχ. γρ.: ν³.

97. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν πρὸς δεξιὰ. Ὑψ. 0,61, πλ. 0,25, πᾶχ. 0,30 μ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα, οὐ πλ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηθόν. — C. I. A. I ἀρ. 339. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 11.

Τῆς ἀποι[κίας
τῆς ἐς Ἐρ - - -

Ἐρέτριαν; Kirchhoff. Ἔρσον P. Fischer (Quaestiones de Athen. sociis σ. 29).

98. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεσπᾶσθη τεμάχιον τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ἐπίμηκες κοίλωμα (μῆκ. 0,35, πλ. 0,19, βάθος 0,025 μ.). Μῆκ. 0,56. πλ. 0,30, ὑψ. 0,20 μ. —

Ὀλ. 93, 4
(408/407)

Τῆι Ἀθηναίαι ἀνέθ]εσαν πρυτάνες Ἐρεχθίδος [φυλῆς πρυτανεύσαν;] τες ἐπ' Εὐκτῆμονος ἄρχοντος.

Λαμπρῆς] κα[θ]ύπ:	Ἄγρυλ(ε)ῆς καθύπ:	Ἄγρυλῆς ὑπέ[ν
- - ι; μοκ:	Ἐνδιος	Κλέαρχος
- - ς	Θοκλείδης	Κηφισίης
	Κηδοί	Ἐρυξίς
	Θ]υμοτέλης	Κηφίσης
	Π]αντελ[ιδ]ῆς	vac.
	Ἄν]αγυ[ρά]σ]ιοι	Περγασῆς καθύπ
	vac.	vac.
		Περγασῆς ὑπέν
		vac.

Ε]ὐωνυμῆς

Ἐ]λπίνης

X; αἰρ; - - -

Σημ. διαστρέφωσ ὅ καὶ ῞.

Τὰ ὀνόματα «Ἐρυξίς» καὶ «Κηφίσης» προσετέθησαν μεταγενεστέρως ὑπ' ἀδεξίας χειρᾶς.

Ἀναθηματικά ἐπὶ λίθων ἐπιγραφαὶ ἰδιωτικῶν ἰδρυμάτων.

100. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφῆζεται μέρος τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Τὰ ἄνω ἡμίση τῶν γραμμῶν ἀπεθραύσθησαν. Μῆκ. 0,21, ὑψ. 0,035, πλ. 0,06 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁴⁵, b (πρβ. κάτω ἀρ. 293).

- - - Ἄθμ]ονόθεν ἢ - - - Μαραθ]ονόθεν

Σχ. γρ.: ε³.

101. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου,

C. I. A. I ἀρ. 340. Ἐφημερίς ἀρχ. 1842 σ. 620 ἀρ. 1082. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 26.

Ὀλ. 87,4
(429/28)

Σχ. γρ.: ν⁸.

Ἐποίκον
ἐς Ποτειδαίαν

99. Βάσις περιφερῆς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ὑψ. 0,41, διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας (ἐν ἡ κοίλωμα μῆκ. 0,12, πλ. 0,11 μ.) 0,53 μ. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὑπάρχουσι δύο μεταγενέστερα ἐπιγραφαὶ (αὶ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 582). Γραφή: ἰωνική. — C. I. A. I ἀρ. 338. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 126 ἀρ. 80. LeBas ἀρ. 8. Πρβ. Athen. Mitth. XVII, 1892, σ. 346.

κολοβοῦ ἀριστερά, δεξιὰ, κάτω καὶ ὀπισθεν. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπῆρχε μεταγενεστέρως τις μείζουσι γράμμασιν ἐγκεχαραγμένη, ἣτις ἀπεθραύσθη πλὴν λειψάνου τινὸς τοῦ Ε τοῦ πρώτου αὐτῆς στίχου. Μῆκ. 0,16, ὑψ. 0,10, πᾶχ. 0,23 μ. — C. I. A. I ἀρ. 391.

- - - - - ος, Αἰ[γ ἢ α ἢ μ ἢ ν - - -
ἀνέθ]εσ[αν;

Σχ. γρ.: σ⁴.

102. * Ἐπίκρανον κίονος ἐν σχήματι κιονοκράνου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ περιφερὲς κοίλωμα, οὗ ἡ διάμετρος 0,17, τὸ βάθος 0,02 μ. Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,32, ὕψ. τοῦ ἐπικράνου 0,19 μ. Ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς διακρίνονται ὅσαι τινες προερχόμεναι ἐκ τῆς ἐμπήξεως τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀναθήματος. Σφῶνται πολλά ἔχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμῆσεως τοῦ ἐπικράνου. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως.— C.I.A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰². Πρβ. Antike Denkmäler I πιν. 29. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 275, 15. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 224. Collignon, Sculpture grecque I σ. 392.

Αἰσχίνες ἀνέθεκεν

Ἄθηναῖαι τόδ' ἄγαλμα

εὐχσάμενος δεκάτην παιδί Διὸς μεγάλο

Σχ. γρ.: α¹¹, γ¹, ε³, θ⁴, μ³, ν⁵, σ⁴, υ², χ².

Τὸ ὄνομα «Αἰσχίνες» διορθώθη ἀντὶ «Αἰχσίνες».

103. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφῶνται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ὀπίσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. καὶ πλ. 0,23, ὕψ. 0,09 μ.— Ἐν τεμάχιον περιέχον τὸν 2. στίχον C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 μ.

vac. Αἰσχί[νες ἀνέθεκε
ho Πισστο - - - -

Σχ. γρ.: α⁸, σ⁴, χ².

104. Τέσσαρα ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου τεμάχια περιφεροῦς ἐπικράνου, ἐπιτεθειμένου ποτὲ ὡς φαίνεται ἐπὶ κίονος ἄνευ ραβδώσεων. Τὰ ὑπ' ἀρ. *a* καὶ *b* τεμάχια προσαρμύζουσιν ἀλλήλοις. Ἡ διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου, ἐν ᾗ τετράγωνον κοίλωμα, ἦτο περίπου 0,40, τὸ ὕψ. αὐτοῦ 0,13 μ. Ἐν τισι τῶν γραμμάτων ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. *a b*: μῆκ. 0,13, *c*: μῆκ. 0,05, ὕψ. 0,065, *d*: μῆκ. 0,07, ὕψ. 0,08 μ.— *a b* καὶ *d*: C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰¹. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 223.

a b c d
Αἰσχυλ[ιδ]ες μ[ἀνέ]θεκε[ν] Ἄθηναῖαι τόδ' ἄγαλμα ;
αὐτὸ κα[ὶ] γ[εν]ε[α]ς, μν[ῆ]μα [φιλοφροσύνης ;

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ³, ν⁵, σ⁴, υ², χ².

105. Βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὗ ἀπεσπάσθη τὸ δεξιὸν μέρος. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα, ἐν ᾗ ἔχνος πέλματος δεξιῶ ποδός. Μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,30, πλ. 0,49 μ.— C.I.A. I ἀρ. 415. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1734 ἀρ. 3272.

Αἰσχύλος ἀνέθε[ξε]

Πυθῷ Παϊανιεύ[ς]

Σχ. γρ.: υ⁴.

Ἐπὶ τῆς ὀπίσθιας πλευρᾶς ἢ ἐν τῷ C. I. A. II ὑπ' ἀρ. 1436 ἐπιγραφή.

106. * Βάρου ἐπίμηκης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κείμενον παρὰ τὴν νοτιοανατολικὴν γωνίαν τῶν Προπυλαίων. Μῆκ. 1,18, ὕψ. 0,20, τὸ νῦν πλ. 0,88 μ. Ἡ ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς γωνία (ἐλλείπει ἡ δεξιὰ) καὶ ἡ ὀπίσθια πλευρὰ τοῦ λίθου κεκρωταμένοι, παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον (ἐλλείπει τὸ δεξιὸν) τῆς ἄνω ἐπιφανείας ταινία ἐπιμελῶς κατεξεσμένη καὶ ὑπερέχουσα ὀλίγον τοῦ λοιποῦ ἀμελέστερον λελειασμένου χώρου τῆς ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς οὐδὲν ἄλλο ἔχνος γομφώσεως διακρίνεται.— C. I. A. I ἀρ. 357, πρβ. IV, 1 σ. 40. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 112 ἀρ. 60. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 176. II σ. 314. LeBas ἀρ. 36. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 431. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 48.

Ἄ]λκίβιος

ἀνέθεκεν

κιθαροῖδός

Νεσιότης

Σχ. γρ.: α¹¹, β³, ε³, θ⁴, λ², ν⁸, ρ¹⁰, σ⁴.

107. * Ὑπόστατον ἀναθήματος (ἐκ Παρίου μαρμάρου) ἐν σχήματι κίονος ραβδώτου μετὰ κιονοκράνου ἰωνικοῦ ρυθμοῦ, ἐλλιπέος τὸ κάτω μέρος τοῦ κίονος καὶ κατὰ τὸ ἦμισον περίπου τοῦ κιονοκράνου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ κιονοκράνου ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα μῆκ. 0,14, πλ. 0,13, βάθ. 0,06 μ. Συνεῖχτο τὸ κιονόκρανον μετὰ τοῦ κίονος διὰ προεξοχῆς τούτου, μολύβδω περιεχυμένης (μῆκ. αὐτῆς 0,14 μ.). Μῆκ. τοῦ κίονος μετὰ τῆς προεξοχῆς 0,45 μ. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 124.

Ἡ ἐπιγραφή φαίνεται ὅτι ἐνεχαράχθη ἐξ ἀρχῆς ἐν δυσὶ τῶν αὐλάκων τοῦ κίονος, ὅτε δὲ προσαρμύζετο ἐπ' αὐτὸ τὸ κιονόκρανον ἐκαλύφθησαν διὰ τούτου τὰ πρῶτα γράμματα ἀμφοτέρων τῶν στίχων καὶ παρετέθησαν κατόπιν τὰ μὲν δύο πρῶτα γράμματα τῆς ἀνωτέρω (ἀριστε-

ρᾶς) αὐλακος ἐν τῇ ἀριστερᾷ προσκειμένη, τὰ δὲ δύο πρῶτα γράμματα τῆς κατωτέρω (δεξιᾶς) αὐλακος ἐν ταῖς δύο προσκειμέναις αὐλαξίν, ἀνά ἓν γράμμα ἐν ἑκατέρᾳ. Ἐπὶ τοῦ κιονοκράνου πολλὰ ἔχην τῆς διὰ διαφορῶν χρωμάτων διακοσμῆσεως. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — C.I.A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373⁸⁵. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 275. Ἐφημερίς ἀρχ. 1886 πιν. 6, 1, σ. 79. Puchstein, Das ionische Capitell σ. 9. Papers of the American school IV σ. 175, 8. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 218.

Ἄλ|κίμαχος μ' ἀ|νέθεκε ---
εὐ|χολὲν ἐσθλῶ δ ---

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε¹⁰, μ⁶ καὶ μ³, ν⁴, σ⁵, χ².

108. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἄνω, τῆς κάτω καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Μῆκ. 0,36, ὕψ. 0,27, πᾶχ. 0,20 μ.— C. I. A. I ἀρ. 409. Ἐφημερίς ἀρχ. 1860 σ. 1963 ἀρ. 3814.

--- ἀνέθεκεν Ἄλοπ|εξῆθεν
vac.

109. Ἀριστερόν ἡμῖσι πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου ἐφαρμένον τὰς γωνίας καὶ τὰ ἄκρα. Μῆκ. περίπου 0,30, πλ. (ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν μέχρι τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς) 0,59, ὕψ. 29 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τρεῖς ὀπαί, ὧν αἱ μὲν δύο ἑλλειψοειδεῖς πλῆσιον τῆς ἀριστερᾶς ἄκρας (μῆκ. 0,07, βάθος 0,04 μ.), ἡ δὲ τρίτη παρὰ τὴν νῦν δεξιᾶν ἄκραν κειμένη σφίζεται μόνον κατὰ τὸ ἡμῖσι, φαίνεται δὲ ὅτι ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ εἶχε διάμετρον 0,10, βάθος 0,11 μ. Ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς διακρίνεται παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον ἐπεξεργασία τις οἰοῦναι ταινίας, ὑπὸ ταύτην δὲ χώρος κενὸς καὶ κάτωθεν τούτου τρεῖς στίχοι, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐν τῇ ὀλίγον πρὸ τοῦ τέλους τῆς πέμπτης ἑκατονταετηρίδος ἐν χρῆσει οὕσῃ ἀττικῇ γραφῇ, οἱ δὲ δύο λοιποὶ ἐν τῇ γραφῇ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ἄνωθεν τῆς ἀρχαιοτέρας ἐπιγραφῆς δὲν διακρίνονται σαφῆ λείψανα προηγουμένων στίχων, δὲν δικαιούμεθα λοιπὸν νὰ ἐκλάβωμεν αὐτὴν ὡς ἐπιγραφὴν τεχνίτου, ὅπως ἐγένετο. — C. I. A. I ἀρ. 404. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 125 ἀρ. 78. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 170. LeBas ἀρ. 148. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 55.

Ἄ|πολλόδορος - - - -

Ἡ ἐκ τῆς δευτέρας χρήσεως τοῦ λίθου προερχομένη ἐπιγραφὴ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 574.

110. Τεμάχιον κιονίσκου ἄνευ βάδωσων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου σχεδὸν ἀκατέργαστος ἐκτός τοῦ χώρου ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ. Ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς δύο μικραὶ ὀπαί. Μῆκ. 0,20, πλ. 0,12 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 43 καὶ 128 ἀρ. 373 z (τὸ ἐν σ. 43 ἀντίγραφον εἶνε πιστότερον τοῦ ἐν σ. 128).

Ἄριστ[- - - ἀνέθεκε

Σχ. γρ.: α¹², ρ⁶, σ⁵.

111. Βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου συνθετιμένον ἐκ τεσσάρων τεμαχίων, ἑλλίπεις τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἐπίμηκες ἑλλειψοειδὲς κοίλωμα. Μῆκ. περίπου 0,70 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 80 καὶ 179 ἀρ. 373³. σ. 89 ἀρ. 373⁹⁶. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96.

Ἄριστιον: καὶ Πασίας: ἀνεθέ-
τε|ν: τῆι Ἀθηναίαι: ἀπαρχῆν

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹ (ἐν τῇ λέξει «καί»), ε⁵, θ⁴, ν⁶, ρ¹⁰, σ⁴, χ². Σημ. διαστίξεως δ.

112. W. Τρία τεμάχια κίονος μετὰ 16 βάδωσων, ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τοῦ πρώτου, ἀνωτάτου τεμαχίου (α) ἔμβολον περιφερὲς (διάμετρος ἄνω 0,15 μ.), μολύβδω περικεχυμένον. Μῆκ. τοῦ α περίπου: 0,60, τοῦ β: 0,35, τοῦ γ: 0,30 μ., διάμετρος 0,30 μ. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς ἑλλειπύουσι τρία ἢ τέσσαρα γράμματα. — C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹¹⁵ καὶ σ. 203 ἀρ. 373²⁶¹. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 39, 6.

a b c
... εἰς ἀνέθε[κε]ν καὶ Ἄριστ[τοκ]ράτ[ε]ς - -

Σχ. γρ.: α¹⁰, ε³, θ⁴, ν⁵, ρ¹¹, σ⁴.

113. Πλίνθος (βάρου) ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἀπεκρούσθησαν τὸ δεξιὸν μέρος, τοῦ δὲ λοιποῦ τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἀριστερόν ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας, τεμάχια τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν καὶ ἡ κάτω πλευρά. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι μολύβδω προσκεκολλημένα δύο χαλκαὶ πλάκες (βαθριδία ἀγαματίων, πιθανῶς τῆς Ἀριστομάχης καὶ Ἀρχεστράτης), ὧν ἡ μία (ἀριστερὰ, τῆς Ἀριστομάχης) ἔχει μῆκ. 0,35, πλ. 0,15, ἡ δὲ ἑτέρα (δεξιὰ, τῆς Ἀρχεστράτης)

μῆκ. 0,19, πλ. 0,065 μ. Συνηρημολογήθη ἐξ ὀκτώ τεμαχίων. Μῆκ. 0,87, ὕψ. 0,125, πλ. 0,44 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹² καὶ 373¹⁹⁴. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 233.

Ἄριστομάχην; καὶ Ἀρχεστράτ[εν]; - - - -
παῖδε; φαρθένε καὶ γενεά[ν]; ἡοῖν - - - -
...]; Κύναρβος; παισί | - - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, β³, ε³, θ⁴, ν⁶, ρ⁹, σ¹, υ², φ², χ².
Σημ. διαστίξεως⁵.

114. *Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,76, πλ. 0,62, ὕψ. 0,27 μ. Συνίσταται ἐκ δύο μεγάλων καὶ δύο μικρῶν τεμαχίων, κείμενα δὲ νῦν παρὰ τὴν βόρειον στοᾶν τοῦ Ἐρεχθείου (ὀλίγον πρὸς βορρᾶν τοῦ δευτέρου ἀνατολικοῦ στόλου). Ἄνωθεν τοῦ σφζομένου ἐξηλείφθη εἰς στίχος, περιέχων ποτὲ ἴσως τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς, διότι σφζονται ἀκέρατα τὰ ἄκρα τοῦ λίθου ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις ἀντικατέστησεν ἴσως ἀρχαιότεραν ἐπίσης βουτροφηδὸν γεγραμμένην. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἔχην ποδῶν ἀγάλματος. — C. I. A. I ἀρ. 407. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 161 ἀρ. 126. LeBas ἀρ. 45.

Ἄριστονεῖ[δ ;] ἐς Ἐμμενίδο; ἐκ Κ[ο]ίλιες
ἢ Κ[ε]ραμέον ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹².
Σημ. διαστίξεως⁵.

Ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς ἐνεχαράχθη ἡ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 785 ἐπιγραφὴ, προσερχομένη ἐκ δευτέρας χρήσεως τοῦ διὰ τοῦτο ἀντιστραφέντος λίθου.

115. W. Τεμάχια τρία βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν τὰ δύο πρῶτα προσαρμολογῶντα ἀλλήλοις. Σφζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. τῶν δύο προσαρμολογῶντων τεμαχίων 0,16, ὕψ. 0,17, πᾶχ. 0,23 μ., τοῦ τρίτου μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,25, πᾶχ. 0,18 μ. Τὸ δεύτερον τεμάχιον εὑρέθη τῷ 1883 ἐν τοῖς ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἀπορριφθεῖσι χώμασιν (Εὐρετήριον ἀρχ. ἐταιρείας Λιθ. 3773). — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373²⁶. σ. 85 ἀρ. 373⁷⁰.

- - - υς; μ' ἀν[έθ]ε[κε]
ἀπαρχ[ε]ν; Ἀρχ[ί]νο
vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, μ², ν³, ρ¹⁰, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως⁵.

116. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφζεται τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν λείψανον ἀναγλύφου ἀρχαϊκῆς τέχνης, παριστάνον τὸ κάτω μέρος καθήμενης ἐπὶ θρόνου γυναικείας μορφῆς, πρὸς ἀριστερὰ ἐστραμμένης. Μῆκ. 0,15, πλ. 0,13, πᾶχ. 0,065 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 81 ἀρ. 373²⁰.

Ἄρ[χί]ππη
δεκ|άτεν

Σχ. γρ.: ν⁶.

117. *Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 1,315, πλ. 0,775, ὕψ. 0,26 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾷ τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν, ἐγγύτατα παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον αὐτῆς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας διακρίνονται παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον ἔχην δεξιῶ, παρὰ δὲ τὸ δεξιὸν ἄκρον ἀριστεροῦ ποδὸς ἀνδρὸς φυσικοῦ μεγέθους καὶ ἔμπροσθεν παρὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα ἔχην ποδῶν δύο παιδῶν, οἵτινες ἠρεῖδοντο προφανῶς πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν. Κεῖται δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος ἐπὶ τοῦ βορείου τοίχου τῆς Χαλκοθήκης (Δελτίον ἀρχ. 1889 πίν. Α' ἀρ. 25). — C. I. A. I ἀρ. 358. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 342 ἀρ. 414. Kirchhoff, Studien⁴ σ. 96. Roberts Introduction to Greek ep. I ἀρ. 54.

Ἄρχονιδες; Ηεβδομίας; Λευκολοφίδω; ἀνέθετεν vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, β³, θ⁴, ν⁶, ρ¹⁰, φ², χ².
Σημ. διαστίξεως⁵.

118. Πλάξ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πιθανῶς θαυῆσμα σκευῆς τινός, οὗ τὸ μέσον ἐξεκολλάθη ἐν σχήματι λεκάνης. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἔμπροσθεν ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας· σφζεται καὶ μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου καὶ τοῦ χεῖλους τοῦ κοίλου (λεκάνης). Μῆκ. 0,20, πλ. 0,17, πᾶχ. 0,02-0,03 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁵⁶.

Ἄσποδ[ο]ρος ἀνέθεκε - - -

Σχ. γρ.: α¹², σ⁴.

119. Ἐπίκρανον στήλης τετράγωνον ἐκ φαιού λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα περιφερὲς (δι' ἐνθεσιν ἀγαλματιῶν), οὗ ἡ μείζων διάμετρος 0,28, ἡ μικροτέρα 0,18, τὸ δὲ βάθος 0,02-0,03 μ. Ὑψ. 0,40, πλ. 0,35, πᾶχ. 0,27 μ. Γραφή: ἰωνικὴ πλὴν τοῦ Ο ἐν τῇ λέξει « Ἀχαρνέος » καὶ τοῦ Ε ἐν τῇ λέξει « Ἐργάνει ». — C. I. A. IV, 1 σ. 205 ἀρ. 373²⁷¹. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 138, 1.

 Ἄ]χαρνεός θυγάτηρ
 Ἄθηναίαι Ἐργάνει
 ἀνέθηκεν.

120. Τεμάχιον κεφαλῆς στήλης τετραγώνου ἐκ φαίτου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα, οὗ τὸ πλάτος ἦτο 0,26 μ. Μῆκ. 0,085, ὕψ. 0,19, πλ. 0,34 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴³. Εἰς τὸν αὐτὸν λίθον ἀνήκεν ἰσως καὶ μικρὸν τι τεμάχιον, ἐφ' οὗ σφάζεται ἔν σ.

vac.
 Βιο[----- ἀνέθεκε
 vac.

Σχ. γρ.: β³, σ¹².

121. Τεμάχιον βάρου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου. Σφάζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς (ἧς ἡ ἐξεργασία ἡμελημένη) μετὰ μέρους τινὸς κοιλώματος τετραγώνου, διευθυνομένου πρὸς τὴν νῦν ἀποκεκρουσμένην κάτω πλευράν τοῦ λίθου, ὅστις ἔκειτο προφανῶς ἐπ' ἄλλου τινός. Μῆκ. 0,17, ὕψ. 0,06, πλ. 0,14 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373²⁶⁴. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1887 σ. 1066, 1.

Παλλᾶδι; Βρ -----

Σχ. γρ.: α¹¹, β³, ρ³ ἢ ρ¹⁰.
 Σημ. διαστίξεως⁵.

122. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένου ἀριστερά, δεξιὰ καὶ ὀπισθεν. Τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἐλειάνθη μόνον τὸ ἄνω τρίτον ἐπιμελῶς, ἔνθα καὶ ἡ ἐπιγραφὴ. Μῆκ. 0,29, ὕψ. 0,23, πάχ. 0,28 μ. Γραφὴ: στοιχηδόν. Τὸ δεύτερον τῶν σφζομένων γραμμάτων εἶνε ἀναμφιβόλως Ρ, τὸ τρίτον Α. — C. I. A. I ἀρ. 390.

----- σ]τρατί[δες -----
 Γαργέ - ἢ Σφέ]ττιος; ἀνέθεκεν -----

Σχ. γρ.: σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως⁵ ἢ⁶.

123. * Δύο συγκεκολλημένα τρίγωνα τεμάχια ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀνήκοντα εἰς ὀκτάγωνον ὡς φαίνεται βάρου, λήγον εἰς ἐχίνον καὶ ἄβακα, ἐφ' ὧν δια-

τηροῦνται ἔχνη ποικίλου χρωματισμοῦ. Μῆκ. τοῦ συνόλου νῦν 0,50, τοῦ ἐπικράνου 0,14, διάμετρος τοῦ ἐπικράνου περίπου 0,33, τοῦ κάτω μέρους 0,27 μ. Ἐπι τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα τετράγωνον. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσεῖον. — C. I. A. IV, 1 σ. 44 ἀρ. 373 α⁶ καὶ σ. 80 ἀρ. 373⁴. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 219 καὶ 257. Jahrbuch des arch. Instituts III, 1888, σ. 273, 8.

Πόντι' Ἀθηναία, π -----
 Γλαυκίας ἀνέθεκε[ε -----

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³, θ⁴, ν⁵, σ⁴, ο².

124. Τεμάχιον ὑποστάτου ἀναθήματος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετ' ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ μῆκος τοῦ λίθου, δεξιᾶ (ἄνωθεν) αὐτῆς διατηρεῖται μέρος τοῦ ἄκρου. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,21, πλ. 0,10 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 ἰ.

Γναθ[----- ἀνέθεκε

Σχ. γρ.: α¹¹, γ³, ν⁹.

125. Τεμάχιον τετραγώνου ἐπικράνου στήλης ἐπιμήκους ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (βάρους περίπου 0,01 μ.). Ἀπεθραύσθησαν τὸ ὀπίσθεν καὶ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἐπικράνου καὶ ὀλόκληρον σχεδὸν τὸ κάτω ἐν σχήματι στήλης μέρος. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,14, πάχ. 0,19 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷⁸.

Δεμο[----- ἀνέθ-
 εκεν -----
 vac.

Σχ. γρ.: μ², ν;

126. * Βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, μετὰ κυματίου καὶ ἄβακος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ, ἐνφοδομημένον παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἀκροπόλεως ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας τοῦ βορείου πύργου, ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ. Μῆκ. 0,77, ὕψ. 0,385, ὕψ. τοῦ ἄβακος 0,04 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 418 f. Athen. Mitth. V, 1880, σ. 314. 317, 1.

Δ]εμόστρα[τ]ος; ἀνέθ[εκεν

Σχ. γρ.: α¹⁵, μ⁴; ν; σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως⁵.

127. Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὴ τὸ δεξιὸν ἄκρον, ἀπεσπασθῆ δὲ καὶ τὸ κάτω μέρος. Πλ. 0,47, τὸ νῦν μῆκος 0,52, τὸ νῦν ὕψ. 0,10-0,14 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι ἐπτὰ ὀπαὶ τοιούτοτρόπως διατεθειμέναι ὥστε νὰ σχηματίζωσιν ὀρθογώνιον οὔτινος ἢ μία γραμμὴ κεῖται παραλλήλως τῷ ἔμπροσθεν ἄκρῳ τῆς ἐπιφανείας, ἢ δὲ ἐτέρα ἐκτείνεται πρὸς τὸ ὀπισθεν ἄκρον αὐτῆς. Ἡ τελευταία ὀπὴ τῆς πρώτης γραμμῆς κεῖται παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον, εἶνε δὲ εὐρυχωροτέρα τῶν λοιπῶν, ἔχουσα βάθος περίπου 0,085, διάμετρον περίπου 0,045 μ. Ἡ προτελευταία ὀπὴ τῆς δευτέρας γραμμῆς κατέχεται ὑπὸ τεμαχίου χαλκοῦ μολύβδῳ περιεχυμένου. Δύο τῶν λοιπῶν ὀπῶν ἐχρησίμευον ἴσως μόνον ὡς ὑπομόχλια (Stemmlöcher), πᾶσαι δὲ ἐκαλύπτοντο διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ λίθου κειμένου ἀναθήματος. Τὸ σφζόμενον τῆς ἐπιγραφῆς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς.

Δεμόφιλος: - - - -

Σχ. γρ.: μ⁹, σ⁴, φ².
Σημ. διαστίξεως³.

128. Ἄνω μέρος ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχοντος τὸ σχῆμα κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων, ἐφ' οὗ ἢ ἐπιγραφὴ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἀθακίου κοίλωμα ἀβαθές (ἐν τῷ μέσῳ μικρὰ ὀπὴ) χρησιμεύσαν διὰ τὴν ἐνθεσιν ἀγάλματος ἐκ μαρμάρου. Ὑψ. τοῦ σφζομένου 0,45, διάμετρος τοῦ στυλοειδοῦς μέρους περίπου 0,33, μῆκ. καὶ πλ. τοῦ ἀθακίου 0,40, ὕψ. αὐτοῦ 0,09 μ. Γραφὴ τῶν τεσσάρων πρώτων στίχων ἢ στοιχηδὸν καλουμένην γράμματα τινα (Γ, Η, Λ) ἐλήφθησαν ἐκ τῆς Ἰωνικῆς γραφῆς (ἴσως πρόκειται περὶ ἀνανεώσεως ἀρχαιοτέρας ἐπιγραφῆς). — C. I. A. I ἀρ. 398 πρβ. IV, 1 σ. 44. Ἐφημερίς ἀρχ. 1860 σ. 1935 ἀρ. 3769. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 760. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 268. Bechtel, Inschriften des ionischen Dialekts ἀρ. 266. Hermes X, 1876, σ. 159. Usener, Altgriechischer Versbau σ. 30. Wochenschrift für klass. Phil. 1887 σ. 1574.

Διογέν[ε]ς ἢ -ης
ἀνέθηκεν
Δισχυλό
ἠυδὸς Κεφ[α]-
λίος (ἢ -λέος)

Σχ. γρ.: h², v¹⁰, σ⁴, φ².

129. Τεμάχιον πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμά-

ρου. Σφζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν (ἐνεπιγράφου), τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς (λείας) ἄνω πλευρᾶς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,26, ὕψ. 0,13, πλ. 0,30 μ. Ὑψ. τῶν γραμμάτων 0,04. — C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴⁶. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 17, 13.

vac.

Διοκλ - - -

ἀν[έθεκεν]

Σχ. γρ.: α¹², ν⁸.

130. *Μέγα βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνιστάμενον ἐκ δύο πλίνθων, ὧν ἢ ἔμπροσθεν κειμένη (συνηρμολογημένη ἐκ δύο τεμαχίων) φέρει ἐπὶ τῆς προσθίας πλευρᾶς τὴν ἐπιγραφὴν. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ βάθρου κοίλωμα τετράγωνον (μῆκ. 1,50, πλ. 0,73, βάθος 0,013 μ.). Μῆκ. 2,06, πλ. 1,28, ὕψ. 0,29 μ. Ὑψ. τῶν γραμμάτων 0,055 μ. Γραφὴ: στοιχηδόν. Κεῖται νοτιοδυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος, παρὰ τὸν ἐκ Πειραικοῦ λίθου τοῖχον (ἐνθα ἐν τῷ Α' πίνακι τοῦ Δελτίου ἀρχ. 1889 κεῖται ὁ ἀριθμὸς 24), τὸ δὲ γωνιαῖον τεμάχιον ἐφ' οὗ τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ πρώτου στίχου φυλάσσεται ἐν τῷ ἐπιγραφικῷ Μουσεῖῳ. — C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴⁵. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 17, 12. Jahrbuch des arch. Inst. VIII, 1893, σ. 155.

Διο: χ[λ]εῖδες: ἀν[έθεκε]ν
ἠο Διοκλέος: τᾶθεν[αῖα]

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως⁵.

131. *Βάθρον ἐπιμηκῆς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε κοίλωμα τετράγωνον ἔχον μῆκ. 0,81, πλ. 0,19, βάθος 0,03 μ. Ἀπεκρούσθησαν τὸ ἀριστερὸν ἡμισυ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ μέρους τοῦ κοιλώματος καὶ ἄλλα τινὰ μικρότερα τεμάχια. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,94, ὕψ. 0,45, πλ. 0,57 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου. — C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²¹⁶. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 226.

Παλ[άδι] μ' ἐγρεμάχαι Διονύσιο[ς] τ-
δ' ἀγάλμα στέσε Κολοίο παις, [εὐχσά-
μενος] δεκάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁵, ε³, μ², ν⁵, σ⁴ καὶ σ¹¹ (ἐν τῇ λέξει «Διονύσιος»), υ², χ².

132. Τὸ πρόσθιον ἤμισυ κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνθεθειμένον ἐξ ἑξ τεμαχίων, ὧν τέσσαρα, (*a-d*) προσαρμύζοντα ἀλλήλοις, ἀποτελοῦσι τὸ ἄνω μέρος τοῦ κίονος, ἐνῶ τὸ ὑπ' ἄρ. *f* περιέχει τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου. Ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἄκρον· ἐπὶ τοῦ ἄνω ἄκρου, οὐ σώζεται μικρὸν τι μέρος, ὑπῆρχε κοίλωμα περιφερές. Διάμετρος περίπου 0,24, τὸ νῦν μῆκος τῶν συνηρημολογημένων τεμαχίων ὁμοῦ περίπου 1,00 μ.— *c d f*: C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁶¹.

<i>a</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>e</i>	<i>f</i>
Τέ[ι]	Ἄθε ναίει ἀνέ[θε]σαν	[Δι]ον[υσόδωρ]ος		
- - - Ἄ	θενόδορ[ος] ἀπ[αρχ]ε[ν]			
hoi - - -	κλειδο vac.	<i>d</i>		

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, ν⁸ καὶ ν⁹, ρ¹⁰, σ⁴.

133. Βάθρον ἐξ Ὑμητιῶν μαρμάρου, οὐ ἀπεσπάσθησαν τὸ ὄπισθεν μέρος καὶ τεμάχια τῆς σφζομένης ἄνω ἐπιφανείας, ἀντικατέστησε δὲ προφανῶς ἀρχαιότερον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου βάθρον. Μῆκ. 0,33, πλ. 0,16, ὕψ. 0,22 μ. Γραφή: ἀρχαίζουσα.— C.I.A. I ἀρ. 383. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 175 ἀρ. 155. Rangabé ἀρ. 9. LeBas ἀρ. 43.

Διφιλίδες ἐκ Κεραμείο[ν]
ἀνέθεκε

Σχ. γρ.: ἀπομνήσεις τῶν ἐξῆς γραμμάτων· α¹², ε¹⁰ (ἡ μεσαία γραμμὴ βραχυτέρα), θ⁴, μ², ν⁸, σ⁴, φ⁴.

W. Σημειωτέον ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν μονόγραμμα, ἔχον τὸ ἐξῆς σχῆμα: Ϝ , ἐπανάρχεται ἐπὶ ἄλλης βάσεως ἐξ Ἑλευσινιακοῦ λίθου, κειμένης ἐν Ἀκροπόλει παρὰ τὰ λείψανα τοῦ βάθρου τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου καλουμένης. Ἔχει μῆκ. 0,51, ὕψ. 0,275, πᾶχ. 0,56 μ., ἐχρησιμοποίηθη δὲ δις ἐν διαφόροις ἐποχαῖς, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἴχνη ποδῶν ἀγαλμάτων σφζόμενα ἐπὶ τῆς ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας.

134. Τεμάχιον τοῦ ἄνω πλατυτέρου μέρους ὑποθέματος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφζόνται μέρος τοῦ ἄνω καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (πλ. 0.07 μ.). Μῆκ 0,07-0,08, ὕψ. 0,25, πᾶχ. 0,18 μ.— C. I. A. I ἀρ. 555.

- - - - - Ηεγ]εμαχ-
ος - - - - - ἀνέθ-
εκε - - - - - πα]αῖς, ho-

- - - - - hos ἐ-
- - - - - υνα
- - - - - ον χ
- - - - - αντ
- - - - - ς; hoι
vac.

Σχ. γρ.: μ¹⁰, ν⁸, υ⁴.

135. W. Βάθρον ἐκ Ναξίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον δεξιὰ καὶ ἄνωθεν. Μῆκ. 0,42, ὕψ. 0,17, πλ. 0,28 μ.— C. I. A. I ἀρ. 346. Ἐφημερίς ἀρχ. 1859 σ. 1834 ἀρ. 3516.

. . . . γ . ο ον - - -
. ο ι δ ε Η ε ρ α χ λ . . α - -

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², γ; (σώζεται μόνον ἡ δεξιὰ γραμμὴ), δ⁶, ε³, h³, κ; (ὑπάρχει μόνον τὸ ἐπάνω μέρος), ν⁸, ρ¹².

136. *Κίων ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνόμενος πρὸς τὸ κάτω μέρος. Ἐν τῇ μικροτέρᾳ ἄνω ἄκρᾳ μικρὸν κυκλωτερές κοίλωμα. Ἡ ἐπιγραφὴ κύκλῳ περὶ τὴν ἄκρην ταύτην. Μῆκ. 1,84, διάμετρος 0,27-0,31 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου.— C. I. A. IV, 1 σ. 202 ἀρ. 373²⁵⁷. Δελτιόν ἀρχ. 1889 σ. 16, 9.

Ἐμπεδία δεκάτεν ἀνέθεκεν [τε]ῖ: Ἄθ[ε]να-
ί]αι

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε³, μ¹⁰, ν⁸.

137. Τεμάχιον κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐλλείπει τὸ κάτω (δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς) ἄκρον, ἐπὶ τῆς σφζομένης ἀριστερᾷ τῆς ἐπιγραφῆς κειμένης ἄκρας ὑπάρχουσι τέσσαρες ὀπαί, ἐν αἷς μόλυβδος. Μῆκ. 0,92, διάμετρος 0,28 μ.— C.I.A. I ἀρ. 351. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 204. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 297 ἀρ. 353. Rangabé ἀρ. 8. LeBas ἀρ. 2. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 52.

Ἐόρτιος καὶ Ὀφσιάδες ἀνεθέτεν
ἀπαρχὴν τᾶθθενάαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹ καὶ ε¹⁰, θ⁴, ν⁶ καὶ ν⁹, ρ⁹, σ⁷, φ², χ².

138. Βάθρον κιονοειδὲς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου ἀποκεκρουσμένον τὰ δύο ὀλίγον ἐξέχοντα ἄκρα. Ἡ βάσις ὑπόκοιλος. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχει μικρὸν μέρος τετραγώνου ἀβαθοῦς κοιλώματος (πλ. 0,045 μ.), ἐν ᾧ ἐνηρμοζέτο δι' ἴλων (σφζόνται δύο

ὀπαι) πλάξ χαλκῆ ἀποτελοῦσα τὴν βάσιν χαλκοῦ ἀγαλματίου. Ἐν τῷ ὄπισθεν μέρει τοῦ βάρου ὑπάρχουσι τέσσαρες ῥαβδώσεις ἀπολήγουσαι εἰς ἀνθεμοειδῆς κόσμημα, παρὰ δὲ ταύτας ἤρχισεν ὁ τεχνίτης νὰ κατασκευάσῃ καὶ πέμπτην ῥαβδῶσιν, πιθανῶς θὰ προστίθετο νὰ κατασκευάσῃ καὶ ἄλλας περίξ τοῦ βάρου, διέκοψεν ὅμως τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην. Ὑψ. 0,52, διάμετρος περίπου 0,30 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 387. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 159. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 180. Rangabé ἀρ. 46. LeBas ἀρ. 104.

Ἐπιτέλες
Οἰνοχάρες
Σοιναῦτο
Περγασῆθεν
Ποσειδῶνι
Ἐρεχθεῖ
ἀνεθέτεν

Σχ. γρ.: ν³, στ, υ⁴.

139. Τρία τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ τὸ πλ. ἦτο 0,25, τὸ δὲ πᾶχ. 0,22 μ. Τὸ ὑπ' ἀρ. α τεμάχιον, ἐν ᾧ σφάζεται μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας (ἐπὶ ταύτης ὑπῆρχε κοίλωμά τι), ἔχει ὕψ. 0,03, τὸ ὑπ' ἀρ. β περίπου 0,33, τὸ ὑπ' ἀρ. γ περίπου 0,08 μ. — α: C.I.A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁵¹, β: C.I.A. IV, 1. σ. 93 ἀρ. 373¹²⁴.

α: --- χάρες
β: χροί παί[δες
Ἐπιχάρες
Ἐοφολονίδες
Χ]αρῖνος
Χα]ρίσιος
--- κλές

ο: ἀπαρχὲν
ἀν]έθεσαν

Σχ. γρ.: α¹², ε⁸, θ⁴, ν⁶ καὶ ν⁹ (β στίχ. 3), ρ¹⁰, σ⁴, φ², χ².

140. Τεμάχιον τετραγώνου στήλης μετ' ἐπικράνου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθη τὸ ἐπικράνον καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾷ τῶν στενωτέρων πᾶν μακρῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,26, ὕψ. 0,11, πλ. 0,17 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373²²⁵.

Ἐργόκλεια: ἀ[νέθεκεν ---
ἀπαρχὲν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν⁵, π², ρ⁶, χ².
Σημ. διαστρέφους⁶.

141. * Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἣτις προσηρμόζετο κατὰ τὸ ἀριστερόν ἄκρον πρὸς ὁμοίαν ἀπολεσθεῖσαν. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα τετραγώνου (μῆκ. 0,55, πλ. 0,37, βάθος 0,25 μ.). Μῆκ. 0,77, ὕψ. 0,55, πᾶχ. 0,29 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου. — C.I.A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴³. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 225, 4.

Ε]ὐάγγελός με ἀνέ-
θ]εκεν τῷ Ἀθοναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ¹⁰, ν⁸, σ⁴, υ².

142. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφάζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφήν ἄκρον. Μῆκ. 0,25, ὕψ. καὶ πλ. 0,11 μ. — C. I. A. I ἀρ. 416. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 171 ἀρ. 143 καὶ σ. 218 ἀρ. 230. Rangabé ἀρ. 1716.

vac. Εὐαρχος [ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹², σ; υ⁴.

143. * Κίων ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συναρμολογηθεῖς ἐκ πέντε τεμαχίων. Μῆκ. 1,70, διάμετρος ἄνω 0,225, κάτω 0,26 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας κοίλωμα περιφερές, οὗ διάμετρος 0,06, βάθος 0,05 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. I ἀρ. 363 καὶ IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²¹⁸. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 314 ἀρ. 373. Rangabé ἀρ. 14. LeBas ἀρ. 29. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 246. Lepsius, Marmorstudien σ. 76, 93.

Π]αλλάδος ἐμὶ θεᾶς, ἀνέθεκε δὲ μ' Εὐδίκου υἱός,
Δεγσίθεος, κτεάνον μοῖραν ἀπαρχάμενος

Σχ. γρ.: α¹¹, θ⁴, μ², ν⁶, ρ⁹, σ⁴, υ³, χ².

144. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφάζεται μέρος τῆς ἐμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου, διεφθάρη ὅμως τὸ παρὰ τὸ ἄκρον τοῦτο μέρος τῆς ἐπιφανείας καὶ τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ πρώτου στίχου (ε) διακρίνεται μόνον τὸ κάτω ἡμισυ ἀμυδρῶς, τοῦ δὲ πρώτου γράμματος τοῦ δευτέρου στίχου (κ) μόνον ἡ κάθετος γραμμῆ. Τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ ρ σφάζεται μόνον τὸ κάτω ἡμισυ τῆς καθέτου γραμμῆς. Μῆκ. 0,18, ὕψ. 0,065, πλ. 0,07 μ. Γραφή: στοιχηδόν.

πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,17, πλάχ. 0,035 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁴⁶.

-- χλ ----
-- Εὐ:] ρυπ ----
vac.

Σχ. γρ.: ρ¹⁰, υ².

152. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σώζεται ὅμως μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε περιφερές ὡς φαίνεται κοίλωμα. Μῆκ. 0,19, πλ. 0,12, ὕψ. 0,055 μ. — C. I. A. I ἀρ. 348. Πρβ. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 46.

Ἐσχέεστο[ς
ἀνέθεκε]ν
πῆι [Ἀθηναίαις

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰ καὶ ε³ καὶ ε⁴, θ⁴, κ¹ καὶ κ², ν⁹, σ⁵.

153. Δύο πλάκες ἐκ νησιωτικοῦ μαρμάρου, ὁμοιάζοντος πρὸς τὸ τῆς Νάξου (Lepsius, Marmorstudien σ. 53). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς μιάς (α) ὑπῆρχε παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον κοίλωμα τετραγώνου (πλάτους 0,17, βάρους 0,05 μ.), οὐτινος ἢ συνέχεια ὑπῆρχεν ἴσως ἐπὶ ἄλλης ἀριστερᾶς προσκειμένης πλακῆς, καὶ ἄλλα τινὰ μικρότερα κοιλώματα προσερχόμενα ἐκ μεταγενεστέρης χρήσεως τοῦ λίθου. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς δευτέρας πλακῆς (β) ὑπάρχει παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον μέρος κυκλωτέρου κοιλώματος (δι' ἔμπηξιν κίονος ἴσως, βάρους 0,03, ἢ διάμετρος θά ἦτο περίπου 0,35 μ.), οὐτινος τὸ μεῖζον μέρος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς προσκειμένης πλακῆς (ἴσως τῆς ὑπ' ἀρ. α, ἧς ἀπεσπάσθη τὸ δεξιὸν ἄκρον, ἐνῶ τῆς ὑπ' ἀρ. β πλακῆς σώζεται σχεδὸν ἀέριον τὸ ἀριστερὸν ἄκρον). Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιάς τῶν μαρμάρων στενωτέρων πλευρῶν. α: μῆκ. 0,63, πλ. 0,44, β: μῆκ. 0,80, πλ. 0,34, ὕψ. ἀμφοτέρων 0,115 μ. — α: C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹⁴⁶.

α: β:

-- Θαρ] ρελείδες :: Θοπειθες :: [:-] μον vac.

Σχ. γρ.: ε¹⁰ καὶ ε³, θ⁴, μ², ν⁸, ρ⁹, σ⁴. Τὰ κυκλωτέρη γράμματα μικρά.

Σημ. διαστρώσεως β.

154. Ἐπίκρανον κιονίσκου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, ἔχον τὸ σχῆμα φιάλης. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ

κοίλωμα ἐν ᾧ ἔκειτο βεβαίως βαθρῖδιον χαλκοῦν σχήματος τετραγώνου μετὰ δύο ἀκανονίστων προεξοχῶν (μῆκ. περίπου 0,13, πλ. 0,11, βάθος τοῦ κοιλώματος 0,015 μ.). Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,225, ὕψ. 0,055 μ. Ἡ ἐπιγραφή κύκλω ὑπὸ τὸ χεῖλος. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373, μ, 23, πρβ. σ. 194. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96, 5.

Θελο[δ - -] μ' ἀνέθεκεν

Σχ. γρ. α¹², ε¹⁰, κ³, μ¹⁰, ν⁸.

Τὸ δευτέρον εἰς φιλὸν τῆς λέξεως «ἀνέθεκεν» ἐν βεβλαμμένῳ χώρῳ, ἴσως διωρθωμένον ἀντὶ ἄλλου τινὸς γράμματος.

155. * Ἐπικάλυμμα βάρου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, οὗ τὸ ἄνω μέρος ἀρχιτεκτονικῶς διακεκοσμημένον προέχει τοῦ ἀπλοῦ τετραγώνου κάτω μέρος. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια ἔχει μῆκ. 0,83, τὸ πλ. ἦτο περίπου 0,50, ἢ κάτω μῆκ. 0,83, πλ. 0,47 μ. Ἦτο ὕψ. 0,16 μ. Συνηρμολογήθη ἐκ πέντε τεμαχιῶν, ἐλλείπουσι δὲ τὸ ὄπισθεν μέρος, μέγα τεμάχιον ἐκ τοῦ μέσου τοῦ ἄνω μέρους, τεμάχιον τῆς ἀριστερᾶς ἄκρας καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τεμάχια, πρὸ πάντων τῶν ἄκρων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχει ἐν ἀριστερᾷ πλάξ μολυβδίνη ἐπιμήκουσ ἀλλ' ἀκανονίστου σχήματος, οὗ τὸ νῦν μῆκος 0,21 (τὸ ἀρχικὸν ἴσως 0,40), πλ. κατὰ τὸ μέσον 0,20, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν δὲ (ἴσως καὶ κατὰ τὸ νῦν ἐλλείπον ὄπισθεν) ἄκρον 0,14 μ. Ὁμοία πλάξ ἔκειτο, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ σφζόμεναι ὀπαί, ἐπὶ τοῦ μέσου τῆς ἐπιφανείας. Τὸ ὑπόλοιπον δεξιὸν μέρος αὐτῆς διαιρεῖται εἰς δύο κοιλώματα ἔχοντα τὸ σχῆμα ἐπιμήκουσ τετραγώνου, ὧν τὸ ἀριστερὸν ὀλίγον τι βαθύτερον τοῦ ἐτέρου (ἔχον μῆκ. περίπου 0,36, πλ. 0,12 μ.), ἀμφοτέρω ἐπιπολαίως ὠμαλισμένα. Κατὰ τὸ μέσον τῆς κάτω ἐπιφανείας ὑπάρχει κοίλωμα (μῆκ. 0,24, πλ. 0,21, ὕψ. 0,08 μ.), ὅπερ ἀντεστοίχει πρὸς ὁμοίωμορφον ἔμβολον τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ ἔκειτο τὸ ἐπικάλυμμα τοῦτο. Ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, οἱ δὲ δύο ἄλλοι ἐπὶ τοῦ κάτω στενωτέρου μέρους τῆς πλευρᾶς ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τρίτου στίχου χρῶμα ἐρυθρόν, ἐν τοῖς τοῦ δευτέρου στίχου χρῶμα κυανοῦν. — C. I. A. IV, 1 σ. 88 (καὶ 181) ἀρ. 373⁹⁰ καὶ σ. 83 ἀρ. 373⁴⁵. Δελτίον ἀρχ. 1890 σ. 42, 4. Ἐφημερίς ἀρχ. 1886 πίν. 6, 5. Daremberg καὶ Saglio, Dictionnaire II, 1 σ. 365. Lepsius, Marmorstudien σ. 75, 89. Collignon, Sculpture grecque I σ. 161.

Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 147, 41. III, 1888, σ. 281. Rhein. Museum 1888 σ. 149.

Θεός[δο]ρος : ἀν[έθεκεν] : Ὀν[έσιμο] : h[υιός].
 Ὀνέσιμος : μ' ἀνέθεκεν : ἀπαρχῆν
 τὰθελαιάι : ho Σμικυθό υιός

Σχ. γρ. τοῦ πρώτου στίχου: α¹³, ε³, θ⁴, μ; ν; τῶν στίχων 2-3: α¹¹ καὶ α¹⁰, θ⁴, μ², ν⁹, ρ¹⁰, σ⁴, υ², χ².

156. Τεμάχιον βάσεως ἐκ Παρίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένης (σφάζεται ὁμοῦς μέρος τῆς κάτω πλευρᾶς). Ἐν τισι τῶν γραμμᾶτων ἔχῃ χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,34, πλ. 0,13, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. I σ.180 καὶ 222 ἀρ. 347. LeBas πίν. 3, 8. Πρ6. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 766. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 229.

vac.

- - γ:κατα Θότιμ[ος - -
 - - - ἐνο ἔ[σ]τεσε - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε; θ⁴, μ⁹, ν⁹, σ;

157. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπέθραυσθησαν τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Ἐν τῇ κάτω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα, ἀνῆκε λοιπὸν τὸ τεμάχιον εἰς ἀβάκιον τεθειμένον ἐπὶ στήλης ἢ κίονος. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373¹⁰.

Ἰατροκλέες - - - -
 καὶ Κεφα[λ - - - - ἀνέθεσαν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³ καὶ ε⁴, ρ⁶, σ⁴ (αἱ γωνίαι κυρταί), φ².

158. Στήλη ἐπιμήκης μετὰ πλατυτέρου ἐπικράνου, ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου, συνθετιμένη ἐκ πέντε τεμαχίων, κολοβὴ τὸ ὀπίσθεν μέρος καὶ τὴν κάτω δεξιάν γωνίαν. Μῆκ. 1,04, πλ. τοῦ ἐπικράνου 0,35, τοῦ στενωτέρου κάτω μέρους περίπου 0,25, τὸ νῦν πᾶχ. τοῦ ἐπικράνου 0,14, τοῦ κάτω μέρους 0,10 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου ὑπάρχει κοίλωμα συνιστάμενον ἐκ δύο μερῶν τὸ ἔν τούτων τετραγώνου σχήματος περιέχει περίπου τὸ ἀριστερὸν τρίτον τοῦ ἐπιπέδου χώρου, ἔχει δὲ ἐν τῷ μέσῳ μικρὸν ἐξόγκωμα καὶ παρὰ τὴν ἀριστεράν καὶ τὴν ἐμπροσθεν πλευράν (μῆκ. 0,12 μ.) μικρὰς ὀπᾶς, τὸ δὲ ἕτερον εἶνε ἐπιμήκης καὶ κεῖται παρὰ τὸ νῦν ὀπίσθεν ἄκρον τοῦ λοιποῦ μέρους τοῦ ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφή κατὰ τὸ μῆκος τοῦ στενωτέρου κάτω μέρους τῆς στήλης. Ἐπὶ τῆς κάτω ἄκρας

σφάζεται μικρὸν τετράγωνον κοίλωμα, ὅπερ ἐχρηστέμευς βεβαίως εἰς τὴν ἐπὶ ἄλλου λίθου τοποθετήσῃ τῆς στήλης. — Ἡ ἐπιγραφή ἐδημοσιεύθη (πλὴν τῶν δύο πρώτων γραμμᾶτων τῶν δύο στίχων) ἐν τῷ C. I. A. IV, 1 σ. 180 ὑπ' ἀρ. 373⁸¹, πρ6. σ. 84 ἀρ. 373⁶⁴ καὶ 86 ἀρ. 373⁸¹. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 35, 5. Δελτιόν ἀρχ. 1888 σ. 140, 2.

Δεκάτεν : Ἀθελαιάι : πολιοῖχοι
 Ηιεροκλείδες : μ' ἀνέθεκεν : Γλαυκίο

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε¹⁰ καὶ ε³, θ⁴ καὶ θ⁴ (στίχ. 2), μ¹⁰, ν⁶ καὶ ν⁹, ρ⁶, σ⁴, υ², χ².

Σημ. διαστίξεως⁵.

159. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὐ ἀπεσπᾶσθη τὸ κάτω μέρος. Ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῶν πλευρῶν τοῦ λίθου ἐλειάνθη ἐπιμελῶς μόνον τὸ ἄνω τρίτον τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς, ἐνθα ἡ ἐπιγραφή. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν ἐπιμήκης τετράγωνον κοίλωμα (πλ. 0,08), οὐτινος κατεστράφη διὰ μεταγενεστέρας χρήσεως τοῦ λίθου τὸ ἀριστερὸν μέρος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πρώτων (4;) γραμμᾶτων τῆς ἐπιγραφῆς. Μῆκ. 0,36, ὕψ. 0,30, πᾶχ. 0,15 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 380. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 673 ἀρ. 1115. Rangabé ἀρ. 2260. Lebas, Explication σ. 18 ἀρ. 33 α.

. . σεύτες ἀνέθεκ-
 εν] Ἰκαριεύς

Σχ. γρ.: θ; ν⁶, ρ¹⁰, σ⁴.

160. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον ἀριστερά, δεξιᾶ, κάτω καὶ ὀπίσθεν. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ λίθου ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,18, πλ. 0,09, ὕψ. 0,05 μ. — C. I. A. I ἀρ. 378. Rangabé ἀρ. 17. LeBas ἀρ. 126.

- - - - - ἰας : Ἰκαρι[εὺς
 ἀνέθ]εκεν : δε[κάτεν

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹, ε⁴ καὶ ε⁵, ν⁵, ρ⁹, σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως⁶.

161. *Τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὐ ἀπεσπᾶσθησαν τὸ δεξιὸν ἡμισυ καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἡμίσεος. Μῆκ. 0,47, πλ. 0,39, ὕψ. 0,365 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἔχῃς ποδᾶς (δεξιῶ) ἀγάλματος ὡς φαίνεται. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὸ πλεῖστον (κάτω) μέρος τῆς ἐμπροσθεν

πλευρᾶς ἐλείκνηθ' διὰ κροταφίδος, ἐπιμελέστερον δὲ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ὅπερ βαθύτερον κείμενον τοῦ λοιποῦ ἐμβαδοῦ σχηματίζει ὡσεὶ ταινίαν, καὶ ὁ ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς χώρος τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ὑπάρχει παρὰ τὸ νῦν δεξιὸν ἄκρον τεμάχιον τοῦ διὰ τὴν μετάθεσιν τοῦ λίθου χρησιμεύσαντος ἀγκῶνος (Versatzbosse), ὑποδεικνύων πιθανῶς ἀκριβῶς τὸ ποτε μέσον τῆς πλευρᾶς ταύτης. Τοῦτο ἀναλογιζόμενοι δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς εἶχεν ἢ ἠδύνατο νὰ εἶχ' ἐπερίπου 34 γράμματα.— C. I. A. I ἀρ. 395 (πρβ. IV, 1 σ. 44). Ἐφημερίς ἀρχ. 1842 σ. 482 ἀρ. 757 καὶ 1860 σ. 1962 ἀρ. 3813. Rangabé ἀρ. 52. LeBas ἀρ. 6. Hermes V σ. 59. F. Bechtel, Inschriften des ionischen Dialekts ἀρ. 173. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 8.

Ἰον ἀνέθεκεν Ἄ[νι; . . .]λ[.] τ-
εἰ Ἄθηναιεῖ

π. χ. Ἰον ἀνέθεκεν Ἄ[ντι]λ[όχο] Ἐφέσιος δεκάτεν
(ἢ ἀπαρχὴν) τεῖ Ἄθηναιεῖ.

Σχ. γρ.: α¹², ν⁸.

162. *Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἐξογκούμενος πρὸς τὰ κάτω (διάμετρος ἄνω 0,24, κάτω 0,30 μ.), τὸ νῦν μῆκ. περίπου 1,20 μ. Συνηρηολογήθη ἐκ τεσσάρων τεμαχίων, τὰ δὲ λοιπὰ συνεπληρώθησαν γύψῳ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας μικρὸν περιφερὲς ἔμβολον (διαμέτρου 0,14, ὕψ. 0,03 μ.). Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου.— C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁷. Lepsius, Marmorstudien σ. 76, 92.

Κάλις δεκάτεν ἀνέθεκεν Ἄθηναιεῖ

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸, σ⁴.

163. *Βάθρον περιφερὲς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κείμενον παρὰ τὴν ἀνατολικὴν στοᾶν τῶν Προπυλαίων. Ἀπεθραύσθη τὸ ἄνω μέρος μετὰ μέρους τῆς ἐπιγραφῆς, ἀπεθραύσθησαν δὲ καὶ τεμάχια τοῦ ὀλίγον (0,05 μ.) προέχοντος κάτω ἄκρου, οὗ τὸ ὕψ. 0,08 μ. Τὸ νῦν μέγιστον ὕψ. 0,56, διάμετρος τοῦ κυριωτέρου μέρους, ἐφ' οὗ ἢ ἐπιγραφῆ, 0,78 μ.— C. I. A. I ἀρ. 419. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 107 ἀρ. 54. Rangabé ἀρ. 53. LeBas ἀρ. 589. Πρβ. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer σ. 34.

Καλλίας Δ[ιδυμίο] ἀνέθεκε
νικ[ῶν]

Ὀλ[υμ]πίασι

Πύθια; δις

5 Ἰσθμια πεντάκις

Νέμεια τετράκις

Παναθέναια μεγάλ[α--

vac.

Σχ. γρ.: μ², ν³ καὶ ν⁶ (στίχ. 6).
Σημ. διαστίξεως β.

Γράμματα τινὰ τῶν ἐκτὸς τῶν ἀγκυλῶν εἶνε ἐφθαρμένα, ἀβέβαιον δὲ ἂν ἢ λέξις «μεγάλα» ἦτο ἢ τελευταία τῆς ἐπιγραφῆς. Ἄντι τοῦ γ ταύτης τῆς λέξεως ἐσφαλμένως ἐχαράχθη α.

164. *Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κείμενον πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. Ἀπεκρούσθη μέγα τεμάχιον μετὰ τῆς ἀριστερᾶς ὀπισθίου κάτω γωνίας. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἔχγη ποδῶν ἀγάλματος χαλκοῦ. Μῆκ. 0,64, πλ. 0,55, ὕψ. 0,30 μ.— C. I. A. I ἀρ. 392, πρβ. IV, 1 σ. 44. Hermes III σ. 166. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 415. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 7.

Καλλίας Ηιππονίκο ἀνέθ

$\frac{\alpha}{\chi}$

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁶, σ⁴.

165. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὅστις θὰ εἶχε 16 ῥαβδώσεις καὶ διάμετρον περίπου 0,30 μ. Σφύζονται μέρη πέντε ῥαβδώσεων. Μῆκ. 0,22 μ.— C. I. A. I ἀρ. 410. Bull. dell' Instituto 1865 σ. 139.

Καλλία[ς] ἀνέθεκεν - - -

Σχ. γρ.: α¹².

166. Ὀκτὼ τεμάχια κίονος ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, μετὰ δύο ῥαβδώσεων, ἐν αἷς κατὰ μῆκος τοῦ κίονος ἢ ἐπιγραφῆ. Προσαρμύζουσιν ἀλλήλοις ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ πέντε ἀριστερὰ (α) ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ δύο δεξιὰ τεμάχια (ο), μεταξύ δὲ αὐτῶν ἔκειτο τὸ ὑπολειπόμενον ὄγδον τεμάχιον (β), ἀγνωστον ὅμως πόσον τοῦτο ἀπέειχεν αὐτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν. Διάμετρος τοῦ κίονος περίπου 0,32 μ.— Ἐδημοσιεύθησαν τὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἀποτελοῦντα τεμάχια: C. I. A. I ἀρ. 350, β (= Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 288 ἀρ. 335. Rangabé ἀρ. 11. LeBas ἀρ. 34. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 47, β. Kaimel, Ep. Graeca ἀρ. 755). IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹⁹⁸. σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁵. σ. 100 ἀρ. 373¹⁹⁹.

σ. 101 ἀρ. 373²¹³. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 313, 1. Συνθεθειμένα βλ. C. I. A. IV, 1 σ. 153 ἀρ. 350 καὶ Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 74, 8. Πρὸς E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 212.

α:

(1) Καλλιμαχος μ' ἀν[έθεκεν Ἀφιδναῖος] τάθε-
β:

ναίαι: ἀν[--- ἀθ]ανάτων ἦοι ὁ[ραγνὸν εὐρὺν]
σ:

| ἔχρσιν vac. α:

(2) στεσάμενος πολέ[μα]ρχος Ἀθηναῖον τὸν ἀγῶνα;
β: σ:

τον με| --- ελενονο --- | παισίν Ἀθηναῖον
μ[α--- ἦ ν --- -

Σχ. γρ.: α¹⁰ καὶ α⁹ καὶ α¹¹, γ³, δ⁶, ε³, θ⁴, μ², ν⁸ καὶ ν³, ρ², σ⁴, φ³, χ².

Σημ. διαστίξεως 5.

167. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια πλακῶς (βάσεως) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐλλείπουσι τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Μῆκ. 0,40, ὕψ. 0,125, πλ. 0,22 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373⁸.

Καλλιμέδον ἀν[έθεκε ἦ
--- Καλλιμέδον ἀν[εθε ---

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, μ¹⁰, ν⁸.

168. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται μέρος τοῦ ἀριστεροῦ, ἴσως δὲ καὶ τοῦ κάτω ἄκρου καὶ τῶν συνεχῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,24, πλ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 364. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 286 ἀρ. 331. Rangabé ἀρ. 51. LeBas ἀρ. 30.

Ἄθανάτες ---
Παλλάδι ---
Καλλ[ιππ;]ο ---
vac.

Σχ. γρ.: α¹⁴, θ; λ⁴, ν³.

169. Τεμάχιον ἐκ τοῦ κάτω μέρους στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθη τὸ ἄνω μέρος μετὰ τοῦ ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾷς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρωματός ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,115, πλ. 0,22 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373²²⁶.

--- ἀνέθεκε]ν Κεφισιεὺς

Σχ. γρ.: ε³, κ³, ν⁵, σ⁴, υ², φ².

170. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια τετραγώνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνομένου πρὸς τὸ κάτω ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίου ἐπιφανείας τῆς ἄνω ἄκρας ἐμβολὸν πρὸς στερέωσιν ἐπικράνου (μῆκ. 0,15, πλ. 0,08, πάχ. 0,07 μ.). Ἀπεθραύσθη τὸ ἰάτω ἦμισυ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς. Μῆκ. μετὰ τοῦ ἐμβόλου περίπου 1,20, πλ. ἄνω 0,25, κάτω 0,32, ὕψ. τῶν δύο στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν (ἐπὶ μιᾷς αὐτῶν ἡ ἐπιγραφή) κατὰ τὸ κάτω ἄκρον περίπου 0,20. Ἐν τισὶ τῶν γραμμῶν ἔχνη χρωματός ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹¹¹.

Κιρίας: ἀνέθεκεν
ἀπαρχῆν; τάθεναί;]αι

Σχ. γρ.: α⁸, θ⁴, κ³, ν⁵, ρ¹⁰, σ⁷.
Σημ. διαστίξεως 5.

171. Τεμάχιον στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετὰ τετραγώνου ἐπικράνου (οὐ μῆκ. 0,32, ὕψ. 0,18, πλ. 0,15) ἐφ' οὗ ὑπάρχει τετραγώνων ἀβαθῆς κοίλωμα (μῆκ. 0,17, πλ. 0,07, βάθος 0,015 μ.). Τοῦ ἐν σχήματι στήλης στενωτέρου μέρους σφίζεται μόνον μικρὸν τεμάχιον (μῆκ. περίπου 0,20 μ.) ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν αὐτοῦ ἡ μόνοςτιχος ἐπιγραφή.— C. I. A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373⁸⁹.

Κίρον; ἢ Κιρ[ίας ἀνέθεκε --- - - - -

Σχ. γρ.: ρ;

172. Πλάξ μετ' ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὅπισθεν ἀκατέργαστος ὡς ἐρειδομένη πρὸς τοῖχον τινά. Συνετέθη ἐκ πέντε τεμαχίων. Ἡ ἐπιγραφή κατὰ μῆκος τῆς πλακῶς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου σφίζονται δύο τεμάχια χαλκοῦ ἐλάσματος, μολύβδω περιεχυμένον (μῆκ. 0,23, πλ. 0,043 μ.). Ἐλλείπει τὸ κάτω μέρος. Μῆκ. 0,80, πλ. τοῦ ἐπικράνου 0,32, τοῦ ἐπιλοίπου 0,25, πάχ. 0,07 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373^{a2}. σ. 81 ἀρ. 373¹⁸. σ. 83 ἀρ. 373³⁷. σ. 84 ἀρ. 373⁵² καὶ 373⁵⁷. σ. 163 ἀρ. 373^{a2}. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 4.

Ἀθηναῖαι δε[χάτεν ---
καὶ χροματόν [ἀνεθέτ]εν
Κολλυσιτίδες, Ἀρχνετιίδες

Σχ. γρ.: α¹⁰, δ⁴ καὶ δ⁶, θ⁴, μ¹⁰, ν⁵, ρ⁴ (στίχ. 2) καὶ ρ⁹ (στίχ. 3), σ⁴, υ², χ².

173. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ βάθρου ἐκ Πεντε-

λησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τοῦ μείζονος τεμαχίου (α) ἀπεσπασθήσαν μέρη πρὸς ἀριστερά, δεξιὰ καὶ ὀπίσω, ἔχει δὲ μῆκ. 0,31, ὕψ. 0,20, πλ. 0,35 μ., ἐν τῷ μικροτέρῳ τεμαχίῳ (β) ἐσώθησαν μόνον μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ ἄνω πλευρᾶς (μῆκ. 0,21 μ.). Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου λεῖα. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373²⁹ καὶ 373³⁰ (ἀποτελοῦντα τὸ ἐκ δύο συγκεκολλημένον τεμάχιον α) καὶ σ. 44 ἀρ. 373 α⁴ (β).

Εἰς τὸ αὐτὸ βῆθρον ἀνήκεν ἴσως καὶ τὸ γωνιαῖον τεμάχιον, ἐφ' οὗ ἢ ἐν τῷ C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹⁴⁰ ἐπιγραφῆς c (Ἵοψι - -), παρατηρητέον ὅμως ὅτι τὰ γράμματα αὐτῆς ἀπέχουσι ὀλίγον περισσώτερον τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ λίθου καὶ ὅτι τὸ σ εἶνε μικρότερον τοῦ ἐν τῇ ἄνωτέρῳ ἐπιγραφῇ. Μῆκ. 0,135, ὕψ. 0,09, πλ. 0,12 μ.

c a b

[ἽΟψι---]σπο. δις; Λαισ[ποδίας---]Ηιέ]ρονάν[έθεσαν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν⁶, ρ⁹, σ⁴.

174. * Βῆθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν ἄκρον καὶ διεφθαρμένον πολλαχού. Μῆκ. περίπου 0,95, πλ. 0,61, ὕψ. 0,29 μ. Κατὰ τὸ μέσον τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα ἐπίμηκες, ἔχον μῆκ. 0,23, πλ. 0,11, βάθος 0,06 μ. καὶ ὀπίσθεν αὐτοῦ ἕτερον ἐπίσης ἐπίμηκες σμικρυνόμενον δὲ πρὸς τὸ μέσον (μῆκ. 0,17, πλάτ. κατὰ τὰ ἄκρα 0,05, βάθος περίπου 0,04 μ.). Κεῖται βορειοδυτικῶς τῆς πρὸς βορρᾶν ὀπισθίας γωνίας τοῦ Παρθενώνος. — C. I. A. I ἀρ. 386. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 137 ἀρ. 94. Rangabé ἀρ. 48. LeBas ἀρ. 44.

- - - μο Λαμπρεῦς ἀνέθεκ[εν

Σχ. γρ.: μ⁹; ν³, σ⁴.

Τὰ γράμματα κεν φαίνεται ὅτι ἐξηλειφθήσαν ἐπιτηδῆς. Ἐπὶ τὴν ἀρχαίῃ ἐνεχαράχθη ἢ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 548 ἐπιγραφή.

175. * Βῆθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὰς δύο ἄνω γωνίας τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τεμάχια. Κεῖται δυτικῶς τοῦ ἀρχαίου τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ παρὰ τὸ μέγα τῆς Ἀθηνᾶς βῆθρον (Δελτικὸν ἀρχ. 1889 πίν. Α' ἀρ. 28). Μῆκ. 1,28, πλ. 0,70, ὕψ. 0,40 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν μικροτέρων πλευρῶν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τὰ ἔχνη τῶν ποδῶν τοῦ ποτε ἐπιτεθειμένου ἀγάλματος. Γραφή: στοιχηδόν, ἰωνική. — C. I. A. II ἀρ. 1422,

πρβ. IV, 1 σ. 104. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1767 ἀρ. 3373.

- - - ο Λαμπρεῦς
ἀνέθηκε δεκ[άτην τῆ] Ἀθηναίαι

Σχ. γρ.: ν³ καὶ ν¹⁰.

Ἐπὶ τὴν ἐπιγραφήν ταύτην ἐνεχαράχθη ἢ ἐν C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 610 ἐπιγραφή.

176. Πρόσθιον τεμάχιον πλακὸς (ἐπικαλύμματος βῆθρου) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ κάτω ἐπιφανείᾳ τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,21, βῆθ. 0,04 μ.), δι' οὗ συνεκρατεῖτο μετὰ τοῦ ὑποτειθειμένου βῆθρου. Ἀπεκρούσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ ὀπίσθεν μέρος. Μῆκ. 0,52, ὕψ. 0,13, πλ. 0,22 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 132 ἀρ. 418 κ.

- - - ἀνέθεκε - - -]εὺς Λευκαῖο υἱός

177. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια ἐπικράνου στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβῆς τὸ ὀπίσθιον μέρος (μῆκ. 0,47, ὕψ. 0,17, τὸ νῦν πᾶχ. 0,11 μ.). Τοῦ στενωτέρου κάτω μέρους σφίζεται μόνον μικρὸν τεμάχιον (μῆκ. περίπου 0,20 μ.). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μέρη δύο περιφερῶν κοιλωμάτων, ὧν τὸ ἀριστερὸν ἔχει διάμετρον περίπου 0,10, τὸ δὲ δεξιὸν περίπου 0,21 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. — C. I. A. IV, 1 σ. 86 ἀρ. 373⁷⁷. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 35 ἀρ. 1.

Λυσίας ἀνέθεκεν Ἀθηναίαι
ἀπαρχέν, Εὐαρχίς ἀνέθεκεν
δεκάτην Ἀθηναίαι

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ε¹⁰, κ¹ καὶ κ², ν¹⁰ καὶ ν⁸, ρ², σ¹², υ², χ³.

178. Ἐπικράνον στρογγύλον κίονος ἀραβδῶτου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφίζεται τεμάχιον ὀλίγον μικρότερον τοῦ ἡμίσεως. Διάμετρος 0,30, ὕψ. 0,10 μ. Διάτρητον ἢ ἐν τῷ μέσῳ ὅπῃ εἶχε διάμετρον ἄνω 0,08, κάτω 0,07, ὕψ. 0,08, ἐκτείνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πυθμένος μέχρι τοῦ ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου σχεδὸν περιφεροῦς κοιλώματος, οὗ διάμετρος 0,18, βάθος 0,013-0,015 μ. Ἐπὶ τοῦ ἀποθραυσθέντος τεμαχίου θὰ ὑπῆρχον περίπου 10-12 γράμματα. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ ταινίας κάτωθεν τοῦ ἄνω χειλούς.

Λυσίβιος ἀ[νέ]θεκεν ἡο Λυσί[ο] :

Σχ. γρ.: α¹², β³, υ², σ⁴.
Σημ. διαστίξεως β.

179. Τεμάχιον πλακός (μέρους βάθρου) ἐκ Πεντε-
λησίου μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον
μῖας τῶν πλατυτέρων πλευρῶν. Ἀπεκρούσθη ἀριστερὰ
καὶ δεξιὰ. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,345, πᾶχ. 0,125 μ.—
C.I.A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹³. Πρβ. E. Hoffmann,
Sylloge ep. Graec. ἀρ. 245.

— — — Λυσίφιλος κα[ῖ — — —
— — εὐχασα;] μένον προγό[νον — —

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, λ⁴ καὶ λ⁶, μ⁹, ν⁸, ρ¹⁰, σ⁴, υ².

Τὸ ρ τῆς τελευταίας λέξεως προέρχεται ἐκ διορθώ-
σεως (ἀντί ε).

180. Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συναρ-
μολογηθεῖσα ἐξ ἑξ τεμαχίων, κολοβή τὸ ἀριστερόν καὶ
τὸ δεξιόν ἄκρον καὶ πολλαχθῶ ἀποκεκουσμένη. Ἐν ταῖς
γράμμασι χρώμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 1,13, πλ. ἄνω 0,27,
κάτω 0,30, πᾶχ. (ὕψ.) ἄνω 0,15, κάτω 0,16 μ.—
C. I. A. IV, 1 σ. 101 καὶ 183 ἀρ. 373²⁰⁸, πρβ. σ.
97 ἀρ. 373¹⁷⁶. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec.
ἀρ. 220. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 94, 1.

Σοί [με] θεὰ τὸ δ' ἄγα[λμ' ἀνέθ]εκε Μελάνθυρο[ς ἔργον
εὐχσάμενος δε[χάτ]εν παιδί Διὸς μηεγάλο

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹, ε³, θ⁴, μ⁶, ν⁸, σ⁴, υ², χ².

181. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐξ Ἀττικῶς μαρ-
μάρου. Σφίζονται μέρη τοῦ ἀριστεροῦ καὶ τοῦ κάτω
ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν (ἐνεπιγράφου) πλευρᾶς. Μῆκ. 0,13,
ὕψ. 0,08, πᾶχ. 0,04 μ. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ κάτω
ἄκρον.

Μελε[σ — — —

Σχ. γρ.: ε³, μ⁶.

182. Τεμάχιον πλακός περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου
μαρμάρου. Ἡ ἐπεξεργασία τῆς κάτω ἐπιφανείας καὶ τὸ
ἐν αὐτῇ κεκολωμένον τετραγώνιον κοίλωμα ἀποδει-
κνύουσιν, ὅτι ἡ πλάξ ἐχρησίμευεν ὡς ἐπικάλυμμα ὑπο-
βάθρου τινός, δύο δὲ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοιλώ-
ματα, ἐπίσης κολοβά, ὅτι ἐβάσταζεν ἀγαλμάτιον. Μῆκ.
0,40, πλ. 0,28, ὕψ. 0,055 μ. Γραφή: στοιχηθόν.—
C. I. A. I ἀρ. 397. Bull. dell' Instituto 1864 σ.
88. Arch. Anzeiger 1864 σ. 235. Πρβ. Kaibel,
Ep. Graeca ἀρ. 753. E. Hoffmann, Sylloge ep.
Graec. ἀρ. 267.

Πόντι', ἀπαρχὴν τένδε Μένανδρο[ς ἀγαλμ' ἀνέθεκεν
εὐχολὴν τελέσας, σοὶ χάριν ἀντ[ιδιδός,
Αἰγίλιεύς, υἱὸς Δεμετρίο, ἡσ[ῖ] σὺ τὸν ὄλθον
σαῖζε, Διὸς θύγατερ, τόνδε χάρ[ιν θεμένε

Σχ. γρ.: ζ², μ⁹, ν³ καὶ ν¹⁰ (ἐν τῇ λέξει «χάριν»), σ⁴, υ⁴.

183. Τεμάχιον κιονίσκου μετὰ 16 ραβδώσεων ἐκ
Παρίου μαρμάρου, ἀποτελέσαντος τὸ κάτω μέρος ὑπο-
στάτου. Ἀπεσπάσθησαν τὸ ἄνω μέρος καὶ μικρὸν τε-
μάχιον, περιέχον τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου. Ἐν τῷ
μέσῳ τῆς κάτω ἄκρας ὀπή μετὰ λειψάνων μικρᾶς χαλ-
κῆς ράβδου. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κιονίσκου διεφθάρη ὑπὸ
πυρός. Μῆκ. 0,30, διάμετρος ἄνω (ἀριστερὰ τῆς ἐπι-
γραφῆς) 0,14, κάτω 0,17 μ.— C. I. A. I ἀρ. 399.
Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 306 ἀρ. 366. Rangabé ἀρ.
39. LeBas ἀρ. 41.

Μεχα[νίον
ἀνέθεκε
ἡο γραμμα-
[τεύς

Σχ. γρ.: α¹², μ², ν⁸, ρ¹².

184. * Πλίνθος ἐκ φαιῶς Παρίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς
ἄνω ἐπιφανείας αὐλαξ παρακολουθοῦσα τὰ ἄκρα καὶ
περιθεύουσα τὸ μέσον τοῦ ἔμβραδου αὐτῆς (μῆκ. 0,36,
πλ. 0,15 μ.). Ἡ ἐπιγραφή, γεγραμμένη ἐπὶ μῖας τῶν
πλατυτέρων πλευρῶν, ἀνεγινώσκτο καταβαίνουσα πρὸς
τὴν κάτω ἐπιφάνειαν τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,83, πλ. 0,46,
τὸ νῦν ὕψ. μέχρι 0,26 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς
Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373²¹⁵
(πρβ. σ. 183). E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec.
ἀρ. 225. Leipziger Studien XVIII σ. 72 (Scher-
ling). Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 145.
III, 1888, σ. 272. 284. IV, 1889, σ. 207.

Μ]νεσιάδες κεραμεύς με καὶ Ἄνδοκίδες ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, μ², ν⁹, σ⁴ καὶ σ⁵ (τὸ τρίτον καὶ τὸ τέ-
ταρτον), υ².

185. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, κολο-
βὸν ὕψοθεν καὶ δεξιὰ. Μῆκ. 0,47, ὕψ. 0,24, πᾶχ.
0,27 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 202 ἀρ. 373²⁵⁴. Δελ-
τίον ἀρχ. 1891 σ. 71, 2.

Ναύκλα[ρος — — —
Παλλὰδ — — — —
vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁹, υ².

186. Τεμάχιον ὑποστάτου ἐξ Ἀττικῶ μαρμά-
ρου, ἐν σχήματι κιονίσκου μετὰ τετραγώνου ἐπικράνου,
ἐφ' οὗ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Ἀπεθραύσθησαν
τὸ ὄπισθεν ἡμισὺ καὶ τὸ κάτω μέρος. Ἐν τοῖς γράμμασι
χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,42 μ. — C. I. A. IV, 1 σ.
86 ἀρ. 373⁸⁰. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 36, 4.

Νεοκλείδες
ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α⁹, ε¹ καὶ ε³, ν³, σ⁴.

Ἀντὶ τοῦ κ τῆς λέξεως «ἀνέθεκεν» ἤρχισεν ὁ χα-
ράκτης νὰ χαραχῆ ε (δηλαδή τὸ ἐπόμενον γράμμα),
διώρθωσεν ὁμοῦς τὸ λάθος.

187. Ἄνω τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρ-
μάρου μετὰ 16 βὰβδώσεων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας ἔμ-
βολον περιφερές (μῆκ. 0,08, διάμετρος περίπου 0,11
μ.) πρὸς γόμφωσιν τοῦ κυρίως εἰπεῖν βάρθρου τοῦ ἀνα-
θήματος. Διάμετρος περίπου 0,19, τὸ νῦν μῆκ.
0,45 μ. Τὰ σφζόμενα λείψανα ἐπιγραφῆς φαίνεται ὅτι
δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀναθηματικὴν ἐπιγραφὴν, διότι
εἶνε ἀμελῶς ἐγκεχαρραγμένα καὶ οὔτε τὸ μέγεθος οὔτε ἡ
θέσις αὐτῶν (παρὰ τὸ ἄκρον, οὐχὶ ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς
τῶν αὐλάκων) εἶνε ἀνάλογα τῇ διασκευῇ τοῦ κίονος.—
C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷².

Νικ - - -

Σχ. γρ.: κ³, ν¹⁰.

188. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρθρου ἐκ Πεν-
τελησίου μαρμάρου. Σφάζεται τὸ ἀριστερὸν ἄκρον.
Μῆκ. 0,33, ὕψ. 0,44, πᾶχ. 0,16 μ. Γραφή: στοιχη-
δόν, πλὴν ἐν τῷ πέμπτῳ στίχῳ, ἐν ᾧ χς κατέχουσι
τὸν χώρον ἐνὸς γράμματος, κατέχει ὁμοῦς καὶ τὸ μετ'
αὐτὰ σημεῖον διαστίξεως τὸν χώρον ἐνὸς γράμματος.—
C. I. A. I σ. 211 καὶ IV, 1 σ. 156 ἀρ. 482. Ἐφη-
μερίς ἀρχ. 1859 σ. 1834 ἀρ. 3515. Löwy, Inschriften
griech. Bildhauer ἀρ. 396. Roberts, Introduction
to Greek ep. I ἀρ. 59. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 114, 2.
E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 255.

Η ε ρ μ ε [α ι τ ὀ δ ']
ἄ γ α λ μ' ἄ [ρ ε τ ε ς]
χ ἄ ρ ι ν ὀ ς [μ' ἄ ν ἔ -
θ ε κ ε ν ; Ο ἰ ν . . .
ς ; κ ἔ ρ υ χ ς ; μ [ν ε μ -
ο σ ὕ ν ε ς ; h ἔ [ν ε κ α

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, μ⁹, ν⁶, ρ⁶ καὶ ρ⁹, σ⁴, υ², χ².
Σημ. διαστίξεως δ.

189. Τεμάχιον ἐπικράνου τετραγώνου βάρθρου ἐκ
Πεντελησίου μαρμάρου. Σφάζονται μικρὰ μέρη τῆς
ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Ἐν τῇ ἄνω ἐπι-
φανεῖ ἦτο τετράγωνον κοίλωμα (πλ. 0,03 μ.). Μῆκ.
0,165, ὕψ. 0,095, πλ. 0,10 μ. — C. I. A. IV, 1
σ. 94 ἀρ. 373¹⁴².

ἽΟ]νέτορ [ἀνέθεκεν ἠυπέρ
ἠεαυτῶ καὶ [τῶν παίδων ;

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν ; ρ¹⁰, υ².

190. Τεμάχιον βάρθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμά-
ρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,35, ὕψ.
0,13 μ. Συνεκολλήθη ἐκ τριῶν τεμαχίων.— C. I. A. I
σ. 182 καὶ IV, 1 σ. 79 ἀρ. 359 καὶ σ. 83 ἀρ. 373⁴².

- - - ν δεκατ[εν - - -
- - - ἀν]έθεκεν ἽΟ[ρεσί]θιος - - -

Σχ. γρ.: α¹², β³, θ⁴, ν⁵, σ⁴.

Ἀντὶ τοῦ πρώτου ε τῆς λέξεως ἀνέθεκεν ἐνεκό-
λαψεν ὁ χαρακτήης ἐσφαλμένως □.

191. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου παν-
ταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,10, ὕψ. καὶ πλ. πε-
ρίπου 0,04 μ. Ἴσως δὲν εἶνε ἀναθηματικόν.— C. I. A.
IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷⁰.

vac.

κ]αὶ ἽΟφελ - - - ;

192. Τεμάχιον βάρθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμά-
ρου, οὐ ἀπεσπάρθησαν τὸ δεξιόν, τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπι-
σθεν μέρος. Τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἐλειάνθη ἐπιμελῶς
ὁ περὶ τὰ ἄκρα ἐν σχήματι ταινίας χώρος, ἡ δὲ ἐπι-
γραφὴ εὔρηται ἐπ' αὐτοῦ ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς πλευ-
ρᾶς. Μῆκ. 0,40, ὕψ. 0,25, πᾶχ. 0,30 μ. Γραφή:
στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 396. Ross, Arch. Auf-
sätze I σ. 201. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 341 ἀρ. 413.
Rangabé ἀρ. 36. LeBas ἀρ. 4.

Πείτων ; Ἄνδρο[χ]λ - -
ἀνέθετεν ; ἈθENAÍ[α]ι - -

Σχ. γρ.: α¹ (τὸ πρῶτον τῆς λέξεως «ἈθENAÍαι» ἐγράφη κατόπι
διορθώσεως ἀντὶ δ¹) καὶ α¹⁵ καὶ α¹², ε³, ν³, ρ⁹.
Σημ. διαστίξεως δ.

193. Τεμάχιον κίονος ἀνευ βὰβδώσεων ἐκ Πεντε-
λησίου μαρμάρου, κολοβόν τὸ ὀπισθεν μέρος. Ἡ διά-
μετρος ἦτο περίπου 0,32, τὸ νῦν μῆκ. 0,36 μ. —
C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373²⁰⁷.

-- -- ἀνέθεκεν ἡο Πολ[υ]γνότο ναο.

Σχ. γρ.: ν⁸, υ².

194. Τεμάχιον τετραγώνου στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἥτις ἔληγεν εἰς πλατύτερον ἐπίκρανον νῦν ἀποκεκρουσμένον, ὅπως καὶ τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,45, πλ. 0,19, πάχ. 0,105 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰⁵.

Πολύφρομος: ἀν[έθεκε -- --

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, μ⁶, υ¹; σ⁴, υ⁴.

195. *Κίον μετὰ εἴκοσι βάρδωσεων, ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνθεθεῖς ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας ὑπῆρχεν, ἀπεθραύσθη ὅμως, ἔμβολον πρὸς ἔμπηξιν ἀναθήματος (ἢ κιονοκράνου). Διάμετρος 0,23, μῆκ. 1,15 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹¹², πρβ. I σ. 183 ἀρ. 367.

Ποσίδειο[ς] ἀνέθε[κε -- --

Σχ. γρ.: α¹³, ε¹⁰, θ⁴, ν⁸, σ⁴.

196. Ἐπίκρανον ὑποστάτου τετραγώνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχον δύο κοιλώματα, ὧν τὸ δεξιὸν εἶχε βάθος περίπου 0,09, πλάτος 0,04, τὸ δὲ ἀριστερὸν ἀβαθές ὃν εἶχε διάμετρον περίπου 0,09 μ. Μῆκ. 0,27, πλ. 0,35, ὕψ. 0,29 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ ἐν (α) μικροτέροις γράμμασιν (ὕψ. 0,025) ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν, τὸ δὲ ἔτερον (β) μειζοσι γράμμασιν (ὕψ. 0,035) ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς.— C.I.A.I ἀρ. 400. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 686 ἀρ. 1141. Rangabé ἀρ. 2266. LeBas 40 a. 42.

a b

Πυ]θογεν -- ἀνέθεκε[ν
Ἄγ]υρρίο: ἐγ Λακ[ι]αδῶν

Σχ. γρ.: α¹², ν¹ καὶ ν⁸ (ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. α τεμαχίῳ), ρ², υ¹; Σημ. διαστιζέως⁶.

197. Ἐπίκρανον τετραγώνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας περιφερὲς κοίλωμα. Σφύζονται μέρη τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφὴ ἢ ἐξερρασία τῶν πλευρῶν τούτων εἶνε ἀτελής καὶ πιθανὸν εἶνε ὅτι ὁ λίθος ἀπερρίφθη ὡς ἄχρηστος, μάλιστα καὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἀντιστοιχεῖ ἀκριβέστατα πρὸς τὴν προηγουμένην

ὑπ' ἀρ. 196. Μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,31, πλ. 21 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸².

Πυθογεν -- ἀνέ[θεκε]εν
Ἄγυρρίο: ἐγ Λακ[ι]αδῶν

Σχ. γρ.: α¹², ε¹; σ³, ν;

198. Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὴ τὸ ἀριστερὸν μέρος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα τετραγώνου (πλ. 0,26 μ.). Μῆκ. 0,50, ὕψ. 0,18, πλ. 0,30 μ. Γραφὴ: ἡμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373²⁶³. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 51,2.

-- -- ἀνέθεκεν Σαλα]μίσιος

Σχ. γρ.: μ¹⁰, ν⁶, σ⁴.

199. Κάτω μέρος πλακῆς (βάθρου) ἐκ φαιῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου, πλατυνομένης πρὸς τὰ κάτω. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων μακρῶν πλευρῶν, ἥτις ἐλείκθη ἐπιμελέστερον τῶν λοιπῶν. Μῆκ. περίπου 1 μ., πλ. 0,16-0,19 μ.— C.I.A.IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰⁰.

-- -- θεος ἀνέθεκεν
ἡο Σε]χιούσιος

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁶, σ⁴, υ².

200. *Ἐπίκρανον κίονος ἐκ Παρίου μαρμάρου ἐν σχήματι κυκλοτεροῦς κιονοκράνου, συγκεκολλημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κυκλοτερές κοίλωμα (βάθους 0,04, διαμέτρου 0,23 μ.) καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἄλλο κοίλωμα καθήκον μέχρι τῆς ἀντιθέτου κάτω ἐπιφανείας. Ἀπεκρούσθη τὸ ἥμισυ περίπου τῆς ἄνω ἐπιφανείας μέχρι τοῦ ἀνωτέρου κοιλώματος. Διεισώθησαν πολλὰ ἔγχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμῆσεως. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ ἄθακος, οὗ διάμετρος 0,40 μ. Ὑψ. 0,25 μ. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 150.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 f. Bull. de corr. hell. 1877 σ. 359, 2. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 275, 14.

Σίμων; ἀ[νέθεκεν
ἡο κναφεύς -- --
δεκάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, δ³, ε³ καὶ ε¹⁰ (τὸ τελευταῖον), μ¹⁰, ν³ καὶ ν⁵ (στήλ. 3), σ¹², υ², φ².

Σημ. διαστιζέως⁵.

201. Βάθρον ἀναθήματος ἐκ Παρίου μαρμάρου ἐν σχήματι περιφεροῦς κιονοκράνου, ὅπερ ἔκειτο ἐπὶ κίονος. Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,46, ὕψ. 0,20-

0,21 μ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπιφανείας κοίλωμα περι-
φερές, οὐ διάμετρος 0,22, βάθος 0,01, καὶ ἐν αὐτῷ
ἕτερον μικρόν, οὐ διάμετρος 0,06, βάθος 0,05 μ. —
C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹⁰⁶. Πρβ. E. Hoff-
mann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 242.

Ἐργον ἠθαλόνητον, πολιέοχε πότνι Ἀθάνα
Σμίχρο καὶ παίδον μνῆμ' ἔχοι ἠέδε πόλις

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹³ καὶ α¹², ε¹ καὶ ε¹⁰ καὶ ε⁵, θ⁴, μ², ν⁵, ρ⁹, σ⁴.

Ὀλόκληρον τὸ μέσον τοῦ δευτέρου στίχου διαρθώθη
ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ, ὅστις φαίνεται ὅτι πρότερον εἶχε
παραλείψει τὸ ν τῆς λέξεως μνῆμα.

202. Τεμάχιον πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμά-
ρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς ἡ
ἐπιγραφή, μετὰ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου, τῆς
ἀριστερᾶς πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ἧ ὑπῆρχε
περιφερές κοίλωμα, οὗτινος ἡ διάμετρος ὑπολογίζεται
εἰς περίπου 0,26 μ. Μῆκ. 0,33, ὕψ. 0,08, πᾶχ. 0,19
μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373²²⁴.

Σμίχρος ἀνέθ[εκε - - -
ho σκυλοδέσφες

Σχ. γρ.: α¹², δ⁷, ε³, θ⁴, λ⁶, μ², ν⁵, ρ⁹, σ⁴, φ².

Σκυλοδέσφες ἀντι σκυλοδέσφες. Ἡ ἐπιγραφή
ὁμοιάζει πληρέστατα τῇ ὑπ' ἀρ. 32.

203. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμά-
ρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς, τῆς
ἄνω, ἰσῶς καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,17, ὕψ.
0,13, πᾶχ. 0,26 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ.
373³¹.

H]ε - - - - -
δο: Σο[νιεύς; ἀνέθεκεν
vac.

Σχ. γρ.: σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

204. Βαθρίδιον ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὐ μῆκ.
0,123, ὕψ. 0,185, πλ. 0,105 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπι-
φανείας κοίλωμα ἐπίμηκες (μῆκ. 0,115, πλ. 0,045,
βάθος περίπου 0,015 μ.) ἐν ᾧ ἔκειτο πλάξ χαλκῆ (βά-
θρον ἀγαλματίου) μετὰ τριῶν κατὰ τρεῖς τῶν γωνιῶν
προσχόντων ποδῶν. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον
δύο συνεχῶν πλευρῶν τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτου συνί-
στατο πιθανῶς ἐκ τριῶν μόνων γραμμάτων, π. χ. Ἰων

ἡ Μῦς. — C. I. A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373²⁵². Δελ-
τίον ἀρχ. 1889 σ. 18, 14.

. . . ἀ]νέθε|κεν
ho Σοφρον(ι)σο

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴, κ³, ν⁵, ρ⁶, σ¹¹, φ².

205. Ἄνω μέρος στήλης μετὰ τετραγώνου ἐπιγρά-
νου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθη τὸ μεῖ-
ζον μέρος τῆς στήλης. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ
ἐπιγράνου (οὐ τὸ μῆκ. 0,39, πλ. καὶ πᾶχ. 0,11 μ.)
ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,24 μ.), ἐπὶ τοῦ
ὁποίου διακρίνονται περὶ τὸ μέσον καὶ τὰς γωνίας (ἐσά-
θησαν δύο αὐτῶν) ὅπαι, χρησιμεύουσαι πρὸς στερέωσιν
τοῦ ἐν τῷ κοίλωματι γομφωθέντος ἀναθήματος. Μῆκ.
μετὰ τοῦ ἐπιγράνου 0,40 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν
στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν, κολοβὴ δεξιᾶ καὶ
κάτω, ἐνθα ἀπωλέσθησαν μετὰ τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ
λίθου τὰ κάτω ἡμίση τῶν σωθέντων γραμμάτων, ἧτο
δὲ πιθανῶς διστιχος. — C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ.
373²⁰⁹.

Σπίνθ[αρος - - - ἀνέθεκεν - - -
εὐχ[σάμενος - - - - -

Σχ. γρ.: ε; θ⁴, ν⁸, σ⁴, υ².

206. Τεμάχιον πλακῶς ἡ στήλης ἐκ Πεντελησίου
μαρμάρου, ἧτις ἔληγεν εἰς πλατύτερόν τι ἐπίκρανον νῦν
ἀποκεκρουσμένον, πλατύνεται δὲ καὶ πρὸς τὰ κάτω. Ἡ
ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευ-
ρῶν, ἧς ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἄκρον. Μῆκ. 0,53, ὕψ.
μέχρι 0,075, πλ. 0,15-0,165 μ. — C. I. A. IV, 1
σ. 201 ἀρ. 373²⁴⁸. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 12.

Τεισικλῆες δεκάτεν
ἀνέθ]εκεν Ἀθηναία[ι

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹, δ⁴, ε¹⁰, θ⁴, ν⁶, σ⁴.

207. *Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, σμικρο-
νόμος πρὸς τὸ κάτω ἄκρον, δι' οὐ ἐγομφοῦτο ὁ κίων
ἐν πλίνθῳ τινὶ ἢ ἐπὶ τοῦ βράχου. Ἐπὶ τῆς μεζίνος ἄνω
ἄκρας πλάξ χαλκῆ (μῆκ. 0,24, πλ. 0,085) ἔχουσα
περὶ τὰς γωνίας καὶ τὸ μέσον τῶν μακρῶν πλευρῶν
προεξοχὰς (πόδας) καὶ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο ἐπι-
μήκεις ὀπάς, ἐν αἷς προσηρμοζέτο ποτε ἀγαλματίον τῆς
Ἀθηνᾶς. Συνηρμολογήθη ἐκ δύο τεμαχίων. Μῆκ. 1,17,
διάμετρος ἄνω 0,295, κάτω 0,255 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ
μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. IV, 1 σ. 131
ἀρ. 373²³¹ καὶ 373²²⁸, πρβ. σ. 198. E. Hoffmann,
Sylloge ep. Graec. ἀρ. 227.

Φαρθένε, ἐν ἀρχοπόλει Τελεσίνας
ἄγαλμ' ἀνέθεκεν, Κέτιος, ἡοι χαίροσα διδοίεις
ἄλο ἀναθῆναι.

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹⁵ (τὸ τελευταίον), ε³, θ⁴, μ², ν⁹, ρ⁹, σ⁴, φ², χ².

208. Ὑπόστατον ἀνάθηματος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχον τὸ σχῆμα κιονίσκου μετὰ πλατυτέρου περιφεροῦς ἐπικράνου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Ἀπεσπίασθησαν τὸ κάτω μέρος καὶ τεμάχια τοῦ ἐπικράνου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι δύο μικραὶ ὀπαί, ἐν αἷς τεμάχια χαλκοῦ. Μῆκ. περίπου 0,60, διάμετρος τοῦ ἐπικράνου 0,37, τοῦ λοιποῦ 0,22 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 393. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 204. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 286 ἀρ. 330. Rangabé ἀρ. 40. LeBas ἀρ. 38. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 9.

Τιμόθ[ε]ο[ς] Κ[όν]ονος ἀνέθεκεν
Ἄναφλύστιος - - - - -

Σχ. γρ.: α¹⁵, ε⁴; μ⁹ ἢ μ¹⁰, σ⁴, υ⁴, φ².

209. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,64, πλ. 0,33, ὕψ. 0,225 μ. Ἀπεσπίασθησαν τὸ κάτω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, τὸ ὄπισθεν μέρος καὶ τὸ πλείστον μέρος τῆς ἀριστερᾶς ἄκρας μετὰ τῆς ἀριστερᾶς προσθίας ἄνω γωνίας. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχον δύο κοιλώματα, βαθύτερον καὶ μακρότερον παρὰ τὸ ὄπισθεν, ἀβαθέστερον καὶ μικρότερον παρὰ τὸ ἔμπροσθεν ἄκρον. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 86 ἀρ. 373⁷⁸. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 35, 2. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 240.

Μνῆ[μ] ἀνέθεκε; Τύχανδρος
ἀπαρχῆν; τὰ θεναίαι

Σχ. γρ.: α⁹ καὶ α¹², θ⁴, μ¹⁰, ν⁸ καὶ ν⁹, ρ¹⁰, σ⁴, υ², χ².
Σημ. διασπείζεις⁵

210. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβοῦ τὸ δεξιὸν μέρος. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια λεία, ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ ἐλειάνθη ἀμελῶς. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,36, ὕψ. καὶ πλ. 0,21 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²². Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 244.

Φαί[δ] - - - - -
σοὶ τό[δ] ἄγαλμα ἢ ἄγαλμ' ἀνέθεκεν
ἡοι ἐ (ἢ ν ἢ ρ) - - - - -
πολ[ι]έοχε - - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, σ⁹, φ².

211. Πλᾶξ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἑλλιπῆς τὸ ὄπισθεν μέρος καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον, συντεθειμένη ἐκ πέντε τεμαχίων. Ἡ ἐπιγραφή ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τέσσαρες μικραὶ ὀπαί. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 1,31, ὕψ. 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 καὶ 183 ἀρ. 373¹⁸⁷, πρβ. σ. 82 ἀρ. 373²⁴. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 6.

Φαίδον ἀνέθεκε [h]ο Κτεσί[ο τῆς Ἀ]θENAIAI
Σχ. γρ.: α¹¹, κ², ν⁶, σ⁴, φ².

W. Ἐκ τοῦ h σφίζεται ἔγχος καθέτου γραμμῆς.

212. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβόν τὸ ἀριστερόν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας παρὰ τὸ ἀριστερόν ἄκρον λείψανον κοιλώματος (βάθους 0,25 μ.), οὕτινος ἡ προσθία γραμμὴ κυρτή. Μῆκ. 0,54, ὕψ. 0,22, πᾶχ. 0,27 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 203 ἀρ. 373²⁵⁸. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 35, 1. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 364.

Περὶ Φαύλλου πρβ. Ἡροδότου VIII, 47. Παυσανίου X, 9, 2.

- - - σ ι Φ α υ λ [λ ο - - - - ;
- - νι] χ ο ν τ ρ ι ς - - - -
- - - Π υ θ ο ι κ α - - -
- - - α ς , Ἀ σ ι ς ; ι (ἢ κ ἢ λ - -
vac.

Σχ. γρ.: α¹⁵, ν⁶, σ⁴, υ⁵, φ².

213. Τετράγωνον ἐκ Παρίου μαρμάρου ἐπικάλυμμα στήλης ἢ κίονος, ἐσθαρμένον μάλιστα τὸ κάτω μέρος καὶ τὴν ἐνεπίγραφον πλευράν, ἑλλιπῆς τὸ δεξιὸν ἄκρον. Τὰ ἄνω ἄκρα τῶν καθέτων πλευρῶν προεξέχουσιν. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν πλευρῶν σφίζονται πολλὰ ἔγχη τῆς διὰ κυανοῦ καὶ ἐρυθροῦ χρώματος διακοσμῆσεως (κυμάτιον). Ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπάρχει τετράγωνον κοιλώμα, ἐν ᾧ τεμάχιον μολύβδου, τοῦτο δὲ συνέχεται μετὰ δύο ἑλλειψοειδῶν συμφυῶν κοιλωμάτων μολύβδω πεπληρωμένων, ἐν οἷς ἴστατο τὸ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τεθειμένον ἀνάθημα. Πλ. 0,33, ὕψ. 0,14, τὸ νῦν μῆκ. 0,41 ἑπειδὴ δὲ πιθανὸν εἶνε ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας κοιλώμα εὗρητο ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, ὑπολογίζομεν ὅτι τὸ μῆκ. ἦτο 0,62, ὅσον περίπου ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν προτεινομένην συμπλήρωσιν τῆς ἐπιγραφῆς. Τῶν γραμμάτων ἐσώθησαν μόνον τὰ ἄνω ἄκρα εὐρισκόμενα ἐπὶ τοῦ κάτω ἄκρου

τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἦτο δὲ ἡ ἐπιγραφή πιθανῶς μονόστιχος.

Φειδιά[δε]ς ; [μ' ἀνέ]θεκεν [; 'Αθηναίαι ; πολιόχοι

Σχ. γρ.: α; ε⁴; θ; ν⁶, φ²;
Σημ. διαστίξεως ⁵.

214. Ἄνω ἀριστερὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετὰ μικρὸν προέχοντος ἐπιγράνου. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,25, πᾶχ. 0,21 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 45 ἀρ. 418 c.

Φίλο - - -
Μελι[τεὺς
ἀνέθ[εκεν
vac.

Σχ. γρ.: α¹⁵, μ², ν⁶.

215. Κίων ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πλατυνόμενος πρὸς τὰ κάτω. Συντετή ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἄκρας μικρὰ ὀπή, ἐλλείπει δὲ τὸ κάτω ἄκρον. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. περίπου 1 μ., διάμετρος ἄνω 0,14, κάτω περίπου 0,18 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 86 ἀρ. 373 ⁷⁰. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 36, 3. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 232. Reisch, Weihgeschenke σ. 59, 3.

Τόνδε Φίλον ἀνέθεκεν
'Αθηναίαι τριποδίσκον,
θαύμασι νικέσας,
(ἐ)ς πόλιν, ἡἱρεσίῳ

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹ καὶ ε³, θ⁴, μ², ν³, σ⁴, υ², φ².

'Αντί τοῦ ἐς ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου ἴς.

216. Τεμάχιον βάρου ἐξ ὑποραίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,40, ὕψ. 0,125, πᾶχ. 0,31 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373 ⁵.

- - - - - ἀνέθε[σαν - - - - -
κα]; Φρύνε; καὶ Σμικ[ύθει; - - - - -
σ' Ἀθηναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁸ καὶ ν⁹ (στίχ. 3), ρ², σ⁴, υ², φ².
Σημ. διαστίξεως ⁶.

217. Τὸ ἔμπροσθεν ἡμισυ τοῦ ἄνω μέρους κιονίσκου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τῆς

πρὸς ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει περιφερὲς ἔμβολον μαλὺβδφ περιεχυμένον. Συντετή ἐκ τριῶν τεμαχίων. Μῆκ. 0,62, διάμετρος περίπου 0,16 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 42 καὶ 163 ἀρ. 373 m, πρβ. σ. 97 ἀρ. 373 ¹⁷³. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 5. Bull. de corr. hell. 1877 σ. 359, 3.

Φρύνος [; καί: 'Αριστόγειτος [; ἀνέθεκεν ἢ ἀνεθέτεν--

Σχ. γρ.: α¹², γ², ε⁶, ν⁶, ρ³, σ⁴, υ², φ².
Σημ. διαστίξεως ⁶.

218. Βάρου τετραγώνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συντεθειμένον ἐκ δύο τεμαχίων καὶ κολοβόν τὸ δεξιὸν (κάτω) ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ λίθου, ἀριστερὰ τῆς κατὰ μῆκος μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν ἐγκεχαραγμένης ἐπιγραφῆς, ὑπάρχει τετραγώνου κοιλῶμα (μῆκ. 0,17, πλ. 0,10), ἐν ᾧ πέντε ὀπαί, προωρισμένοι διὰ τὴν ἐν τῷ κοιλώματι καθήλωσιν βάσεως ἀναθήματος. Μῆκ. 0,58, ὕψ. τῆς ἐνεπιγράφου καὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς 0,16, πλ. 0,24 μ. Γραφή: ἡμελημένη. — C. I. A. IV, 1 σ. 93 καὶ 182 ἀρ. 373 ¹²¹. σ. 81 ἀρ. 373 ¹⁹. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 140, 1. Leipziger Studien XVIII σ. 20 (Scherling).

⁵ τᾶθηναίαι
⁴ δεκάτην
³ χορίῳ <ω>
² Ἀθμονόθεν
¹ Χαιρέδεμο(ς) Φιλία

Σχ. γρ.: ε¹ καὶ ε⁵ (στίχ. 2, 4), μ², ν³ καὶ ν⁹ (στίχ. 1), ρ¹², φ².

219. Ἄνω τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Τὸ ἄνω ἄκρον περιεκόπη ὀλίγον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ κιονοκράνου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ἐπιγράνου. Τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ κίονος περιετμήθη τοιοῦτοτρόπως ὥστε νὰ παρέχη τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἐπιφανείας τὸ σχῆμα ὀκταγώνου, διηρημένον εἰς ὀκτώ στενά καὶ μακρὰ ἐπίπεδα, ὧν τὰ δύο ἀνώτατα καὶ τὸ τελευταῖον ἔμειναν κενά, τὰ δὲ λοιπὰ πέντε φέρουσι ἀνά ἕνα στίχον τῆς ἐπιγραφῆς. Εἰς τὸν πρῶτον στίχον ἀνῆκε βεβαίως καὶ μικρὸν τι τεμάχιον φέρον τὰ γράμματα ον. Τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ κίονος ἀφέθη περιφερὲς. Μῆκ. 0,78, διάμετρος ἄνω 0,16, κάτω 0,19 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373 ²¹⁹.

Χαιρειμονίδες ; ἀνέ[θεκε; - - -] ον [- - - - -
ἡἀπισίτια δίδομι ἡὸσ[τε - - - - -
κρατέν κἀπό δρα[- - ἢ κἀποδρα - - - - -
κα μέτ' ἀποδόσθα[- - - - -
μεα ἀντιδῶναι vac.

Σχ. γρ.: α⁹ και α¹² (τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον ἐν στίχ. 5) καὶ α¹⁴ (τὸ τελευταῖον ἐν στίχ. 4), δ⁶ καὶ δ¹⁰ (στίχ. 3), ε³ καὶ ε¹⁰ (στίχ. 3 καὶ 5), θ⁴, μ⁴, ν⁵ καὶ ν⁹ (τὸ τελευταῖον ἐν στίχ. 5 καὶ ἐν τῷ μικρῷ τεμαχίῳ), ρ³, σ⁴ (καὶ τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ στίχ. 2 ἢ το σίγμα), χ².

Ἐάν υποθέσωμεν ὅτι ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ περιεχόμενος θεσμός ἦτο χρῆσμός τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ, δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου π. χ. ὡς ἐξῆς: Χαιριμονίδες ἀν[ε]γράψαν ἀνελ[όν]τος τῶ[θε]σ[.]

220. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια κίονος βράδω-
τοῦ ἐκ Παρίου μαρμάρου (διάμετρος περίπου 0,25 μ.), οὐ ἀπεσπάρσθησαν τὸ ὄπισθεν ἡμισυ καὶ τὰ δύο ἄκρα. Μῆκ. περίπου 0,63 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.— C. I. A. IV, 1 σ. 88 ἀρ. 373⁹⁴. Ἐφημερίς ἀρχ. 1886 σ. 80, 3. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 213.

— υ υ — νες θῆκε Διὸς κόρει τὸδ' ἄγαλμα,
ὄσπερ δ] ἐ πατρὸς ἡς Χαιρίονος ἐπεύχεται (ἐ)να[ι

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε¹⁰, θ⁴, κ², μ⁷, ν⁵, ρ³, σ⁴ καὶ σ¹² (στίχ. 2), υ², χ².

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς λέξεως ἔναι παρελείφθη ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ.

221. Τεμάχιον βάρθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον κάτω, δεξιὰ καὶ ὄπισθεν. Μῆκ. 0,17, ὕψ. 0,055, πλ. 0,13.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 α¹.

Χαρικλῆς [- - - ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹², σ⁴.

222. Τεμάχιον βάρθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ἧ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,10, πλ. 0,24 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁶⁰

Χε - - - -

σ - - - -

Σχ. γρ.: ε³, σ⁴.

223. Δύο συγκεκολλημένα καὶ ἓν τρίτον τεμάχιον, ἀνήκοντα εἰς τὸ αὐτὸ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου βάρθρον. Τὸ ἀνάθημα ἦτο θεσμιμένον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς σφίζονται αὐλακες, αἵτινες ἐχρησίμευσαν εἰς τὴν περὶ τὰ στηρίγματα τοῦ ἀναθήματος περιχύσιν μολύβδου καὶ

δύο χαλκᾶ κρικοειδῆ ἐλάσματα περιεχυμένα μολύβδῳ. Αἱ αὐλακες καὶ τὰ ἐλάσματα ἐκαλύπτοντο διὰ δευτέρως τινὸς ἐπιθεσιμένης πλακῶς. Ἐν τοῖς γράμμασι χροῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. τῶν δύο τεμαχίων 0,32, τοῦ τρίτου 0,66, ὕψ. τοῦ αὐτοῦ 0,13, τὸ νῦν πλάτος τῶν δύο τεμαχίων 0,12, τοῦ τρίτου 0,22 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 44 καὶ 163 ἀρ. 373 α³, πρβ. σ. 83 ἀρ. 373⁴⁶ καὶ σ. 96 ἀρ. 373¹⁶⁵. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 73, 6.

Χίονις: Ο[ι ἢ Ολ]- - - ἀνέ]θεκεν

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴, ν⁵, σ⁷, χ².

Σημ. διαστίξεως⁵.

224. Βαθριδίων ἐκ Παρίου μαρμάρου (μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,105, πλ. 0,18 μ.), ἐνθεσιμένον ποτὲ εἰς μείζον τι βάρθρον, φέρον δὲ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μικρὰν χαλκῆν πλάκα (μῆκ. 0,10, πλ. 0,075, ὕψ. περίπου 0,02 μ.), ἐφ' ἧς ἴστατο ἀγαλμάτιον, ὡς ἀποδεικνύουσι δύο ἐπιμήκεις ὅπαι τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν.— C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373²²³. Jahrbuch des arch. Instituts III, 1888, σ. 284, 27.

Χναῖάδες ἀνέθεκεν
ho Παλενεύς

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁵, σ³, υ², χ².

225. Τεμάχιον βάρθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφίζονται ὅμως μέρη τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρου καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,39, ὕψ. 0,20, πλ. 0,31 μ.— C. I. A. I σ. 181 καὶ IV, 1 σ. 40 ἀρ. 352. Bull. dell' Instituto 1864 σ. 88. Arch. Zeitung 1864 σ. 235*. Πρβ. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 420. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 62. Leipziger Studien XVIII σ. 59 (Scherling). Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 146, 34.

- - - - - : ho Χολαργεύ[ς
εὐχσάμ]ενος : ἔργον
ἀνέθεκ]εν : ἀπαρχῆν

Σχ. γρ.: α¹², ν⁹, ρ¹⁰, σ⁴, χ².

Σημ. διαστίξεως⁵.

226. * Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,99, πλ. 0,79, ὕψ. 0,34 μ. Ἡ ἐπεξεργασία τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς (ἡ καλουμένη ἀναθύρωσις) καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ ἀποδεικνύουσι ὅτι παρὰ

τὴν σφριζομένην ἔκειντο ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἄλλαι ὅμοιαι πλίνθοι, τὸ δὲ σύνολον ἦτο μέγα βᾶθρον. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾷς τῶν μικροτέρων πλευρῶν ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς ὃ διὰ τὴν μετακόμισιν καὶ τοποθέτησιν χρησιμεύσας ἀγκῶν (Versatzbosse). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἔγχος ποδῶς ἀγάλατος. Κεῖται δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος παρὰ τὴν Χαλκοθήκην (Δελτιον ἀρχ. 1889 πίν. Α' ἀρ. 25).— C. I. A. I ἀρ. 413. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1740 ἀρ. 3296.

- - - |ριδος Χολαργεῦ[ς] ἀνέθεκεν - - -

Ἐπὶ τὴν ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφήν ἐνεχαράχθη κατὰ δευτέραν τινὰ χρῆσιν τοῦ λίθου ἢ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 599 ἐπιγραφῆ.

227. Τὸ ἄνω τεμάχιον στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Τὸ ἄκρον μιᾷς τῶν στενωτέρων πλευρῶν, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή, προέξει ἐν σχήματι κυματίου (τὸ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς ἀπεσπάσθη). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τοῦ λίθου ὑπάρχει προεξοχή, δι' ἧς ἐγομφοῦτο τὸ ἐπιτεθειμένον ἀνάθημα (μῆκ. 0,14, πλ. 0,09, ὕψ. 0,04 μ.). Ἐν τοῖς γράμμασι διατηρεῖται τὸ ἐρυθρὸν χροῶμα σχεδὸν ἄθικτον. Μῆκ. 0,55, πλ. 0,25, πᾶχ. 0,15 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 90 ἀρ. 373¹⁰⁰. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 146. III, 1888, σ. 272, 4. Πρὸς Allen (Papers of the American school IV σ. 203) ὅστις προτείνει ὡς ὄνομα τοῦ πατρὸς «Γόργυλ(λ)ος».

Παλλᾶδι τρι[τογενεῖ - - Στρογί;
γυλός μ' ἀνέθε[ξε - - - - -
καὶ Χρέμες ἠυδς - - - - -

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ε³, θ⁴, κ², μ⁶, ν³, ρ², σ⁴ καὶ σ⁵ (στίχ. 2), υ², χ².

228. * Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνόμενος πρὸς τὰ κάτω (διάμετρος 0,22-0,27 μ.). Ἐπὶ τῆς ἄκρας (διάμετρος 0,23 μ.) ὑπάρχει κοίλωμα κυκλοτερές, βαθυνόμενον ἐκ τοῦ μέσου πρὸς τὴν περιφέρειαν, ἔχον δὲ διάμετρον 0,15 μ. Τῆς ἐπιφανείας τοῦ κίονος ἐλειάνθη ἐπιμελέστερον μόνον ὃ διὰ τὴν ἐπιγραφήν ἠώρος. Μῆκ. 1,40 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373²¹².

Χσενοκλέες; ἀνέθεκεν; Σοσίνεο

Σχ. γρ.: α¹¹, θ⁴, ν³, σ⁴, χ².
Σημ. διαστίψεως⁵.

229. Τρία τεμάχια ἐκ Ναξίου μαρμάρου, ἀνήκοντα

πιθανῶς εἰς τὸ αὐτὸ βᾶθρον. Ἄνωθεν τοῦ πρώτου στίχου τοῦ ὑπ' ἀρ. α καὶ κάτωθεν τῶν γραμμάτων τοῦ ὑπ' ἀρ. σ τεμαχίου κενὸς χώρος. Φαίνεται λοιπόν, ὅτι ἡ ἐπιγραφή ἦτο δίστιχος ἀρχομένη ἐκ τοῦ κάτω στίχου καὶ καμπτομένη ἀπὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ βαίνει κατὰ τὸν ἄνω στίχον ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Ἡ ἐπιγραφή συνετέθη ἴσως ἐν τῇ Ναξίᾳ γραφῇ, διότι τὸ δεύτερον γράμμα τοῦ κατωτέρου στίχου τοῦ ὑπ' ἀρ. α τεμαχίου ἦτο πιθανώτερον C (τουτέστι Β) ἢ Θ. Μεταξὺ τῶν γραμμάτων τοῦ ὑπ' ἀρ. σ καὶ τοῦ δευτέρου στίχου τοῦ ὑπ' ἀρ. δ τεμαχίου ὑπῆρχον γράμματά τινα, ἄγνωστον ὁμῶς πόσον ἀπέειχον ἀλλήλων τὰ τρία τεμάχια. Μῆκ. τοῦ α: 0,20, τοῦ β: 0,15, τοῦ γ: 0,25 μ. Ὑψ. τῶν γραμμάτων 0,09.— C. I. A. IV, 1 σ. 198 ἀρ. 373²³⁴. Δελτιον ἀρχ. 1888 σ. 173, 2. Leipziger Studien XVIII σ. 49 (Scherling).

	α		β
να	ϜϞϙ	(ϙ π η μ η ν)	σ
τόνδε	τὸν	λ]έβ[ετα;	ἀνέθε]κεν
			τὰθ[εναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, δίγαμμα ἴδε πίν. Α', θ⁴, κ², ν³, υ³.

230. Τεμάχιον βᾶθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφάζεται μέρος τῆς ἐμπροσθεν (ἐνεπιγράφου), τῆς ἄνω, τῆς κάτω καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς μετὰ τῆς δεξιᾶς γωνίας τοῦ λίθου. Ὑψ. 0,33, τὸ νῦν μῆκ. 0,41, τὸ νῦν πλ. 0,28 μ. Ὁ πρώτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς, ὃ δὲ τελευταῖος ἀπέχει τοῦ κάτω ἄκρου τῆς αὐτῆς πλευρᾶς 0,21 μ.— C. I. A. I ἀρ. 493. Ἐφημερίς ἀρχ. 1854 σ. 1125 ἀρ. 2161. Rangabé ἀρ. 340. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 923. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 265. Wilamowitz, Kydathen σ. 226. Brinck, Inscr. Graecae ad choregiam pertinentes σ. 133, 44.

- - - ροι ἀνδρῶ[ν
- - - ἐν ἰορον
- - οροις ἔχσο κατὰ φυ[λάς
- ι τρίποδος

Σχ. γρ.: ε³, ν¹ καὶ ν⁶ (ἴδε κατωτέρω), σ⁴, φ².

Ἐν τῷ τέλει τοῦ 3. στίχου συνέσφιγξεν ὁ χαρακτὴς τὰ γράμματα, εἶνε δὲ ἀβέβαιον ἂν ἔγραψε Φυλάς ὅπερ θὰ ἐξικνεῖτο ἐγγύτατα πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ λίθου ἢ τὸ ὑπὸ τοῦ Kirchhoff προτεινόμενον Φυλα. Τὸ πρῶτον τῶν σφριζομένων γραμμάτων τοῦ 4. στίχου δὲν ἦτο ν, διότι ἡ σφριζομένη κάθετος γραμμὴ εἶνε μακροτέρα τῆς δεξιᾶς γραμμῆς τοῦ γράμματος τούτου, οἷον ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου στίχου ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ ν⁶.

231. Ἄνω μέρος πλακῶς μετ' ἐπικράνου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου συνηρηολογημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐπί τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν αὐλαξ. Ἡ ἐπιγραφή (τετράστιχος) ἐπὶ τοῦ ἐπικράνου. Ὑπὸ τοῦτο ἐπὶ κοίλου χώρου διακρίνεται γραπτὸν κυμάτιον (χρῶματα διάφορα, ἐξ ὧν διατηρεῖται κάλλιον τὸ ἐρυθρόν). Ἀπεθραύσθησαν τεμάχια τινὰ τοῦ ἐπικράνου καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,51, πλ. 0,49, τὸ νῦν πάχ. τοῦ ἐπικράνου 0,15, τοῦ λοιποῦ μέρους 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²¹⁷. Πρὸς. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 234.

----- δ -----
 - - - ι η τ]οτέλε[ε[ς με;] ; Παλά[δι
 τριτογεν]εῖ ; γλαυκ[όπ]ιδι
 δῶρον ;] ἔθηκεν vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, θ⁴, κ², ν;
 Σημ. διαστίξεως⁵

232. Δύο τεμάχια ἐπικράνου στήλης (ὑποστάτου ἀναθήματος) ἐκ φαιοῦ λεπτοκοκκικοῦ μαρμάρου. Ἐν ἀμφοτέροις σφίζεται μικρὸν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Τὸ ὑπ' ἀρ. α τεμάχιον (μῆκ. 0,23, ὕψ. 0,15, πάχ. 0,06 μ.) ἀνήκει εἰς τὴν ἄνω δεξιάν, τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. β (μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,24, πάχ. 0,08 μ.) εἰς τὴν κάτω ἀριστερὰν γωνίαν. Ἐν τισὶ τῶν γραμμῶν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: στοιχηθόν.— α: C. I. A. I ἀρ. 356. Rangabé ἀρ. 47. LeBas ἀρ. 34^a. β: C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹³³.

α:
 . . . υ ν θ ο ς [κ α ἰ
 . . . υ τ ἰ μ [ε
 ἄ]ν ε[θ]εῖ τ ε[ν] h υ π ἐ ρ
 β: τ ὀ τ [έ κ ν ο ; - - - -
 vac.

Σχ. γρ.: ε³, θ⁷, ν⁶, σ⁴.

233. Τεμάχιον βάρου ἢ στήλης ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου μετ' ἐπικράνου (νῦν ἀποκεκρυμμένον). Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Μῆκ. καὶ πλ. 0,13, πάχ. 0,06 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373²⁴⁰. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 51, 1. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 248.

vac.
 - - - - Ἄθεν]αίαι
 - - - - ἄν]έθηκε
 - - - - χε]ρσίν
 - - - - παῖς
 - - - - -

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, θ⁴, ν⁸, ρ⁹ ἢ ρ¹⁰, σ⁴.

234. Τεμάχιον ἐπικράνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, ὅπερ συνίστατο ἐκ πλατυτέρου ἐπικράνου καὶ μακροτέρου ἀλλὰ στενωτέρου κάτω μέρους, μεταξὺ τῶν ὁποίων κυμάτιον. Σφίζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Ἡ ἐπιγραφή ἦτο τετράστιχος. Ἐν τισὶ τῶν γραμμῶν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,24, πλ. καὶ πάχ. περίπου 0,11 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 55 ἀρ. 555 g.

- - ιρ - -
 - - λυ - -
 - - - τ - -
 - - - γ - -

Σχ. γρ.: ν⁶, υ², ρ⁹.

235. Τεμάχιον ἐπικράνου στήλης (ὑποστάτου) ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου. Σφίζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τοῦ κάτω μέρους, δι' οὗ συνεδέετο τὸ ἐπικράνον μετὰ τῆς στήλης. Ὑψ. 0,14, τὸ νῦν πλ. 0,045, τὸ νῦν πάχ. 0,085 μ. Ἐκ τοῦ Ἀσκληπείου. Τῆς τετράστιχου ἐπιγραφῆς σφίζονται μόνον τὰ πρῶτα γράμματα.

T - - -
 ε - -
 h - -
 α - -

Σχ. γρ.: α¹², ε³.

236. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου. Σφίζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης δὲ καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά

- - - - - ρίνε
 - - - - - γ ἢ δ]ριο
 [- - - ἀνέθηκεν ;]

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸, ρ⁹.

237. Τέσσαρα συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφίζονται τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς (α) καὶ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς προσκειμένης ἄνω ἐπιφανείας (β) τοῦ λίθου· ἑκατέρα πλευρὰ φέρει ἐπιγραφὴν, ἡ μὲν ἔμπροσθεν μειζοσιν, ἡ δ' ἄνω μικροτέροις γράμμασι. Μῆκ. ὁμοῦ 0,46, πλ. 0,075, ὕψ. 0,06 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 41 ἀρ. 373 β καὶ σ. 79 ἀρ. 373¹. Πρὸς. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 208 καὶ 210.

vac.

β: -- τοῖσι σοφο[ῖ]σι σο[φ]ί[ζ]εσθ -- --
 -- ἡέχει τέχνη λό[ο]ν ἡεχ -- --
 α: ἀνέθεκ]ε Ἰθναεναίαι δεκάτ[εν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, η³, θ⁴, ν⁶, σ⁴, ρ².

Εἰς τὸν αὐτὸν λίθον ἀνῆκεν ἴσως καὶ μικρὸν τι τεμαχίον (σ) φέρον μόνον τὰ γράμματα ατ (ἐκ τοῦ πρώτου στίχου τῆς ὑπ' ἀρ. β ἐπιγραφῆς).

238. Δύο τεμάχια πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, χρησιμευσάσης πιθανῶς ὡς ἐπικράνον βάρου, ἐφ' οὗ ἐγομοῦτο δι' ἐμβόλου, φ' ἀνταπεκρίνετο τὸ ἐν τῇ ὀπισθίᾳ ἄκρᾳ τοῦ μείζονος τεμαχίου (α) ἐκλεαξυμένον κοίλωμα. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. α τεμαχίῳ σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς (μῆκ. 0,23, ὑψ. 0,09, πλ. 0,41 μ.), ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. β τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς (μῆκ. 0,12, ὑψ. 0,05, πλ. 0,075 μ.). — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷¹.

α: β:

-- -- huπέρ τῶ] ἀδέλ[φῶ
 καὶ τῶ] πατρὸς [καὶ ἡεα]υτῶ [ἀνέ-
 θεκεν ἀπ]αρχ[ῆ]ν τῶθναεναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ρ⁹, σ⁴, υ;

239. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται μέρους τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,12, ὑψ. 0,28, πᾶχ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 9 ἀρ. 373¹¹³.

-- -- δεμο[ς] καὶ
 -- -- σίστρα[τος]
 ἀνε]θέτε[ν] --

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, μ², ρ⁹, σ⁴.

240. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ἣ ὑπῆρχε κοίλωμα τετραγώνου. Μῆκ. 0,19, ὑψ. 0,11, πλ. 0,16 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴⁴. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, .

-- -- --
 βᾶς π -- -- --
 χρυσέ[νι]ε; -- --
 ἐλθὲ π (ἢ ε;) -- --
 -- -- --

Σχ. γρ.: α¹², β¹ ἢ β², ε³, θ⁴, ρ⁷, σ⁴, υ², χ².

241. Μικρὸν τεμάχιον ἐπικράνου ὑποστάτου τινὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνιστάμενον ἐκ τεμαχίων καθέτου πλίνθου ἢ ἄβακος (ὑψ. 0,08) καὶ κάτωθεν αὐτοῦ κειμένου κοιλώματος. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετραγώνου κοίλωμα. Μῆκ. 0,10, ὑψ. 0,12, πᾶχ. 0,04 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²⁵.

-- -- ε τόνδ -- -- --
 -- -- μυδρο -- -- --
 -- μ ἢ γ]ισθος -- -- --

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴, μ², ν⁶, ο³, ρ⁹, σ⁴.

Τὸ τελευταῖον γράμμα ζ ἐνεγραχῆθη κατὰ διόρθωσιν ἀντὶ ἄλλου τινὸς γράμματος, ἴσως μ ἢ ν.

242. Πρόσθιον μέρος πλινθίδος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἦτο καθέτως τεθειμένη, βασιζομένη ἐπὶ μίξ τῶν στενωτέρων πλευρῶν ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου στενῆς πλευρᾶς (τῆς ποτε ἄνω ἐπιφανείας) ὑπῆρχε τετραγώνου κοίλωμα. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω καταβαίνουσα. Ἄνωθεν αὐτῆς ὁ λίθος προσηρμόζετο πρὸς ἄλλον τινὰ ὅμοιον, ἐφ' οὗ πιθανῶς ὑπῆρχεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, διότι δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι ἤρχετο αὕτη κατὰ τὸ μέσον τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς τοῦ βάρου. Πλ. 0,33, τὸ νῦν ὑψ. 0,45, τὸ νῦν πᾶχ. 0,17 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373²²⁷.

-- -- ἀνέθεκεν vac.
 τεῖ] Ἰθναεναίαι τὸ (ἢ τῶ) hu | -- -- --
 δεκάτην

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, ν⁵, υ².

Ὁ Kirchhoff προτείνει ὡς συμπλήρωσιν τοῦ δευτέρου στίχου «τὸ ὑποδόστατον *simm*.» Πρβ. τὴν ἐκ Σιγείου ἐν I. G. A. ὑπ' ἀρ. 492 καὶ τὴν ἐκ Ναυκρατέως ἐπιγραφὴν παρὰ τῷ Flinders Petrie, Naukratis I πίν. 32 ἀρ. 1 (ὕποκρητήριον).

243. Πλάξ ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἄπεσπάσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ἡ ἐπιφάνεια λεία. Μῆκ. 0,55, πλ. 0,27, ὑψ. 0,12 μ. — C. I. A. I ἀρ. 349. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 671 ἀρ. 1113. Rangabé ἀρ. 2259. LeBas ἀρ. 2α. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 756. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 236. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 51.

256. Βάσις ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένη τὰ δύο ἄκρα καὶ τὸ κάτω ἤμισυ τῆς προσθίας (ἐνεπιγράφου) πλευρᾶς. Μῆκ. 0,66, πᾶχ. 0,18, ὕψ. 0,12 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τᾶριστερά. — C. I. A. I ἀρ. 343. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 682 ἀρ. 1133. Rangabé ἀρ. 19. LeBas ἀρ. 1. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 739. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 217.

— — — ἸΑθυναίαι μ' ἀνέθ[εκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁵, θ⁴, μ⁹, ν⁸, σ⁴.

257. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἄνευ βάθδῶσεων. Διάμετρος 0,23, μῆκ. 0,33 μ.

— — εὐ]χο[λ:]έ: ἸΕπ — — (ἦ ἐπ — —)

Σχ. γρ.: υ², χ².
Σημ. διαστίψεως ⁶.

258. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβῆς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ. Μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,06, πλ. 0,155 μ. Συνετέθη ἐκ δύο τεμαχίων. — C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 ρ καὶ σ. 85 ἀρ. 373 ⁶⁶.

— — — ἀνέθε]κεν; πάθε]ναίαι — —

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁵.
Σημ. διαστίψεως ⁵.

259. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια πλακὸς ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφή ἦτο μονόστιχος. Σφίζεται μέρος τῆς ἔμπροσθεν, τῆς κάτω καὶ τῆς ὀπίσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. καὶ πλ. 0,24, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 *t* καὶ ἀνέκδοτόν τι τεμάχιον.

— — — νδ]ρος; ἀνέθ[εκεν

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α⁹, ε¹⁰ ἢ ε³, θ⁴, ν⁵, ρ⁹ ἢ ρ¹⁰, σ⁴.
Σημ. διαστίψεως ⁵.

260. Τεμάχιον βάθρου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου. ἸΕπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετραγώνων κοίλωμα. Ἀπεσπᾶσθισαν τὰ πρὸς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,08, πλ. 0,23 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373 ⁶⁵.

vac.

— — — ἸΑθενᾶ vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, θ⁴, ν⁶.

261. Στήλη ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετ' ἐπικράνου (νῦν σχεδὸν ὀλοσχερῶς ἀποκρουσθέντος), ἐλλίπης τὸ κάτω μέρος, συνηρμολογημένη ἐκ πέντε τεμαχίων. Μῆκ. 0,40, πλ. 0,31, πᾶχ. 0,11 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 185 ἀρ. 422 ¹³. Δελτιὸν ἀρχ. 1889 σ. 127, 1. Bull. de corr. hell. 1889 σ. 159, 1. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 253.

. . . ὄδορός μ'
ἀνέθεκ' ἸΑφροδ-
ίτει δῶρον ἀπα-
ρχέν: : πότνια, τ-

5 ὄν ἀγαθὸν τῶ-
ι σὺ δὸς ἀρθον-
ί]αν: : ἡοί τε λέγ-
ο]σι λόγος ἀδίκ-
ο]ς φσευδᾶς κα-

10 τ'] ἐκ[ένο], το[υ ἦ λ: :

Σχ. γρ.: α¹³, ε⁴ καὶ ε⁶, θ¹ καὶ θ⁴ (στίχ. 5), μ¹⁰, ν⁸, ρ², σ⁴, υ², φ².
Σημ. διαστίψεως ⁵.

Αἱ διὰ τοῦ διαθῆτου γενόμεναι ἐν τῷ μέσῳ τῶν κυκλοτερῶν γραμμάτων στιγμαὶ ἀπληθήθησαν ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ πολὺ ἀδεξίως.

262. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,19, πᾶχ. 0,16 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373 ³². Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 237.

— — —
αν — — — — —
επα[— — — κα-?
ι hu[ίος; — — — ἀπα-
ρχέ[ν; — — — — —
αιο (ἦ θ ἦ φ) — — — — —
θ(ἦ ο ἦ φ)ε — — — — —
— — — — — — —

Σχ. γρ.: α¹², ε³, η², ν⁶, υ⁴, χ².

263. Τεμάχιον βάθρου ἐκ φαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον ἀριστερὰ, κάτω καὶ ὀπίσθεν· ἐπίσης ἀπεκρούσθη τὸ δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς κείμενον ἄκρον. ἸΕπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον

ἀβαθές τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,09, πλ. 0,055 μ.), ἐν ᾧ προσημῶζεται πλάξ χαλκῆ ἀποτελοῦσα βᾶσιν μικροῦ ἀναθήματος (ἕτερον τι θὰ ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ νῦν ἀπολεσθέντος μέρους τῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου). Ὑψ. 0,32, πλ. 0,15, πᾶχ. 0,36 μ. — C.I.A. I ἀρ. 373. Πρβ. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 20. Προτείνω τὴν ἐξῆς συμπλήρωσιν:

----- ον -----
 ----- τ]εἰ Ἐ[ργ]-
 άνει] εὐ[χ-
 σάμε]νο[ι
 ἀνέ]θεσα[ν
 vac.

Σχ. γρ. α⁹, ε³, θ; ν⁵, στ, υ².

264. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα, καίτοι σφίζεται μικρὸν μέρος τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπικράνου. Μῆκ. 0,06, ὕψ. 0,39, πᾶχ. 0,11. — C.I.A. IV, 1 σ. 54 ἀρ. 537 d καὶ σ. 95 ἀρ. 373¹⁵¹.

vac.
 -- τι ----
 ᾗ]γαλ[μ
 ἀνέθε:]κε[ν;
 ερ
 ἀπαρ]χέν
 υ
 κο
 ιο

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, ρ¹⁰, υ², χ².

265. Πέντε συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ μικρὸν τεμάχιον τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ τοῦ δεξιοῦ ἄκρου. Μῆκ. 0,44, τὸ νῦν ὕψ. 0,48, τὸ νῦν πᾶχ. 0,35 μ. — C.I.A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373²⁸, σ. 83 ἀρ. 373³⁰, σ. 101 ἀρ. 373²¹¹, πρβ. σ. 180. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 95, 2. 1891 σ. 72, 3. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 221.

- υ υ - μ' ἀ]νέ[θε]κεν
 Ἄθ]ενα[ί]αι τόδ' ἀ]πα[ρ]χέν,
 εὐ]χσ[ά]μενος κό[ρ]ει
 παι]δ[ι] Διός μ]εγάλο

Σχ. γρ. α¹², ε³, ν⁸, σ⁵, υ², χ².

266. Τεμάχιον ἐπικράνου ὑποστάτου τινός, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ. Μάρμαρον Πεντελησίον. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,22 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 53 ἀρ. 537 c.

vac.
 -- εν -----
 -- σιν; (ἢ σιμ;) -- --
 -- ρος -----
 -- π]αιδὶ [Διός μεγάλο
 vac.

Σχ. γρ. α¹², δ⁶, ε¹⁰ ἢ ε³, ν⁵, σ⁴.

267. Στήλη τετράγωνος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνομένη πρὸς τὸ κάτω μέρος καὶ τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις ὑπάρχει ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων μακρῶν πλευρῶν. Ἄνῃκε βεβαίως εἰς βᾶσιν ἀγαλματίου. Ἀπεθραύσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Κατὰ τὸ μέσον τῶν ἄκρων τῶν μακρῶν πλευρῶν ἀπετμήθησαν τεμάχια, εἶχε δηλ. τὸ μέσον τῆς βάσεως τὸ σχῆμα ὀκταγώνου στήλης, ἧς τέσσαρες πλευραὶ ἦσαν πλατύτεραι τῶν λοιπῶν. Μῆκ. 0,79, ὕψ. 0,11-0,12, πλ. 0,11-0,20 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373⁹, σ. 81 ἀρ. 373¹⁷, σ. 84 ἀρ. 373⁵⁴, σ. 85 ἀρ. 373⁶⁸, πρβ. σ. 179. Δελτίον ἀρχ. 1890 σ. 146, 5. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 256.

Τέ]νδε κόρεν ἀνέθεκεν ἀπαρχέν
 . . . λοχος : ἄγρας : ἐν οἱ Ποντομέδ-
 ον χρυ]σοτρία[ι]ν ἔπορεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, μ², ν⁸ καὶ ν², σ⁴.
 Σημ. διαστῆσις⁶.

W. Πρβ. καὶ ὅσα ἔγραψαν περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὁ Σοφοῦλης (Τὰ ἐν Ἀκροπόλει ἀγάλματα κορῶν ἀρχαϊκῆς τέχνης σ. 13) καὶ ὁ Καστριώτης (Athen. Mitth. 1894 σ. 493). Ὅρθως κατ' ἐμὲ οὗτος ἰσχυρίζεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ υποθέσωμεν ὅτι τὸ ἀνάθημα τοῦ ἀλιεῶς ἀνετίθη τῷ Ποσειδῶνι καὶ οὐχὶ τῇ Ἄθηνᾳ: πρβ. τοὺς τῶν Κορυθαίων ταύρους ἐν Ὀλυμπία καὶ Δελφοῖς (Παυσανίου V, 27, 9 καὶ X, 9, 3) ἀνατεθέντας ὡς δεκάτη ἀφθονωτάτης ἄγρας θύνηων. Ἡ λέξις κόρη δὲν σημαίνει ἄλλο ἢ ἀγάλμα γυναικείας μορφῆς ἐξ οἰασθήποτε ὕλης, ἀντιστοιχοῦσα ἀκριβῶς τῇ λέξει ἀνδριὰς: πρβ. τὰς Κόρας τοῦ Ἐρεχθίδου, καὶ τὰς ἐν ταμιακαῖς ἐπιγραφαῖς ἀπαντώσας (Δελτίον ἀρχ. 1890 σ. 146. C. I. A. IV, 2 767 b, 40).

268. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ φαιού λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῶν στίχων ἀπεθραύσθησαν ἀνά ἓν ἢ δύο γράμματα. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. καὶ ὕψ. περίπου 0,09, πλάχ. 0,05 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373³⁴.

. ο ι; ε ---
 . α δ α ---
 Π]α λ ά [δ ι; -

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε¹⁰.

269. Δύο συνεῆ τεμάχια βάσεως περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἧς ἀπεσπάσθησαν τὸ κάτω, τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε κυκλωτερὴ κοίλωμα. Διάμετρος ἦτο περίπου 0,74, τὰ σαφόμενα τεμάχια ἔχουσιν ὁμοῦ μῆκ. 0,53, τὸ μείζον πλ. 0,25, ὕψ. 0,12 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I σ. 184 καὶ IV, 1 σ. 154 ἀρ. 382. Ἐφημερίς ἀρχ. 1842 σ. 621 ἀρ. 1083. Rangabé ἀρ. 365. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 754. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 90, 2. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 259.

..... ος Ἀθηναῖαι τὸδ' ἀπαρχέν
 εὐχσάμενος δεκά]τεν παιδι Διὸς μεγάλο

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁶ καὶ ν¹⁰, σ⁴ καὶ σ⁷.

270. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Ἐκ τῆς ἐμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς ἀπεσπάσθη τὸ ἄνω μέρος, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον πιθανῶς δύο στίχοι, καὶ τὸ κάτω ἄκρον. Μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,12, πλ. 0,17 μ.

 τ]ὸ π[α]τρὸς εὐχσ[α]μένο
 ----- α (ἦ γ ἦ δ) -

Σχ. γρ.: ε³, σ⁴, υ², χ².

271. Βάθρον περιφερὲς ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς περιφεροῦς πλευρᾶς, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή, τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἧτις βαθύνεται ἀπὸ τοῦ ἄκρου πρὸς τὸ μέσον, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐν περιφερεῖ κοιλώματι μολυβδος. Διάμετρος περίπου 0,70, ὕψ. περίπου 0,25 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁶⁸.

----- υσι -----
 vac. Διὸς με; [γάλο
 vac.

Σχ. γρ.: μ², σ⁴, υ².

272. Τεμάχιον κίονος ἄνω ραβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τοῖς γράμμασι ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁶⁴.

vac.
 - - - ος ἀν[έ]θεκεν
 τῆι Ἀθ]εναῖαι[ι - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν⁶, σ⁹.

273. Πλακίδιον ἐκ Παρίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς καὶ ἡ ἐπιγραφή, ὑπάρχει πλησίον τοῦ δεξιῦ ἄκρου μικρὸν ἐπιμηκες κοίλωμα, ἐν ᾧ τεμάχιον μολυβδου, καὶ παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον, ἔνθα ἀπεθραύσθη τεμάχιον, ὅπῃ (βάθους 0,03 μ), ἀπέχουσι δὲ ἀλλήλων τὰ κοιλώματα ταῦτα, ἅτινα ἐχρησίμευσαν διὰ τὴν στερέωσιν χαλκοῦ ἀγαλματίου, περίπου 0,085 μ. Τῆς ἐμπροσθεν καὶ τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς ἐλειάνθησαν μόνον τὰ ἄνω ἄκρα ἐπιμελῶς, πιθανῶς διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὸ πλακίδιον ἐνετέθη ἐν ἄλλῃ βάσει. Τὸ νῦν μῆκ. 0,16, τὸ πλ. 0,08, τὸ πλάχ. 0,035 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹²⁰.

Ἀθηναῖαι
 - - - - ες ἀνέθεκεν δ' ^{εὐχάμενος}

Σχ. γρ.: α¹², ε¹ καὶ ε³, κ², ν³ καὶ ν⁸, σ⁴.

274. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μόνον ὁ διὰ τὴν δίστιχον ἐπιγραφὴν χώρος ἐλειάνθη ἐπιμελῶς. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,25, πλάχ. 0,06 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373²⁶⁵. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 6.

- - - - ε]ὺς ἀ[νέ]θεκεν
 ἀπαρχέν; τᾶ]θηναῖ[αίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν⁷, σ⁸, υ².

275. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ ἀπεσπάσθησαν τὸ ἀριστερὸν, τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος. Μῆκ. 0,32, ὕψ. 0,30, πλάχ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373³⁸.

----- οι π -----
 - - - ος Καλ - - -
 vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, σ⁴.

276. Τεμάχιον βάσεως περιφερούς ἐξ Ἐλευσινιακοῦ λίθου, ἧς ἡ διάμετρος θὰ ἦτο περίπου 0,40 μ. Τὸ σφζόμενον τεμάχιον ἔχει ὕψ. 0,18, μῆκ. 0,30 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 45 ἀρ. 418 d.

--- ἐδέμο
ἀνέθεκ[εν]
vac.

Σχ. γρ.: ν³.

277. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν σφζεται μικρόν τι μέρος προεξέχοντος κυματίου καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. περίπου 0,32, ὕψ. 0,14, πᾶχ. 0,20 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 γ καὶ σ. 95 ἀρ. 373¹⁴⁷.

Παλλάδι ---
ονί[δ]εις ---

Σχ. γρ.: α¹², ν³, σ⁴.

278. Τεμάχιον κίονος βᾶδωτοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεσπᾶσθησαν τὰ δύο ἄκρα καὶ τὸ ὄπισθεν ἡμισυ τοῦ σφζομένου μέρους, σφζονται ὅμως αἱ καταλήξεις τῶν δύο στίγων τῆς ἐπιγραφῆς. Μῆκ. 0,48, διάμετρος περίπου 0,32 μ. — C. I. A. I σ. 183 καὶ IV, 1 σ. 40 ἀρ. 366. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 306 ἀρ. 367. Rangabé ἀρ. 13. LeBas ἀρ. 456. Ἡ διὰ τῆς ἐν τῷ C. I. A. I ὑπ' ἀρ. 422 ἐπιγραφῆς συμπλήρωσις, οἷαν ὁ Brinck (Inscr. Graecae ad choregiam pertinentes ἀρ. 46) προτείνει εἶνε ἀδύνατος.

--- ι;]σι πα[ί]δον
--- μιο

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α¹², ν⁶, σ⁴, μ².

279. Τεμάχιον μεγάλου βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεσπᾶσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος, ἀπεκόπη δὲ καὶ διὰ μεταγενεστέραν τινὰ ὡς φαίνεται χοῦσιν τοῦ λίθου τὸ κάτω ἡμισυ τῆς ἐμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ἀκανόνιστον κοίλωμα (βάθους 0,11 μ.), προωρισμένον πιθανῶς διὰ τὴν στερεώσιν ἀριστεροῦ ποδὸς ἀγάλματος, ἐν τῇ πρὸς δεξιᾶν τῆς ἐνεπιγράφου κειμένη συνεχεῖ πλευρᾷ ἔχνη ἀγκῶνος (Versatzbosse), χρησιμεύσαντος διὰ τὴν μετακόμισιν καὶ τοποθέτησιν τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,28, πᾶχ. 0,55 μ. — C. I. A. I ἀρ. 385. Ἐφημερίς ἀρχ. 1856 σ. 1411 ἀρ. 2850. LeBas ἀρ. 39^b.

--- εὺς δεκάτεν
--- ἀνέθεκε]ν

Σχ. γρ.: ν⁸, σ⁴, υ⁵.

280. Περιφερὲς ἐν σχήματι φιάλης ἐπικράνον (ὕψ. 0,32 μ.) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου κιονοειδοῦς ὑποστάτου (σχεδὸν ὀλοκλήρου ἀπεσπασμένου). Ἐσώθησαν τρία μέρη τοῦ ἐπικράνου, ὧν τὸ ἐν συνετέθη ἐκ τεσσάρων, τὸ δεύτερον ἐκ τριῶν καὶ τὸ τρίτον ἐκ δύο τεμαχίων. Πλάτ. τοῦ χεῖλους 0,063, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,55, τὸ βάθος τοῦ κοιλώματος 0,08 μ. Τὸ ἔσωθεν τοῦ κοιλώματος ἐλειάνθη μόνον περὶ τὸ ἄκρον ἐπιμελῶς, τὸ δὲ μεῖζον ὑπόλοιπον μέρος ἐκαλύπτετο διὰ τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀναθήματος. Ἐν τισὶ τῶν γραμμῶν ἔχνη χρώματος κυανοῦ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — C. I. A. I ἀρ. 369 (= LeBas ἀρ. 32^b) καὶ IV, 1 σ. 126 ἀρ. 373 α, 3. 4, πρῶ. σ. 193 ἀρ. 373 α, 2. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 118, 1.

a:

b:

--ελο ἀνέθε[κ]εν βο --- ιτες Παλλάδι Τρι[τογενεῖ-

c:

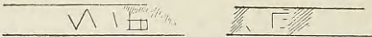
--- με πατ[έρ] ---

Σχ. γρ.: α¹¹, β⁴, ε¹ καὶ ε^b καὶ ε⁷, μ², ν⁶, ρ¹⁰, σ⁴.

281 * Πλάξ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνιστάμενη ἐξ ἐπτά τεμαχίων εὐρεθέντων κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἐρεχθίδου, ὧν τρία ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἄνω δεξιᾶν γωνίαν, τὰ δὲ λοιπὰ τέσσαρα εἰς τὸ κάτω μέρος. Ἐἶχε δὲ ἡ πλάξ (ἧς τὸ ὕψ. περίπου 1,25, πλ. 0,78 μ.) ἐπικράνον ἐν σχήματι τοξοειδοῦς ἀετώματος μετ' ἀκρωτηρίων ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ἀνάγλυπτον παράστασιν. Αὕτη παρίστανε ἄνδρα (κεραμέα) πωγωνοφόρον καθήμενον (πρὸς ἀριστερά) ἐπὶ καθίσματος, κρατοῦντα διὰ τοῦ μικροῦ δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς φιάλην κρεμαμένην, διὰ δὲ τῶν λοιπῶν δακτύλων τῆς αὐτῆς χειρὸς ἔτεραν φιάλην, ἧς σφζεται μόνον ὁ πούς. Ἀπεσπᾶσθησαν ὁ δεξιὸς βραχίων, τὸ μέσον τοῦ σώματος, οἱ πόδες τοῦ ἀνδρός, τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἐπικράνου καὶ ἄλλα τινὰ τεμάχια. Κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσεῖο ὑπ' ἀρ. 1332. Ἐφ' ἑκατέρω των περιθωρίων τοῦ ἀναγλύφου ἐπιγραφῆ' ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἢ ἐν τῷ C. I. A. IV, 1 σ. 132 ὑπ' ἀρ. 373²³²:

a: --- ιος; ἀνέθεκεν ---

ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ, βαινοντα ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ καὶ ἀπέχοντα ἀλλήλων 0,43 μ. τὰ ἐξῆς λείψανα:

b:

Σχ. γρ. τοῦ ὑπ' ἀρ. α τεμαχίου: α¹¹, ν⁸.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

Πρόβ. Lepsius, Marmorstudien σ. 75, 72. Athen. Mittheilungen XII, 1887, σ. 266.

282. Τρία συνηρμοσμένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἐμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἥτις ἦτο λεία. Ἡ ἐπιγραφὴ μονόστιχος οὕσα ὑπάρχει παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς, ἧς ἀπεσπᾶσθη τὸ κάτω μέρος, Μῆκ. ὁμοῦ 0,64, πλ. 0,22, ὑψ. 0,06-0,08 μ. — Τὰ δύο ἀριστερὰ τεμάχια C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹¹⁹.

- - ἀνθεσαν χαγνᾶ Τριτογ[ενεῖ - -

Σχ. γρ.: α¹², ε⁵, ν⁶, ρ⁹, σ⁴.

283. Πλινθὶς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὴ τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Τὸ πλείστον μέρος τῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου ἐξέκολλήθη ὑπὸ τοῦ τεχνίτου, τὸ ἐμπροσθεν ὅμως καὶ τὸ ὀπισθεν ἄκρον ἀφείθησαν ἄθικτα εἰς ὑψ. περίπου 0,02 καὶ πλ. 0,03 μ. Παρὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον τῆς ἐπιφανείας ἐσώθησαν μέρη περιφεροῦς κοιλώματος. Τοῖς κοιλώμασι τούτοις, ἅτινα ἐχρησίμευον εἰς στερέωσιν τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀναθήματος, ἀνταποκρίνονται κάτωθεν αὐτῶν ἐν τῇ ἀντιθέτῳ κάτω πλευρᾷ τοῦ λίθου ὅμοια κοιλώματα, χρησιμεύσαντα πιθανῶς εἰς τὴν ἐπὶ ἄλλου λίθου συναρμογὴν τῆς πλίνθου. Ἡ ἐπιγραφὴ ὑπὸ τὸ ἄνω χεῖλος τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,50, ὑψ. 0,20, πλ. 0,42 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 203 ἀρ. 373²⁶². Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 51, 3.

- - ἀ]νέθεκεν : ἠο τέκτον

vac.

Σχ. γρ.: ε³, κ², ν⁵.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

284. Τρία τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν δύο συνηρμόσθησαν (b, c). Σφύζεται τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς τῶν τριῶν τεμαχίων. a: μῆκ. καὶ ὑψ. 0,08, πλ. 0,14, bc: μῆκ. 0,35, ὑψ. 0,11, πλ. 0,22 μ. — Τὸ μὲν a: C. I. A. IV, 1

σ. 131 ἀρ. 373²³⁰, b, τὰ δὲ bc: C. I. A. IV, 1 σ. 131 ἀρ. 373²³⁰, a καὶ σ. 94 ἀρ. 373¹³⁰.

a: bc:
ε]υχο[λε - - - - πολ]λά τε δῶνα vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, ν¹⁰, υ², χ².

285. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται μέρος τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,26, ὑψ. 0,22, πᾶχ. 0,29 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁷³.

- - - ε]υς τῶδε : ἐ - - -

vac.

Σχ. γρ.: ε³, σ⁴, υ².
Σημ. διαστίξεως ⁵.

286. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,15, ὑψ. 0,11, πᾶχ. 0,08 μ. Σφύζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄνω ἄκρον τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς καὶ μέρος (λείον) τῆς ἄνω ἐπιφανείας. — C. I. A. I ἀρ. 408. LeBas ἀρ. 47.

- - - ριος : ἀνέ[θεκε - -

vac.

Σχ. γρ.: ν³.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

287. * Βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, φέρων τοὺς πόδας ἀνδρικοῦ ἀγάλματος φυσικοῦ μεγέθους, λείψανον τοῦ ἀναθήματος, ἐκ Παρίου μαρμάρου. Τὸ ὅλον συνηρμόσθη ἐκ τεσσάρων τεμαχίων ὧν δύο ἀποτελοῦσι λεπτὴν φοειδῆ πλάκα (μῆκ. 0,25, πλ. 0,20 μ.) φέρουσαν τοὺς δύο πόδας καὶ περικεχυμένην μολύβδω, ἐν δὲ προσκεκολλημένον παρὰ τὴν ἀριστερὰν ἄνω γωνίαν τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς φέροι τὴν μονόστιχον ἐπιγραφὴν. Μῆκ. 0,50, πλ. 0,49, ὑψ. 0,33 μ. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 596. — C. I. A. IV, 1 σ. 132 ἀρ. 373²³³. Lepsius, Marmorstudien σ. 70, 20.

. ελ; ι (ἦ τ)οσε; - -

Σχ. γρ.: ε³, σ⁴.

Πάντων τῶν γραμμῶν σφύζονται μόνον τὰ κάτω ἡμίση.

288. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται μέρος τοῦ ἄνω ἄκρου τῆς προσθίας πλευ-

ρᾶς. Μῆκ. και πάχ. περίπου 0,06, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁵⁶.

----- ἀρε[ς
ho -----]ο
----- ἀνέ]θε[χεν (ἢ 'Α]θε[ναίαι)

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹ και ε⁵, θ⁴, ρ⁹.

289. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς και τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἄνω (λείας) ἐπιφανείας. Τὸ νῦν ὕψ. 0,12, πλ. 0,21, πάχ. 0,24 μ.

----- ἀνεθ[ε -----
----- υ (ἢ χ) σ;

Σχ. γρ.: α¹¹.

Τῶν δύο γραμμάτων τοῦ δευτέρου στίχου ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἥμισυ και εἶνε ἀμφίβολον, ἂν τὸ πρῶτον γράμμα ἦτο υ ἢ χ, τὸ δὲ δεύτερον ἂν ἦτο σ τοῦ σχήματος σ⁵ ἢ υ ἢ χ (τῶν σχημάτων υ¹ ἢ χ¹).

290. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς και τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε κοίλωμα τετράγωνον, ὡς φαίνεται. Ὁ πρῶτος στίχος ἀπέχει τοῦ ἄνω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς 0,05 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔγνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,09, πάχ. 0,12 μ.

----- ος ἐνθ -----
----- ς vac.

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴, ν⁸, σ⁴.

291. Τεμάχιον ἐπικράνου στήλης ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ἧ ὀπή, και τοῦ κυρτοῦ μέρους (κυματίου) τοῦ μεταξύ τοῦ ἐπικράνου και τῆς στήλης κειμένου. Μῆκ. 0,04, ὕψ. 0,31, πλ. 0,15 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹⁵⁴.

----- ἀνέ]θε[χε
----- ἀπαρχ]ἐν -----
vac.

Σχ. γρ.: ε⁶, θ⁷, ν⁶.

292. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφύζεται ὅμως μικρὸν μέρος τοῦ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοιλώματος και δυνάμεθα νὰ

συμπεράνωμεν ὅτι τὰ πρῶτα τῶν σωθέντων γραμμάτων ἀνήκον εἰς τὸν πρῶτον στίχον τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔγνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,14, ὕψ. και πλ. περίπου 0,07 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373²¹⁰.

----- ικ -----
----- θι[σ; -----

Σχ. γρ.: θ⁴, σ⁵;

293. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν και τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς κάτω και τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς διακρίνονται μέρη τετραπλεύρου κοιλώματος (βάθους 0,11 μ.) και τοῦ στενοῦ ὀχετοῦ, δι' οὗ ἔρρεεν ὁ περὶ τὸ ἐν τῷ κοιλώματι ἔμβολον τοῦ ἀναθήματος περιχυθεῖς μόλυβδος. Ἡ ἐπιγραφή ἦτο δίστιχος και οὐχὶ ὡς φαίνεται στοιχηδὸν γεγραμμένη ἔλλειπousι πρὸ τῶν σφζομένων γραμμάτων ἐκατέρου στίχου περὶ τὰ τρία γράμματα. Ὑψ. 0,265, τὸ νῦν μῆκ. 0,15, τὸ νῦν πάχ. 0,20 μ.

... ον -----
... εν -----

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸.

294. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς δεξιᾶς και τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ἧ ἦτο τετράγωνον κοίλωμα. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔγνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,09, ὕψ. και πλ. 0,03 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁴⁵, α (πρὸς ἄνω ἀρ. 100).

----- τεῖ 'Αθena]ίαι
----- ἀνέθε]χεν

Σχ. γρ.: α¹², ν⁵.

295. Τεμάχιον στήλης μετ' ἐπικράνου (βάτους ἀναθήματος) ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Σφύζονται μέρη μιᾶς τῶν πλατυτέρων, μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν, ἐφ' ἧς κατὰ μῆκος αὐτῆς ἡ ἐπιγραφή, και τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ τεμαχίου τοῦ τετραγώνου κοιλώματος, περὶ τὰ χεῖλη τοῦ ὁποίου σειραὶ ὀπῶν διαφόρου μεγέθους. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,23, πλ. 0,17 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁵⁴.

----- [ἀπαρ-
χὲν τ[ἀθenaίαι
vac.

Σχ. γρ.: ε³, ν³, χ².

296. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,055, πλ. 0,07 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 s.

--- ες μ' ἀ[νέθεκε ---
--- νίε[ς] ---

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α¹², μ², ν⁸, σ⁴.

Τὸ πρῶτον ε κατὰ διόρθωσιν ἀντὶ ζ.

297. Δύο τεμάχια κίονος ἀνω ραβδώσεων ἐκ μαρμάρου ἴσως Πεντελησίου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ ἄνωθεν τῆς δευτέρας τῶν σφωζόμενων στίγων διακρίνεται λεπτή γραμμὴ, ἐγκεχαραγμένη δι' ὀξείας ὀργάνου. Μῆκ. τοῦ ὑπ' ἀρ. α τεμαχίου: 0,12, τοῦ ὑπ' ἀρ. β: 0,085 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁶³.

a:	b:
--- ε εἰμ' ἀ ---	--- ος λ ---
--- ογ; ---	--- αι τ ---

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰ ἢ ε³, μ¹⁰, σ⁴.

298. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ἧ φαίνεται ὅτι ὑπῆρχε κοίλωμα. Μῆκ. 0,10, πλ. 0,14, ὕψ. 0,06 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²⁸.

--- ἀ]νέ[θεκε; ---
--- ρι (ἢ λ) ---

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸, ρ⁹;

299. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (πλ. τοῦλάχιιστον 0,24 μ.). Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,09, πλ. 0,37 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴⁹.

--- ι; ε ἐπ
--- εν

Σχ. γρ.: ν⁶, σ⁴.

300. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφύζεται ὁμως μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ τετραγώνου κοιλώματος. Μῆκ. 0,205, ὕψ. 0,07, πλ. 0,06 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁵⁵.

--- νθιο ---
--- κος vac.

Σχ. γρ.: ν⁶, σ⁴.

301. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,12, ὕψ. καὶ πλ. 0,09 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁷⁴.

vac.
--- μας λ ---
--- ιδον; ---

Σχ. γρ.: α¹¹, λ², μ², ν; σ⁴.

302. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἐν τοῖς γράμμασι καὶ παρ' αὐτὰ ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,06 μ.

--- :] ἀν; [έθεκε
--- ενο ---

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹ ἢ ε³, ν⁸.
Σημ. διαστίξεως;

303. Τεμάχιον βάρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Σφύζεται μικρὸν μέρος τοῦ ἐπικράνου. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,15, πλ. 0,06 μ.

vac.
--- ἀ]νέθε[κε
--- α; σ ---

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, ν; σ³.
Σημ. διαστίξεως⁵.

304. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε κοίλωμα τετράγωνον. Μῆκ. 0,13, πλ. 0,16, ὕψ. 0,085 μ. Τὰ σφύζόμενα γράμματα ἀνήκουσι πιθανῶς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου στίγου.

Φυ ---
Λυ ---

Σχ. γρ.: υ², φ².

305. Δύο τεμάχια βάρου ἐξ Ἄττικου μαρμάρου. Ἐν ἀμφοτέροις σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς

δεξιᾶς πλευρᾶς. Τὸ ὑπ' ἀρ. *a* ἔχει ὕψ. 0,12, πᾶχ. 0,16, τὸ ὑπ' ἀρ. *b* ὕψ. 0,11, πᾶχ. 0,05 μ.

<i>a</i> :	<i>b</i> :
vac.	
αιο . .	- - -
ε . . .	- - το
	vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰ ἢ ε³.

306. Τεμάχιον βάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος κυανοῦ. Ὑψ. περίπου 0,11, πλ. 0,07 μ.

- - - - -	
- - μ:]ον - - -	
- - γ ἢ μ]ε - - -	
	vac.

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸.

Τοῦ πρώτου γράμματος σφίζεται μόνον μικρὸν τεμάχιον εὐθείας ἐπικλινόυς γραμμῆς.

307. * Δύο πλίνθοι ἐκ Παρίου μαρμάρου ἀνήκουσαι εἰς τὸ αὐτὸ βᾶθρον, ἔχουσαι δὲ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς τὴν καλουμένην ἀναθύρωσιν, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι προσημολόζοντο κατὰ τὰς πλευρὰς ταύτας ἄλλαι ὅμοιαι πλάκες. Ἐφ' ἑκατέρως τῶν πλίνθων δύο ὀπαί, ἡ μία σχεδὸν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ὀπισθεν τῆς ἄλλης. *a*: μῆκ. 1,09, ὕψ. 0,29, *b*: μῆκ. 0,96, ὕψ. 0,28, πλάτ. ἀμφοτέρων 0,63 μ. Ὑψ. τῶν γραμμάτων 0,10 (τοῦ θ 0,08) μ. Κεῖνται νῦν δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος.— C. I. A. I ἀρ. 361.

<i>a</i> :	<i>b</i> :
εκτ	ἀν]έθε[χεν

Σχ. γρ.: θ⁴.

308. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,08, πλ. 0,135 μ.

παιδ]ι Διό[ς μεγάλο

309. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἀνω ἐπιφανείας καὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἀνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,245, ὕψ. 0,085, πλ. 0,15 μ.

- - - ἀνέθ]εκε : καὶ πα - - (ἢ Πα - -) - -

Σχ. γρ.: ε¹⁴.

Σημ. διαστίζεως ⁵.

310. Τεμάχιον πλακιδίου ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον ἀριστερὰ καὶ δεξιᾶ. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ ἐν τῶν μικροτέρων ἄκρων τῆς ἀνω ἐπιφανείας, ἐν ἧ παρὰ τὸ νῦν ἀριστερόν ἄκρον ὀπῆ. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,04, πλ. 0,11 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁶.

- - - τίων ἔσ[τεσε :

Σχ. γρ.: ε³, ν⁵, σ⁴.

Ἄντι τοῦ ο ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου Φ, πιθανῶς ἐσφαλμένως.

311. Τεμάχιον βαθριδίου ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφίζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,045, πᾶχ. 0,07 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴¹.

vac.

- - - ἀνέ]θ[ε]χεν Ἄθ[εναίαι - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁵.

312. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς, ἐν ἧ ὑπῆρχε περιφερὲς κοίλωμα. Μῆκ. 0,14, πλ. 0,17, ὕψ. 0,08 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²³ (τὸ ἀριστερόν τεμάχιον).

- - - - ν ἀνέθ]ε - - -	
	vac.

Σχ. γρ.: α¹⁴, ε³, θ; ν⁸.

313. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,025, πλ. 0,06 μ.

- - Ἄ]θενα[ία - -

Σχ. γρ.: α¹⁰, ε⁴, θ⁴, ν³.

314. Τεμάχιον ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,12, πᾶχ. 0,11 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴⁰.

- - ἀνέθ]εκε - -

Σχ. γρ.: α; θ⁴, ν⁵.

315. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται τὸ κάτω ἄκρον. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,07, πλ. 0,31 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 81 ἀρ. 373²¹.

-- εὐ]χσαμε[ν ---

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁵, μ², σ⁷, χ².

316. Τεμάχιον μεγάλου βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ὑποκοίλου ἄνω ἐπιφανείας καὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐπ' ἧς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον μικροτέροις γράμμασι (ὕψ. 0,025 μ.) καὶ ἀντιστρόφως ἢ μεταγενεστέρα ὑπ' ἀρ. β ἐπιγραφή, κατωτέρω δὲ μεγάλους γράμμασιν (ὕψ. 0,07) ἢ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ λίθου ὑπάρχουσα ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Μῆκ. περίπου 0,30, ὕψ. 0,23, πλάχ. 0,25 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸¹.

(β: Ὀλ]υμπιεο ---)

α: ἀνέ]θεκ[ε

317. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,13, πλάχ. 0,09 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τᾶριστερά. — C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹¹ (= σ. 202 ἀρ. 373²⁵⁶, Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 241, 10).

-- Ἄθνα[ἰαι ---

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ; ν⁵.

318. Τεμάχιον πλακῶς ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας ἐπ' ὧν ἀμροτέρων διακρίνονται λείψανα κοιλώματος, ὧστε πιθανὸν εἶνε ὅτι ἐπὶ τῆς πλακῶς ἴστατο ἀνάθημα (ἄγαλμα), αὐτὴ δὲ ἢ πλάξ ἐκεῖτο ἐπὶ ὑποστάτου τινός. Σφίζονται προσέτι μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς μετὰ τοῦ δεξιῶ ἄκρου καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Ἀπετημήθησαν τὰ κάτω ἡμίση τῶν γραμμάτων. Μῆκ. 0,17, ὕψ. 0,05, πλ. 0,15 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴⁷, Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 9.

----- οκλῆς

Σχ. γρ.: ε³ ἢ ε¹⁰, κ², σ⁴;

319. Μικρὸν τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τοῦ ἄνω καὶ τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμ-

προσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,085, ὕψ. 0,075, πλάχ. 0,065 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸⁶.

--- ε]πέθ[εκε;

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴.

320. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφίζεται ὁμως μικρὸν τι μέρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,05, πλ. 0,09 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 ο.

δ]ε]χάτεν ---

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³.

321. Τεμάχιον βάρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφίζεται μικρὸν μέρος τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρου τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,07, πλ. 0,16 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *κ*.

--- ἀν]έθεκε θ ---

Σχ. γρ.: ε⁶, θ⁴, κ².

322. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται μικρὸν μέρος τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,23, ὕψ. 0,08, πλ. 0,12 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹³⁵.

--- ἀνέθ]εκεν ---

Σχ. γρ.: α¹⁰, κ³, ν⁵.

323. Μικρὸν τεμάχιον κίονος μετὰ ραβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μικρὰ μέρη δύο αὐλάκων, ἐν τῇ μιᾷ τῶν ὁποίων ἢ ἐπιγραφή. Μῆκ. περίπου 0,08 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁶².

--- ἀνέθ]ε]κεν ---

Σχ. γρ.: ν⁶.

324. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται μικρὸν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐπ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Τὰ σφίζόμενα γράμματα ἀνήκον πιθανῶς εἰς τὸν δεύτερον στίχον τῆς ἐπιγραφῆς. Μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,04, πλάτος (συνάμα ἀπόστασις τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἀπὸ τοῦ κοιλώματος) 0,12 μ.

 ----- ενει -----

Σχ. γρ.: ε³ ἢ ε¹⁰, ν⁵.

325. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,10, ὕψ. καὶ πλ. 0,05 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁶⁷.

----- ἀνέ]θεκ[ε -----

Σχ. γρ.: ε¹⁰, θ⁴.

326. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχῶθεν ἀποκεκρουσμένα. Μῆκ. 0,21, πλ. 0,15, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁴⁹.

----- μνεμοσύν;]εσ ἠένεκ[α
 vac.

Σχ. γρ.: ε³, ν⁶, σ⁴.

327. Τεμάχιον βαθριδίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,035, πλ. 0,045 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁶⁹.

----- θιερο -----

Σχ. γρ.: ρ¹⁰.

328. Τεμάχιον περιφεροῦς ἐπικράνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Παρὰ τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ἀνωτέρου μέρους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἔχνη ταινίας ἐρυθρῶ χρώματι δεδηλωμένης καὶ περιθεούσης τὸ μέρος τοῦτο. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,08, πλάχ. 0,03 μ.

----- ἀν]θροπ[ο -----

Τὸ πρῶτον γράμμα δὲν ἐσώθη ὁλόκληρον, ἀλλὰ μόνον τεμάχιον τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ κύκλου, τοῦ δὲ τελευταίου μόνον τεμάχιον τῆς πρώτης καθέτου γραμμῆς.

329. Τεμάχιον βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς κάτω καὶ τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,18, πλάχ. 0,26 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁵⁵.

 ----- ἀπαρ]χέν -----

Σχ. γρ.: ν⁵, χ².

330. Τρία τεμάχια πλακὸς ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μείζονι (α) σφύζονται μέρη τῆς ἄνω (λείας) ἐπιφανείας, τοῦ ἔμπροσθεν καὶ τοῦ ὀπισθεν ἄκρου· τὰ ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς σφύζόμενα γράμματα ἀνήκον εἰς τὸν πρῶτον στίχον. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,05, πλ. 0,25 μ. Τὰ λοιπὰ δύο τεμάχια (β, γ) ἀνήκον εἰς τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς (μῆκ. 0,11 καὶ 0,10 μ.). Τὸ μείζον τεμάχιον C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373²⁶⁷. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 8.

a: b: c:
 οιδε γ;]ε θ (ἦ φ)

Σχ. γρ.: θ⁴ ἢ φ² (ἀπεσπάσθη τὸ ἄνω ἡμισυ).

331. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται μέρος τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ λίθου καὶ εἶνε βέβαιον, ὅτι τὰ σφύζόμενα γράμματα ἀνήκον εἰς τὸν τελευταῖον στίχον. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,06, πλ. 0,17 μ.

----- στο -----

332. Μικρὸν τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται τὸ κάτω ἢ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, παρ' ὃ τὰ σφύζόμενα εἰς τὸν τελευταῖον στίχον ἀνήκοντα γράμματα. Ἐν αὐτοῖς χρώμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,105, ὕψ. 0,035, πλ. 0,045 μ.

----- σοι (ἦ τ) -----

ἢ (ἐὰν εἶνε ἀναγνωστέα ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά):

----- ιος -----

Σχ. γρ.: σ¹².

333. Μικρὸν τεμάχιον βαθριδίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,065, ὕψ. 0,035, πλ. 0,053 μ. Γράμματα μικρὰ (ὕψ. 0,012-0,013 μ.).

----- ι; εε -----

Σχ. γρ.: β³, ε³.

334. Μικρὸν τεμάχιον βαθριδίου ἐκ μαρμάρου ἴσως Πεντελησίου. Σφύζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον. Μῆκ. 0,055, ὕψ. 0,03, πλ. 0,04, ὕψ. τῶν γραμμάτων περίπου 0,012 μ.

----- ον -----

Σχ. γρ.: ν⁸.

335. Δύο συγκεκολλημένα μικρά τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα. Μῆκ. 0,09 μ.

-- ἀν]έθ[εκε;

Σχ. γρ.: ε¹; θ⁴.

336. Κάτω μέρος στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἣτις ἔληγεν ἄνω εἰς τετράγωνον ἐπίκρανον, ἐφ' οὗ τὸ ἀνάθημα. Μῆκ. 0,47, πλ. ἄνω 0,22, κάτω 0,24, πάχ. ἄνω 0,15, κάτω 0,165 μ.

----- ος vac.

Σχ. γρ.: σ⁴.

337. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (βάθ. 0,01 μ.). Ὑπὸ τὰ σφύζόμενα γράμματα διακρίνεται λεπτὴ γραμμὴ. Μῆκ. 0,075, πλ. καὶ πάχ. 0,055 μ.

-- ιο --

-- : vac.

Σημ. διαστίξεως ⁶.

338. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. καὶ ὕψ. περίπου 0,10 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373³⁹.

vac.

-- ραχ --

Σχ. γρ.: α¹², ρ⁹ ἢ ρ¹⁰, χ².

339. Τεμάχιον κίονος ῥαβδωτοῦ, δωρικοῦ ῥυθμοῦ, (σφύζονται τεμάχια 6 αὐλακίων) ἐκ Παρίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,25, πλ. 0,18 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹²⁹.

-- υς ἀ; [νέθεκε;

Σχ. γρ.: α; σ⁴, υ².

340. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Ὁ λίθος ἔφερε δύο ἐπιγραφάς, τὴν μὲν (α) κυανῷ χρώματι, τὴν δὲ (β), ἐπὶ τῆς δεξιᾶ τῆς ἐτέρας κατ' εὐθείαν γωνίαν προσκειμένης πλευρᾶς, ἐρυθρῷ χρώματι κεκοσμημένην. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,057, πάχ. 0,06 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴⁷.

α: δ:

vac. | vac.

--- εν σ | K ---

--- vac. | ---

Σχ. γρ.: ε¹ ἢ ε⁸, ν⁹, σ⁴.

341. Τεμάχιον στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἣτις ἀπέληγεν ἄνω εἰς πλατύτερον ἐπίκρανον. Ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο κυριωτέρων κειμένου κυρτοῦ μέρους διακρίνονται ἔχνη ποικίλου χρωματισμοῦ καὶ μάλιστα ταῖνα ἐρυθρά. Ἡ ἐπιγραφή ἥς σφύζονται τὰ δύο πρῶτα γράμματα τοῦ τελευταίου στίχου, ἐνεχαράχθη κατὰ τὸ μῆκος τῆς στήλης. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,25, πλ. 0,21, πάχ. 0,12 μ.

πο -----

342-344. Τρία τεμάχια κίωνων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Τὸ ὑπ' ἀρ. 342 εἶνε τεμάχιον κίονος ῥαβδωτοῦ ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ. ἡ δὲ γραφή: βουστροφηδὸν (μῆκ. 0,18, πλ. 0,06 μ.), τὸ ὑπ' ἀρ. 343 ἀνήκειν εἰς κίονα ῥαβδωτῶν δωρικοῦ ῥυθμοῦ (μῆκ. 0,15, πλ. 0,06 μ.), τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 344 εἰς κίονα ἄνευ ῥαβδώσεων (μῆκ. καὶ πλ. περίπου 0,20 μ.).

342:

-- μ' ἀ[νέθεκε; --

-- εφ -----

Σχ. γρ.: α¹³, ε; φ²

343:

-- γ (ἢ μ) ε (ἢ π) --

-- δ -----

344:

--- ν vac.

Σχ. γρ.: ν⁸.

345. Τεμάχιον πολυγώνου στήλης (σφύζονται τεμάχια τριῶν πλευρῶν, ὧν ἡ μέση φέρει τὴν ἐπιγραφὴν) ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Μῆκ. 0,23, πλ. 0,09 μ. Γραφή: ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

--- σονι ---

Σχ. γρ.: σ⁴, ν⁹.

346. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Αἱ πλευραὶ αὐταὶ

πρόσκεινται ἀλλήλαις κατ' ἀμβλυγώνιον. Μῆκ. 0,145, πλ. περίπου 0,07, ὕψ. περίπου 0,03 μ.

-- ομεν --

Σχ. γρ.: ε⁴; μ².

Τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τετάρτου γράμματος σφίζονται μόνον μικρὰ λείψανα, τοῦ δὲ τρίτου ἀπεσπάσθη τὸ κάτω μέρος.

347. Τεμάχιον βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. σφίζονται ὅμως μικρὰ μέρη καὶ τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν κενὸς χώρος. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,09, πλ. 0,31 μ.

-- h; ες --

Σχ. γρ.: ε³; σ⁴.

Τοῦ πρώτου γράμματος διακρίνεται μετὰ βεβαιότητος μόνον τὸ κάτω ἥμισυ τῆς δεξιᾶς καθέτου γραμμῆς, ἐπίσης ἀπεσπάσθησαν τὰ ἄνω ἥμισυ τῶν δύο λοιπῶν γραμμάτων.

348. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς τοῦ λίθου. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν κενὸς χώρος. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,07, πλ. 0,17 μ.

-- ε | --

Σχ. γρ.: ε¹⁰.

349. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,04 μ.

-- θε --

Σχ. γρ.: ε³; θ⁴.

Σφίζονται μόνον τὰ κάτω ἥμισυ τῶν δύο γραμμάτων.

350. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, μετὰ προεξέχοντος ἐπικράνου ἐν σχήματι πλίνθου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχει τὸ ἔμπροσθεν μέρος κοιλώματος ἔχοντος τὸ σχῆμα πεδίου ποδός (δεξιῶ) ἡμίσεως περίπου φυσικοῦ μεγέθους (βάθ. 0,015 μ.) καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἄλλο ἐπίσης κολοβὸν στενὸν κοιλώμα ἑλλειψοειδές, οὔτινος τὸ ἄκρον σχηματίζει μικρὰν αὐλάκα. Ἀπεθράυσθησαν τὸ ὀπισθεν καὶ τὸ κάτω μέρος καὶ τεμάχια τῶν λοιπῶν πλευρῶν. Ἡ ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν

πλευρᾶς ἐπιγραφὴ ἦτο τρίστιχος, ἐξηλείφθη δὲ ἐπιτήδης πλὴν τοῦ τελευταίου γράμματος τοῦ τρίτου στίχου. Μῆκ. 0,40, πλ. 0,33, πᾶχ. 0,17 μ.

----- v

Σχ. γρ.: ν⁸.

351. Τεμάχιον βάρου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ νῦν ὀπισθεν ἄκρον τμημα ὀρθογωνίου κοιλώματος (βάθ. 0,075 μ.). Ὑψ. 0,15, τὸ νῦν πλ. καὶ πᾶχ. 0,29 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο μονόστιχος (ἐπὶ τοῦ μέσου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς).

ὁ δεῖνα ἀνέθεκεν -----]ς

Σχ. γρ.: σ⁵.

352. Τρία τεμάχια κιονίσκου ἄνευ ῥαβδώσεων ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, ὧν τὰ δύο (b, c) συνεκολληθήσαν. Μόνον διὰ τὸν πρῶτον στίχον ἐλειάνθη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κιονίσκου ἐπιμελέστερον τοῦ λοιποῦ μέρους. Ἀπεκόπησαν τὰ ὀπίσθια μέρη τῶν τεμαχίων. Διάμετρος ἦτο περίπου 0,15. Μῆκ. τοῦ ὑπ' ἀρ. a τεμαχίου 0,055, τῶν b c ὁμοῦ 0,29. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: ἰωνική. — b: C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷⁷.

a:

b c:

----- ος [ἀνέθηκε τ' ἢ τῆι Ἀ]θηναίηι. vac.
δεκάτ]ην; (ἢ [ἀπαρχ]ῆν) vac.

Σχ. γρ.: ν¹⁰.

353. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε περιφερὲς κοιλώμα (βάθ. περίπου 0,03 μ.). Ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ὁ δεύτερος κάτωθεν αὐτοῦ ἐν διαστήματι 0,03 μ. Γραφὴ τοῦλάχιστον τοῦ δευτέρου στίχου: ἰωνική. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,07 πλ. 0,06 μ.

----- κ]τεάν[ον;

----- γιγνο

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

Τῶν πρώτων γραμμάτων ἀμοιτέρων τῶν στίχων σφίζεται μόνον μικρὸν λειψάνον.

354. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον ἡ ἐπιγραφή, καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον τεμάχιον κοιλώματος (βάθ. 0,06 μ.), ὧσως ἔχουσι ποδὸς ἀγάλματος. Γραφή: ἰωνική. Μῆκ. 0,39, ὕψ. 0,14, πλ. 0,21 μ.

--- ἐνῆς vac.

Σχ. γρ.: ν⁸.

355. Τεμάχιον βάρου περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται μικρὸν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε κοίλωμα περιφερές. Ἡ ἐπιγραφή ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς κυρτῆς πλευρᾶς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: ἰωνική. Μῆκ. 0,20, ὕψ. 0,09 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373³⁵.

ἐν]αγωνιο

ἡ Ἄπο]λλωνιο

Σχ. γρ.: ν⁷.

356. Τεμάχιον κεφαλῆς βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται τὸ ἄνω ἄκρον. Μῆκ. 0,17, πλ. 0,13 μ. Γραφή: ἀρχαῖζουσα.— C. I. A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373²⁵⁰. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 321, 1.

-- ἀνέ[θε --

-- Διοδ --

-- Ἄθηναι[αι

-- ασίας vac.

vac.

Σχ. γρ.: ἀπομίμησις τῶν ἐξῆς γραμμάτων α¹¹ ἢ α¹², ε¹⁰, θ⁴, ν³, σ⁴.

357. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν ἐπιγραφῆς, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Ἡ ἐξεργασία τῶν κάτω ἄκρων

τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ ἡ γραφή τῆς ἐπιγραφῆς ἀποδεικνύουσιν, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ βάρου καὶ ἡ ἐπιγραφή ἀντικατέστησαν ἀρχαιότερον τι ἔργον. Μῆκ. 0,185, ὕψ. 0,24. πλ. 0,29 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 206 ἀρ. 373²⁷². Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 314, 5.

-- εν ἐσθλε

-- ραον

Σχ. γρ. (ἀπομίμησις): α¹⁵, ε¹¹, θ⁴, ν⁶, ρ², σ⁹.

358. Τεμάχιον πλακῶς ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου ἧς σφίζεται τὸ ἄνω ἄκρον. Μῆκ. 0,21, ὕψ. 0,15, πᾶχ. 0,14 μ. Ὑψ. γραμμάτων 0,03 μ. Ἡ γραφή τῶν γραμμάτων (ληγόντων εἰς ἀκρέμονας— τὸ μῦ ἔχει πρὸς τούτοις τὸ σχῆμα τῶν μετὰ τὸν Εὐκλείδην ἐπιγραφῶν) ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐπιγραφή δὲν ἀνάγεται εἰς οὐς ἀπομιμείται χρόνους ἤτοι τοὺς πρὸ τοῦ μέσου τῆς πέμπτης ἑκατονταετηρίδος.— C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰³.

-- Σεβ]αστὲν --

-- Ὀλ]μπίαν --

Τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ γράμματος β σφίζεται μόνον κυρτὴ τις γραμμὴ ἀνήκουσα εἰς τὸ κάτω ἥμισυ αὐτοῦ. Περὶ τοῦ μ ἴδε ἀνωτέρω. Τὰ λοιπὰ γράμματα ἀπομιμῶνται τὰ σχήματα τῶν ἐξῆς γραμμάτων:

α¹², σ⁴.

359. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ κάτω πλευρὰ ἐπίπεδος, ἡ δὲ ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς πλευρὰ τοξοειδής. Ἐπι τοῦ ἀνωτάτου μέρους τῆς τοξοειδοῦς ταύτης ἐπιφανείας ὑπάρχει κυκλικὴ αὐλαξ (διαμέτρου 0,13 μ.) περικλείουσα χώρον ἀκατάξεστον καὶ βαθυνόμενον ὀλίγον πρὸς τὸ κέντρον τοῦ κύκλου. Τὸ τεμάχιον τοῦτο ἀνήκειν εἰς κιονόκρανον ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ τεμαχίου ἐπιγραφή γεγραμμένη δι' ἀρχαῖζόντων χαρακτήρων προέρχεται ἐκ δευτέρας χρήσεως τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην μετεστραμμένου λίθου. Μῆκ. 0,28, ὕψ. 0,19, πᾶχ. 0,14 μ.

δεκά:]πεν vac.

Σχ. γρ. (κατ' ἀπομίμησιν): ν⁸.

Ἐπιγραφαὶ περιρραντηρίων καὶ ὁμοίων ἐκ λίθου σκευῶν.

360. Τρία τεμάχια λέβητος ἐκ Ναξίου μαρμάρου, ὧν δύο ἐνεπιγράφα (α: μῆκ. καὶ πλ. περίπου 0,20, β: μῆκ. 0,10, πλ. 0,09 μ.). Εἰς τὸ αὐτὸ σκευὸς ἀνῆκεν ἴσως καὶ πούς ῥαβδωτός (διάμετρος 0,50 μ.). — α: C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁵⁷, β: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 α, 20. Πρβ. Athen. Mitth. XVII, 1892, πίν. VII ἀρ. 3 καὶ σ. 41, ἀρ. 25.

— — — τῶ δ' ἄγαλμα[α Διδ]ς Γλα[υκόπιδι κόρει
Σχ. γρ.: α¹², σ⁷.

361. Ἐπί τεσσαρα τεμάχια λέβητος ἐκ Ναξίου μαρμάρου (Lepsius, Marmorstudien σ. 66, 3), ὧν τὸ ἐν ἐνεπιγράφων (μῆκ. 0,15, πλ. 0,14, πᾶχ. 0,045 μ.). Ἐν τῶν λοιπῶν τεμαχίων ἀπέτελει μέρος τοῦ πυθμένος τοῦ λέβητος, φέρι δὲ ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας τρία μικρὰ ἐξογκώματα. Τὰ ἐξογκώματα ταῦτα ἀνταποκρίνονται ἀκριβῶς πρὸς τρεῖς κεφαλὰς τῶν ἐξ μορφῶν τοῦ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 592 ὑποβάθρου, αἰτινες ὑπεβάσταζόν ποτε διὰ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος λέβητα. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — Athen. Mitth. XVII, 1892, πίν. VII ἀρ. 1 καὶ 2, πρβ. σ. 41 ἀρ. 24.

— — Τρ]ιτογε[νεῖ

Τοῦ γράμματος ε σφῆζεται μόνον ἡ κάθετος γραμμή.

362. Ἐπτὰ τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Τὰ ὑπ' ἀρ. abc ὡς καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. de τεμάχια προσαρμύζουσιν ἀλλήλοις. Πλάτος τοῦ χείλους 0,047, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,83 μ.

abc: de: f: g:

Ἄριστύλο[ς : ἀν]έθεκε[ν : ἀπαρχέ]ν : τ[άθε]να[ίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, κ³, ν⁶, ρ⁴ σ⁸, υ².
Σημ. διαστίξεως⁶.

363. Ἐξ τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Ναξίου μαρμάρου. Πλάτος τοῦ χείλους 0,065, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,10 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 α, 10 (ἐκτός τοῦ τεμαχίου c), πρβ. σ. 163 ἀρ. 373 α καὶ 193 ἀρ. 373 α, 4. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96, 6-7 καὶ νέον τεμάχιον. ἐφ' οὗ ἐν ἀνῆκον πιθανῶς ἡ εἰς τὴν λέξιν «ἀπαρχὴν» ἢ εἰς «Ἀθηναίαι». Εἰς στίχος.

Η]εγ[ίας ἡ ἑμοιον] : καί : Ηά[γγ]ον : ἀνέ[θεσαν ἢ -θέτεν
ἀπαρχ]ὴν [τᾶθηναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν⁶ καὶ ν⁹.
Σημ. διαστίξεως⁶.

364. Τρία τεμάχια (ὧν δύο, bc, συνεκολλήθησαν) περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,045, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,95 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 α, 5.

a: b: c:

Ηε[ρ; - - - ἀνέθε]κε[ν] τᾶθηναίαι ναc.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁵.

365. Πέντε τεμάχια (ὧν τὰ τρία δεξιὰ cde προσαρμύζουσιν ἀλλήλοις) περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,95 μ. — abde: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 α, 16.

ab: cd: e:

- - - ἀ]νέθ[εκ]εν : Ἐ[χ]σε[κεστ - -

Σχ. γρ.: ν⁶, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως⁵.

366. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,038, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 α, 26.

--- καὶ Θ [ἢ Ο ἢ Φ --- ἀνέθεσαν ἢ ἀνεθέτεν ---

Σχ. γρ.: α¹¹, θ; κ².

367. Ἐπί τεσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Τρία ἐξ αὐτῶν abc συνηρμολογήθησαν, ὧν τὸ δεξιὸν ἔκειτο ἐν τῇ συλλογῇ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας. Τὸ κοίλωμα ἦτο οὐχὶ κυκατοτέρες, ἀλλ' ἔλλειψειδές. Ἐν τῇ κάτω πλευρᾷ τῶν συναρμολογηθέντων τεμαχίων ἔχον τῆς τετραγώνου προεξοχῆς, ἐφ' ἧς ἤρειδετο τὸ σκευός. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ ταινίας ὀλίγον ἐξεχούσης καὶ περιθεούσης τὸ ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας (πλ. 0,027 μ.). Ἐν τισι τῶν γραμμάτων ἔχον χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. τῶν ὑπ' ἀρ. abc τεμαχίων 0,35, τοῦ ὑπ' ἀρ. d τεμαχίου 0,19 μ., ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,55 μ. — abd: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 α, 14 καὶ I ἀρ. 389. Εἰς στίχος.

abc:

Καλ]λιστό Ναυκύδος θυγ[άτερ - - - - - ἀνέθεκε]ν
d:

ἀπαρχέ]ν τάθENAIAI

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, θ³, υ⁶, ρ⁹, σ⁴.

368. Τὸ ἥμισυ περίπου περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου συνηρμοσμένον ἐξ ἑννέα τεμαχίων. Πλ. τοῦ χείλους 0,065, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,12 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 καὶ σ. 126 καὶ σ. 163 ἀρ. 373 υ καὶ σ. 127 ἀρ. 373 ω, 10, c. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96, 6-7. Εἰς στίχος.

Κεφ[ι]σογ[εἰ]τον : ἀνέθ[ε]κεν : ho Nιρίου : [ἀπαρχέ]ν : τῆι ἌθENAIAI

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν⁹, ρ¹⁰, σ⁷, φ².
Σημ. διαστίξεως ⁶.

369. Τρία περίπου τέταρτα περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω (τῆς κυρτῆς) ἐπιφανείας ὑπάρχει τετράγωνος προεξοχή (μῆκ. καὶ πλ. 0,11, ὕψ. 0,04), δι' ἧς ἤρειδοντο ἢ προσηρμύζοντο τὰ τοιαῦτα σκεύη ἐπὶ ὑποβάθρου τινός. Πλ. τοῦ χείλους 0,055, διάμετρος περίπου 0,90 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ω, 24.

vac. Κομονίδες ; τόδ' ἄγαλμ[α - - -

Σχ. γρ.: α⁴, δ¹ καὶ δ⁶, κ², μ⁹, ν⁸, σ¹².
Σημ. διαστίξεως ⁵.

370. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ μαρμάρου, ὡσὺς Πεντελησιίου. Πλ. τοῦ χείλους 0,037, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ω, 19.

vac. Δυ[- - - - - ἀνέθεκεν κτλ.

Σχ. γρ.: υ².

371. Τρία, ὧν δύο ἐνεπίγραφα, τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,057, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.— β: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ω, 27.

a:

b:

- - - νεσ - - - - - ς δεκά[τεν - - -

(π. χ.: - - - ἀνέθεκεν ho M]νέσ[ονο]ς δεκά[τεν τὰ-
θENAIAI)Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ε¹⁰, ν⁵, σ⁵.

372. Ἐννέα, ὧν ἐπτὰ ἐνεπίγραφα, τεμάχια περιρ-

ραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,67 μ. "Ἐν τισὶ πᾶν γραμμάτων ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ω, 8 καὶ σ. 193 ἀρ. 373 ω, 3 (πρὸς. καὶ σ. 127 ἀρ. 373 ω, 11, β) καὶ νέον τεμάχιον περιέχον τὸ πρῶτον O. Δελτίον 1889 σ. 118, 2. Εἰς στίχος.

vac. Ἄνέσι[μος καὶ Σ]μίχυθος : ἀν[έ]θεσαν ἠ - εθ[έ-
τεν] ἀπ[αρχέ]ν τῆι ἌθENAIAIΣχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, μ; ν⁸, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

373. Πέντε τεμάχια (ὧν τὰ δύο ἀριστερὰ προσηρμύζουσιν ἀλλήλοις) περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,033, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ. Εἰς στίχος.

Ἄνέσι;]μος : ἀ[νέθεκ]εν : ἀπα[ρχέ]ν τὰθε]ναία[ι h]o
Σμι[κύθοΣχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰ ἢ ε³, μ², ν⁶, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

374. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,035, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ω, 7.

Ἄνέσι]μος : ἀνέ[θεκεν - -

Σχ. γρ. α¹², ε³ ἢ ε¹⁰, μ², ν⁸, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

375. Τὸ ἥμισυ περίπου περιρραντηρίου ἐκ Πεντελησιίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,035, διάμετρος περίπου 1,10 μ. Συνηρμολογήθη ἐκ πέντε τεμαχίων.— C. I. A. IV, 1 σ. 126 καὶ 127 ἀρ. 373 ω, 1. 9. 12 καὶ σ. 193 ἀρ. 373 ω, 1. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 4. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96, 8. Εἰς στίχος.

vac. Πολύχσενος : ho Mνέσονος : τὸ [κνα]φρέος : ἀνέ-
θ[εκεν] : ἀπα[ρχέ]ν τῆι ἌθENAIAIΣχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ⁵, ν⁵, σ⁴, υ², χ³.
Σημ. διαστίξεως ⁵ καὶ ⁶.

376. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ. "Ἐν τισὶ πᾶν γραμμάτων ἔχνη χρώματος κυανοῦ. Π. χ. προτείνω τὴν ἐξῆς ἀνάγνωσιν:

a: b: c: d:
 - - - άν[έθ[εκ]εν [: τάθ[εναία]ι : Σα[λαμίνοι]ο[ς]

Σχ. γρ.: α¹⁵, σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως ⁵.

377. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμά-
 ρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,05, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου
 0,80 μ.

vac. Σκ[- - - άνέθεκε κτλ.

Σχ. γρ.: κ²; σ¹³.

378. Πέντε τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου
 μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,045, ἡ διάμετρος ἦτο
 περίπου 0,72 μ. Ἐν τισι τῶν γραμμῶν ἔχνη χρώ-
 ματος ἐρυθροῦ. Πρβ. κάτω ἀρ. 383. — Τὸ τελευταῖον
 τεμάχιον C. I. A. I ἀρ. 370. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ.
 681 ἀρ. 1128. Rangabé ἀρ. 2264. LeBas ἀρ. 5^a.

- - - άνέθεκεν] : ὁ Σμικυῦθο ἀπαρχ[έν] : τάθ[εναία]ι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, μ², ν⁶, ρ⁹, σ⁴, υ².
 Σημ. διαστίξεως ⁶.

379. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου
 μαρμάρου, ὧν τὰ ὑπ' ἀρ. *ab* ὡς καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. *cd*
 συνεκολλήθησαν. Πλ. τοῦ χείλους 0,036, ἡ διάμετρος
 ἦτο περίπου 0,65 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι τῶν ὑπ' ἀρ.
bed τεμαχίων χρῶμα ἐρυθρόν.

ab: cd:

- - - άνέθεκεν : ἀπαρχ[χέν] : ὁ Σ[μικυῦθ] ; ο : τάθ[ε]ναίαι

Σχ. γρ.: α¹⁴, ε¹⁰, ν⁶, σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως ⁶.

380. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρ-
 μάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,053, ἡ διάμετρος ἦτο περί-
 που 1,20 μ. — *b*: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373
ω, 17.

a: b:

Σχοινο[- - - άνέθεκεν - - -

Σχ. γρ.: ν⁷, σ⁴, χ².

381. Ἐπτά, ὧν τέσσαρα ἐνεπίγραφα, τεμάχια περιρ-
 ραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους
 0,085, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,10 μ. — C. I. A.
 IV, 1 σ. 194 ἀρ. 373 *ω*, 23. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ.
 91, 8. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ.
 262.

- - - ἴτε μάνέθεκεν ἀπα[ρχέ]ν τάθ[εναί]αι vac.

Σχ. γρ.: α¹⁴ καὶ α¹², ε¹⁰ καὶ ε³, μ², ν⁸ καὶ ν¹⁰.

382. Τεμάχιον λεπτοῦ περιρραντηρίου ἐκ Παρίου
 μαρμάρου. Ἐν τισι τῶν γραμμῶν ἔχνη χρώματος κυα-
 νοῦ. Πλ. τοῦ χείλους 0,024, ἡ διάμετρος ἦτο περί-
 που 0,80 μ.

- - - ὁδορος ἐκ [- - - άνέθεκε κτλ.

Σχ. γρ.: ε¹⁰, ρ².

383. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου
 μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,045, ἡ διάμετρος ἦτο
 περίπου 0,72 μ. (τὰς αὐτὰς διαστάσεις καὶ τὴν αὐτὴν
 διακόσμησιν ἔχει καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 378 περιρραντήριον). —
 Δύο τεμάχια C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *ω*, 15
 καὶ 21, *a*.

- - - ς άνέ[θεκ]ε[ν] ho - - -]ο : τάθ[ε]ναίαι ἀπα[ρχέ]ν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, θ; ν⁹, ρ⁹, σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως ⁶.

Ἐν τῇ λέξει «ἀπαρχέν» διωρθώθησαν τὰ γράμ-
 ματα ρ καὶ χ ἀντὶ ν καὶ α.

384. Τρία τεμάχια, ὧν ἓν ἐνεπίγραφον, περιρραν-
 τηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν
 χειλῶν τῶν ἄνευ ἐπιγραφῆς τεμαχίων διατηρεῖται ἀνά
 ἓν τεμάχιον μικροῦ ἐκ μολύβδου ἐλάσματος, δι' οὗ συν-
 εδέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος
 θραυσθέντα τεμάχια τοῦ σκεύους. Εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν
 ἐχρησίμειε πιθανῶς καὶ τετράγωνόν τι κοίλωμα μετ'
 ὅπων διηκουσῶν μέχρι τῆς κάτω ἐπιφανείας, οὗ ἐσώθη
 μικρὸν μέρος ἐν τῷ ἐνὶ τῶν δύο ἀνεπιγράφων τεμα-
 χίων. Πλ. τοῦ χείλους 0,035, ἡ διάμετρος ἦτο πε-
 ρίπου 1,15 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *r*.

- - - ον : άνέ[θεκεν] κτλ.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, ν³ καὶ ν⁵.
 Σημ. διαστίξεως ⁵.

385. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμά-
 ρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,038, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου
 0,80 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *ω*, 18.

- - - ρρια[- - - άνέθεκεν κτλ.

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α¹², ρ⁹.

386. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρ-
 μάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,05, ἡ διάμετρος ἦτο περί-
 που 0,85 μ. — *a*: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *ω*,
 22. *b*: ἀρ. 373 *ω*, 13.

α:

β:

- - - δ]εκάτεν vac.

- - - ς : ἀν[έθεκεν : ἀπαρχῆν : τ]άθεν[αίαι

Σχ. γρ.: α⁹, θ⁴, ν⁵, σ⁴.Σημ. διαστίξεως ³.

387. Τρία τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ. — c: C.I.A.IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ω, 25.

α:

β:

c:

- - - ς Ηι - - - σ (ἦ ρ:)ιο - - τ]άθεν[αίαι

Σχ. γρ.: α⁷, ε¹⁰, η³, θ⁴, ν⁵.

388. Τρία τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,052, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,20 μ.

α:

β:

c:

- - - τάθεν]αίαι [ἀ]παρχῆν [ἀν]έθεκεν vac.

Σχ. γρ.: α¹ καὶ α¹⁵, ε¹ καὶ ε⁵, κ², ν⁶, ρ².

389. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου, ὧν δύο συνεκολλήθησαν. Πλ. τοῦ χείλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ. — Τὸ πρῶτον τεμάχιον C.I.A.IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ω, 21, β.

- - - ἀν[έθεκεν] ἀπα[ρχῆν τὰ]θENAία[ι

Σχ. γρ.: α¹⁴, ε¹⁰, ν⁶ καὶ ν⁹.

390. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου, ὧν τὸ ἓν ἀνεπίγραφον. Πλ. τοῦ χείλους 0,032, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ.

- - - ἀνέθεκεν ἀπαρχῆν τὰ]θε[να]ίαι vac.

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α¹², ε³, θ⁷.

391. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,03, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ.

- - - πῆι 'ΑθENAία]ι ἀνέθ[εκεν

392. Δύο τεμάχια ἀγγείου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τῆς ἐξω ἐπιφανείας τῆς κοιλίας τοῦ σκεύους, ἐστραμμένη πρὸς τὰ κάτω. Μῆκ. 0,08, πλ. 0,07 μ.

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν¹⁰. Τοῦ δέλτα σφίζεται μόνον ἡ δεξιὰ ἐπικλιθῆ γραμμῆ.

393. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,042, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ. — C.I.A.IV, 1 σ. 126 ἀρ. 373 ω, 2 (= C. I. A. I ἀρ. 368).

- - - δε]κάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

394. Μικρὸν τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,04 μ. Μῆκ. καὶ πλ. 0,115 μ.

- - - τὰθε]ναί[αι - -

Σχ. γρ.: ν;

395. Μικρὸν τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,035 μ. Μῆκ. 0,11 μ.

- - - ἀπαρ]χῆν - - - -

Σχ. γρ.: ε³, ν⁹, χ³.

396. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὗ ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,90 μ. Μῆκ. 0,49, πλ. τοῦ χείλους 0,033 μ.

- - - ἀνέθεκε - - - - κναφ:]εὺς vac.

Σχ. γρ.: ε¹ ἢ ε⁵, σ⁴, υ⁴.

397. Μικρὸν τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,033 μ. Μῆκ. περίπου 0,14 μ.

- - - αυ - - - -

Σχ. γρ. α¹¹, υ².

398. Μικρὸν τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,042 μ. Μῆκ. 0,08 μ.

- - - ν - - - -

Σχ. γρ.: ν⁶.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

XI. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 75, 5. 87, 27. Athen. Mitth. XXIII, 1898, σ. 477.

XXII. Ἡ οἰκογένεια Καλλίου τοῦ Ἀβρωνος Βαπτῆθεν ἐνε γνωστή· πρβ. C. I. A. II, 4 σ. 28. IV, 2 σ. 317. Töpffer, Genealogie σ. 123. 318. Δὲν εἶνε ἀπίθανον, καθά μοι παρατηρεῖ ὁ κ. Wilhelm, ὅτι ὁ ἄρχων Ἀβρων (458/57) ἦτο υἱὸς τοῦ τοῦτο τὸ χαλκοῦν σκεῦος ἀναθέντος.

XXVIII. De Ridder ἀρ. 796. Ἐν τῷ τέλει ἀναγνωστέον· Daremberg καὶ Saglio, Dictionnaire II, 1 σ. 374. II, 2 σ. 1435. Collignon, Sculpture grecque I σ. 352.

XXIX. Γράψε· - - μεναπεγός ἀν[έθ]εκε. Ἡ ἐπιγραφή κατὰ τὸν κ. Wilhelm πιθανῶς συμπληρωτέα· [ὁ δεῖνα] με ναπεγός (= ναυπηγός) ἀνέθεκε.

XLI. De Ridder ἀρ. 732.

XLVI. De Ridder ἀρ. 791.

62. Πρβ. καὶ Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 184.

63. 64. Πρβ. καὶ Dittenberger, Sylloge² ἀρ. 15.

97. Dittenberger, Sylloge² ἀρ. 18.

98. Αὐτόθι ἀρ. 28.

133. Τρίτον τοῦ μονογράμματος τούτου παράδειγμα εὔρεν ὁ κ. Wilhelm ἐπὶ τεμαχίου Πεντηελσίου μαρμαροῦ (μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,19 μ.), εὑρισκομένου ἐν τῷ Ἐπιγραφικῷ μουσεῖῳ.

161. Dittenberger, Sylloge² ἀρ. 13.

163. Ὁ κ. Wilhelm ἐν στ. 2 ἀναγινώσκει νικαί (τὰ αἰ βεβλαμμένα πολὺ, ἀλλὰ βέβαια) δηλ. νίκαι, πρβ. C. I. A. I 420. II 1300. 1301.

164. Dittenberger, Sylloge² ἀρ. 12.

166. Πρβ. καὶ ὅσα ἔγραψεν ὁ Köhler, Hermes 1896 σ. 150. Wilhelm, Athen. Mitth. XXIII, 1898, σ. 482, 2.

172. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 183.

208. Dittenberger, Sylloge² ἀρ. 14.

212. Ἐγράψε τελευταίως περὶ τοῦ ἐπιγράμματος ὁ κ. Hauvette (Revue grecque 1899 σ. 9) συμπληρῶν αὐτὸ οὕτως

Πᾶ]σι Φάυλ[ος ἰδεῖν ὅδε νι]κῶν τρίς [τὸν ἀγῶνα
ἐν] Πυθσῖ κα[ὶ νῆας ἐλὼν] ἄς Ἀσίς ἐ[πεμψεν·

ἀλλὰ τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς ἐπιγραφῆς βεβαίως δὲν ἦτο ε.

218. Πρβ. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 173, 1.

239. C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹¹³.

243. Πρβ. Athen. Mitth. XXIII, 1898, σ. 483, σημ. ἔνθα ὁ κ. Wilhelm συμπληροῖ·

- - οφάνες μ' ἀνέθεκεν Ἀθηναία[ι πολιό]χοι
χο]ρίο δεκάτεν τῷ τέκνο εὐχ[σαμένο.

317. Πρβ. τὴν εἰς ἀρ. 36 σημείωσιν περὶ τοῦ τόπου τῆς εὔρέσεως.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ ΤΟΥ C. I. A. ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

C.I.A. I	C.I.A.	C.I.A.
xxi IV, 4		
334	373 <i>h</i>	373 <i>x</i>
334 <i>a</i>	373 <i>i</i>	373 <i>z</i>
335	373 <i>k</i>	373 ¹
338	373 <i>l</i>	373 ²
339	373 <i>m</i>	373 ³
340	373 <i>n</i>	373 ⁴
343	373 <i>o</i>	373 ⁵
345	373 <i>p</i>	373 ⁶
346	373 <i>q</i>	373 ⁷
347	373 <i>r</i>	373 ⁸
348	373 <i>s</i>	373 ⁹
349	373 <i>t</i>	373 ¹⁰
350, <i>a</i>	373 <i>u</i>	373 ¹¹
350, <i>b</i>	373 <i>v</i>	373 ¹²
351	373 <i>w</i> , 1	373 ¹³
352	2 (σ. 126)	373 ¹⁴
354	2 (σ. 193)	373 ¹⁵
356	3 (σ. 126)	373 ¹⁶
357	3 (σ. 193)	373 ¹⁷
358	4 (σ. 126)	373 ¹⁸
359	4 (σ. 193)	373 ¹⁹
361	5	373 ²⁰
362	7	373 ²¹
363	8	373 ²²
364	9	373 ²³
365	10, <i>a, b</i>	373 ²⁴
366	10, <i>c</i>	373 ²⁵
367	10, <i>d, e</i>	373 ²⁶
368	11, <i>b</i>	373 ²⁷
369	12	373 ²⁸
370	13	373 ²⁹
371	14	373 ³⁰
372	15	373 ³¹
373	16	373 ³²
373 <i>a</i> ¹	17	373 ³³
373 <i>a</i> ²	18	373 ³⁴
373 <i>a</i> ³	19	373 ³⁵
373 <i>a</i> ⁴	20	373 ³⁶
373 <i>a</i> ⁵	21, <i>a</i>	373 ³⁷
373 <i>a</i> ⁶	21, <i>b</i>	373 ³⁸
373 <i>b</i>	22	373 ³⁹
373 <i>c</i>	23 (σ. 127)	373 ⁴⁰
373 <i>d</i>	23 (σ. 194)	373 ⁴¹
373 <i>f</i>	24	373 ⁴²
373 <i>g</i>	25	373 ⁴³
	26	373 ⁴⁴
	27	373 ⁴⁵
		373 ⁴⁶
		373 ⁴⁷
		373 ⁴⁸
		373 ⁴⁹

C.I.A.	
373 ⁵⁰	25
373 ⁵¹	139
373 ⁵²	172
373 ⁵³	52
373 ⁵⁴	267
373 ⁵⁵	300
373 ⁵⁶	118
373 ⁵⁷	172
373 ⁵⁸	52
373 ⁵⁹	22
373 ⁶⁰	222
373 ⁶¹	132
373 ⁶²	323
373 ⁶⁴	158
373 ⁶⁵	260
373 ⁶⁶	258
373 ⁶⁷	252
373 ⁶⁸	267
373 ⁶⁹	95
373 ⁷⁰	115
373 ⁷¹	77
373 ⁷²	93
373 ⁷³	285
373 ⁷⁴	301
373 ⁷⁵	92
373 ⁷⁷	177
373 ⁷⁸	209
373 ⁷⁹	215
373 ⁸⁰	186
373 ⁸¹	158
373 ⁸²	67
373 ⁸³	53
373 ⁸⁴	14
373 ⁸⁵	107
373 ⁸⁶	44
373 ⁸⁷	45
373 ⁸⁸	46
373 ⁸⁹	171
373 ⁹⁰	155
373 ⁹¹	32
373 ⁹²	33
373 ⁹³	48
373 ⁹⁴	220
373 ⁹⁵	34
373 ⁹⁶	111
373 ⁹⁷	2
373 ⁹⁸	5
373 ⁹⁹	66
373 ¹⁰⁰	227
373 ¹⁰¹	11
373 ¹⁰²	41
373 ¹⁰³ (σ. 90)	72
373 ¹⁰³ (σ. 182)	73
373 ¹⁰⁴	248
373 ¹⁰⁵	51
373 ¹⁰⁶	201

C.I.A.	
373 ¹⁰⁷	245
373 ¹⁰⁸	166
373 ¹⁰⁹	147
373 ¹¹⁰	35
373 ¹¹¹	170
373 ¹¹²	195
373 ¹¹³	239
373 ¹¹⁴	254
373 ¹¹⁵	112
373 ¹¹⁶	153
373 ¹¹⁸	146
373 ¹¹⁹	282
373 ¹²⁰	273
373 ¹²¹	218
373 ¹²²	210
373 ¹²³	87 και 312
373 ¹²⁴	139
373 ¹²⁵	241
373 ¹²⁶	89
373 ¹²⁷	86
373 ¹²⁸	298
373 ¹²⁹	339
373 ¹³⁰	284
373 ¹³¹	91
373 ¹³²	149
373 ¹³³	232
373 ¹³⁴	291
373 ¹³⁵	322
373 ¹³⁶	147
373 ¹³⁷	48
373 ¹³⁸	76
373 ¹³⁹	250
373 ¹⁴⁰	173
373 ¹⁴¹	39
373 ¹⁴²	189
373 ¹⁴³	48
373 ¹⁴⁴	253
373 ^{145, a}	294
373 ^{145, b}	100
373 ¹⁴⁶	151
373 ¹⁴⁷	277
373 ¹⁴⁹	326
373 ¹⁵¹	264
373 ¹⁵²	38
373 ¹⁵⁴	295
373 ¹⁵⁵	329
373 ¹⁵⁶	288
373 ¹⁵⁷	360
373 ¹⁵⁸	27
373 ¹⁵⁹	26
373 ¹⁶⁰	29
373 ¹⁶¹	35
373 ¹⁶²	36
373 ¹⁶³	297
373 ¹⁶⁴	272
373 ¹⁶⁵	223

C.I.A.	
373 ¹⁶⁷	325
373 ¹⁶⁸	274
373 ¹⁶⁹	327
373 ¹⁷⁰	191
373 ¹⁷¹	238
373 ¹⁷²	187
373 ¹⁷³	217
373 ¹⁷⁴	88
373 ¹⁷⁵	246
373 ¹⁷⁶	180
373 ¹⁷⁷	352
373 ¹⁷⁸	125
373 ¹⁸¹	80
373 ¹⁸²	197
373 ¹⁸³	61
373 ¹⁸⁴	316
373 ¹⁸⁶	319
373 ¹⁸⁷	211
373 ¹⁸⁸	247
373 ¹⁸⁹	13
373 ¹⁹⁰	36
373 ¹⁹¹	317
373 ¹⁹²	113
373 ¹⁹³	179
373 ¹⁹⁴	113
373 ¹⁹⁵	166
373 ¹⁹⁶	310
373 ¹⁹⁷	162
373 ¹⁹⁸	148
373 ¹⁹⁹	166
373 ²⁰⁰	199
373 ²⁰¹	104
373 ²⁰²	102
373 ²⁰³	358
373 ²⁰⁴	21
373 ²⁰⁵	194
373 ²⁰⁶	47
373 ²⁰⁷	193
373 ²⁰⁸	180
373 ²⁰⁹	205
373 ²¹⁰	292
373 ²¹¹	265
373 ²¹²	228
373 ²¹³	166
373 ²¹⁴	37
373 ²¹⁵	184
373 ²¹⁶	131
373 ²¹⁷	231
373 ²¹⁸	143
373 ²¹⁹	219
373 ²²⁰	62
373 ²²¹	82
373 ²²³	224
373 ²²⁴	202
373 ²²⁵	140
373 ²²⁶	469

C.I.A.	
373 ²²⁷	242
373 ²²⁸	207
373 ²³⁰	284
373 ²³¹	207
373 ²³²	281
373 ²³³	287
373 ²³⁴	229
373 ²³⁵	9
373 ²³⁶	1
373 ²³⁷	8
373 ²³⁹	4
373 ²⁴⁰	43
373 ²⁴¹	70
373 ²⁴²	69
373 ²⁴³	141
373 ²⁴⁴	240
373 ²⁴⁵	130
373 ²⁴⁶	129
373 ²⁴⁷	318
373 ²⁴⁸	206
373 ²⁴⁹	233
373 ²⁵⁰	356
373 ²⁵¹	36
373 ²⁵²	204
373 ²⁵³	74
373 ²⁵⁴	185
373 ²⁵⁵	20
373 ²⁵⁶	317
373 ²⁵⁷	136
373 ²⁵⁸	212
373 ²⁵⁹	40
373 ²⁶⁰	84
373 ²⁶¹	112
373 ²⁶²	283

C.I.A.	
373 ²⁶³	198
373 ²⁶⁴	121
373 ²⁶⁵	274
373 ²⁶⁶	250
373 ²⁶⁷	330
373 ²⁶⁹	42
373 ²⁷⁰	50
373 ²⁷¹	119
373 ²⁷²	357
374	57
375	59
376	58
377	60
378	160
379	247
380	159
382	269
383	133
384	90
385	279
386	174
387	138
388	15
389	367
390	122
391	101
392	164
393	208
395	161
396	192
397	182
398	128
399	183
400	196

C.I.A.	
401	79
402	54
403	56
403 <i>a</i>	55
404	109
406	71
407	114
408	286
409	108
410	165
411	78
413	226
415	105
416	142
418	65
418 <i>c</i>	214
418 <i>d</i>	276
418 <i>f</i>	126
418 <i>h</i>	63, 64
418 <i>k</i>	176
419	163
422 ¹	244
422 ¹³	261
482	188
493	230
537 <i>c</i>	266
537 <i>d</i>	264
555	134
555 <i>g</i>	234

C.I.A. II

1422 (πρβ. C.I.A. IV, 1 σ.104). 175

0010046088

Αρχαιολογική Εταιρεία